உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸாக்ஷாத்காரமாகிய
பரமசிவனார் பார்வதியாருக்கு உபதேசித்தருளிய

நிஷ்டானுபூதிமூலம்.

இஃது
திருக்கோவலூர்

ஆறுமுகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இதற்குச்
சுத்தஅத்வைதவேதாந்தாசாரியராகிய
திருமூலர்மரபிலெழுந்தருளிய

முத்திராமப்ரம்மதேசிகரது

மருகரும், அவரது திருக்கூட்டத்துத்தலைவரில்
இளவரசுபட்டம்பெற்றவருமாகிய

முத்து:கிருஷ்ணப்ரம்மத்தினால்

அவதாரிகைமுதலிய வைந்திலக்கணமாகப் பகுத்து
நூதனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட

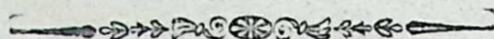
உரையுடன்

ஷை மரபில்விளங்கிய
பாளையம்-ம-௱-ஸ்ரீ- சிதம்பரசெட்டியாரவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி
நாராயணபுரம்

சந்திரையரவர்களால்

முத்தமிழ்விளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விளம்பரம்.

இதனாலறிவிப்பது யாதெனில், இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன்பேட்டை - காசிச்செட்டியார் வீட்டில் இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயராயிருக்கும் - குருசாமி முதலியாரிடத்திலும், முத்தியாலு பேட்டை - செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார்கோயிற்றெருவில்-௱௨௧-வது-நெம்பரையுடையவீட்டிலிருக்கும்-நாராயணபுரம்-சந்திரையரிடத்திலும், சாரப்பொதிவையநாயகர் சபைக்குக் காரியத்தலைவர் பெரியப்பர்சுவாமிகளிடத்திலும்-தஞ்சாவூர் பரமபாகவதராகிய இளவரசுபட்டம் ஆறுமுகப்ரம்மத்தினிடத்திலும், விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்.

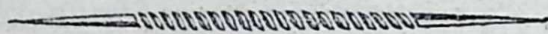
நா--சந்திரையர்.

இந்நூலுரையிலே காட்டப்பட்ட குறிகள்.

; இம்முளை கூட்டுச்சொல் முதலியவற்றின் பின்னும்,
- இச்சிறுகீற்றுச் சொற்களின் பிரிவுக்குப் பின்னும்,
— இப்பெருங்கீற்றுப் பரிசாரத்துக்குப்பின்னும்,
( ) இவ்விருதலைப்பிறை வருவிக்கப்பட்ட சொற்களுக்கும்,
• இக்குத்து முற்றுச்சொல்லுக்குப் பின்னும்,
[ ] இவ்விருதலைப்பகரந் தாத்பரியத்துக்கும்,
* இத்தாரகை அடியிற்காட்டப்பட்டவற்றிற்கும்,

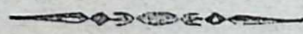
வைக்கப்பட்டன.

இஃது.

சி--அண்ணாமலைமுதலியாரால்

அச்சடிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம். 1911

சாலிவாகனசகாப்தம்-௲௭௭௪-இ-நிகழாநின்ற

விரோதிகிருது௵ மார்கழி௴

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிகிளர்பஃறலைவாளராப்பொறுத்த ... ... *
அணிகிளர்வசுந்தரையமர்ந்தமன்பதை ... ... *
மலவிருண்மாற்றுமன்னும்வேதாந்த ... ...*
நிலவுசித்தாந்தநிகழ்சமரசநிலை. ... ... *
ஆயதஞ்சொரூபநிலையறிந்துய்வான் .... *
ஏயவாதுளத்தினிதெழீஇத்துமைக்கன் .. .. *
றருளியதும்பின்னண்டமூடுருவப்... ... ... *
பொருவறநிவந்தபுயமெருக்குறமி. .. .. *
அண்ணாமலையினகத்தெழுந்தருளும் .. ..*
நண்ணாவினைசகுகைநமசிவாய .. .. *
குருபரர்காளாய்க்கோவலூர்வரு ..., ...*
முருகனேராமுருகதேசிகனார் .. .. *
வெண்ணெய்ப்பாறவழும்பெண்ணைமாநதியின் ... *
பாங்கரோவிபம்போற்படிவமலைசவுரு.. .. ... *
தோங்குதிட்டையினுறுமளவையிற்றம் ... ...*
பிரம்பொறிவெண்பொடிபெய்யும்பொக்கணம்....*
கரந்திட்டுணர்ந்துகலங்குபுநெஞ்சம் .. .. *
அயராவெவ்வடிணமவலகலாது .... *
வயிராகங்கொடுவதிதலைக்கண்ணுறீஇ. ... ...*
ஆரணம்பரசிபகாரணகடவுள் .. .. *
வெள்ளிவரைபுரைவிடைமேற்றோன்றி ... . *
உள்ளநனியுவத்துசவட்பெற்றவர் ... ...*
முதிருந்தமிழின்மொழிபெயர்த்ததுமாம் ....*
நிதிவைப்பனபதிட்டானுபூதி .. .. *
சாத்திரமூலமாத்திரையன்றிக் .. ..*
கரையமைதரவுதற்குரையிலாமையோர்த் ... ...*
தாதியீறிலதாயருவாயுருவாய்ச் .. .. *
சோதியாயகண்டிததுரியாதீதமாய்... ... ...*
ஞாதுருஞானஞேயநண்ணுததாய் ... . *
நாதவிந்துவாய்நான்மறையந்தமாய்த் ... .*
தற்பதந்தொம்பதந்தழுவசிபதமாம் ... . *
முப்பதமுடிவாய்முக்குணரகிதமாய்ச் ... ...*
செப்புதற்கரிதாய்க்கற்பனைகடந்த ... .*
துயிலில்வாழ்பரமன்கருணைகூர்ந்து... .... *

மயலறுத்தாள்வான்மானிடவுருக்கொடு... ... ... *
வந்தெனவணிகர்மரபிடையுதித்துச்... ... ...*
சிந்தைபுலன்வழிச்செல்லாதொழுகுநாள் ... ... *
ஆதிபுரிவடிவம்பிகையோடினுற்... ... .*
மேருதியமதெண்ணியாய்போதயனுளத்ததி... ... .*
மைந்தர்நால்வர்க்கும்வடநிழற்கண்ணிருந் .. .... *
துண்மைதெரித்தவண்ணலடியார் .. .. *
எழுவருளொருவனொனுந்திருமூலர்... ... ... *
வழுவறுமரபினேர்தொழுதகுமாண்டகை .. *
குருமூர்த்தமதாய்த்தெரிவுறப்போந்து... ... ...*
சச்சிதானந்தத்தனிநிலைபகர ... ... *
நிச்சயந்தெளிந்துநிருவிகற்பமாம்... ... ...*
வாய்மைசான்முத்திராமப்பிரமம்... ....*
தொண்டர்கடன்னைத்தோத்திரித்துரைத்த.... ... .*
கொண்டசுவைகெழுகுருதோத்திரத்திற் ... ... *
குறையெழுதியதன்மருகனைநோக்கிப்... ... ... *
புத்தியுவகைப்புணரிதிளைப்ப... ... ... -... *
முத்துறப்பிரமதிட்டைமுயன்றோர் ... ... *
பற்பலர்களுக்குமினிப்பயில்பவர்க்கும்... ....*
அற்புதந்தரநல்லஞ்சனமேய்ப்பத் ... ... *
தெளிவாயொருரைசெய்திடுகென்ற ... ... *
அளியாலவையுரைசிரமேற்றாங்கி... ... ...*
நவையிலோர்மொழியாலவையுமொழிவுறும்....*
வகையுமதுகைவயஞ்செயற்குரிய ... ...*
தகைகொளாதனபூதச்சாதனங்களுமெய்ச்... ... *
சாதகசாத்திரர்தந்நெறிகளுமவர் ... .*
எதமறவுறுநாதானந்தமும் ... ... *
அதனைச்சிந்தியாதந்நிலைகடந்தாற் ... ... *
சிதைவிலத்துவிதவநுபவசித்தி... ... ... *
அடைவுமைந்தெழுத்துமவற்றைச்செவித்தோர்...*
படருமலபரிபாகம்பெறுகையும் ... ... *
பிறவுங்கைக்கனியுறழப்புலப்படப்... ... ... *
போற்றுறுகருத்துப்பொழிப்பொடகலம் .. ... *
தாற்பரியாத்தமுதாரணமமைய ... ... *
உணர்வுடையவர்களுறையும்பதியினை ... ... *
அணுகியுமறியாவாதர்கடாமும் ... ... *
தத்துவஞானந்தலைசிறந்திடவும் ... ...*

மித்தையாம்வாழ்க்கைப்பெத்தத்தழுந்துநர் ... ... *
முற்றத்துறக்குபுமுத்தராகவும் ... ... *
பற்றறுத்தவரெலாம்வியந்துபழிச்சவும் .. ... *
அறம்பொருளின்பமூற்றியபதத்தின் ... ... *
சிறந்தவீடென்னுஞ்செல்வம்பெட்ட ... ... *
அதிகாரிகளுமையந்திரிபறச் ... ... *
சதிராத்தந்நிலைகண்டுசாரவும் ... ... *
வாசிட்டம்முதல்வருவேதாந்தநூல் ... ... *
ஆசில்சித்தியாராஞ்சித்தாந்தநூல் ... ... *
பலவற்றிற்குமலைவொன்றிலதா ... ... *
உன்னுஞ்சுருதியுத்தியநுபவம் ... ... *
என்னுமிம்மூன்றுந்தழீஇவகுத்தனன் ... ... *
ஆயிரண்டகவையினருளானந்தப் .. .. *
பேறுவேட்டுப்பேதமின்ஞான ... . *
சாத்திரம்பயின்றுதன்மாதுலனும் ... ... *
ஏத்துநன்மூத்துராமப்பிரமம் ... ... *
ஞானாசிரியனாய்விளங்குதனாடி ... ... *
ஆனாதடுப்பவவனுளமிரங்கி ... ... *
அருளுறப்பெற்றேயப்பரம்பரையை ... ... *
இருளறவளர்க்கவிளவரசாகி ... ... *
மருவுநாளின்மதிவளர்குரவன் ... ... *
ஒருவித்தென்றிசையொல்லையிற்செல்லக் .. ... *
கறவைபிரிந்தகன்றெனக்கவன்று ... ... *
துறவுபூண்டுதுரீஇப்படர்ந்தே ... ... *
ஏனையதலமெலாங்கோதென்றிழித்து ... ... *
மாதிலச்சாரமீதெனமதித்துச் ... ... *
சாரநகரிற்றன்குருவைக்கமாய் ... ... *
ஆரவிளங்கியசந்நிதானமாம் ... ... *
பொதியநாயகர்பொதுவிற்கந்தப் ... ... *
பதிவருசான்றோர்முதலியோர்தம்மால் ... ... *
முதற்பட்டத்தின்முனைவனென்று ... ... *
விதிக்கப்பட்டுவீறியவுரவோன் ... ... *
மாயைத்திமிரமாற்றுஞ்சிற்சுடர் ... ... *
ஏயப்பவக்கடல்கடத்துமிரும்புணை ... . *
அஞ்ஞானப்பிணியகற்றுமருந்து ... ... *
மெய்ஞ்ஞானக்கடிவீசுநாண்மலர் ... ... *
இருவினைக்காடறவெறிகூர்ங்குடாரம் ... ... *

மருவுபக்குவர்க்குப்பயன்சொரிவான்பசு... ... ... *
மானகங்காரங்கடந்துமாண்புகூர்... ... ... *
மோனவைப்பின்முளைத்தசுரதரு... ... ... *
ஆதாரத்திடராறுந்தாண்டி... ... ...*
பிரணவத்தொளிர்வெயின்மணிவிளக்கு ... ... *
தாவக்கோடைதணிக்குங்கொண்மூ ... .*
ஆவிக்குறுதுணையன்பிற்கன்னை... ... .*
நித்தியநிமலநிருவிகார... .. .. *
சத்திபநிராமயசமயாதீதம் ....*
மனுதிக்கெட்டொருவநாதிகாரணம் ... ... *
பின்னுபின்னமுன்னுமொருபொருள்... ... . *
மூலப்பகுதிமுளைத்தலர்ந்தெழுந்து ... ... *
காலப்பகுதிதொடர்ந்துகாணவரு... ... .. .*
பிரமனுநிபிறலிகாந்தமாம்... ... ...*
சரமசரத்துஞ்சகலாண்டத்தும் .. ..*
கடலத்தலைபுனற்றுவலைகடுப்ப ... ... *
அமைவுறத்தோய்ந்துந்தோயாதாகி... ... ..*
ஒட்டியிம்மெனச்சுட்டப்படாத... ... .*
சர்வசாட்சிதாமனதானும் .. ..*
பிரமவாரிதிபடிந்தாடும்பெற்றியோன்... ... ..*
இழுக்கறுபல்கலைத்தானைகொண்டெய்தி... ... *
ஒழுக்கவமைச்சன்சூட்சியினூன்றிக்... ... ... *
காமமாதிக்கடும்பகையிரியத் ....*
தோமிலாமேலோர்மொழிவாளிற்றுமித்துத் .. ....*
துவாதசாந்தப்பெருநகர்தன்னில் ... ...*
தவாதசாந்தவத்தாணியிவர்ந்து ... ...*
திருவருளென்னுமொருமுடிகவித்துப் . ... *
பண்புடையபேதவெண்குடைநிழற்ற ... ... *
நிறைவுறுதிட்களநேமியுருட்டிக் ... ... *
குறைவிலபேரின்பமுறைபுரிகுரிசில் ... ... *
சத்திநிபாதஞ்சார்ந்த ... ...*
முத்துக்கிருஷ்ணப்பிரமமெய்தவனே ... .*

இவ்வுரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

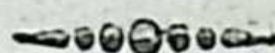
வித்வசிகாமணியாகிய அஷ்டாவதானம்.

ஸ்ரீ வீராசாமி செட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

கடவுள்வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினொடுயிர்பரமுடையவனெவனவன். ... .*
கலைபகழுயர்க்கனயதுள்னெவனவன் ... ... *
நிலவிபமுனிவருணிகழ்பவனெவனவன்... ... ...*
தலைநிறையிறையவனடிதொழுதனமே... ... ... *

(அருணிறையடிகள்வணக்கம்.)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாம்வடிவுகொண்டெழுந்தருளு ... ... *
நாட்டமூன்றுடையநாயகநன்... .. .. *
மோனமாம்விழியைபரித்தெமையாண்டு... ... ...*
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ... ... ...*
தானமார்மலர்மரபுறுமுத்தி... ... ... *
ராமசற்குருவநின்சரண... ... ... *
மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப ... ... *
ரடுத்துறவரமருள்குவையே... ... ...*.

(அவையடக்கம்.)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

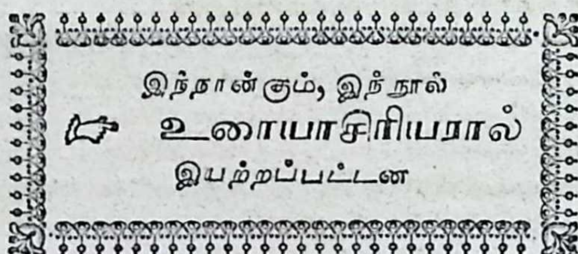
திகழுமெனதுளத்திலகுஞ்த்திராம... ... ... *
தேசிகனற்றிருவருளான்மாந்தர்சிந்தைத் ... ... *
துகளறுக்குநிட்டானுபூதிக்கென்னுட் ... ... *
டோன்றியவாறுரைசெய்தேனதனைக்காணு... ... *
மகிமைகொள்பல்கலைதேர்ந்தோர்சூத்ரதாரி ... ... *
மருவுதிரைமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டும். ... ...*
வகைகொள்மரப்பாவைநடிப்பதனைக்கண்டு ... ...*
மகிழுலகோர்போல்வியந்துமகிழ்வர்மாதோ... ...*

(இதுவுமது.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞானநிட்டானுபூதியினத் ... *
பொருளைமேயார்தற்... ... ... *
சூரியனலேனாயினுமென்புன்மதியாலச்சுமகன்....*
றுரைசெய்தேனால்... ... ... *
அருமைபெறுமுத்தமிழைமுறையாகத்தெரிந்திருக்
குமறிவுசான்றோர்... .. ..*
வருகுழவிசொலுமொழியான்மகிழ்வுறல்போ.....*
லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாரன்றே ... . *

இந்நான்கும், இந்நூல்
☞ உரையாசிரியரால்
இயற்றப்பட்டன

சிறப்புப்பாயிரம்
முற்றிற்று.

சாற்றுகவிகள்.

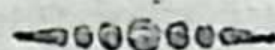
இஃது - புரசை - அஷ்டாவதானம்.
சபாபதிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

(நேரிசை ஆசிரியப்பா.)

பூமிசைநான்முகப் புனிதனுதிபருந்... ... ...*
தோமறவுணர்ந்து சொலற்கருமாமறை... ......*
முடிவுநூலின் முன்னியதுணிவும் .. ..*
வடிவறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான... ... .*
பூரணநிசையிற் பொருந்துபுயோக... ... ... *
காரணசமாதி நிட்டைகைகண்டருள்... ... ...*
குரவுககாட்சிக் குறிபிறழாது... .... *
திரமுறவுட்கொளீஇத் திகழ்முத்திராடீப்... ... .*
பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்... ...*
திருநிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா... ... *
லான்மாமுயற்சி யாவுமொழியாத்... ... ...*
தான்மாத்திரமாய்த் திருசுகாதீதத்... ... ...*
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து... *
விட்டகேவல விடிவர்நதெளிதி... ... ... *
னடைவுறச்சோபா னம்மெனுஞ்சாதனந்... ... *
திடனுறப்பயின்று சிரவணாதிகளிற்... ... ...*
கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய... ... ... *
விம்மிதமில்லா விம்மிதமிஃதெனாப்... ... ...*
புலமையோர்கைக்கனி போனனிகாணக் ... .*
கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம... .. ... .*
மென்னுநாமத் திருந்திவத்தோன்றல்... ... ...*
புன்மையில்திட்டானுபூதியானூற்குச்... ... .*
சிந்தாமணிமுதற் செப்புமிலக்கிய .. ..*
நந்தாவரும்பொரு ளவையிலவாக... ... ...*
வகலறுப்ப மாதியவனையா... ... ... *
னிகலறப்புலப்படுத் தியம்புதமிழினூர்... ... .*
நாம்புரிந்திட்டவை தருமவ்வவைக்குரித்... ... . *
தாம்பரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு... ... ..*

நயனகோசரத்தா னானந்தன்னின் ... ... *
மயலுமறுபவ முறையஞ்சனங்கொ... ... ...*
டெவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள ... ... *
வவ்வப்படியெலா மாராய்ந்தொருங்கினி ... ... *
தியற்றியவுரையி னினிமையுப்வண்மையு ... ...*
மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசானுட்பமு... ... *
நோக்கிலர்நாலா நோன்மைசான்மதியின் ... *
றூக்கற்றெருளிர்சத் திரிகைப்பரப்பின்... ... .*
பண்பினைமானு மெனலாங்... ... ...*
கண்கொடுதந்தில காண்பவர்தமக்கே... ... (க)

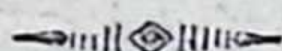

இஃது - சிதம்பரம்.

இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களாலியற்றப்பட்டது.

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

நலங்கொள்சிவயோகமணநாற்றிசையுமணக்கும்... ... ... *
ஞானமணங்கந்திக்குமோனமணநாறும்... ... ... *
விலங்கலில்சித்தாந்தமணம்பரிமளிக்குமின்பா ... ...*
வேதாந்தமணங்கமழும்வேதமணப்வீசும் .. .. *
தலங்கொளுமெய்யத்துவிதத்திருமணமும்பரவும்... ... .*
தனிமுத்துக்கிருட்டிணப்பேர்தங்கியநம்பிரமம்... ... *
வலங்கொளுநனிட்டானுபூதியெனுநாற்கே... ... ... *
வாய்மலர்ந்தவுரையெனுமோர்மாமலரினிடத்தே... (உ)

இஃது - சேமங்கலம்வித்துவான்

நாராயணமுதலியார் பாடியது.

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

பரமசிவனுமையவளுக்குபதேசஞ்செய்யப்... ....*
பரவியசீர்நிட்டானுபூதிதனைப்பார்மேல்... ... .*
திரமருவுகுகைநமசிவாயசருட்டொண்டர்.. ... ...*
திருக்கோவலாறுமுகதேசிகர்செந்தமிழால்... ... ... *
வரமலிபாடலினெழுதத்திருமலர்மாபில் .. .. *
வருமுத்திராமப்ரம்மமருகரிளவரசாம் ... ... *
உரமிலகுமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமதற்கவதா ... ... *
ரிகைபூதலாமுரையெழுதியுலகிலச்சிட்டதுவே. ... (௩)

இஃது - திருநீர்மலை.

கோபாலகிருஷ்ணகவிராஜசேகரர்பாடியது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

குருவடிவாயுமைக்கரன்சொனிஷ்டானுபூதிதனைக்கோவனூர்வாழ்; திருஞானவாறுமுகதேசிகன்செந்தமிழினிற்செய்தானதற்குத், தெருளுறநல்லுரைசெய்தான் திருமூலர்வழிவருமுத்திராமப்ரம்மம, மருகனிளவரசாமேனன் முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனுமவள்ளிமயானே .. ..(சு)

இஃது - தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடியது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

சத்திதனக்கிறைபருளுநிட்டானுபூதிதனைத்தமிழ்ப்பாவாக, எத்திசையும்புகழ்கோவலாறுமுகதேசிகனுரியபினூரச், சுத்தமிகுஞ்செய்யுளுக்குத்திருமூலர்மரபிலிளவரசாகித்தோன்றும், முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமுரைவகுத்தனைத்தான்றனையறியுமுறைமபித்ருமேன... ... ... (ரு)

இவை - நரசிங்கபுரம்.

தமிழ்ப்புலமை-வீராசாமிமுதலியாரவர்களா

லியற்றப்பட்டன.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அருகுறுமாமலைமகளையரனேக்கியருளியநிட்டானுபூதிக், கொருகுவலயத்துள்ளோரஞ்ஞானமொழித்துய்யவுரைசெட்டானுல் திருதமலமறவேதற் சேர்ந்தோர்க்குச்சிவானுபவந்தெளிபக்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர்மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமாதோ ... ... (சா)

மட்டாருங்கனிநுகர்வார்சுவைத்திறத்தைத்தாமறிதன்மட்டேயன்றி, நட்டாருமுணரவெளிப்படுக்குநர்மற்றில்லையிற்றனுலக்தோர்க்கு, நிட்டானுபூதியெனுங்கனிச்சுவைதானறிந்ததனைநியதியாக உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனும்யோகிதானே... ... ... (எ)

இஃது- தாயுமானசுவாமிகள்மரபிலெழுந்தருளிய
எடுத்துக்கூட்டி -அருணாசலசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அரனுமைபாட்குபதேசித்தருளியதன்னிட்டானுபூதிநூலுக், கி ரவிநிலத்திருணீக்கிப்பொருள் விளக்கமெனத்தெளிவாயுலாயிட் டானால்,திரிமலமுஞ்சடேரசட்பாவமுமொழித்த திருமூலநாயனு ர்தம், மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனத்திசைபுகழ்மாத வத்தினனே... ... ... (அ)

இஃது- திருப்போரூர்ச்சிதம்பரசுவாமிகள்ஆதீனம்
ஒன்பதாவதுபட்டம்
முத்துகுமாரசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்)

மருமலிர்தகொன்றைபணியரனுமையாண்மகிழவருள்வாதுளத் திற், பொருண்மலிர்நிஷ்டானுபூதிதனக்கோருலாவையப்புகன் றிட்டானுல், இருண்மலிந்த பவப்பணிபிணிகளுமானவரின்பச் சலதிதோயத், தெருண்மூலர்மரபிலவருமுத்துகிருஷ்ணப்பிரம மெனுந்தேவன்மாதோ ... . (கூ)

இஃது- குளத்தூர்
காதலமூர்த்தியாகிய சட்டநாதசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.)

நீர்நிறைந்தவண்டமெல்லாநின்றபரிபூரணத்தினிலைமைநோ க்கி, ஆர்நிறைந்தசிவனுமைபாட்கருளியதன்னிட்டானுபூதிநூலு க்,கேர்நிறைந்தமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனுமெம்பெருமானிர ங்கியன்பாய்ப்,பார்நிறைந்தவடியார்களுளங்களிதத்துப்பரவவுரை பகர்ந்தான்மன்னோ... ... ...(ய)

இஃது-திருவாரூர்ச்சிவனடியார்திருக்கூட்டத்தி
லொருவராகிய சேங்காலிபுரம்
கோயிற்பத்து குழந்தைவேலு ஓதுவாரவர்களா
லியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.)

திட்டானுபூதியுமாமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமநிகழ்த்தமோன.

மெட்டாததேவர்முதன் முனிவர்சித்தர்மானிடர்மற் றேனையோர்
க்குந், சுட்டாமற்றுன் றுதற்குச்சமரசவானந்தவெள்ளந்தொட
ர்ந்ததோங்கிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங்களைந்தத்துவிதநிலையு
ங்கலந்ததம்மா... ... ... (௰௧)

இஃது - தி - இ - கரபாத்திரசுவாமிகள்
ஆதினத்திற்குரிய பிறைசை - அருணாசலசுவாமிகள்
மாணாக்கராகிய - கா - மருகேசநாயகரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

நீர்மருவுமேவணிசிகமெழுந்தைபாருமையம்மைநெஞ்சமகிழ்வுறவு
னைத்த, நிட்டானுபூதிநலவிளக்கமமறுமெய்ஞ்ஞானநெறிநிறுத்ப
யன்றெரிந்திப், பார்மருவுமறிவினருமறியாருமேபளிதினிற்பகர்க
ராமலகமெனப், பரிவினிலுணர்ந்துவாய்ஞானநீகிப்பெரும்பர
நிட்டைபடையவெண்ணிப், பேர்மருவும்மற்கோளிம்முறைகொவகு
த்ததாற்பெருமைபெறுமுத்திராயப், பிரமமாமொருகுருவின
டிநீழலனுதினம்பிரியாதுநின்றிலங்கும், சீர்மருவுதக்ஷணமூர்த்
தமறைமுனிவர்புகழ்திருமூலர்மரபில்வந்த, திவ்யமுத்துக்கிருஷ்
ணபிரமமென்றெவர்களுஞ்சிந்திக்குமுயரடிகளே... ...(௰௨)

இந்நூலுரையாசிரியரது

திருக்கூட்டத்தாராலமகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன.

இஃது - சென்னமாநகரத்துள்ள
திருக்கூட்டத்தாரிலொருவராகிய இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்
மயிலை - குருசாமிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

வாதவூரர்க்குப்பெருந்துறையினிற்குருந்தமரவடியினிற்றேசிகவ
டிவாகிவந்தருளிமகிமைபெறுசிவஞானபோதமெனுமுறைவழ
ங்கும், ஆதியேயருளொடிந்நாள்சென்னைமுத்துகிருஷ்ணப்பிர
மமெனவவதரித், தவனிதனிலெவருங்கடைத்தேறும்வண்ணநிட்
டானுபூதிப்பெயர்பெறும், கோதிலாஞானநூற் குரையெழுதி
மேற்கோளுடன்கொடுத்தருளியத்தன், குலவுநிதரிசனப்ரமாண
மாயிலதுறுங்குறைவிலாப்பெருமைதனையும், ஆதனேனையுமுற்
றுமுட்கொண்டுதனியத்வைதானந்தமேற்சேர்த்திடு, மதனிரக்க
த்தையுஞ்சொலவுரகனுக்குமரிதாகில்யானென்சொல்கேனே...*

இஃது- தஞ்சைமாநகரத்துள்ள
திருக்கூட்டத்தில் இளவரசுபட்டம்பெற்ற
ஆறுமுகப்ரம்மத்தினு லியற்றப்பட்டது.
(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.)

அலகில்வேதாந்தசித்தாந்தநிலைகட்கெலாமமருநிலைமிதெனவே யருளுமென் றனைமேகட்க வன்னைஞங்களிகொண்டமறைநதநிட் டாலயூதிக், கிலகுஞ்சுவாநுபூதிக்கிலசையவின்பவுசா யிட்டனன் புலவர்ோத, மேமமுதன்மேவாசையும்மொழித்திவ்வடிவிலெனை யாளவந்தபெருமான், நிலவுமேலோர்கள்புகழ் திருமூலர் மரபி லெழுநிமலன்மனவாக்கிலெட்டா, நிகரிலாச் சிவமேயாக நிட்டை யைப்புனிதர்க்குநெறியோடுணர்த்துபெரியோன், உலகிலனைத் தையுமகண்டபரிபூரணசொரூபமாயுன்றுகின்ற, வொப்பற்ற முத்துகிருஷ்ணப்பிரமகுரவனுமுணர்வரியமானுபவனே (௰௪)

இஃது- ஷையூரில் பாரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய
இ-குப்புசுவாமிநாயகரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அத்தனார்தமைப்பணிந்துமலை மகள்மேட்கப்புகலிட்டானுபூதிக், கித்தரணியோர்களடையிருண்மயக்கமகலவவர்க்கிரவிபோன்று முத்திநிலைபருண்மூலர்மரபிலெழுமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமவள்ளல் முத்தமிழ்த்தேர்மூதறிவோர்பரவவுலாப்பயனெடுத்து மொழிந் [தான்மன்னே

இஃது -கொங்குநாடிப்பட்டிணுள்ள
திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து
உபாத்தியாயர்-அ-சேஷிப்பிள்ளை அவர்களா
லியற்றப்பட்டது.
(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.)

அத்தனடியிற்றெழு தமுத்திபெறு நெறியினவு மம்பிகைக்ககம கிழ்ந்தே, யவனருளுநிட்டைபைக் குனகநமசிவாயருக்கன்பினெ ன்றுலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழ்ப்பாவி னலருள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரியை மதிந்தமுது கண்ணன்ப பகிர்ந்தமெனவிந்நாளிலே, இத்தலத்தியாவர்க்குமந் நூலினமுதை யமுதமின்புறமதித்தளித்தா, னெழில்மூலர்மரபினுயர் தசுஷணா மூர்த்தமெனவெனதுசற்குருவாகியே, நித்தநிட்களசகளரகித சிற்பாவமலநிலையருள்புரிந்தயோன, நிமலநிர்க்குணவகண்டாகா ரமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமென்னுநிதியே... ... ... (௰௫)

இஃது-ஷை யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடம்-கோவிந்த உபாத்தியாயரவர்களா
லியற்றப்பட்டது.

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

எட்டாதபேரின்பவீட்டினுக்கேறுதுறையிஃதென்றுபெரியோ
ரெலாங், கட்டாகமொழிகின்றநிட்டானுபூதிக்கொர் கதிரவன்கங்
குலிலல்லா, மட்டாமெனைப்புவியிலொப்பிலாமுத்துகிருஷ்ணப்
பிரமவள்ளல்வினைவற், றொட்டாமலையாண்ட சின்மயநபாதி
தியுரைத்தவுரையுரைகளாமே... ... ... (௰௭)

இஃது-ஷை யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
தாணப்பகவுணரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

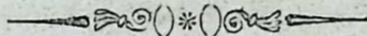
(கட்டளைக்கலித்துறை.)

அருளானவீசனு நம்பிலகைக்கோதுமரியநிட்டை ... ... ❋
பரிவாகவாறுமுகதேவன்செந்தமிழ்ப்பாவிற்செய்தான்... ...❋
குருவாயெழுந்தருண் முத்துகிருஷ்ணானந்தகோதில்குணன்....❋
விரிவாயதற்குரையிட்டானெவரும்வியப்புறவே .. ... (௰௮)

இஃது-சாரத்திலுள்ள திருக்கூடத்துத் தலைவராயும்
பொதியநாயகர்சபையின் பூசாவிதியை நடாத்துகின்றவராயும்
விளங்கிய -சின்னப்பாவுமூர்த்தியாரவர்களா
லியற்றப்பட்டது.

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.)

நன்னலருங்கயிலைபுரைபரமனந்நா ணகமகட்குத்தாணருணிட்
டானுபூதித், தண்ணளிபாட்டயர்வாவிசூழுங்கோவலாறுமுகத்தத்
கோனென்றியற்பேர்தாங்கிக், கண்ணியவான்றமிழ்க்கவியாற்ற
ளாத்திற்நாளிற்கைக்கனிபோற் சிவநிட்டை கற்போர்காணப்,பு
ண்ணியஞ்சேர் சென்னைவளர் முத்து கிருஷ்ணப் பிரமமெனப்
போந்துரையைப்புகன்றானம்மா... ... ... (௰௯)

இஃது-ஷை யூரில்பொதியநாயகர் சபைக்குத்தருமகர்த்தா
நாராயணப்ரம்மத்தினாலியற்றப்பட்டது.

(நேரிசைவெண்பா.)

இத்தரணியோரெல்லாமின்பவீடெய்துவான்.....❋
முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமுன்னோனே - சத்தான...❋
நிட்டானுபூதியெனுநேரினூலுக்குரையைத் ..-...❋
திட்டாந்தத்தோடுரைத்தான்றேர்ந்து... ......(௨௰)

சாற்றுகவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

உதாரணசாத்திரங்களின்பெயர்களாவது.

அகஸ்தியமுனிவர் *
அதிரகசியம்...... *
அத்துவிதக் கலிவெண்பா..... ..
அத்துவிதானுபவம்
அத்துவிதவுண்மை
அமுதசாரம்...... *
அருட்பிரகாசம்... *
அருணகிரியந்தாதி
அவிரோதவுந்தியார்
இருபாவிருபஃது... *
உடலறிவிளக்கம்.. *
உண்மைநெறி விளக்கம். ... ... *
உண்மை விளக்கஞ்சிந்தனை ... *
உபநிடதம்....... *
ஒழிவிலொடுக்கம் *
ஔவைக்குறள் .. *
கடவுளந்தாதி.... *
கண்ணுடைவள்ளல்.
கந்தரலங்காரம் .. *
கந்தரனுபூதி....... *
கலிமடல்...... .. *
காரைக்காலம்மையந்தாதி.. *
குகைநமசிவாயர். *
குருநமசிவாயர்.. *
கைவல்ய நவநீதம் *
சசிவன்னபோதம்
சச்சிதானந்த விளக்கம் .. ... *
சந்திநிமுறை..... *
சிவஞானசித்தியார்,
சிவஞானதீபம்... *
சிவநெறிப்பிரகாச.

சிவப்பிரகாசம்... *
சிவபோகசாரம்... *
சிவவாக்கியர்.. .. *
சிவானந்தமாலை... *
சிற்றம்பலநாடிகளனுபூதிவிளக்க
சிற்றம்பலநாடிகள் கலித்துறை *
செலகாலத்திரங்கல்
சைவசமயநெறி.. *
சொரூபசாரம் .. *
சொரூபத்தந்தாதி,
சௌந்தரியந்தாதி
சௌந்தரியலகிரி. *
ஞானசுகாதீத வெண்பா...... *
ஞானவாசிட்டம்... *
ஞானிகள்நிலைமை *
தத்துவராயசுவாமிகள்......... *
தத்துவாமிர்தம்.. *
தாயுமானசுவாமிக
திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தா
திருக்களிற்றுப்படியார்... ... *
திருநாவுக்கரையர் *
திருப்புகழ் ...... *
திருமந்திரம்..... *
திருவம்மானை..... *
திருவருட்பயன்... *
திருவள்ளுவர்..... *
திருவாசகம்...... *
திருவாய்மொழி.. *
திருவிளையாடல்... *
தேவாரம்......... *

தேவிகாலோத்தரம் *
நாலடியார்... .... *
நிகழ்காலத்திரங்கல்.
நெஞ்சொடுமகிழ்ந்த
பகவற்கீதை ..... *
பசுபதிபாசவிளக்க
பஞ்சாக்கரப்பதி பசுபாசவிளக்கம்
பட்டணத்துப்பிள்ளையார் .. .. *
பதார்த்ததீபிகை *
பத்ரகிரியார் ...... *
பரணதேவரந்தாதி
பாடுதுறை....... *
பாரதம் .... *
பாலானந்தசுவாமிகள்..... *
பிரமகீதை........ *
பெரியபுராணம்.. *
போற்றிப்பஃறொடைவெண்பா
ப்ரபுலிங்கலீலை .. *
ப்ரம்மோத்திரகாண்டம். .. *
மஹாவாக்யம்... *
மவுனதரிசனம்.. *
மோகவதைப்பரணி
ரிபுகீதை .... *
வருங்காலத்திரங்கல்,
வாதவூரர்புராணம்,
வீராகமம்....... *
வைராக்பசதகம்... *
வைராக்யதீபம்... *
வைராக்யமீதாத்திரம்..... *

ஆ-கூய.

உ

ஸ்ரீஸத்குரவேநம:

நிஷ்டானுபூதி.

காப்பு.

அவதாரிகை.

சிவஞானநிஷ்டையில்- வல்லமையுடைய-இந்நூலாசிரியர்- தத்வமஸி என்னும் - சாமவேத மகாவாக்யார்த்தமாகிய - உத்தரவாதுளம்- என்கின்ற- ஆகமத்திலுள்ள- நிஷ்டானுபூதியினால் தாமடைந்த- சுவானுபவத்தை -ஆத்மகோடிகள்- எளிதில் உணர்ந்தடைந்து- ஆனந்தாதீத மாகும்பொருட்டு - அருளினால்-தமிழ்ச்செய்யுளில்- சொல்லப்புகுந்து- இதுநிறைவேறும்படி - எல்லாவற்றிற்கும்-மூதற்காரணமாயுள்ள-ப்ரணவஸ்வரூபத்தைச்சகுணமாகவும்- நிர்க்குணமாகவும்-துதிசெய்கின்றார். - *

அத்திமுகனடிநித்தநினைபவர்.........................*
சித்திதிருவொடுமுத்திபெறுவரோ..............*

(இதன்பொருள்.)

யானைமுகத்தை யுடைய- விநாயகமூர்த்தியினது பாதத்தைத்தினந்தோறும் (திரிகரண சுத்தியாய்) அகத்தின்கண்ணே- தியானிக்கின்றவர்கள் - இலக்ஷ்மீகரத்துடன் விளங்கிய - சித்திகளும்- (ஞானவாழ்வாகிய) மோக்ஷசெல்வமும் - அடைவார்கள்.—என்றவாறு. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(பதசாரம்.)

எதிரில்லாமல் - சகலமூந் தன்மயமாக விளங்கும்- ப்ரணவஸ்வரூபத்தை - மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும்- ஆண்யானையென்பார்.

அத்திமுகனென்றும், அப்பிரணவ ஸ்வரூபத்தின் தாளைச் சதா நிஷ்டாரகக்கூடிவிளங்கும் மஹாத்துக்களென்பார்—அடிநித்தநி னைபவனொன்றும், சகலசாம்பராஜ்யத்தோடும் விளங்கிய-அஷ்ட மாசித்திகளென்பார்— சித்திதிருவொடு என்றும், இரண்டறக்க லக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார்.—முத்திபெறுவனொன்றுங் கூறினர்.

(இருவுமது.)

சகலமுந் தானாகிய - ப்ரணவஸ்வரூபம் - பரிபாகருடைய குறிப்பின்வழியே செல்லத்தக்க தாகையால் -பாகருடையகுறிப் பின்வழிச் செல்லும்யானையென்பார்— அத்திமுகனென்றார் என வும், ஆணவாதி மதங்களைப் பொழியும் கஜமுகாசுரனை அழிப்ப தற்கு -வேழவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணேசனென்பார்— அத்திமுகனென்றார் எனவும் சித்திமுத்திகள் விளைகின்ற சிவான ந்த பூமியாகிய - ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தைச் சுருதியுத்தி அநுபவத் தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதிகுருசுவாநுபவத்தாற்கண்டறி ந்து-அடைகின்றமேலான சத்துக்களென்பார்—சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவனொன்றார். எனவும் கூறுவாருமுளர்.

[இதன்தாத்பரியம்.]

அக்ஷர ஸ்வரூபங்களில் முதலெழுத்தென்றும், சர்வஆன் மாக்களுள்ளும்- ப்ரகாசிக்கின்ற -சித்ரூபமென்றும், சுஷுமுனை யென்றும், ப்ரம்ம ரந்திர மென்றும், நிர்க்ரூப மென்றும், பஞ் சவர்னத் தழகுள்ள தென்றும், மாணிக்க வொளிபோன்றதென் றும், சின்மாத்ர சொரூபமென்றும், ஞானசூரிய னுதிப்பதற்கு மேருவென்றும், ப்ரம்ம சந்நிதானத்தில் தோன்றிய மாயாவி னோதமான சகத்விளையாட்டைப் பார்ப்பதற்குப் புருஷாகாரி லையப் போலநின்ற ரூபாரூப மென்றும், சத்துச்சித்து ஆனந்த மென்றும், இன்னும் பலவாறாக -வேதாகமங்களினுற் கூறப்பட் டதென்றும், சொல்ல-விளங்கிய, ப்ரணவஸ்வரூபத்தை ஞானுசி ரியால்- விசாரித் தடைந்தவர்கள்- சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற் றுச் சாக்ஷாத்கார மாவனென்பதாம்.

(அஷ்டமாசித்தியும்,அவற்றின் விபரமுமாவன) அணிமா,மிக வுஞ்சிறிய வுயிர்தோறும்- பரமகாஷ்டையாய்ச் சென்றிருத்தல். மகிமா, மிகவும் உயர்ந்த மகமேருவைப்போல ஆகவேண்டுமெ னில் ஆதல். இலகிமா, மேருபாரத்தையொத்த யோகியை எடுத் தால்- இலேசா யிருத்தல். கரிமா, அணுப்போ லிருக்கும் யோகி

யை எடுத்தால்- மேருபாரமா யிருத்தல். பிராப்தி, எவ்வுலகத்தி னுந் தடையறச் சஞ்சரித்தல். பிராகாமியம், பரகாயப் பிரவே சம்பன்னுதலும்- அந்தரசஞ்சாரஞ்செய்தலும்- இச்சித்தபோ கம் அனுபவித்தலும்- மண்ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களை யும் முக்காலங்களையுந் தனது தேககாந்தியால் அறிதலுமாம். ஈசத்துவம், ஸர்வேஸ்வரனைப்போலத் தன்னிச்சை வழியில் முத் தொழிலுஞ்செய்து- சூரியன்முதலிய கோள்கள் தன் எவல்கேட் கவிளங்குதல், வசித்துவம், தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லா வுலகங்களையுந் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

இரண்டறக் கலத்தலாவது, சுருதிகுருசத்யுக்திகளால் தன்னைச் சாக்ஷிமாத்ரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமான தன்ஸ்வரூபத்தைச் சுத்தப்ரம்மமாகச் சுவானுபவத்தாற்கண்டு தனக்கு அன்னிய மாய்த்தோற்றிய தேகாதிகளைத் தன்னைவிட வேறே இல்லையென் றும், அப்படித்தோற்றுகிறது பொய்யென்றும், அறிந்தசித்தவி ர்த்தியைச் சின்மாத்ரத்தில்- ஐக்யம்பண்ணி - அவ்வைக்ய மென் கிற கிஞ்சித் இருப்பாகிய அறிவுந் தானே என்று அறிந்து- கேவ லரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்து விளங்குவதாம்.

அஷ்டமாசித்தியென்பதற்குப்பிரமாணம்.
(திருவிளையாடல்.)

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென்.....*
றறையுஞ்சிவாந்தமாறாறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே...........*
நிறையும்பெருமைதனையன்றேமகிமாவென்னுநிரம்பியநூல்.*

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்......*
இலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்... ....*
இலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்...*
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றேகரிமாவாம்..........*

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டுபிலமடைதல்....*
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்,*
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்.........*
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர்....*

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின்வெயிலாலனைத்தும்விளங்குதல்போ
ல்,மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமூன்றும்வானத்தின்..*

கண்ணிலுள்ளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறிதல்..*
எண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால்.*

ஈசனெனமுத்தொழிலுர்தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித்...*
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்......*
பூசலவுணர்புள்விலங்கு பூதமனிதர் முதலுலகும்......... .....*
வாசவாதியெண்மருத்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்....*

என்று வரும் மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

இரண்டறக்கலத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(மஹாவாக்கியம்.)

இவையுணருமிடத்தைக்யமென்றுவிதமுறைப்படுமோதென்றாலவ்வ
றிவேபூரணமாயிருத்தல், அவையவமாங்கடபடவுபாதிகளை நீக்கு,
மாகாயமெனவறிதலப்பொருளைத்தானே, சுவைபடவேதியானி
ந்தலிவைமூன்றுவிதமாந், துவந்துவங்கள்பலவுமற்றுச்சுயம்பிர
காசமதாய், நவையிறந்துஞ்சொல்லிறந்துநானுமிறந்திறவா,ஞான
மிறந்திராசியமாய்நவின்றதத்துவிதமே..... ....(எ-ம்.)

(திருவாய்மொழி.)

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீத்....[ந்த
தொன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்....*
அன்றேயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே...... ......(எ-ம்)

(சசிவர்ன்னபோதம்.)

செறிந்தகாரணகாரியங்கள்சிதைந்துமேலுறசித்ததாய் ... ...*
அறிந்தவாதனைதானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே...(எ-ம்)

(தாயுமானசுவாமிகள்.)

எனதென்பதும்போயானெனல்போயெல்லாமிறந்தவிடங்காட்டு
றினதென்பதும்போய்நீயெனல்போய்நிற்குநிலை... ....*

(அன்றியும்.)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்....... ....*
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ...............*

விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ.........*
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ (எ-ம்)

(கந்தரனுபூதி.)

ஆறுவருதேயயில்வேலரசே.................*
ஞானகரனேநவிலத்தகுமோ..................*
யானாகியவென்னைவிழுங்கிவெறுந்.............*
தானாய்நிலைநின்றதுதற்பரமே...............*

(அன்றியும்.)

வானோபுனல்பார்கனன்மாருதமோ.........*
ஞானோதயமோநவினான்மறையோ.........*
யானோமனமோவெனையாண்டவிடந்.........*
தானோபொருளாவதுசண்முகனே......(எ-ம்)

(பகவற்கீதை.)

யாதொன்றிந்தபுலனறியாவளவிலின்பமாயிருக்கும்......[காரி
யாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள்பின்னையதனினிரண்டா
யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்கதோப்புண்டென்னார்கள்,
யாதொன்றிந்தவறிவிற்சேயறிவாய்நிற்குமதினின்றோர்..(எ-ம்)

(கைவல்யநவநீதம்.)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்னதத்துவவழிதப்பாமல்............*
பஞ்சகோசமுங்கடந்துபாலழையுந்தள்ளியுள்ளிற்..............*
கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக்கூடஸ்தபிரமமென்னு.........*
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய்நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்....*

(அன்றியும்.)

அனுபவானந்தவெள்ளத்தழுந்தியேயகண்டமாகித்.........*
தனுகரணங்களாதிச்சகலமுமிறந்துசித்தாய்..................*
மனதுபூரணமாய்த்தேசுமானசற்குருவுங்காண..............*
நனவினிற்சுழுத்தியாகிநன்மகன்சுபாவமானான்,.........(எ-ம்)

(ஞானவாசிட்டம்.)

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு .. .. *
மதுவிடில்வீடுறுமந்தவறிவுதன்னைச்... ... ...*

செவ்விதிநீயநித்தனையாற்போகத்திச்சை ... ... *
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்தீர்தியானாய் ... ... *
எவ்வமறநிறைமனத்தாலடைபற்பால .. .. *
யாவுமடைந்தாய்காசுதிக்கெட்டாதொன்றிற் ... ... *
கவ்லவயறவடைகின்றாய்முத்தனானாய் ... ... *
கருத்திலுறுமயக்கமெனுங்கவலைதீர்வாய்... ... ..(எ-ம்)

(ஞானசுகாதீதவெண்பா.)

உற்றுணர்ந்ததெல்லாமுணர்வாகுமுண்மைதனிற் .. *
பெற்றிருப்பதற்றவிடம்பேறுகுங் - கற்றநூல் ... *
பேசவினிவேண்டாய்பிறிதில்லையத்துவிதம் ... *
ஆசையறநின்றவிடமாம்... ... ...(எ-ம்.)

(திருவாசகம்.)

ஒங்குதிரண்டுமூரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே ...... *
சாதிவிடாதகுணங்களமோடுசலித்திடுமாகாதே ... ... *
அங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயையடங்கிடுமாகாதே .. ... *
ஆசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே ... ... *
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே ..*
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே .. .. *
எங்குநிறைந்தமுதூறுபரஞ்சுடரொய்துவதாகாதே ... ...*
ஈறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே.. (எ-ம்)

(சிவானந்தமாலை.)

மித்தையுடல்கட்டறுத்துமெய்யருளாய்மட்டொழிக்குந் ... *
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச் - சுத்தத் ... ...*
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற் ... ... *
சனியானிதுசத்தியம் ... ... (எ-ம்)

(ஒழிவிலொடுக்கம்)

என்னுணையென்னுணையென்னுணையேகமிரண் ... *
டென்னுமற்சும்மாவிருவென்று - சொன்னான்... *
திருஞானசம்பந்தன்சீகாழிநாடன் ... . *
அருளாளன்ஞானவிநோதன் ... ... (எ-ம்)

(சொரூபசாரம்.)

ஞான நூல்கற்றுணர்ந்து நற்றுறவுபூண்டாலு... ... ... ✻
மோனசமாதிமுயன்றாலுந் - தானாகி... ... ... ✻
எல்லாக்கவலையுமற்றின்புற்றிருப்பதுவே... ... ✻
சொல்லாருமுத்திச்சுகம்... ... ... (எ-ம்)

(சிவஞானசித்தியார்.)

அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே, யறிவுதனையருளினாலறியாதேயறிந்து, குறியாதேகுறித்தந்தக்கரணங்களோடுங், கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகிற், பிறியாதசிவன்றானேபிரிந்து தோன்றிப், பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலேயவையெல்லாமல்லவாகி, நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரனாயே... ... ... (எ-ம்)

(கண்ணுடையவள்ளல்.)

தம்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றறிந்து... ... ... ✻
மும்மாயை மும்மலமுக்குண நீங்கிமுழுதறிவாற்... ... ✻
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ் ... ... ✻
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான்றடங்கச்சிமேகம்பனே... (எ-ம்)

(அகஸ்தியமுனிவர்.)

முடிந்திடம்பேச்சற்றமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வதின்னைப்... ✻
படிந்திடமேபதிபாசம்பசுவிருட்பற்றற்றதும் ... ... ✻
விடிந்திடந்தானென்னு நானென்னுமாயையும்விட்டெவையுங் ✻
கடிந்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தாநந்தங்காணுமதே... ...(எ-ம்)

(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.)

வான்றேடுமறையேயோமறைதேடும்பொருளேயோ ... ✻
ஆன்றேடுமுயிரோயோவுயிர்தேடுமுணர்வேயோ... ... ✻
தான்றேடநான்றேடச்சகமெலாந்தனைத்தேட ... ... ✻
நான்றேடிநான்காணநானோநானோ... ... ... (எ-ம்)

(பத்திரகிரியார்.)

என்னையென்னிலேமறந்தே, யிருந்தபதியும்மறந்து... ... ✻
தன்னையுந்தானேமறந்து, தனித்திருப்பதெக்காலம்... ...(எ-ம்)

(உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.)

முத்திதனையடைந்தோர்முந்துபழம்போதங்கி... ... ... ✻
வித்தகமாம்வீணையிலவையிற்றி - னெத்த... ... ... ✻

விரதமனம்வெம்மையெழினுதம்போல ... ... *
விரவுவனென்றேறும்வித... ... ... (எ-ம்)

(அன்றியும்)

தத்துவங்களெல்லாஞ்சகசமாயான்மாவிற்... ... ... *
பெற்றதனினிற்கின்றபெற்றிம்பால் - முத்திதனில் ... ... *
சித்தமலமற்றுர்செறிந்திடுவரொன்றுமறை... ... ... *
சத்தியமாயோதியிடுந்தான்... ... ... (எ-ம்)

(அத்துவிதவுண்மை.)

தன்னையறியாவியற்கையினிற், சத்தேபோலவிளங்கியிடுந் ... *
தன்னையறிந்தவுடன்சத்தாய்த், தாமேவிளங்குமிவ்வுலகந் .....*
தன்னையறியுமளவுமிவை, தன்னைவிடவேறிலையெனவே... ...*
தன்னைநோக்கியிடினவையுந், தானுய்விளங்குமுடிவதனில் (எ-ம்

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

அத்துவித அபரோக்ஷானுபவத்தில் வேறுதோன்றுமல் பரிபூரணானந்தபோதமுறச் சகலமுந் தன்மயப் படுத்திக்கொள்ளுஞ் சுயஞ் சைதன்யத்தை அடைந்தவர்கள்சித்திமுத்திகள்பெறுவரென்றமையால் யாமும் நிர்விக்னமாய் இந்நூல் நிறைவேறப் பெறுவோமென்றதாயிற்று.

காப்புமுற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நிஷ்டானுபூதி.

பாயிரம்.

(பரசிவவணக்கம்.)

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற்சுரநதியுங்காமதியுஞ்செறிந்திலங்க ... ✻
வார்பூத்தகுயவனிதையொருபுறத்திற்பசந்தொளிரவாரியுண்ட ✻
கார்பூத்தமணிவண்ணன்கட்கமலமிணைக்கமலக்கழலின்மேவ ... ✻
ஏர்பூத்தகோவலில்வாழ்வீரட்டத்தொருமுதலையிறைஞ்சுவோமே

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய செவந்தசடையில் - தெய்வகங்கையும்- அமுதகிரணங்களையுடைய- இளம்பிறையும்- நெருங்கிப் பிரகாசிக்கவும்- கச்சுப்பொருந்திய- ஸ்தனங்களையுடைய- தேவியார் இடப்பாகத்தில் (மரகதரத்தினம்போலப்) பசுமையாய் விளங்கவும்- நீருண்டமேகத்தையொத்த மகாவிஷ்ணுவின் கண்ணாகிய தாமரைப்புஷ்பம்- இரண்டாகிய பங்கஜத்தைப் போன்ற திருவடிகளிற் ப்ரகாசிக்கவும் - அழகுபொருந்திய திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரரை வணங்குவாம் —(எ-று.)-ஏ-அசை. (க)

(பரதேவதைவணக்கம்.)

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருகுமடியரன்புக்....✻
குரியநாயகியெங்குந்தானுகிநீங்காமலொளிராநின்ற.........✻
கரியநாயகிகோவற்பிரானிடத்திலெப்போதுங்கலந்துவாழும்.✻
பெரியநாயகியுபயபதமலரையனுதினமும்பேணுவோமே ...✻

(இ-ள்.) மனத்தினாலும்- வாக்கினாலும்- நினைத்தலுஞ்- சொல்லலுமாகிய- அளவுக்கடங்காத - ஈஸ்வரியாயுந் தினந்தோறும் மனம்நெக்குவிட்டுருகும்- அடியார்களுடைய அன்புக்குச் சுதந்தரமான பரதேவதையாயும்-எவ்விடத்தினுந்தானே(அகண்டாகார)மாய் நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷிக்குரிய - உமையாயுந், திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவீரட்டேஸ்வ

ருடைய இடப்பாகத்தில் அனவரதமுஞ் சேர்ந்து வாழ்கின்றவ ராயும் (விளங்குகின்ற) பெரியநாயகி யம்மனது உபயசரணாரவி ந்தங்களைத் தினந்தோறுந் தியானிப்பாம்---(எ-று.) அகரம்-சாரி யை-ஏ-அசை. (உ)

(கணபதிவணக்கம்-வேறு.)

அரியானையயன்மாலுக்ககண்டபேரொளியானைத்... ... ... *
தெரியானையன்பிலர்தம்மனவாக்கதனுக்... ... ... *
குரியானையன்பர்தமக்குயர்பெரியாளீன்றெடுத்த ... ... *
பெரியானைக்கணபதியின்பிறங்கியபொற்பதப்பணிவாம்... ...*

(இ-ள்.) பிர்ம்ம - விஷ்ணுக்களாலுங் காண அரியவராயும்-அ கண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும் - அன்பில்லாதவர்களு டைய மனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும்- அள வுதெரியக்கூடாதவராயும்- அடியார்களுக் குரியவராயும்- உயர் ந்த பெரியநாயகி யம்மன் பெற்றெடுத்த (மூத்த புத்திரராயுமி ராநின்ற) * பெரியானைக் கணபதியினுடைய - விளங்குகின்ற அழகிய திருவடிகளை வணங்குவாம்—(எ-று.) (௩)

(சுப்பிரமணியர்வணக்கம்-வேறு.)

கடல்சுவறநெடுமாயக்கிரிவீழச்சூரனுரங்கலங்கச்செம்பொன்..*
மடலவிழ்கற்பகநிழலில்வலாரியும்வந்தரசிருப்பமகங்களோங்க.*
விடலரியவிபுதர்சிறைவிடமுனிவர்செய்தவங்கண் மேலுமோங்க,
அடல்கெழுவேலேவியவோராறுமுகனடியிணையையகத்துள்வை ப்பாம்... ... ... *

(இ-ள்.) சமுத்திரஜலம் ஸோஷித்துப் போகவும் - உயர்ந்தவ ஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்து விழவுஞ்-சூரப ன்மனுடைய மார்பு கலங்கவுந் - தேவேந்திரனுஞ் செம்பொன் னிறமாகிய இதழ்விரிந்த (புஷ்பங்கள் நிறைந்த) கற்பகவிருக்ஷ த்தின் நிழலில்வந்து கொலுவீற்றிருக்கவும் - யாகங்கள் விர்த்திக் கவும்- விட்டுநீங்குதற்கரிய சிறையில நின்றுந் - தேவர்கள் நீங்க வும்- ரிஷிகள்செய்யுந்தவங்கள் மேன்மேலும் வளரவும்- வெற்றி மிகுந்தவேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்த- ஒப்பற்ற சண்முகக்கட

---

* பெரியானைக்கணபதி- என்பது- திருக்கோவலூரிலிருக் கும் விநாயகருக்குப் பெயராம்.

வுள்ளிறுடைய உபயதிருவடிகளை உள்ளத்தின்கண் வைத்துத்தியா னிப்பாம்—(எ-று.) மடலவிழென்றதனால் புஷ்பங்க ளென்பது வருவிக்கப் பட்டது. ✻

(ப-ம்.) ஒருகாலத்தில் - சூரபன்மனுக்குத் தோல்வியடைந் து சீகாழியிற்சென்று ஒளித்துப் பரமசிவனைப் பூசித்துக்கொ ண்டிருந்த தேவேந்திரன் மறுபடியும்வந்து அரசுசெலுத்தவுமெ ன்பார்—வலாரியும்வந் தரசிருப்பவெனக்கூறினார். (௪)

(திருநந்திதேவர்வணக்கம்-வேறு.)

முந்துசஞ்சிதங்கடீரமும்மலக்கங்குல்பாற... ... ...✻
அந்தியும்பகலுமில்லாவாதித்தனகத்திற்றோன்ற... ... ... ✻
இந்தியம்புலன்கண்மாயவின்பவாரிதியின்மூழ்க ... ...✻
நந்தியெம்பெருமான்பாதநளினமென்சிரமேல்வைப்பாம்....✻

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய சஞ்சிதவினைகள் அழியவும்- மும்ம லமாகிய இருள் நீங்கவும்- இரவும் பகலுமற்ற ஞானசூரியன் உள த்திலுதிக்கவும்- பஞ்சேந்திரியங்களும்- அதன்விஷயங்களுங்கெ டவும்-ப்ரம்மானந்தக்கடலுள் மூழ்கவும்-எம்பெருமானாகியதிரு நந்திதேவருடைய பாதாம்புயத்தை - எனது முடியின்கண்வை த்துவாழ்வாம்—(எ-று.) ✻

(ப-ம்.) ப்ரகிருதியின் தோற்றமாகிய பகலும்- அதன் ஒடுக் கமாகிய இருளும்- இறந்து சதோதயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற சர் வசாக்ஷியாகிய பேரறிவென்பார்—அந்தியும் பகலுமில்லா வாதி த்தனென்றார். சஞ்சிதமாவது, அனந்தபவங்க ளுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய வினைகள் கட்டிப்பட்டிருப்பதாம். மும்மலங்களா வன, ஆணவம்- மாயை- கன்மமாம். இவற்றுள் - தண்டுலத்தைப் பற்றிய தவிடுபோல ஆத்மாவை ஆணவமலம் பற்றியிருக்கும்,- தண்டுலத்தைப்பற்றிய உமியைப்போல ஆத்மாவை மாயாமலம் பற்றியிருக்கும், தண்டுலத்தைப்பற்றிய முளையைப்போல ஆத் மாவைக்கன்மமலம் பற்றியிருக்கும். (௫)

(நால்வர்வணக்கம்-வேறு.)

அடிபணிவேனுமைசொர்க்கத்முதையபின்றினியகவியமுதந் தந்தோன், அடிபணிவேன்பவக்கடலுமுவர்க்கடலுங்கடந்தவாக் கரசின்செங்கேழ், அடிபணிவேன்பரவைபாற்பரசிவனைத்தூதாக

வனுப்புவித்தோன்;அடிபணிவேன்திருவாதவூரடிகள்புகழேத்தி
யன்பிற்றுமே ... ... *

(இ-ள்.) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்துப், பார்வதியாரு
டைய ஸ்தனத்தின் பாலையுண்டு- இனிமைதங்கிய செந்தமிழ்ப்பா
டலாகிய- அமுதத்தைத் தந்தருளிய திருஞானசம்பந்த ஸ்வாமி
களுடைய - திருவடிகளைவணங்குவேன் - பிறவிக்கடலையும் - உப்
புக்கடலையும் - நீந்திய அப்பர் ஸ்வாமிகளுடைய சிவந்த நிறம்
பொருந்திய - திருவடிகளை வணங்குவேன்.—பரவை நாச்சியா
ரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாக அனுப்புவித்த- சுந்தரமூர்த்தி
ஸ்வாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன்—(எ-று.) தா
ன்-சாரியை- ஏ-அசை. அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்து-என்
றது-நால்வருக்கும் கூட்டுக. (௬)

(வசவேசர் - சென்னவசவேசர்வணக்கம்.)

சிவசமயப்பயிர்தழையப்பரசமயக்களைநீங்கத்திகழ்வேதத்தோ,
டுவமையிலாகமநீதியோங்கவரும்வசவணர்தாளுவந்துபோற்றி*
அவமறுமாறங்கலிங்கங்கலைமுகஞ்சாதாக்கியம்பத்தியத்தஞ்சத்தி
இவைகளொருவடிவாயசென்னவசவேசர்பதமிறைஞ்சுவோமே,

(இ-ள்.) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும்- அன்
னியசமயமாகிய களைகள்கெடவும்- பிரகாசமுள்ள வேதங்களுட
னே- ஒப்பில்லாத வீரசைவாகம ஒழுங்கு ப்ரபலத்தை யடைய
வும்-அவதாரஞ்செய்து - வசவன்னனென்னுந் திருநாமத்தைக்
கொண்ட ஸ்வாமிகளது திருவடியைக் களிப்புடனே வணங்கிக்கு
ற்றமற்றிராநின்ற- பீடம் -படி- நிதம்பம்- கோமுகம்- மேல்வட்
டம்- நாளத்தடி- என்னும்- ஆறங்கத்தினையு முடைய லிங்கமூர்த்
தியும்-சாந்தியாதீதகலை- சாந்திகலை- வித்யாகலை- ப்ரதிஷ்டாகலை
திவர்த்திகலை- என்னும்-ஐந்துகலைகளும், ஈசானம்- தத்புருஷம்-
அகோரம் - வாமதேவம் - சத்தியோஜாதம் - என்னும்- ஐந்து
முகங்களும், சிவசாதாக்யம் - அமூர்த்திசாதாக்யம் - மூர்த்திசா
தாக்யம்- கத்துருசாதாக்யம்- கர்மசாதாக்யம் - என்னும்-ஐந்து
சாதாக்யங்களும், சத்தி - மௌநாங்கம்- அத்தி - தலம் - கந்தம்-
சுவை-என்னும்-ஆறுபத்திகளும், கரதலகமலமென்னும்- அஸ்த
மும்,பராசத்தி- ஆதிசத்தி-இச்சாசத்தி-ஞானசத்தி-கிரியாசத்தி-
என்னும்-ஐந்துசத்திகளும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஏகருபமா
ய்-விளங்கிய சென்னவசவேசர் என்னும்அங்கிதத்தையுடையஎம

ருஸ்வாமிகளது உபயசரணங்களை வணங்குவாம் — (எ-று.) ஏ-அசை. ⁕

இலிங்கமாவது - இஷ்டலிங்கம் - ப்ராணலிங்கம்- பாவலிங்கம்- ஆசாரலிங்கம் - குருலிங்கம் - சிவலிங்கம் - சரலிங்கம்- ப்ரசாதலிங்கம் - மகாலிங்கம்-என வீராகம சித்தாந்தப்படி ஒன்பதுவகையாமெனக்கொள்க. ⁕

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன, சிவத்தின் அம்சத்தில்-ஆயிரத்தொன்று பராசத்தியும். அப்பராசத்தியின் அம்சத்தில்-ஆயிரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில்-ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும், அவ்விச்சா சத்தியின் அம்சத்தில்-ஆயிரத்தொன்று ஞானசத்தியும், அந்த ஞானசத்தியின் அம்சத்தில்-ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமாமென்பதுசைவாகம சித்தாந்தமெனக்காண்க. (எ)

(குகைநமசிவாயர்வணக்கம்-வேறு.)

அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம்விஞ்ஞானமானந்த மயத்தினுடனைங்கோசமாய, இன்னன்மயனீங்கிய மெஞ்ஞானியுளங்குகையாவெப்போதுநீங்காமலிசைந்துமிகவாழ்வோன், பன்னரியவிரிவுயரஞ்சமனதிகமிவைகள்பகர்வரிதாய்ப்பிரமன்முதற்பண்ணவர்தம்முளத்தில்,உன்னரியவோநமசிவாயகுருராயனுபயசரணமதுளத்துமுச்சியினும்வைப்பாம்... ... ... ⁕

(இ-ள்.) அன்னமயம்- பிராணமயம் - மனோமயம்- விஞ்ஞானமயம்- ஆனந்தமயம்- என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன்பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மைஞானியின் இருதயத்தையே குகையாகக்கொண்டு -அனவரதமும்- நீங்காமல் ஒத்து வாழ்கின்றவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும்- உயர்வும்-சமமும்-விசேஷமும்- ஆகிய இவைகளில் வேறுசொல்வதற்கில்லாதவராயும்- பிரமன்முதலிய தேவராலும்-மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும்-ப்ரணவஸ்வரூபராயும்- (விளங்குகின்ற)குகைநமசிவாயகுருராயருடைய உபயசரணங்களை எமது அகத்திலுஞ்சிரத்திலும்வைத்து வாழ்வாம்—(எ-று.) தம்-சாரியை. ⁕

அன்னமயமாவது, தோலும்- இரத்தமும்- தசையும்-நரம்பும்-எலும்பும்- மூளையும் - ஆகிய ஷட்பாவ விகாரமாகத்தோற்

றுகின்ற-ஸ்தூலதேகமாயிருத்தல்- ப்ராணமயமாவது, ப்ராணுதியாகிய- சமஷ்டிவாயு ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல். மனோமயமாவது, புத்திநீங்கலாய்- மனமாதியாகிய சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல். விஞ்ஞானமயமாவது, புத்தியொன்றுடனே சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல். ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும்- விஞ்ஞான மயமும்-அஞ்ஞானத்திலழுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல். (௮)

(குருநமசிவாயர்வணக்கம்-வேறு.)

சீலமிகுங்குகைநமசிவாயர்சாதனராய்த்திகழுமன்பால், பாலி
னுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீதுமம்பலவர்மீதும், கோலமுட
னேசெய்யுங்குருநமசிவாயர்பதங்குழைந்துபோற்றித், தாலமி
சைநிலவவருசிவசரணரனைவரையுந்தாழ்ந்துய்வாமே ... ... *

(இ-ள்.) (ஞானமாகிய) நல்லொழுக்க மிகுந்திருக்கின்ற - குகைநமசிவாயர் கையினுற்காட்டிய (சின்முத்திரையைச்) சாதனமாகக் கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினுலே அவ்வாசிரியர்மீதும்- சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளின்மீதும்- பாலிலுள்ள சுவையைப்போலும் (இனிமைதங்கிய) தமிழ்ப்பாடல்களை -அழகாகச்செய்த- குருநமசி வாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகித் துதிசெய்து -பூமியின்கண்ணே- ஒளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும் வணங்கிவாழ்வாம்— (எ-று.) ஏ ஏ அசைகள். (௯)

(அவையடக்கம்.)

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும்பூசனையுமறையாதிபகரும்வண்ணம்,
இத்தரணிமிசைசெய்யும்பூசனையும்யானைமுதலிசைக்குமைந்து
சத்தியின்றிச்செயும்பூசையலதறியாநீசிதான்சுழற்றிவீசும்....*
அத்தனிக்கூவிளப்பூசைக்கிரங்கவினுல்யான்பாடவகமுற்றேனே,

(இ-ள்.) பரமசிவனுர் - இப்பூமியினிடத்தில் - பக்தியாகிய அங்கத்தைக்கொண்டு செய்த பூசைக்கும்- வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் விதியின்படி செய்த பூசைக்கும் - சொல்லுகின்றயானைமுதலாகப் பாம்பு- சிலந்தி- எறும்பு- நண்டு- ஆகிய ஐந்தும்- பஞ்சசத்தியில்லாமல் செய்தபூசைக்கும்(அனுக்கிரகித்த) தல்லாமல்-மூடத்தன்மையையுடைய-சண்டாள ஸ்ரீயானவள்-சுழற்றி

பெறிந்த வில்வம் (தன்மேற்பட அதையும்) பூசையாகக்கொண்டுகிருபை செய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லையும் அங்கிகரிப்பாரென்று இந்நூல்செய்ய- நான்மனதில் துணிவுகொண்டேன்—(எ-று.) தான்-இ-சாரிலயகள்-எ-அசை. ❋

பஞ்சசுத்தியாவன, ஆத்மசுத்தி- பூசுத்தி- திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி- இலிங்கசுத்தி- என்பனவாம். ❋

(நீசிக்குஅருள்செய்தவரலாறு.)

பிரமோத்ரகாண்டம்.

கேகய தேசத்தில்- ஒரு ப்ராமணனுடைய புதல்வி சௌமினியென்பவள்- தன்பிதாவினால்-வேதவிதியின்படி - மற்றொரு ப்ராமணனுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுக்கப்பட்ட வளாய்ப் புருஷனுடனே- இஷ்டத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறநாளில் -அந்தப்புருஷன்- தான்செய்த தீவினையினால் - பலவியாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக- அந்தச்சௌமினியானவள் அதிக துக்கமுடையவளாகிப் பின்னர்- அதிக விரகத்தை யடைந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத் தனமாய்ப் பலபுருஷரைச்சேர்ந்து பந்துக்களும் - அன்னியர்களுமாகிய பெரியோர்களும்- வாசித்தவர்களுஞ் - சொல்லிய நன்மையைக்கேளாமல் காமசுகத்தையனுபவித்துக் கர்ப்ப மடைந்தாள். அதையறிந்ததாய்தந்தை முதலானவர்கள்- இவளை வைத்துக்கொண்டிருப்பது இனி நமக்குத் தகாதென்று ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள். அப்போது சௌமினியானவள்- அதிகதுக்கத்தோடுங் காட்டிற்போக.—ஒரு வேளாளன் கண்டு- அழைத்துக்கொண்டு போய்த் தன்வீட்டில் வைத்திருந்தான். அவனைச்சேர்ந்து- மாம்சபுக்தமும்- மத்தியபானமும் பண்ணிப் பிள்ளையைப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாளையில்- ஒருநாள் அந்தவேளாளன் அசலூருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினி யென்பவள்-மாம்சத்தின்ன ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற்புகுந்து கள்ளுண்டமயக்கத்தினாலே-பசுவின் கன்றைப் பிடித்து-வெள்ளாடென்று நினைத்துக்கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அரியும்போது- பசுவின் கன்றென்று அறிந்து -சிவசிவா? கள்ளின் மயக்கத்தினாலல்லவா இப்படி நேரிட்டதென்று இரண்டுநாழிகைவரையிலுந் துக்கித்திருந்து-பின்புமாம்ச அபேக்ஷையினாலே அந்தப் பசுவின் கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்

ணிப் புசித்துத் தோல் - எலும்புகளைத் தெருவிற்போட்டுப் பு லிவந்துகொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தாள். பொழுதுவிடிந்தவுடனே - புருஷனாகிய வேளாளன்வந்து பசு வின்கன்று இறந்துபோனதைக்கேள்விப்பட்டுவியசனமுற்றுச்- சௌமினியுடன்சேர்ந்து இருக்கிறநாளில்- சௌமினியானவள்- வாழ்நாள்கழிந்திறந்து இரண்டுகண்ணும் பார்வையில்லாமற் புலைமகளாய்ப்பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையும் - மிருதியாகிய பசுவிறைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித் து-வளர்த்துத் தாய்தந்தைகள் இறந்துபோக— இப்புலைமகள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும்- தேகமுழுதும் புழுநெளிய- அதிகரித்த ரணமும்-அதிகமான குஷ்டமும் புண்வழியில்- அதிக நாற்றமும்- சுரமும்- சூலையும்- க்ஷயமும்- இன்னும்பலவிதவியா திகளுங் கொண்டிருந்ததால் ஒருவரும் விவாகஞ் செய்யாமற் போனார்கள். இவள்பசிமுதலாகிய நோய்களைத்தாங்கமாட்டாம ல்-புலைச்சேரிதோறும் - பிச்சையெடுத்துண்டு- இருக்கும்நாளை யில்- தேகமிளைத்துழைப்படைந்து - அதிக துன்பமுற் றுப் பசிவருத்தம் மேலிட நடைதளர்ந்து- சிவராத்திரி புண்ணி யகாலத்தில்- கோகர்னத்துக்குப்போவார்களுடன்சென்று ஒரு வீதியிற்போய்க் கண்ணில்லாதவளுக்குப் பிச்சைபோடுங்களெ னக்கூவித் திரிவதைக்கண்டு- ஒரு சிறுவன் - தன்கையிற்போட் டவில்வத்தை உணவென்று வாயிலிட —உண்ணத்தகாததாயிரு ந்தபடியால் அதைச்சுழற்றிவீசினாள். அவ்வில்வங்காளிக்குச்சமீ பத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது,— அன்றிரவு நீங்கிச் சூரியோதய மானபின்பு வருத்தத்தோடும் ஒரு புலைமகள்- கையைப் பிடித்துத் தடியை யூன்றிக்கொண்டு கால்சோர- அவ்வூரைவிட்டுப் போகும்போது -பாலைநிலத்தில்- இருமலினால்- தவறிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தனள்.—சிவ ராத்திரி முழுதும் ஆகாரமில்லாம லிருந்ததே விரதம் - பசியி னால் துயில் நீங்கியதே- சாகரம்- அப்பொழுது தங்கயிடமில்லா மல் பனியில் நனைந்ததே -ஸ்நாநம்- வில்வம் - எண்ணு தெறிந்த தாயினுந் தன்மேற்பட்டபடியால் அதுவே அர்ச்சனையெனத்தி ருவுளங்கொண்டு -பரமசிவனாருள்செய்ய - நவரத்நகசிதாலங் காரவிமானத்துடன்- பலசிவகணநாதர்கள் - பூமியினிடத்துவந் து-இவள் உயிரைத் திவ்யரூபத்திற் சேர்த்து விமானத்திலேற்றி வித்தியாதரர்பாடவும்- அரம்பையராடவுங்- கொண்டுபோய்மு க்குணவசத்தராய் அஞ்ஞானவிருளிற் புக்கவர்பொருந்துதற்கு

அரிதாயுஞ் - சூரியனொளியை - மின்மினிபோலச் செய்யுங் காந்தியையுடையதாயும்- வேதவித்தாயும்- அரியயன் பெறுதற்கு அரிதாயும்- அடைந்தவர் மீளக்கூடாததாயும்- யாவர்க்குஞ் சேர்தற்கரிதாயும் விளங்குகின்ற-மோக்ஷத்தின்கண்ணே சுவாமியுந் தேவியுங்காண விட்டார்கள் என்பதாம். (௰)

(இதுவுமது.)

வாருங்கோள்வையகத்தீர்யான்கிரவாரிதியைவள்ளத்தாலே,பாருங்கோளந்திவேணிங்களுநன்றுபருந்திப்பாலினாசை, தீருங்கோளென்றொருவன்செப்புதல்போற்சிவயோகநிட்டைதன்னை, நீருங்கோளரவணியுமண்ணன்மொழிப்படியேயாநிகழ்த்தலுமே..*

(இ-ள்.) கங்கையையுந்- தீமையைச் செய்கின்ற சர்ப்பத்தையுந்தரித்த பரமசிவனார் - உமக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே - சிவயோக நிஷ்டையை (நிஷ்டானுபூதி யென்னும் பெயரையுடைய நூலாக) யாம் தமிழினாற்செய்வது (எதுபோலுமெனில்) உலகத்தாரோ? வாருங்கள்! நான் பாற்கடலைக் கிண்ணத்தினாலே யளந்துதருவேன்- பாருங்கள்- நீங்களுஞ் செவ்வையாக வுண்டு பாலினாசையைத் தீர்த்துவிடுங்களென்று ஒருவன் சொல்வதை யொக்கும்—(எ-று.) தான்-சாரியை-ஏ-ஏ. அசைகள். *

(எனவே.) பூலோகத்தார்- நூலாசையை விட்டொழிந்து-அந்நூற்பயனாகிய- ப்ரம்மநிஷ்டையை-அடையும்பொருட்டு-உமைக்குப் பரமசிவனார் அனுக்கிரகித்ததென்பதுதோன்ற-அண்ணன்மொழிப் படியெனவும், இந்நூல் பார்க்கத்தக்க நுட்பபுத்தியையுடைய புண்ணியோத்தமர்களாகிய - இவ்வுலகத்தாரோ வரக்கடவீர்க ளென்பதுதோன்ற - வாருங்கோள் வையகத்தீரெனவும், ஆத்மகோடிகளுக்கு -ப்ரம்மநிஷ்டையை யெடுத்துப்போதிக்கின்ற- நாலுவேதங்களி லுண்டாகிய -அஷ்டோத்தரசத வுபநிஷத்துகளும் - அவற்றை மேன்மேலுந் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பலநூல்களும்- அளவி லெனபது தோன்ற- கிரவாரிதியையெனவும், அவ்வளவிறந்த சுருதிகளாகிய - பாற்கடலையறிந்து- அவற்றின் பொருளாகிய - பால்குடித்தற்கு ஆயுளின்மையால் -வரிசைக் கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்துப் போதிப்போமென்பது தோன்ற— யான் கிண்ணத்தா லளந்தீவேனெனவும், உங்களுடைய அறிவின்கண்ணேக்கொண்டு அந்தநிஷ்டையைச் சாதித்துப் பரிபூரணமான ஆரூடபதத்தை- விரவில

டைந்த- நூலாசையை ஒழித்துவிடுங்க ளென்பது தோன்ற—பாருங்கோள் நீங்களுநன்கு யருந்திப் பாலினுசை தீருங்கோளெனவும், சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்நூலாசிரியர் - தாம் நிர்வாணசுகத்தை- நிஷ்டாநுபூதியென்னும்- பெயரையுடைய தமிழ்நூலாகச் செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சான்றோர் முன் பற்றுதவொனத் தாழ்ந்து கூறுதல்- முறைமையென்பதுந்தோன்ற - என்றொருவன் செப்புதலபோற் சிவயோக நிஷ்டைதன்னை யாநிகழ்த்தருவனெனவுங் கூறினாரெனப்பெற்றாம். (௧௧)

(நூல்வரலாறு.)

அத்தனார்தமைக்கயிலை பிடத்துமையாள்வணங்கிமகிழ்ந்தன்பிற்கேட்ப, உத்தர வாதுளர்தன்னிருமேலெழாம்படலத்திலுண்மைஞானமுத்திதனையுதவுநிட்டானுபூதியையெடுத்துமொழிந்தானத்தை,இத்தலனிலியான்றமிழாற்புலலறிவுகொடுபுகலவிசைந்துளேனால்... ... ...*

(இ-ள்.) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவுளைத்-தேவியானவர் வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே (ஆத்மஞான நிஷ்டையை அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று) கேட்ப-அக்கடவுள்- வாதுளமென்னும் ஆகமத்தில்- உத்தரபாகத்தில்- இருபத்தெட்டாம் படலத்தில் (தாம்சொல்லியிருக்கின்ற) மெய்யறிவாலடைகின்ற- மோக்ஷத்தைத் தருகின்ற- நிஷ்டாநுபூதியையெடுத்து வுபதேசித்தார். அதனை யிப்பூமியின்கண் - நான் என்னுடைய சிற்றறிவைக்கொண்டு (நிஷ்டாநுபூதியென்னும் பெயரையுடைய நூலாகத்)தமிழினாற்பாடமனமிசைந்தேன்—(எ-று) ஆல் - அசை. (௧௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧௨.

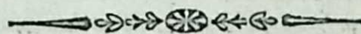

௳

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிஷ்டானுபூதி.

நூல்.

(அவதாரிகை.)

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞானநிஷ்டா சாதனையை அடியேற்குத் திருவுளஞ்செய்ய வேண்டுமென, அக்கடவுளுநஞ் சொல்லுவோங் கேட்கக்கடவாயெனல்.

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிகழ்த்
தெனவே, அத்தனுமகிழ்ந்தேநீவிளுவிடுதலாருயிர்த்தொகை
கண்மெய்யுணர்வான்,முத்தியையடையுங்காரணமாமான்மொய்
குழற்செய்யவாய்பசுந்தோள், வித்தகிசாவதானமாய்க்கேட்டி
யென்றிறைவிளம்பிடுமன்றே ... ...*

(இ-ள்.) என்றைக்கும் அழியாத - நித்யராகிய பரமசிவத்தை (நோக்கிப்) பார்வதியார் திருவடிகளிற் பணிந்துநின்று - அடியேனுக்குத் தேவரீர் -ப்ரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தை - அநுக்ரகஞ் செய்தருள வேண்டுமென்று கேட்க,—சகத்துக்கெல்லாம் பிதாவாய் விளங்குகின்ற அப்பரமசிவமும் - அதற்கு ஆனந்தத்தையடைந்து-நெருங்கிய கூந்தலையுஞ்-சிவந்தவாயையும்-பசுமைபொருந்திய தோள்களையுங்-கியானத்தையுமுடைய உமையவளே! நீ கேட்டது வுலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்மகோடிகள் (பழிசேர்முத்திகளை நீக்கி) உண்மையறிவால் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக்காரணமாக இருக்கின்றது, (ஆகையால்) நீசாவதானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்றார் சுவாமி—(எ-று.) ஏ-ஏ-ஆல்-அன்று-ஏ- இவ்வைந்தும் அசைகள். மெய்யுணர்வா லென்றதனால் பழிசேர்முத்தி வருவிக்கப்பட்டது. *

(ப-ம்.) அண்டசராசரங்களெல்லாந்- தம்மிடத்தில்தோன்றித்தோன்றிஅழிந்தாலுந்-தாமெப்பொழுதும் அழியாமல் சமஸ்தமுந் தாமாயுந்தாமல்லவாயும்விளங்குகின்றகடவுளென்பார்.—நித்தனெனவும்,மெழுக்குண்டையில்-மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல்-ஆணவத்தால் மறைப்புண்டுகிடந்தசர்வாத்மாக்களுக்குந்

தனுவாதிகளைக்கொடுத்து-அவற்றின்கண்ணேமுன்னர்வினைகளை யூட்டுவித்துப் பின்னர் சுருதிகுரு சுவாநுபவங்களினால் - ஆத்ம ஞானத்தைவிளைவித்துப் பாதுகாக்குந்தந்தையென்பார்.—அத் தனெனவும்,பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்கின்ற ஒப்பற்றதேவ நாயகனெனன்பார்.---இறையெனவும், எவ்வண்டங்களும்- அவைக ளுள்உள்ளவுயிர்த்தொகைகளும் - உண்டாவதற்கு விதையாகவும் அகமாகவுமிருக்கின்ற சித்சக்தி யென்பார்.— வித்தகி யெனவுங் கூறினர். *

[இ-ம்.] தேவியானவர் - லோகநாயகரைப்பார்த்து ஆத்மகோ டிகளின் பொருட்டு -ப்ரம்மநிஷ்டா சாதனத்தை வினாவினதாம்.

(பழிசேர்முத்திகளாவன.) உலகாயுதன், மகளிரிடத்துண் டான போகமே முத்தி யென்பான். புத்தனாகியசவுந்தராந்திக ன்,உருவம்- வேதனை-குறிப்பு- பாவனை விஞ்ஞானமென்கிற பஞ் சகந்தங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அமணனாகிய நிகண்டா வாதி, முக்குணங்களுங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். ப்ரபாகர ன், எங்கும்விரிந்த காமியகன்மங் கெடுகிறதே முத்தி யென்பான். அகச்சமயத்தில்பேதவாதி, ஆணவமலங் கெடுகிறதே முத்தியெ ன்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமாயாசரீரமழியா துநித் தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி,சரீரதொந்த னைப்பட்டு நிற்கிற ஜீவாத்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன், ஆத்மா கெடுகி றதேமுத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி, பசுகர ணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான்,இதற்கு அஷ் டமாசித்தியுமென்பான்.பாஷாணவாதி, ஆத்மா கேவலத்திற்கிட க்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றும்அறியாமல் பாஷாணம் போலக்கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவைபத்துமாம்.— இவையன்றி இன்னுமனந்தமுள, அவை பலநூலாலறிக. மெய்யு ணர்வால்முத்தியை அடைவதாவது, ஆணவம்-மாயை-காமியம்- ஆகிய மும்மலங்களும்நீங்கி - ஆத்மா அருளோடுகூடி நிற்பதே யாம். இருவகை முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்-(சிவப்பிரகா சம்.) அரிவையரின்புறுமுத்திகந்தமைந்துமறுமுத்திதிரிகுணமு மடங்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடு முத்திமலம்போமுத்திவிக்கிரகநி த்தமுத்திவிவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்கெடுமுத்திசித்திமுத்திபாடா ணமுத்தியிவைபழிசேர்முத்தி,திரிமலமுமகலவுயிரருள்சேர்முத் திதிகழ்முத்தியிதுமுத்தித்திறத்ததாமே—என்பதனுற்காண்க.(௧)

(அ-கை) சிவஞானதேசிகரால் அநுக்ரகிக்கப்பட்ட மஹா வாக்யத்தாலன்றி யேனையவற்றால்-முத்திகிடையாதென்று-கூறு வான் தொடங்கி - ஓர் மொழியினால் சர்வமுமொழிந்து - வீட டையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலேசுருதியாகமநூலுயர்புராணமுமெலா
மொழியும், ஒருமொழியாலேசரிதைநற்கிரியாயோக
பாவனையெலாமொழியும், ஒருமொழியாலேயண்டபூதங்க
ளொடுங்கிடுந்தன்னிலைதோன்றும், ஒருமொழிசும்மாவிருத்
தலாமதனாலொப்பிலாச்சிவபதமடைவார்.......... *

(இ-ள்) (சற்குருவருளாற்பெறப்பட்ட) ஒருசொல்லினால்-நான்கு வேதங்களும் - நான்கு உபவேதங்களும் - ஆறங்கங்களும்-முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும்- இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும்- ஒன்பதுஉபாகமங்களும் -சப்தகோடி மஹா மந்திரங்களும்-ஆறு சாஸ்திரங்களும்-பதினெண்புராணங்களும்பதினெட்டு உபபுராணங்களும் - இரண்டு இதிகாசங்களும் -என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம்-ஒழிந்துபோம்-ஒருசொல்லினால், சரிதையாகிய தொழிலும் - கிரியையாகிய பூசையும் - அஷ்டாங்க யோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம் - ஒருசொல்லினால், அண்டங்களும் பிருதுவிமுதலாகியபஞ்சபூதங்களும் ஒடுங்கிப்போம். (பின்னர்) தமது ஆத்மஸ்வரூபமான உண்மைநிலைஉதயமாம் ஒருசொல்லானது அசைவற நிறுத்துந் தன்மையை யுடையதாம். அந்த ஒருசொல்லினால் எவையாலும் ஒப்பிட்டுக்கூறப்படாத-சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடைவார்கள்—(எ-று.) ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள். ஒருமொழி சும்மா விருத்தலா மென்றது, ஒருசொல்லினால்-அசைவறநிற்குந் தன்மை யாமெனப் பொருள் கூறினும்-அமையும். சுருதியென்றமையால், உபவேதங்களும் - ஆறங்கங்களும்- உபநிஷத்துகளும். ஆகமமென்றதனால், உபாகமங்களும்-சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களும். உயர்புராண மென்றதனால், உபபுராணங்களும்- எல்லாமென்றதனால், இதிகாசங்களும். வருவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்.) அகண்ட-பரமானந்த - சின்மய- சிவா- அனன்னிய விசுத்த- விக்யான - கன- சச்சிதானந்த- ப்ரம்மத்தினிடத்தில்-சமஸ்தமும் உற்பவித்த க்ரமத்தையும் - லயத்தையும் விதித்துணாக்கின்ற- அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்களுக்கும் - மூலகாரணமாயுள்ளதாயும், ஞானாசிரியரால் சர்வமும் ஒழித்துவந்த அதிதீ

வாபக்குவரா * அத்துவாக்களை-நியதிகளைந்து நீயே அது-அதுவே நீயென்று காட்டப்பட்டதாயும் விளங்குகின்ற பொருளென்பார்.—ஒருமொழியெனவும், பிருதுவி தத்துவமுதல்-நாததத்துவம் ஈறுகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தானல்லவென்றும், அகர்த்தன் - அபோக்தன் - அபரிச்சின்னன்- அவிகாரன்- அமலன்-அசடன்- அசரீரன்- அசலன்-அநாதியன்-அனந்தன்- அதுலன்- அவிநாசன்- அத்துவிதன்- அனுமயன்-அரூபன்- அசங்கன்-அகண்டன் என்றும்- இன்னும் பலவாறுகவுஞ் சொல்லப்படுகின்ற சொச்சொரூபமே தானென்றுமறிந்த சித்தவிர்த்தியான கிஞ்சித் நினைவையும் அறவேவிட்டுநிற்றலென்பார்.—சும்மாவிருத்தலாமெனவுங்கூறினுர்.

(இ-ரு.) ஏகமான மஹாவாக்யமே- ப்ரம்மசொரூபமென்பார்.—ஒருமொழியென்றுரெனவும், ஒப்பற்ற ப்ரணவஸ்வரூபமாகிய மூலமந்திர மென்பார்.—ஒருமொழியென்றுரெனவும், பேசுதற்கரிய வாசியினுற் காட்டுதலே பேரின்ப வுண்மையென்பார்.—ஒருமொழி யென்றுரெனவும், சமான ரகிதமாகிய சின்முத்திரையாற் காட்டுகின்றஅர்த்தமென்பார்.—ஒருமொழியென்றுரெனவுங்—கூறுவாருமுளர். சிவஞான தேசிகரானவர்-தமதுதிருக்கண்ணேக்கத்தினுல் நிகரற்ற மோனமாய்க்காட்டுவதே சொல்லாமற் சொன்னதென்பார்—ஒருமொழி யென்றுரெனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம். தற்போதமிழந்து அறிவுமயமாகிய ததாகாரமாவ தென்பார்—சும்மாவிருத்தலாமென்றுரென்பாருமுளர், தேகேந்திரியங்களுடைய - பேதரூபங்களானவிவகார விருத்திகளுக்கும்- அவ்விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவலஸ்வரூப சமாதிக்குஞ் சர்வசாக்ஷியாய்விளங்குதலென்பார்—சும்மாவிருத்தலாமென்றுரெனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

[இ-ம்.] ப்ரம்மஸ்வரூபமாகிய ஞானதேசிகராலே அநுக்கிரகிக்கின்ற ப்ரக்யானம் ப்ரம்ம-அகம்ப்ரம்மாஸ்மி-தத்வமஸி அயமாத்மா ப்ரம்ம என்னும் சதுர்வேதாந்தரங்க மஹாவாக்யமாகிய ஓர் மொழியினுல் சத்தஸ்வரூபமா யிராநின்ற அறுப

---

* அத்துவாக்க ளென்பன,மந்திரம்- ௯௪-பதம்- அ௯௪-வர்ணம்-௫௰-புவனம்- உ௲உ௱௨௰௪- தத்துவம்-௩௰௬ - கலை- ௫ -ஆம். இவைகட்கு ஷடத்துவாக்க ளென்றும் பெயர்.

த்துநான்கு லக்ஷியானங்களும்- ப்ரயத்தியக்ஷ ஸ்வரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற -சரிதை -கிரியைகளும்- தியான ஸ்வரூபமாகிய யோகமும். பூதபௌதிகமாய்ப்பிரகாசிக்கின்ற அண்டபூதங்களுமாகிய இவைகளெல்லாந் தனது வடிவமேயன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்த விர்த்தியைச் சின்மாத்திரத்தில் ஐக்யம்பண்ணிஅவ்வைக்யமென்கிற இடத்தில்நிலைபொருந்திய நிரதிசயானந்தமுந் தானேயென் றறிந்தது நழுவிக் கேவலரூபமாய்விளங்குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப்பிரமாணம் (திருவாசகம்.) புற்றுமாய்மரமாய்ப்புனல்காலேயுண்டியாயண்டவாணரும்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிகாணுமன்னவென்னையோர் வார்த்தையுட்படுத்துப், பற்றினுப்பதையேன்மனமிகவுருகேன்பரிகிலேன்பரியாவுடறன்னைச், செற்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன்திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே-எ-ம்—. (திருமந்திரம்) ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளேயொருமொழி, ஓமென்னுமோங்காரத்துள்ளேயுளபேதம்,ஓமென்னு மோங்காரத்துள்ளேயுருவரு,ஓமென்னுமோங்காரமொண்முத்திசித்தியே-எ-ம்—(கடவுளந்தாதி.) பாதத்திலேமனம்பற்றுவர்முற்றுவர்பாசமற்றோர், நீதத்திலேநிலைபேராமற்சாதிப்பர்சித்துவித்தை,வாதத்திலேபொருளொன்றுகக்காண்பர்மனதுநெறி,நீதத்திலேகுருசொல்லாமற்சொன்னதிறையிதுவே-எ-ம்—(பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்) தாமணியவர்க்குநாலாஞ்சத்திநிபாதமெய்த, ஊருணிபோலத்தோன்றியொருமொழியாலெனக்குக், கோரணிகாட்டுமாறுசமயத்தின்கோளைநீக்கிப், பூரணசொரூபங்காட்டும் புண்ணியன்பொலன்றுள்போற்றி-எ-ம்—(நிகழ்காலத்திரங்கல்.) சீராமறையுஞ்சிவாகமமுஞ்செய்நூலும், வோராவுணர்வு மொருமொழியாய்த்தவா-எ-ம்—(தத்துவராயசுவாமிகள்.) சொல்லுமெல்லைகண்முடிந்துதிரிசொன்றுமிலதா, யெல்லையின்றியவகண்டபரவின்பமிதெனு,வல்லவன்புதல்வன்வாழவொருமோனமொழியா, லொல்லைகண்டுதிளையாயெனவுவந்தருளினன்-எ-ம்— (ஞானிகள்நிலைமை) குருபதத்தஞ்சலிகூப்பியாதனத்தினுறைந்துகூறுமற்கூறியவோர்மொழியுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலாமொழித்துக்காண்பான்காட்சியொழிந்துகாணுதகண்டுகளியாது களித்துவப்பாற், பொருவருநிட்களசுத்தமேகமெனவிளங்கும்போக்குவரவில்லாதபுனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனையுமிழந்திருக்குமவன்ஞானியினியவற்குப்பிறவியுமுண்டெனவிளம்பலாமோ-எ-ம்—(பட்

டணத்துப்பிள்ளையார்.) வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரமே லொருவர்க்,கெட்டாதபுஷ்பமிறையாததீர்த்தமினிமுடிந்து,கட்டாதலிங்கங்கருநாதனெஞ்சங்கருத்தினுள்ளே, முட்டாதபூசையன்மேருகுருநாதன்மொழிந்ததுவே-எ-ம்-(தாயுமானசுவாமிகள்.) அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமதுபுளகிப்பவன்பினுலுருகிவிழிநீராருகவாராதமுத்தியினதாவேசலாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச், சங்கரசுயம்புவேசம்புவேயெனவுமொழிதழுதழுத்திடவணங்குஞ் சன்மார்க்கநெறியிலாத்துன்மார்க்கனேனையுந்தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ,துங்கமிகுபக்குவச்சனகன்முதன் முனிவோர்கடொழுதருகில்வீற்றிருப்பச், சொல்லரிய நெறியையொருசொல்லாலுணர்த்தியேசொருபானுபூதிகாட்டிச்,செங்கமலபீடமேற்கல்லாலடிக்குள்வளர்சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே.-எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

சும்மா விருத்தலா மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கர்த்தானுபூதி.) செம்மான்மகளைத்திருடுந்திருடன், பெம்மான்முருகன்பிறவானிறவான், சும்மாவிருசொல்லறவென்றலுமே, யம்மாபொருளொன்றுமறிந்திலனே, எ-ம்—(அத்துவிதக்கலிவெண்பா.)மும்மாலையக்கப்பாலாமுப்பாழுங்கண்டுநீ, சும்மாவிருவென்றுசொன்னு-னம்மானே, வேறுபொருளில்லையென்றான்-எ-ம் —(ஒழிவிலொடுக்கம்.) சும்மாவிருக்கவைத்தசூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை, விம்மாக்கதறுவதும்வேலைகளும்-தம்மறிவா, னீட்டிப்பிடித்திருக்குநிட்டைகளுஞானிகள்முன், காட்டும்பரியாசகம்.— (சந்நிதிமுறை.) சும்மாவிருவெனநீ சொல்லப்பொருளொன்றும், அம்மாவறிந்திலமென்றன்றுரைத்த-எம்மான், அருணகிரிநாதனனுபவநாயேற்குக், கருணைபொழிபோருராகாட்டு-எ-ம்— (ஞானசுகாதீதவெண்பா.) உன்னுதேயோடாதேயூன்றியொருமந்திரத்தைப், பன்னுதேசாத்திரங்கள்பாடாதே-என்னுளே, அப்பாலுமொப்புவமையற்றசுகாதீதத்தில், எப்போதுஞ்சும்மாவிரு-- எ-ம்—(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) சும்மாவிருக்கவைத்தான்சூத்திரத்தைதானறியேன், அம்மாபொருளிதெனவடையவிழுங்கினன்டி-எ-ம் —(தாயுமானஸ்வாமிகள்.) நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசும்மா, தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியம்.—(அன்றியும்.)சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லாம், அம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே,

பெம்மான்மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால்,வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. எ-ம்.—வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஞானாசிரியரால்பக்குவராது அத்துவாக்களைநீக்கி அதுவே நீயென்று காட்டுவதென்பதற்குப் பிரமாணம் (தாயுமானசுவாமிகள்) வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கைவசமெனவே யத்துவாமார்க்கநோக்கி, ஐந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதியடுத்தகுணமத்தனையுமலையல்ல, இந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லையாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று, பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேம்யாம்-என்பதனாற்காண்க.— மூப்பத்தாறு தத்துவங்களுங் கடந்துபோய்த்தான்சும்மா விருத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்.- அன்றியும்- ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதலாதிமு மடங்கவெளியாக வெளிசெய்து, தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவார்க ளறிவாக நின்றநிலையிற், சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்தி- என்பதனாற்காண்க.- சிவஞானதேசிகர் தமது திருநோக்கத்தாற் காட்டுவதென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிற்றம்பலநாடிகள்.) மொழியாலுரைக்கிற்குறிக்கப்படுமென்றுமெழுதறியால், ஒழியாநிறைவையுமானந்தவாழ்வையுமொண்புகலின், அழியாவிரதஞ்சிற்றம்பலநாடியகமகிழ்ந்து விழியாலெனக்களித்தான்விழித்தேனின்பமேவிட்டதே-எ-ம்.— (சசிவன்னபோதம்.) உவமொப்பின்ஞானிவிழிபட்டுமுன்னைவினைவிட்டுமுத்தியுலகிற், றவமற்றுவெய்யவினையேபுரிந்தசசிவண்ணனெய்துகதை்ய-எ-ம்.—(மஹாவாக்யம்.) இருவிழிகளுலகநிந்துந்தனையறியாததுபோல, யானறியும்பொருளலதிங்கெனையறியாமையினுல், கருவிடைபுக்கின்பதன்பக்கடலிடையேசுழன்றுகன்கலக்கப்படும்வனைக்கருணைவிழிபதனுல், அருவினைகளறநோக்கியாணவமேபோக்கி பகமகமென் திருந்ததெல்லா மறிவுகொண்டே நீக்கிப்,பருவமதிற்பதந்தாக்கிக்கற்பனைகளியர்வும்பாழாக்கித்தானுக்கும்பரகுருவைப்பணிவாம்-எ-ம்.— (சிவானந்தமாலை.)விடொழியப்பேறில்லையென்றென்றும்வேதங்கள்,நாடியவறையும்பொருளை ஞானகுரு - நீடுமருட், கண்ணாலேகாட்டுங்கருணைப்பிரான்றனைநா, னெண்ணாதேயுண்டிருப்பதென் -எ-ம்.— (தேவாரம்.) அத்தாவுன்னடியேனையன்பாலார்த்தாயருணோக்கித்தீர்த்தநீராட்டிக்கொண்டாய், எத்தனையுமரியைநீயெளியையானையெனையாண்டுகொண்டிரங்கியென்றுகொண்டாய், பித்தனே

ன்பேதையேன்பேயேனுயேன்பிழைத்தனகளத்தனையும்பொறுத்தாயன்றே,இத்தனையுமெம்பரமேவையோவையோவெம்பெருமான்றிருக்கருணையிருந்தவாறே-எ-ம்.- (தத்துவராயசுவாமிகள்) பிள்ளைதனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதியா, வுள்ளபொருளெல்லாமுணர்த்துவிக்கத்- தெள்ளும், விழியைக்கொடுத்தருளி வேதாந்தந்தன்னை, மொழியப்புகுந்தான்முனி-எ-ம். வரும்மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கேவல சமாதிக்குஞ் சாட்சிதானே யென்பதற்குப் பிரமாணம்-(கைவல்யநவநீதம்.)செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற் றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட் டிக்குமாம்போற், செய்கையுஞ் செய்விக்கையுமற்றிருக்குமென்முன் சடமானவுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யு,மெய்கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிவகாரவிருத்திக்குவிருத்திதானு,மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சியேநான் வெயில்போலென்றுணாத்தவனே விபுமாகர்த்தன்-என்பதனுற்காண்க.

நான்கு வேதங்களாவன, இருக்கு - தைத்திரியம் - சாமம்- அதர்வணமாம். நான்கு உபவேதங்களாவன, ஆயுள் - அர்த்தம்- தனுர் -காந்தர்வமாம். ஆறங்கங்களாவன, மந்திரம் - வியாகரணம்-நிகண்டு- சந்தோபிசிதம்- நிருத்தம்- சோதிஷமாம். முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக ளாவன, ஸ்ரீருத்ரம் - ப்ரகதாரண்யம்- ஸ்வேதாசுவதரம்- கைவல்யம்- காலாக்னி- கடவல்லி- காத்தியாயனம்- பிரமம்- நாராயணம்- அங்கிஸம்- பரமாங்கிஸம்- பாத்ரம்- பிரமபிந்து - ஆருணி- அமிர்தபிந்து- பகுவபஞ்சம்- பிரமகபாலம்- தேஜோபிந்து- வார்சியாநீயம்- போதாயநீயம் ஆஸ்வலாயநீயம்- சாங்கியாயநீயம்- வாஸிராயநீயம்- சௌனகீயம்- சிவசங்கற்பம்- சிரவணம்- பாராகம்- இம்புரோடியம்- மாண்டூகம்- முண்டிரம்- மௌண்டிரம் -ஜாபாலோபநிஷத்து-ஆம். இருபத்தெட் டாகமங்களாவன, காமிகம்- யோகஜம்- சிந்தியம் காரணம்- அஜிதம்- தீப்தம்- சூக்ஷ்மம்- ஸகஸ்திரம் - அஞ்சுமான்-சுப்பிரபேதகம்- விஜயம்- நிசுவாசம்- ஸ்வாயம்புவம் -அனலம்-வீரம்- இரௌரவம்- மகுடம்- விமலம்- சந்திரஞானம்- பிம்பம்- புரோற்கீதம்- இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானஸர்வோத்தம்- பாரமேச்சுரம்- கிரணம்- பேதம்- வாதுளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன, பாதற்பாரகம் - பரம்- சிவம்-சத்தி- கலை- ப்ரகாசம்- பாரதந்திரம்- சிவாக்கியம்- சொற்பி

நகாசமாம். ஸப்தகோடி மஹாமந்திரங்களின் பெயர்களைக் கற்றுவல்ல சான்றோர்களாலும், நூலாந்தரங்களாலும், உணர்க. ஆறு சாஸ்திரங்களாவன, வேதாந்தம்- வைசேஷிகம்-பாட்டம்-ப்ரபாகரம் - பூர்வமீமாம்ஸை - உத்தர மீமாம்ஸையாம். பதினெண்புராணங்களாவன, சைவம் - ஸ்காந்தம்- இலிங்கம்- கூர்மம்-வாமனம்- வராகம்- பௌஷிகம்- மச்சியம்- மார்க்கண்டேயம் பிரமாண்டம்- இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம், நாரதீயம்-பாகவதம்-காருடம்-வைணவம்-இவை நான்கும்விஷ்ணுபுராணமாம் பிரமம்- பதுமம்-இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம் - ஆக்கிநேயம் அக்கினி புராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன, உசனம்-கபிலம்-காளி-சநற்குமாரம்- சாம்பவம்- சிவதர்மம்- சௌரவம்- தூருவாசம்- நந்தி-நாரசிங்கம்- நாரதீயம்- பராசரம்- பார்க்கவம்- ஆங்கிரம்-மாரீசம்- மானவம்- வாசிட்டலிங்கம் - வாருணமாம். இதிகாசங்களாவன, பாரதம் - இராமாயனமாம்.

சரியையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல்-திருமெழுக்கால் மெழுகல்- திருவிளக்கிடல்- சுத்தனாகநந்தவனத்திற்சென்று தெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல் - தேமாலையாதிகட்டி ஈசன்திருமேனியி லணிவித்தல்-தேவாரம் -திருவாசகம்-பக்தவிலாசம்-ஆகமம்-புராணம்- ஆகியஇவைமுதலானவைகளைப்பாராயணஞ் செய்தல்- வில்வம் முதலான புஷ்பச்செடிகளைவைத்துப்பரிபாலனஞ் செய்தல்- விபூதி ருத்திராக்ஷம்-காஷாயம்-இலிங்கம்- பஞ்சாக்ஷரம்-என்னும்இப்பஞ்ச முத்திரையில் ஒருமுத்திரையையாவதுதரித்தசிவனடியார்களைக்கண்டால்-பரமசிவத்தைவழிபடுதல்போல் வணங்கிவந்தனவழிபாடுசெய்தல்-சிவாலயம்-விஷ்ணுவாலயம்-ப்ரம்மாலயம்-சாவடி-சத்திரம்-ஆகிய- இவைகளை நூதனமாகச் செய்வித்தல்- ஜீர்ணித்த ஆலயங்களை நூதனமாகக்கட்டுவித்தல்-தினந்தோறுங் கங்கை முதலாகிய புண்ணிய நதியில் ஸ்நானஞ்செய்தல்- ஆலயங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்- அடியாளந்துநடத்தல்- நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டென்னுந்தொகைப்படி ப்ரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

கிரியையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம் - தூபம்-தீபம்-நைவேத்தியம்.ஆகிய-ரு-ம்- கோசலம்-கோமயம்-பால்-தயிர்-நெய்-ஆகியரு-ம்-வாழைப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்- நாரத்தம்பழம்- நெல்லிப்பருப்பு-இளநீர்-ஆகிய-ரு-ம்-மற்றும்உபகரணமானபூசாதிர

வியங்களைச்சேர்த்து -ஆத்மசுத்தி- பூசுத்தி-திரவியசுத்தி- மந்திர சுத்தி-இலிங்கசுத்தி-ஆகிய பஞ்சசுத்தியும்-சவுரபூசையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப் பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்க பஞ்சாக்ஷர மந்திர உச்சாடனத்தால் -ஆவாகன -ஆஸ்தாபன - சந்நிதாபன- சந்நிரோதன-சகளீகரண- பரிமீகரண- அவகுண்டன-தேனு-யோனி அமுர்தீகரண- லிங்கமுத்திராம்பரதரிஸ- என்று திகபந்தனுதி- மந்திரகிரியாபாவனைகளைக்குறைவிலலாமற் செய்துஆதனமூர்த்தியை மூலத்தினுலும்- அஷ்டபுஷ்பத்தினுலும்- அர்ச்சித்துப்பிடத்துவார குருபூசைகளும்- ஈசானுதிமுதலாவரணமும் -அனந்தாதி இரண்டாமாவரணமும்-நந்தியாதிமூன்றுமாவரணமும்-இந்திராதி நான்காமாவரணமும் - வஜ்ராதி ஐந்தாமாவரணமும்- அந்தந்த தேவதாபாவனையுஞ்செய்து- வில்வத்தினுல் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டு என்னும் நாமங்களை உச்சரித்து - அர்ச்சித்து- ஆனந்தத்துடனே தோத்திரமும் இன்பமாக ஓமமுஞ்செய்து முறைப்படி செய்த பூசையில் தனக்கொரு போகத்தையுங்குறியாமல் நிஷ்காமமாகச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்து சண்டேஸ்வரபூசையுஞ் செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாவன, இயமம்-நியமம்- ஆதனம்-ப்ராணுயாமம்- ப்ரத்தியாகாரம்- தாரணை - தியானம்- சமாதி- ஆம். இவற்றுள்-(இயமம்) பத்துவகைப்படும் அவையாவன, அஹிம்ஸை- சத்தியம்- அஸ்தேயம் - ப்ரம்மசரியம்- தயை- ஆர்ஜவம்-க்ஷமை- திருதி- மிதாஹாரம் - சவுசம் - ஆம். அஹிம்ஸையாவது, (யோகார்த்தம்) திரிகரணத்தாலும் அன்னியபிராணிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்யாமலிருத்தல்- (ஞானர்த்தம்) ஆத்மா அறுக்கப்படாதது- தகிக்கப்படாதது-நனைக்கப்படாதது- உலத்தப்படாதது- எனவறிதல். சத்தியமாவது, (யோ-ம்) எதார்த்த கேள்வியினுலும் ப்ரத்தியக்ஷப் பார்வையினுலும்-அறிந்ததைச்சொல்லுதல். (ஞா-ம்) எவற்றையும் சத்தியப்ரம்மமயமாய்ப்பார்த்தல். அஸ்தேயமாவது.- (யோ-ம்) அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்க வேண்டுமென்று மனத்தாலும் நினையாதிருத்தல். (ஞா-ம்) ஆத்மாவை அனுத்மாவாக உச்சரியாமலிருத்தல். ப்ரம்மசரியமாவது, (யோ-ம்) ருதுகாலமன்றி மற்றகாலத்தில் சுவஸ்த்ரீயையும் -விரும்பாதிருத்தல்.-- (ஞா-ம்) மனத்தினுல்தன்னை ப்ரம்மசொரூபமாகத் தானேஎண்ணிக்கொள்ளுதல்.--தயையாவது,- தன்னைப்போல்யாவரும்மோக்ஷத்தை அடையமனத்திற்கொள்ளுதல். ஆர்ஜவமாவது, பெண்

ஊர்முதல்- சத்குருவரையிலுஞ்சமமாயிருத்தல். க்ஷமையாவது, சத்துருக்கள் தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யாநின்ற துக்கங்களை மனத்தில் தரியாமலுங் கலங்காமலு மிருத்தல். திரிதியாவது, (யோ-ம்) வேதவிசாரணையினால் சமுசாரத்திலிருந்துவிடுபடுதலேசுகமன்றி வேறில்லை யென்றறிதல். (ஞா-ம்) நான் ப்ரம்மமேயன்றித் தேகமல்லன் என்று நிச்சயித்தறிதல். மிதாஹாரமாவது, அதிகமுங் கொஞ்சமுமில்லாமல சமமாகப்புசித்தல். சவுசமாவது, (யோ-ம்) காயத்தை மண்ணினாலும்- சலத்தினாலுங் கழுவுதல். இதுபகிர்சவுசம். (ஞா-ம்) சொரூபத்தைமனனஞ்செய்தல், இது அந்தஸ்சவுசம். (நியமம்) பத்துவகைப்படும். அவையாவன, தபசு-சந்தோஷம்- ஆஸ்திக்யம்-தானம்-ஈஸ்வரபூசை-சித்தாந்த சிரவணம்-லஜ்ஜை-மதி-செபம்-விரதம் - ஆம். தபசாவது, (யோ-ம்) உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ்கப்பண்ணுதல். (ஞா-ம்) ஆத்ம விசாரம் பண்ணுதல். சந்தோஷமாவது, (யோ-ம்) அற்பசிரமையினாலாவது- பரவிச்சையினாலாவது- கிடைக்கின்ற புசிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திருப்தியடைதல். (ஞா-ம்) இகத்திலும் - பரத்திலும்-அடையாநின்ற போகங்களில் உபேக்ஷபண்ணி ஆத்மாவினிடத்தில் பிரீதிவைத்திருத்தல்- இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும்பெயர். ஆஸ்திக்யமாவது, சுருதி ஸ்மிருதி வாக்யார்த்தத்தில் விசுவாசம் வைத்தல். தானமாவது, நீதியில் நின்று சம்பாதிக்கின்ற தனது பொருளைப் பிரம நிஷ்டர்களுக்குங் கர்மிகளுக்குங் கொடுத்தல். ஈஸ்வரபூசையாவது, திரிமூர்த்திகளையும்வர்ணத்திரயத்தாரும்- தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல் சித்தாந்த ச்ரவணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக் குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல். லஜ்ஜையாவது, லவுகீகத்திலாவது- வைதிகத்திலாவது- பொல்லாங்கான காரியத்தில் வெட்கமடைதல். மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசித்தல் வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை உருவேற்றுதல். இதைப்பாசுபத விரதமென்றும்- சிரோவிரதமென்றும்-அத்தியாசிரமவிரதமென்றுஞ்- சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, காயத்தால் அன்னியனை அடித்தல. அன்னியருடைய ஸ்ரீயைப்பிடித்தல். அன்னியருடையசொத்தைப் பலவத்காரமாக எடுததல். ஆகிய இம்மூன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல்-வாக்கினால் கடூரமாகப்பேசுதல்-பொய்சொல்லுதல்-கோள் சொல்லுதல்- உளறல். ஆகிய இவைநான்கையும் விட்டிருத்தல்-ம

௯௬ அரிஷட்வர்க்கத்தை விட்டிருத்தல். தேகமுழுதும் - விபூதி தாளிதம்பண்ணுதல். (ஆசனம்) ஒன்பது வகைப்படும். அவை யாவன, ஸ்வஸ்திகம்- கோமுகம்- பதுமம் -வீரம்-கேசரி - பத்திரம்-முத்தம்-மயூரம்-சுகம்-ஆம். இவற்றுள்-ஸ்வஸ்திகமாவது,துடைக்கும்முழங்காற்கும்நடுவே-இரண்டு உள்ளங்காலையும்-செலுத்தியிறுமாந்திருத்தல். கோமுகமாவது, ஜகனபக்கத்தில்-இருகாற்பரட்டையும்- மாறவைத்து-அவ்விருகாற் பெருவிரலைக்- கைப்பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடைமேலும் - இரண்டு உள்ளங்காலையும் - மாறித் தோன்ற வைத்தல். வீரமாவது,வலத்தொடையில்- இடக்காற் பரட்டைச்சேர்த்து - இறுமாப்புற் றிருத்தல். கேசரியாவது, பீஜத்தின்கீழ்- ஜீவனியிடத்துப் - பரட்டைவைத்து-இடமுழங்கையை-முழந்தாளில்வைத்து- அங்குலியைவிரித்து-நாசியைப்பார்த்திருத்தல்.பத்திரமாவது, பீஜத்தின் கீழ்- ஜீவனியிடத்து - இருகாற் பரட்டையும்வைத்து - அவ்விருபதத்தலையும்- இருகையால் இறுகப்பிடித்து- அசையாதிருத்தல் முத்தமாவது, இடக்காற் பரட்டால் - ஜீவனியை அழுத்தி- வலக்கால்பரடு- அப்பரட்டின்கீழ் - உந்தவிருத்தல். மயூரமாவது, முழங்கைஇரண்டும் - உந்திப்புறத்தில் அழுந்தப் - புவியிற்கை யூன்றிக் - கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமாவது, சுகமுந்திடமும்- எவ்வாறிருக்கின்- எய்துமோ - அவ்வாறிருத்தல்- இவ்வொன்பதும் - முக்யாசனமாம் - இவைமுக்யாசனமெனவே- இருகுதிகாலுஞ்- ஜீவனியிடத்திற் பொருந்த- இருபுறவடியின் மீதிலும்- இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து- மார்புநெறித்துத்-தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய - குக்குடாசனமுதலிய சிலவாசனங்களும்- உளவெனக்கொள்க. (ப்ராணாயாமம்) இரண்டுவகைப்படும். அவையாவன, சகர்ப்பம் - அகர்ப்பம் -ஆம். சகர்ப்பமாவது, தியானத்துடன்- மூச்சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தியானமில்லாமல்- மூச்சைப்பிடிப்பது.இந்தஇருவகையும்-இரேசக - பூரக - கும்பகமாயிருக்கும். ரேசகமாவது, மூச்சைவிடுதல். பூரகமாவது, மூச்சைஏற்றுதல். கும்பகமாவது, மூச்சைநிறுத்துதல். இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும்.(ப்ரத்யாகாரமாவது) (யோ-ம்)மனத்தைஇந்திரியவிஷயங்களிற்-செல்லவொட்டாமல்-லக்ஷ்யத்தில் திருத்துதல்- (ஞா-ம்)சர்வம் ப்ரம்மமயமாய்ப்பார்ப்பதெனப்- ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல்- வேதத்திற்சொல்லிய- நித்தியநைமித்திய - காமியகர்மங்களை பிரமாராதனமென்று செப்புதல் - தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத்தள்

ஷீச- சித் ஆத்மாவேதானென்று - நினைத்திருத்தல். (தாரணையாவது,) (யோ-ம்) தேகாகாசத்தை - வெளிஆகாசமாகவும் - தேகவாயுவை-வெளிவாயுவாகவும்-தேகத்தீயை வெளித்தீயாகவும்-தேகநீரை- வெளிநீராகவும், தேகமண்ணை - வெளிமண்ணாகவும், நினைத்திருத்தலும். பாதமுதல் முழங்கால்வரையில்-பிருதிவிபாகம் பிரமனாகவும், முழங்கால்முதல் தொப்புள்வரையில்-சலபாகம் விஷ்ணுவாகவும் - நாபிமுதல் மார்புவரையில் அக்கினிபாகம் ருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புருவம்வரையில் வாயுபாகம்-ஈஸ்வரனாகவும், புருவமுதல் சிரசுவரையில்ஆகாசபாகம்- சதாசிவமாகவும், நினைத்திருத்தலும்.-மனத்திற்குச்சந்திரன்- காதிற்குத்திக்கு தோளுக்குவிஷ்ணு- புயத்திற்கு ஹரி-வாக்குக்கு அக்கினி- குதத்திற்கு மிருத்யுவு-உபஸ்தத்துக்குப் பிரஜாபதி-தொக்குக்கு வாயு-கண்ணுக்குச் சூரியன்- நாவுக்கு வருணன்- மூக்குக்குப்பூமிதேவி- புருஷனுக்கு அந்தரியாமி- அதிஷ்டான தேவதையென்றுபுத்தியில் தரித்தலும்ஆம்.-(ஞா-ம்) தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சபூதங்களை மஹாபூதங்களில்ஒடுக்கி-மஹாபூதங்களைமாயையில் ஒடுக்கி-மாயையை ஆத்மசொரூபத்திலொடுக்கித்- தான்சின்மாத்திரனென்று மனதில் தரிப்பதுவும், நான்தேகாதிகளுமன்று. அதற்குரித்தாகிய மாயையும் அன்று. நான் சின்மாத்திரனென்று ஒடுங்கிநிற்பதுவும், பரமதாரணையாம்.-தியானமாவது,(யோ-ம்) மனதை மூர்த்திவடிவமாக்கி மற்றொன்றிலும்பொருந்தாமற் செலுத்தல்.— (ஞா-ம்) தேபாதீதமாயும் நிருக்குரூபமாயும்- இருக்கிற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பதுபரமதியானமாம்.— இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாக்ஷாத்பரமசிவனெனப்படும்.

(சமாதியாவது-) (யோ-ம்) ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்யஅபேதக்யானம் பிறக்கின்றதேயாம்.—(ஞா-ம்) நான்சாக்ஷிஸ்வரூபனானபடியினாலே நான் தேகாதிகளல்லன். நான்பரமசிவனென்ற புத்தியும் பிரமாண்டபிண்டாண்டங்களை ஸ்தூலபஞ்சபூதங்களிலொடுக்கி அந்தப்பூதங்களை அபஞ்சீகிருத பூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாதியாகிய தன்மாத்திரைகளை மாயையிலொடுக்கி அம்மாயையைப்பிரத்தியேகாத்மாவிலொடுக்கி- அவ்வாத்மாவாகிய நானேபிரமம்- நான்சமுசாரியல்லன். என்னைவிட வேறேயில்லையென்று அறிவதும் ப்ரணவஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வர்ன்னங்களாகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் இருக்கு-யைத்திரிய- சாமரூபங்களாக பாவித்து நாதத்தை அ

தர்வண வேதமாகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும்-பிரம்மா-விஷ்ணு - ருத்திரர்களாகப்பாவித்து - அந்த வர்னத்தினுடைய நாதத்தைக் காரணஈஸ்வரராகப்பாவித்து- அம்மூன்று வர்ணங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும் - மூன்று லோகமாகவும்- மூன்று அவஸ்தையாகவும் - மூன்று ஸ்தானங்களாகவும்- மூன்றுஈஸ்வரங்களாகவும்- மூன்றுகாலங்களாகவும்- பாவித்து அகாரத்தை- உகாரத்திலொடுக்கி- உகாரத்தை-மகாரத்திலொடுக்கி மகாரத்தை- நாதத்திலொடுக்கி- நாதத்தை மாயையிலொடுக்கி- மாயையை- ஜீவனிலொடுக்கி ஜீவனே- ஈஸ்வரன்- அவனே நானென்று பாவிப்பதும் பரமசமாதியாம். (உ)

(அ-கை.) ஆத்தரா லடையும் - மஹா வாக்யமாகிய - ஆத்மஞானத்தாலன்றிச் - சரிதையாதி தொழிலினால் - முத்திகிடையாதெனல்.

(வேறு.)

சரிதையின்றொழிலினாலுஞ்சத்கிரியையினும்யோகம்.......*
புரிதருமுயற்சியானும்பொருந்தொணுதென்பர்மேலோர்*
உரியதேசிகனுணக்குமொருமொழியுண்மையாலே...........*
அரியமெய்ஞ்ஞானவீடிங்கடைவதுதிண்ணமாமே.........*

(இ-ள்.) அருமையாகிய- உண்மைஞானத்திற்குரிய -ஜீவன்முத்தியைச் சரிதைத்தொழிலினாலும்-நல்லகிரியையினாலும்- அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தலாகிய- முயற்சியினாலும் அடையக்கூடாதென்று - மேலாகிய ஞானவான்கள் சொல்லுவார்கள் (மற்றையாதினால் அடையலாமெனின்)உரிமையாகியஞானசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மை பொருந்திய ஒரு மஹாவாக்யத்தினால் அடைவதுநிச்சயமாம் எ-று.—இன்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[ப-ம்.] நிஷ்காமபூசை யென்பார்—சத்கிரியையென்றார், சச்சிதானந்தமாகிய-பரமசிவத்தினுடைய - அருளுக்குச் சுதந்தரப்பட்டவனென்றும், மானுக்கனது - உடல்பொருளாவி யென்னு - மூன்றிற்கும்-அதிகாரியென்றும், ஆத்மகோடிகள்-சநநமரண அவஸ்தையிலுழலாமல்-நிலைபெற்ற நற்கதியைப்பெற்றுக்கொள்ள-தானேதேடிஞானபோதகஞ் செய்யுங்கருணைக்குரியவனென்றும், தன் சொரூபமாய் விளங்குகிற உலகத்தின்கண்- தனது லீலைக்குரித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற- உயிர்த்தொகைகளில்-

இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ்- சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தன் மை பெற்றவர்களைப்பார்த்துத்தன்மயமாகச் செய்யும் -அருளி றைவடிவமென்றுங் கூறுவார்.— உரியதேசிக னென்றார்.

[வ-ம்] ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் சநநமரணம் ஒழியாவென்பதாம்.

சரிதையாதி தொழிலாற் பயனின்று- ஞான மொன்றினாலேயே முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம். (பிரமகீதை) சரிதையாதியொருமூன்றுஞ் சவுபானங்கள்பயனில்லை, அரியும்பிரமனுமாலுமறிதற்கரியதாரணங்கள், உரையுமில்லைமுடிவறியாவொன்றாய்நின்றதனிஞானப்,பொருளையிருளும்வெளியுமிலாப்போதமருவிக்கவியென்றான்-எ-ம்- (சிவஞானதீபம்.) சாத்திரம்புத்தகம் பூசைசமயமதந் தருக்கந் தந்திரமந்திரயோகந் தவவிரதஞ்சில, மேத்தரியபாவனையென் சித்திகளேமுதலா மெய்ப்பயனுமுத்திவிலக்கெனவொருசொல்லதனால், தீர்த்தவன்மெய்த்தேசிகனுமவனருளாலகலாச் சித்தமலமறுத்துலகிற்றீமைநன்மைசெயினும், வாய்த்தகதிரவன்செயலபோ லிசைந்திசையாதொழுகும் வண்மையரோமெய்ஞ்ஞானவுண்மைநிலையினரோ-எ-ம் - (பிரபுலிங்கலீலை.) உரைசெயிற்பரமஞானமொன்றுமேமுத்திக்கேது, சரியைநற்கிரியையோகந்தாமொருமூன்றுஞான, மருவுதற்கேதுவென்றேமறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக், கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக்களிப்பவர்கபவரன்றே. எ-ம்- (திருமந்திரம்.) ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டிலில்லை, ஞானத்தின்மிக்க சமயமு நன்றன்று, ஞானத்தின்மிக்கவைநன்முத்திநல்காவால், ஞானத்தின்மிக்கார்நரரின்மிக்காரே-எ-ம்-(தாயுமானசுவாமிகள்.) பத்திநெறிநிலைநின்றுநவகண்டபூமிப் பரப்பைவலமாகவந்தும் பரவையிடைமூழ்கியுநதிகளிடைமூழ்கியும்பசிதாகமின்றியெழுநா,மத்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவின வன்பசிதனக்கடைத்து மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ், சுத்திசெய்தும்மூலப்ராணனுடைங்கியைச்சோமவட்டத்தடைத்தூஞ் சொல்லரியவமுதுண்டுமற்பவுடல்கற்பகடோறுநிலைநிற்கவீறு, சித்திசெய்துஞ்ஞானமலதுகதிகூடுமோசித்தாந்தமுத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷணமூர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே. எ-ம்- (ஒழிவிலொடுக்கம்.) சரிதைகிரியைகளைச் சற்றுக்கிச்சாகாக், கருமயோகத்தைக்கழற்ற-வரிதவர்க்குத்,தோன்றியதுபொய்யாகக்காண்கையிலேதோன்றாத, வூன்றியபோதங்கழலுமோ-எ-ம்-(சசிவன்னபோதம்.)ஐயறிவறிந்தவையடங்கி

னர்களேனும், மெய்யறிவிலாதவர்கள்வீடுபெறுமோ-எ-ம்—
வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

ஆசிரியர்-உடல்-பொரு-ளாவி- மூன்றிற்கும் உரியவரொன்
பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) அன்றேயென்றனாவியுமு
டலுமுடைமையெல்லாமும், குன்றேயனையா யென்னையாட்கொ
ண்டபோதே கொண்டிலையோ, வின்றோரிடையூ றெனக்குண்
டோவெண்டோண்முக்கணெம்மானே, தன்றேசெய்வாய்பிழை
செய்வாய்நானோவிதற்குநாயகமே-என்பதனாற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்
வரொன்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்) வேண்டத்தக்கதறி
வோய்நீ வேண்டமுழுதுந்தருவோய்நீ, வேண்டுமயன்மாற்கரி
யோய்நீ வேண்டியென்னைப்பணிகொண்டாய், வேண்டிநீயாதரு
ள்செய்தா யாதுமதும்வேண்டினல்லால், வேண்டும்பரிசொன்
றுண்டென்னிலதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே-என்பதனாற்காண்க.

(அ-கை.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா ஞான
நூலுணர்வினாலும் முத்தியின்றெனல்.

ஒட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட்சார்பைக் கருதிடும்வாசனைய
னைத்தும், ஒட்டறவிடுத்துஞானநூலனைத்து மோர்ந்திடினென்
பயனுதவும், எட்டுதற்கரியசற்குருவருளாலியம்புமோர்மொழி
யினைப்பெற்றே, நிட்டைசாதித்தேசகலகேவலங்கணீங்கிடிற்பிற
ப்பிறப்பறுமே...... ....*

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும் - உயிர்ச்சார்பு
பொருட்சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனைக
ளெல்லாவற்றையும் பற்றற விட்டாலும்- ஞானசாஸ்திரங்களை ஒ
ருங்கே வாசித் தறிந்தாலும்- என்ன பிரயோசனத்தைத்தரும்—
(ஆதலின்) அவாங்மனோகோசரமாகிய அருளிறை வடிவமாய்
வந்த ஞானதேசிகர் கிருபையினால் -அநுக்கிரகிக்கத்தக்க- ஒப்ப
ற்ற மஹாவாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டா சா
தனஞ்செய்து தோற்ற வொடுக்கங்களாகிய * சகலகேவலங்களி

---

* சகல கேவலமாவன, குடிலையில் நின்றும் நீங்கிப் பரா
சத்திவடிவமா யிருக்கின்றோமென நினைத்தலும் அந்நினைவைம
றத்தலும், தாஷ்டநீம் பூதனை தன்னிடத்தில் ஒன்றுமிலாததை
நினைத்தலும் மறத்தலுமாமெனக்கொள்க.— ஆணவமாயையின்
காரியமாகும் நினைத்தலும்மறைத்தலுமெனக் கூறுவாருமுளர்.

ல்றின்றும் நீங்கினுல் சநநமரண மொழித்து (முத்தியைப்பெற்றுகொள்ளலாம்.)—எ-று.) ஏ-ஏ-ஏ-ஏ- இந்நான்கும் அசைகள், பிறப்பிறப்பறுமென்றதனுல்-முத்திவருவிக்கப்பட்டது.

(பம்) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை- அனாத்மாவாகிய சரீர மூடிக்கொண் டிருப்பதுபோலத் தனதுதேகத்துக்குப் புறம்பாயிராநின்ற பெண்டிர் முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய க்ஷேத்திரதன தானியங்களாகிய பொருட்சார்பும், ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் மூடியதைப் பொய் யென்றறிந்து அவைகளில் தோன்றும் வாசனையாகிய -அகப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமான்னியத்தில் அடையக்கூடாமையான துறவைப் பெறுவானாயின் அவன் அந்தச் சரீராந்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடி வத்தை அறிகின்ற சொந்தலாபமான முத்தியை அற்பமும் பெறமாட்டா னென்பார்—கட்டறத் துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடுவாசனையனைத்து மொட்டறவிடுத்து மென்பய னுதவுமென்றும், வேதம் முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்த்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற்றென்று அதையே விரித்துத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பலஆத்மஞானசாத்திரங்களைக் கிரமமாகவாசித்தும் அவற்றின் அர்த்தங்களைப் பூரணமாகக்கிராகியம்பண்ணியும் அவற்றின் நுட்பங்களை யுத்தியாலும் ப்ரமாணங்களாலும் அறிந்தும் தன்னிலை அஃதே என்று நிச்சயத்தாலும் சம்ப்ரதாயத்தில் வந்த சதாசாரியரால் தனதுவடிவமான அருட்கண்சோதி லீலையைப் போதிக்கப்பெற்று அவரது திருக்கண்ணோக்கத்தினுல் அருளும் கிருபையின்வழித்தாய்நின்று பிரமசாதனஞ் செய்து சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தாலன்றி முத்திப்பிரயோசனத்தை ஒருகாலும் அடையக்கூடாதென்பார்—ஞானநூலனைத்துமோர்ந்திடி னென்பய னுதவுமென்றும், காயத்தினுல் வணங்கியும்,வாக்கினுல் தோத்திரஞ் செய்தும், மனத்தினுல் தியானித்தும் அறிதல்கூடாமையான ஞானாசிரியரது திருவருளெனவும், எப்பொழுதும் உளத்தின்கண்நெக்குநெக்கேங்கிக் கரக்கம்பஞ் சிரக்கம்ப முதலானவைகளும் உண்டாகக் கண்கள்ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரியத் தேம்பிமெய்சோர்ந்து அவசப்பட்டிருக்கும் காலத்தில் உதயமாகின்ற சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய மௌனகுருவினது அருட்பார்வையென்னுஞ்சுவானுபூதி ப்ரத்தியக்ஷ மெனவுங் கூறுவார்—எட்டுதற்கரிய,

சற்குருவருளென்றும், இத்தன்மைப்பட்ட சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்லதை உணர்த்தத்தக்க ஞானசிரியரிடத்திற் சற்சீடன் அடுத்து அவர் மனங் களிகூர நடந்து ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றுங் குருகுல வாசமாயிருந்து சதா நிஷ்டை செய்துவருங் காலையில் சுவானுபூதியின்கண் அடையாநின்ற சம்சயங்க ளனைத்தையும் அவ்வாசிரிய ரிடத்தில் தீர்தலடையும் பொருட்டு விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டு அவை நீங்கினபின்னர் சிவேஸ்வர சகத்பேதமாகிய நினைப்பு மறப்பையும் விட்டுத்தன்னை எதிரிட்டறியஉதயமாகின்ற கிஞ்சித் அறிவான இருப்பையும் விட்டுத் ததாகாரமாய்நின்றவிடத்திலேயே நிரதிசயானந்தமாகிய முத்தி தடஸ்தமாகவிளங்குமென்பார்— நிட்டைசாதித்தே சகலகேவலங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறுமென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] சிவஞானதேசிகர் அநுக்கிரகிக்கின்றநிலையின்வழி நின்று சாதனஞ் செய்கின்ற அநுபவிக்கே யன்றி ஏனையோர்க்கு முத்தியின்றென்பதாம்.

துறவடைந்ததனுல்முத்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாணம்.(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) காடேதிரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி, யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவிண்ணோர், நாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர் நாரியர்பால்,வீடேயிருப்பினுமெய்ஞ்ஞான விட்டின்பமேவுவரே. (அன்றியும்) மாத்தான வத்தையுமாயாபுரியின் மயக்கத்தையு, நீத்தார் தமக்கொருநிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு, வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிதுயின்று, பார்த்தாலுலகத்தவர்போலிருப்பர்பற்றற்றவரே. எனவருதலாற் காண்க.

ஞானநூலுணர்வினுல் முத்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாணம்.(திருவாசகம்.) நூலுணர்வுணரா நுண்ணியோன்காண்க-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்கடபடமென் றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான், குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு குணங்குறியற் றின்பநிட்டை கூடவன்றோ. (அன்றியும்) சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்த மணற்சோற்றையொக்கும், மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே-எ-ம்-(அருணகிரியந்தாதி.) கற்றதனுற்றொல்லைவினை கட்டறுமோ நல்லகுலம் பெற்றதனுற்போமோபிறவிநோய்-உற்றகடல், நஞ்சுகந்துகொண்டருணைநாதரடித்தாமரையை, நெஞ்சுகந்துகொள்ளாநெறி. எ-ம்-வரும்- மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

சதாநிஷ்டையாலேயே முத்தி அடையலா மென்பதற்குப் பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) கேட்டலுடன்சிந்தித்தல்கெடிலாமெய்த்தெளிவால், வாட்டமறுவுற்பவமேநோய்மாறுமோ-நாட்டமுற்று, மெய்யானநிட்டையினைமேவினர்கட்கன்றோதான், பொய்யாம்பிறப்பிறப்பும்போம். எ-ம்- (சிவபோகசாரம்.) தன்னையிழந்திடத்தேதானேசுகவடிவா, யின்னபடி யென்றுணரா வெங்கோனுட்- பின்னைமற, நின்றநிலைதானுந்தெரியாதேநின்றவர்கட், கன்றோபிறப்பறுக்கலாம்.எ-ம்-வரும்- மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

துறவினாற்புகழும்- ஞானமொன்றினால் முத்தியு மென்பதற்குப்பிரமாணம். (உபநிடதம்.) தோற்றுமுபரதிவைராக்கிய ஞானமூன்றிவைகடொழிற்பட்டாரு, ளேற்றுமுபரதியுடையார்பிரமாதிபதமடைவரிகலோகத்திற், போற்றும்வைராக்கியருக்குமப்பதமுண்டாஞானம்பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்திசரீராந்தத்தெனவுரைப்பர்தகமையோரே- என்பதனாற்காண்க. (ச)

(அ-கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவசோதனையினாலும், முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப்பலகலைபயின்றுமேவுநற்பயன்களையறிந்துந்.*

தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற்கரிதாம், சுத்தமெய்ஞ்ஞானதேசிகன்மகிழ்ந்துசொல்லாமற்சொல்லுமோர்மொழியாம், முத்திரைமோன நிலையினாலன்றிமுத்தியினிலைகிடையாதே...*

(இ-ள்.) (ஒருவன்) ஞானமுண்டாகப் பலநூல்களை வாசித்தாலும்- அந்நூல்களி லுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத் தெரிந்தாலுங் குற்றமறத் தத்துவங்க ளெல்லாவற்றையும் அறிந்தாலும்தனது ஆத்மஸ்வரூப நிலையை அறிவதற்கு அரியதாகும்.(ஆதலால) பரிசுத்தமான உண்மை பொருந்திய ஞானாசிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற் சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய- சின்முத்திரையினாலாகும் மவுனநிலையினாலன்றிமற்றொன்றினாலும் மோக்ஷநிலைகிடையாது.-எ-று.) ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்களென்பார்— பலகலையென்றார். பரமசிவனுருடைய பராசத்திஅருளினாலே குடி

லையில் நாதமும், நாதத்தில்விந்துவும், விந்துவில்சாதாக்யமுஞ்
சாதாக்யத்தில் மஹேஸ்வரமும், மஹேஸ்வரத்தில் சுத்தவித்யைத
யுந்தோன்றும். இவ்வைவத்திலுள் விந்துவிலே நாலுவாக்கும்,
ஐம்பத்தோரக்ஷரமும், எண்பத்தொருபதமும், இருநூற்றிருப
த்துநான்கு புவனமும், சப்தகோடிமஹாமந்திரமும், சகலசா
ஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயா கலருக்குத் தநுகரணபு
வனபோகங்களும், சரியைகிரியை யோகங்களில் நின்றோர்க்
குச் சாலோக சாமீப்பிய சாரூப்பிய மென்னும் பதமுத்திகளு
ம், பஞ்சகலைகளுந்தோன்றும் - இவை சுத்தமாயையின் தோற்
றமாம். அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றுங்
காலமும், நியதியும், கலையுந்தோன்றும். கலையில் வித்தையும்,வி
த்தையில் இராகமுந் தோன்றும். உருத்திரதேவனருளினாலே
முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதிதோன்றும். முக்குண
ங்களுந் தோன்றாது நின்றவிடம் அவ்வியக்தம்,இந்த அவ்வியக்தத்
திலே சித்தமும்,புத்தியுந்தோன்றும். புத்தியிலே அகங்காரந்தோ
ன்றும். அதுதான் யான் எனதென்று விகற்பித்துவரும். அது
தான் அகந்தைக்குவித்தாகும் அதுதான் தைசசாங்கார மென்
றும், வைகாரிகாங்கார மென்றும், பௌதாதிகாங்கார மென்றும்
மூன்றுவிதமாயிருக்கும். தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தி
னுடைய மனமும், புத்தியும், சுரோத்திராதிகளைந்துந் தோன்
றும். வைகாரிகாங்காரத்திலே இரஜோகுணத்தினது வாக்காதிக
ளைந்துந் தோன்றும். பௌதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்
தினுடைய தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளைந்துந் தோன்று
ம். சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசத்திலேவாயுவும் - ரூபத்திலே
தேயுவும் - இரதத்திலே- அப்புவும் - கந்தத்திலே - பிருதுவியுந்
தோன்றும். ஒடுங்குங்காலத்துத்தோன்றினவடைவே ஒடுங்கும்.
உள்நிலைக்கருவிகள் முப்பத்தாறு - புறநிலைக்கருவிகள் அறுபது-
ஆகதத்துவம் தொண்ணூற்றாறுமாகிய தேகத்துடனே கூடி
நின்ற ஆத்மாபுசிக்கும். அவசரத்தினுணர்த்துமுறைமை எங்ங
னமெனில் கீழாலவஸ்தைக்கு நிற்குங்கருவிகள்- தத்துவம்-௩௫-
ம்-மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம்-௩௰௬-ம்- ஆம். இனிச்சுத்தா
வஸ்தை என்பது-பூதங்களைத் தரிசிக்கில் தூலதேகமிலதென்பது
ம் இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கில் பூதங்க ளிலவென்பதும் - அந்தக்க
ரணங்களைத் தரிசிக்கில் இந்திரியங்க ளிலவென்பதும்-கலாதிகளை

த்தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்க ளிலவென்பதும் - சுத்ததத்துவங்க ளைத்தரிசிக்கில் கலாதிக ளிலவென்பதும் - அருளைத்தரிசிக்கில் சுத்ததத்துவங்களிலவென்பதுமாம். இதற்குப் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருத்தலே நின்மலசாக்கிரமென்வும், கண்டு-கேட்டு-உண்டு-உயிர்த்து- உற்றுப் பொருந்துவன வெல்லாம் மனதிற்கோசரியாம விருத்தலே நின்மல சொப்பன மெனவும், இந்தப்பேறு பெற்றோமென்னும் நிராசையால் பரிணாமத்தை அடைதலே நின்மல சுழுத்தியெனவும், தனக்கு இன்பம் பிறந்து சம்பூரணதிசை அடைதலே நின்மலதுரியமெனவும், நீரிலேமுழுகிவிட்டவனைப்போலிருத்தலே நின்மல துரியா தீதமெனவுந், தத்துவரூபம் - தத்துவதரிசனம் - தத்துவசுத்தி- ஆத்மரூபம்- ஆத்மதரிசனம்- ஆத்மசுத்தி- சிவரூபம்சிவதரிசனம் - சிவயோகம் சிவபோகம் என்னுந் தசகாரியங்க ளெனவுங் கூறுநின்றசைவாகம சித்தாந்த முறைப்படியே- ஒருவன்பகிர்முகத்தில் அதிநுட்பமாக உணரப்பெற்றாலுஞ் சிவஞானதேசிகரால் அந்தர்முகத்திற் பெறுகின்ற ஞானநிட்டையின்வழித்தாய்நின்று ஆணவாதி மலங்களில் நின்றும்நீங்கி ஆன்மா அருளோடுங் கலந்து நிற்கின்ற காலவரையிலுஞ் சாதிக்கப்பெறுனுயின் சிவஸ்ரூபமான தனது உண்மைநிலையை ஒருகாலு முணரமாட்டானெனவும்—சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியி னிடத்தில் சூரியனிற் சூடுபோல அபின்னசத்தி ஒன்றுண்டு அந்தச்சத்தி அவ்வதிதப் பிரமத்தினிடத்தில்அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச்சுத்தப்பிரமமென்றும் சூரியனது கிரண மெங்குமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பொழுது அச்சூரியன் அதிலடங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச்சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பராவியாபகத்துக்குள் ளிருந்தபடியால் அதற்குப்பரப்பிரம மென்றும் பெயராம். அந்தச் சத்தியினிடத்தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிச்சலம்போல- அவிகிருத சத்துவமாகிய ஆனந்தரூப சத்தியும் சலனம்போல இரஜஸாகிய சித்ரூபசத்தியும்,மக்னம்போலத்தமசாகிய சத்ரூபசத்தியுந் தோன்றின. அத்திரிவித சத்திகளுடன் கூடிய பரப்பிரமத்துக்குப்பர மா ன ந் த ன் - ப ரி பூ ர ண ன்-பரன் என்றும் பெயராம். இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப்ரம்மத்தி னிடத்தில் கானற் சலத்தைப்போல மூலப்பிரகி

ருதியென்று ஒரு சத்தி உண்டாயிற்று. அந்தமூலப்பிரகிருதி அத்தானந் சலத்தினது நிர்ச்சலம் - சலனம் - மக்னம் போல - விகிர்தசத்துவ - ரஜஸ் - தமமென்னும் - மூன்று குணங்களுடனே கூடியிருக்கும். அவற்றுள் - சத்துவ குணத்திற்கு மாயையென்றும், சர்வக்ஞ வுபாதியென்றும், ஈஸ்வரன் காரண சரீரமென்றும், பெயர். அந்தமாயையினிடத்தில் - நிர்மல சலப்பிரிதி பிம்பம்போலப் பிரமம் சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும் - அதற்கு ஸர்வக்ஞனுகிய ஈஸ்வரனென்று பெயர். அந்தச் சத்துவகுணமாயையினிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம் ப்ரதான மாகும்போது விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில் - ரஜசு ப்ரதான மாகும்போது பிரமனென்றும், சத்துவத்தில் தமசு ப்ரதான மாகும்போது - ருத்திரனென்றும், முத்தொழிலுக்குரிய நாமங்களாம். இராஜோகுணத்திற்கு அவித்தைகளென்றும், ஜீவகாரணசரீரங்களென்றும், பெயர். அந்த அவித்தைகளிடத்தில் மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரம சைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும். அவைகட்குக் கிஞ்சிக்ஞனென்றும், சிதாபாச ஜீவனென்றும், பெயர். இந்த அவித்தைகளிடத்தில் ரஜசில் சத்துவம் ப்ரதான மாகும்போது தத்துவஞானிக ளென்றும், ரஜசில் ரஜசு ப்ரதான மாகும்போது காமக்குரோத கர்ம்மநிஷ்டர்க ளென்றும், ரஜசில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களையுடையவர்க ளென்றுமாம். தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விக்ஷேபமென இரண்டுசத்திகள் தோன்றின, அவ்விரண்டில் விக்ஷேபசத்தியினிடத்தில் சத்ததன் மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசதன் மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன் மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் ரசதன் மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் கந்ததன் மாத்திரையான பிருதுவியுந்தோன்றின, இச்சூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்களுக்கு மூன்று குணங்களுண்டு. அவையாவன, தமசில் சத்துவத்தினு லுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில் ராசதத்திலுண்டான சமஷ்டி முற்பாதியில் சமானுதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம், ஆகிய (௨௰) ம் - இலிங்கசரீரமாம். அஃதெங்ஙனமெனில்.

(பிண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற்சொல்லியபூதபஞ்சீகரணம்.)

சத்ததன் மாத்ரை- சாத்விக அம்ஸம்- சமஷ்டி (உ)மாத்ரை-ஞாதா- அதில், பரிசதன்மாத்ரை-ரஜோ அம்ஸம்-சமஷ்டி (ஹ) மாத்ராகூடினது-சமானவாயு, ரூபதன்மாத்ரை-சாத்விக அம்ஸம்-வியஷ்டி(ஹ) மாத்ரா கூடினது - சுரோத்ரேந்திரியம், ரசதன் மாத்ரா-சாத்விக அம்ஸம்-வியஷ்டி (ஹ)மாத்ராகூடினது-சத்தவிஷயம், கந்ததன்மாத்ரா-ரஜோ அம்ஸம்-வியஷ்டி(ஹ)மாத்ராகூடினது-வாக்கிந்திரியம். *

பரிசதன்மாத்ரை- ரஜோ அம்ஸம்-சமஷ்டி(உ)மாத்ரை-வியானவாயு- அதில், சத்ததன்மாத்ரா- சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி-(ஹ)மாத்ரா கூடினது- மனம், ரூபதனமாத்ரை-சாத்வீக அம்ஸம்-வியஷ்டி (ஹ) மாத்ரா கூடினது- தொக்கிந்திரியம், ரசதன்மாத்ரை-சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஹ)மாத்ரா-கூடினது பரிசவிஷயம், கந்ததன்மாத்ரா- ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி (ஹ) மாத்ராகூடினது-பாணீந்திரியம். *

ரூபதன்மாத்ரா-சாத்வீக அம்ஸம்-வியஷ்டி(உ)மாத்ரா- நேத்ரேந்திரியம்- அதில், சத்ததன்மாத்ரா-சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி(ஹ)மாத்ரா-கூடினது-புத்தி, பரிசதன்மாத்ரா- ரஜோ-அம்ஸம்- சமஷ்டி (ஹ) மாத்ரா கூடினது - உதானவாயு, ரசதன் மாத்ரா- சாத்வீக அம்ஸம்-வியஷ்டி(ஹ)மாத்ராகூடினது- ரூபவிஷயம், கந்ததன்மாத்ரா- ரஜோ-அம்ஸம்-வியஷ்டி (ஹ)மாத்ரா கூடினது-பாதேந்திரியம். *

ரசதன்மாத்ரா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி(உ)மாத்ரா ரசவிஷயம்- அதில், சத்ததன்மாத்ரா- சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி-(ஹ)மாத்ரா கூடினது-சித்தம், பரிசதன்மாத்ரா-ரஜோ-அம்ஸம்-சமஷ்டி(ஹ)மாத்ரா கூடினது- அபானவாயு, ரூபதன்மாத்ரா-சாத்விக அம்ஸம்-வியஷ்டி(ஹ)மாத்ரா கூடினது- ஜிக் விந்திரியம், கந்ததன்மாத்ரா- ரஜோ அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஹ) மாத்ரா கூடினது- குய்யேந்திரியம். *

கந்ததன் மாத்ரா- ரஜோ அம்ஸம்-வியஷ்டி(உ)மாத்ரா-குதேந்திரியம்-அதில், சத்ததன்மாத்ரா- சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி-(ஹ) மாத்ராகூடினது-ஆங்காரம், பரிசதன்மாத்ரா- ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி(ஹ)மாத்ராகூடினது-பிராணவாயு, ரூபதன்மாத்ரா- சாத்விக அம்ஸம்-வியஷ்டி(ஹ)மாத்ராகூடினது-கிராணேந்திரியம், ரசதன்மாத்ரா- சாத்விக அம்ஸம்- வியஷ்டி(ஹ)மாத்ரா கூடினது-கந்தவிஷயம் ஆம். *

இரிக்கூறிய எதிர்விஷயங்களைந்தும் நீங்கலாக மற்றவிருப தாஞ் சூக்ஷ்ம சரீர கற்பனையாம். இதன்கிரியை எங்ஙனமெனில், ஞாதா சமானவாயுவுடனே சேர்ந்து சுரோத்திரேந்திரியத்தை ப்பற்றி சத்தவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் - வாக்கு வசனித்தலும், மனம் வியானவாயுவுடனேசேர்ந்துதொக்கேந்திரியத்தைப்பற் றிப்பரிசவிஷயத்தைக்கிரகித்தால்-பாணியிடுதலும்ஏற்றலுஞ்செ ய்தலும், புத்திஉதானவாயுவுடனேசேர்ந்து நேத்திரேந்திரியத் தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக் கிரகித்தால்- பாதஞ்சஞ்சரித்தலு ம், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜிக்விந்திரியத்தைப்ப ற்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் -குய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், ஆங்காரம் ப்ராணவாயு வுடனே சேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தை ப்பற்றிக் கந்த விஷயத்தைக் கிரகித்தால் - குதம் மலவிசர்க்கஞ் செய்தலுமாம்.—தமசில் தாமதத்தினு லுண்டான ஸ்தூலபஞ்சீ கரணம் எங்ஙன மெனில், பிருதுவி தன்னம்ஸம்பாதி அஸ்தி, பி ருதுவியில் அப்பு (ஹ) பங்கு கூடினது மாம்ஸம், பிருதுவிபி ல் அகினி (ஹ) பங்குகூடினது சர்மம்,பிருதுவியில் வாயு(ஹ) பங்குகூடினது நரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடி னது ரோமம்.—அப்பு தன்னம்ஸம்பாதி மூத்திரம், அப்புவில் பிருதுவி (ஹ) பங்கு கூடினது வாய்நீர், அப்புவில் அக்கினி (ஹ) பங்கு கூடினது வியர்வை, அப்புவில் வாயு (ஹ) பங்கு கூடினது இரத்தம், அப்புவில் ஆகாசம் (ஹ) பங்கு கூடினது சுக்கிலம்.—தேயு தன்னம்ஸம்பாதி பசி,தேயுவில்பிருதுவி(ஹ) பங்குகூடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது தாகம், தேயுவில் வாயு (ஹ) பங்குகூடினது சோம்பல், தேயு வில் ஆகாசம் (ஹ)பங்குகூடினது மைதுனம்.—வாயு தன்னம் ஸம்பாதி ஓடல், வாயுவில் பிருதுவி (ஹ) பங்குகூடினதுபடுத் தல், வாயுவில் அப்பு (ஹ) பங்கு கூடினது நடத்தல், வாயுவில் அக்கினி (ஹ) பங்குகூடினது இருத்தல்,வாயுவில்ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடினது தாண்டல்.—ஆகாசம் தன்னம்ஸம்பாதிமோகம் ஆகாசத்தில் பிருதுவி (ஹ) பங்குகூடினது இராகம், ஆகாசத்தி ல் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில் அக்கினி (ஹ) பங்கு கூடினது பயம், ஆகாசத்தில் வாயு (ஹ) பங்குகூடி னது வெட்கம், ஆம். இவை யிருபத்தைந்தும் ஸ்தூல சரீரகற்ப னையாம்.—அவித்தை யென்னும் இச்சா வசத்தாய் அஞ்ஞான சுழுத்தியிற் கட்டுண்ட சிதாபாசர்களை ஈஸ்வரன் தனது காருண் யத்தால் பிரமதேவனுய் நின்று சிவாங்குரத்தால் அசைவித்து

அந்தக்கரண மென்னும் கண்ணாடியைக் காட்ட அதிற் பிரதி பலித்த ஸ்தூலசரீரத்தைத் தாமென்றும் புவன போகங்களைத் தமதென்றும் அபிமானித் துவந்தஜீவர்களது சரீரத்திரயம்-சிதாபாசன்- சாக்ஷிசைதன்னியம்-என்பவைகளில் பேதந் தெரிகின்ற தற்குரிய அறிவின்கண்ணே ஆவரணசத்தி மூடிவிட்ட தென்றும் அம்மூடுதலில் நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதாந்தக் கிரமப்படி பகிர்முகவிசாரணை முன்னிலையில் தேர்ந்து-ப்ரம்மமுதல் தோன்றின அடைவேஒடிக்கிப்பார்க்கச்சேஷித்தது எதுவோ அதுவே நமது வடிவமென்றுந் திடப்ரக்ஞையோடு அபரஞானியாயிருந்தாலும், ததாகாரமாகிய தேசிகரால் அந்தர்முக விசாரணையான சுவானுபூதியை க்ரமமாகக்கொண்டு அச்சுவானுபூதியிலெழுகின்ற சங்கல்பம் நசிப்பதான திருவடிதீக்ஷையும்பெற்று அங்ஙனம் பெற்றோமென்ற வுணர்வும் நழுவினவிடத் துண்டாகிய தனது சிதாகாசநிலையை அறிந்து பரஞானியாதல், அற்பமும் கூடாதெனவுங்கூறுவார்—தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலை யறிவதற் கரிதாமெனக் கூறினர்.

[இ-ம்.] ஒருவன் தத்துவசோதனையில் சுருதியுத்தி யனுபவப்பட ஐயமறத் தெளிந்தாலுஞ் சகசீவபரங்களின் அபேதங்களைப் பல்நூலால் நன்றாயறிந்து தானே அதுவென் றிருந்தாலுஞ் சத்குருவால் சுவானுபூதியை உன்முகத்திற் பெற்றாலன்றி ஒருநாளும் நிஜபோத முறியாதென்பதாம்.

பலகலையினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) குடையுஞ்செருப்புங்கொடுநடப்பதல்லாற், படியும்விசும்பும்பரப்பி - யிடையாடு, மாத்திரம்போலேசமயவாதமனம்போதாத, சாத்திரங்கற்றார்வீடுற்றார். எ-ம்- (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) கோடிபலநூலறிவுவேதமுறைபேசினுங் குருபாதம்வெளியாகுமோ. எ-ம்- (ஞானசுகாதீதவெண்பா.) நூறுகோடிநாளிருந்து நூல்கள்பலகற்றாலு, மாறுகோடிசித்தியடைந்தாலும்- பேறில்லை, நித்தன்மலரடிக்கேநீக்கமறவேநின்று, அத்துவிதங்காணாதவர். எ-ம்- (குறள்.) கற்றதனாலாயபயனென்கொல் வாலறிவ, னற்றாடொழாஅரெனின். எ-ம்- (அத்துவிதக்கலிவெண்பா.) நன்றாகச், சாத்திரத்தையோதிமதந்தற்கியாதென்றோர், வார்த்தையினைச்சொல்லிவழக்கறுத்தான். எ-ம்- (ஔவைக்குறள்.) நல்லனநூல்பலகற்பினுங்காண்பரிதே, யெல்லையிலாதசிவம், எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.—

தத்துவமுதலிய விசாரத்தால் தன்னை அறியக் கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிற்றம்பலநாடிகள்.) தத்துவக்கற்றுஞ்சமயவினோதமுஞ் சாத்திரஞ்சேர், புத்தகப் பித்தையும் புந்திமதத்தையும்போட்டிடென்று, வித்தகஞ்சிற்றம்பலநாடிவேணுபுரத்திறைவன், உத்தமமானசிவானந்தம்பாகத்தையூட்டினனே. எ-ம் (தாயுமானசுவாமிகள்.) தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல், வைத்தவருண்மௌனவள்ளலையே- நித்தமன்பு, பூணக்கருதுநெஞ்சேபோற்றக்கரமெழும்புங், கரணத்துடிக்குமிருகண். எ-ம்- (பதார்த்ததீபிகை.) திண்ணிய வறிவதான சிவத்தினையடையவேண்டில், அண்ணியவசத்தனாத்மாவநித்தமாயோகமான, மண்முதற்றத்துவங்கண்மறுவெனநேதிசெய்து, எண்ணெணப்போற்பிரித்துநீயு மிருந்திடாயின்பமுற்றே. எ-ம்- (பாலையானந்தசுவாமிகள்.) தத்துவக் குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேத சாத்திரப் பொத்தலைமூடுங்கடி, முத்திதருஞானவஸ்துவைவாவென்றுமூடிக்குப்பியடியுங்கடி. எ-ம்-வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

குரு சொல்லாமற் சொல்லுவ ரென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவிளையாடல்.) கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி, வல்லார்கணால்வர்க்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப்பாலாய், எல்லாமாயல்லவுமாயிருந்ததனையிருந்தபடியிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினைந்துபவத்தொடக்கைவெல்வாம். என்பதனாற்காண்க.—

ஞானகுரு அநுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி ஏனையவற்றுன்முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) பேசியதன்விசாரத்தாற்சனகர்பிரான்பெறும்பேறுபெற்றதல்லால், வாசியுளமற்றொன்றால்வந்ததல்லவாரீசமலர்க்கண்மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லடைவதல்லாற், றேசிகரில்லாவீனர்செய்தொழிலாற்பெறலாமோசிற்சொரூபம் எ-ம்- (ஒழிவிலொடுக்கம்.) தன்னிழப்பையென்னகற்றுச்சாதிப்பான்சற்குருவா, மன்னுபெருஞ்சியமதயானை-தன்னடைமேற், சொற்பனத்தேதோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய், நிற்பதுபோற்பாரானெனின். எ-ம்- (குகைநமசிவாயர்.) செப்பரியஞானச்செழுஞ்சுடரேசோணகிரி, யப்பனேநன்னூலறிந்தாலும்-இப்புவியிற், கொண்டகுருவைப்பொருளாக்கொள்ளார்பயனேது, கண்டவெலாம்வீணிலேகற்று. எ-ம்-(குருநமசிவாயர்.) சற்குருவைப்போற்றாமற்சற்குருவைச்சாற்றாமற், சற்குருவைச்சந்ததமுஞ்சாராமற்- சற்குருவை, நின்றுதரியாமனீள்பிறவிநீங்கிடு

மோ, மன்றுசிதம்பரதேவா. எ-ம்- (திருமந்திரம்.) கருடனுரு வைக்கருதுமளவிற், பருவிடந்தீர்ந்துபயங்கெடுமோபோற், குரு வினுருவங்குறிக்கொண்டுநிற்கத், திரிமலந்தீர்ந்துசிவனவனுமே எ-ம்- (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) குருமார்க்கமில்லாத குருட ருடன்கூடிக், கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே- எ-ம்- (தாயுமானசுவாமிகள்.) குருமொழியேமலையிலக்குமற்ற மொழியெல்லாங் கோடின்றிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண் டாய். எ-ம்- (ஔவைக்குறள்.) குருவினடிபணிந்துகூடுவதல்லா ர்க், கருவமாய்நிற்குஞ்சிவம். (அன்றியும்) நெறிப்பட்டசற்குரு நேர்வழிகாட்டில், பிறிவற்றிருக்குஞ்சிவம். எ-ம்- (திருப்புகழ்.) ஐந்துபூதமு மாறு சமயமு மந்த்ரவேத புராண கலைகளு மை ம்பதோர்வித மானலிபிகளும் வெகுரூப,வண்டராதி சராசரமு ம்முயர் புண்டரீகனு மேகநிறவனு மந்திபோலுரு வானுநில வொடு- வெயில்காயுஞ், சந்த்ரசூரியர் தாமுமசபையும் விந்து நாதமு மேதுவடிவுமோர் தன்சொரூபம தாகிநிகழ்வது -சிவ யோகந்,தங்களாணவ மாயைகரும மலங்கள்போயுப தேசபரகு ரு சம்ப்ரதாயமோ டேயுநெறியது-பெறுவேனே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (ங)

ஒருமொழியாலே யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நான் குசெய்யுளாலும் ஒருமொழியாகிய சின்முத்திரை இத்தன்மைத் தென்றும், அது ஆத்மஞானகுருவினால் அநுக்கிரகிக்கப்படுமெ ன்றுங் கூறினர்.

இச்சின் முத்திரைக்குச் சௌபான முத்திரைகளை மேலரு ளிச்செய்கின்றார்.

(அ-கை.) முத்திரைமூன்றெனல்.

(வேறு.)

முத்திரைகளோர்மூன்றுமொழிந்திடில்.........*
சுத்தசாம்பவிசொல்லும்பயிரவி....................*
மெய்த்துகேசரியென்றுவிளங்கிடும்...............*
இத்தையார்க்குமியம்பவொண்ணுதமோ.........*

(இ-ள்.) (சின்முத்திரையைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாகிய) ஞானமுத்திரைகள் மூன்று வகைப்படும் அவைசொல்லுமிடத் துப் பரிசுத்தமாகிய - சாம்பவியென்றுந், துதிக்கத்தக்க பயிர வியென்றும், மெய்யையுடையதாகிய கேசரியென்றும், பெயர் பெற்றுவிளங்கும் இவற்றையாவருக்குஞ் சாதாரணமாகச் சொ

ல்லக்கூடாது--எ-று- அரோ- அசை -இத்தையென்பது- பன்மையி னொருமையாய்வந்த வழுவமைதி.

[இ-ம்.] அத்வைதாநுபவமான நிஷ்டைக்குரிய ப்ரதான முத்திரைகளை அறிவித்ததாம்.

இம்முத்திரைகளைக்குருசம்பரதாயத்திலறிக. (சுஈ)

(வ-கை.) சின்முத்திரையாகிய மௌனநிலையை அபக்குவர்க்குப் போதிக்கப்படாதென்றும், அதுமேலோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக்கைகவல்யப் படுத்துவதற் குரிய ஆசனமுதலிய சாதனவிதிகளிலவை யென்றும், மனமொடுங்கினவர்களே எவற்றிலும் பயன்படுவர் க ளெ ன் று ம், சா ம் ப வி முத்திரையில் நின்று சதாநிஷ்டைசெய்யின் யாவுமொடுங்குமென்றும், அதுவேசிவயோகமென்றும், அதில் இராமல் இருக்கத்தக்கவனே அனுபவியென்றும், சாதகசாத்திரர் நெறியிதுவென்றும், அச்சாதகர் பெறும் நாதானந்த மிதுவென்றும், அந்நாதவசமுற்றால் மயக்கந்தோன்றுமென்றும், அது நீங்கும்வகையில் நின்றால் அருட்டரிசன முதய மாமென்றும், அதற்கு மேலாகிய அனுபவப்பேற்றிலேறி நிற்கக்காண்பானுநிக ளிறக்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையா திருக்கிற் சத்தத்தில்பஞ்சாட்சரமுதலியவைகள் தோன்றாது நின்றவிடத்தொடுங்குமென்றும், அவ்வுறுதியோடிருந்து துவிதமறக்கலக்கின்ற அந்தமௌனநிலையை அடைந்து விளங்குவ றென்றுங் கூறுவான் தொடங்கி-வைத்தமுறைப்படியே, சின்முத்திரையை அதிதீவரபக்குவர்க்கு அருளப்படுமெனல்.

முத்திரையைமொழியப்போகாதுகாண்........*
உத்தமர்க்கேயுரைக்கும்பொருளது.......... .....*
புத்திபீனர்புலம்பிமயங்கியே.....................*
பித்துமேலாய்ப்பிதற்றுவர்பேயரோ...... ....*

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய சோபான முத்திரைகளுக்கு அதீதமாகிய) சின்முத்திரையின் பொருளை யாவருக்குஞ் சொல்லத்தக்கதன்று- அதுசற்கரும பரிபாகிகளுக்குச்சொல்லத்தக்க பொருளாம்-விவேக சூன்யர்களுக்குச் (சொன்னால்அவர்கள்மூடத்தன்மையால்) வாய்விட்டுளறி அறிவழிந்து பயித்தியகுண மேலிட்டுப் பேயராய்ப்பிதற்றுவார்கள்—எ-று-காண் முன்னிலை அசை- ஏ-ஏ- அசைகள்.

(ப-ம்.) ஈஷிணுத்திரியமான துன்பங்களில் நின்றும் நீங்கி ஞானசிரியனை அடுத்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டு ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்று அதில் நாமாரூடராகு முன்னர் தேகவி யோகத்தையடைந்து அந்தஸமஸ்கார பலத்தினால் மீண்டுந்திரு வவதாரஞ் செய்துவந்த அதிஞான பக்குவரென்பார்— உத்தம ரெனக்கூறினர்.

[இ-ம்.] ஞான ஸமஸ்கார முடையவர்களுக்கே சின்முத் திரையைக் காட்டவேண்டு மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) இனிப்பிறவாமு டிவானபிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞானமெளிதிலுண்டாம், பனிக்கடர் வெண்ணிலங்களுத்தமமாமூங்கிலல்லாற்படுவதுண்டோ, செ னித்தவரின்மேலோராய்நல்லோராய்மித்திராய்த் தெளிந்தோ ராகி, யனித்தமறுமுத்தராய்ஞானிகளாங்குணமெல்லா மவரைச் சேரும். எ-ம்- (வாதவூரர்புராணம்.) வந்துநான் வறுமையுற்றே ன்மாற்றெனதிலம்பாடென்று, சிந்தையாகுலமுற்றுன்கைச்செ ழும்பொருளீதல்செய்வார்க், கிந்தநாளளிக்கவேண்டு மெனவிதி யின்மையாலே, யந்தநாளிந்நாளாகவடிமைகொண்டருளவெண் ணி. எ-ம்- (ஒழிவிலொடுக்கம்.) அதிபக்குவத்தோர்க் கனுக்கிரக ஞ்செய்யும், புதுமைக்குச்சாத்திரங்கள்போதா-வதுவென்னுப், ம்பறேயனந்தபிரகாரந்தந்தானும், வேறேயனந்தவிதம். எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (எ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலயை அடைந்தோர் யா வரென்றுகேட்க அதற்குத்தரங் கூறல்.

(வேறு.)

இந்தநன்னிலயிலிருந்துசாதித்தோரெவரெனவுமையவள்வி னவச், சுந்தரவாமதேவமாமுனிவர்சுகர்முதன்முனிவரென்றதிதி கந்தடுகரியின்கையினைப்புறங்காண்கவானுடைமலைதருமயிலே,நி ந்தையினிட்டைக் குரியவாதனமு நிகழ்த்துவ னன்புடன் கேண் மோ..*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்ல நிலயிலிருந்து சாதனஞ் செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார்கேட்கப் (பரமசிவனார்) கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கையைப் புறங் கண்ட துடையினை யுடைய இமயமலைபெற்ற உமையவளே? அழ கியபெருமை பொருந்திய வாமதேவர் சுகயோகி முதலாகியமு

விவர்கள் சாதனஞ்செய்தவர்களென் றறிவாய். (மேலும்) நுதிக்கப்படுகின்ற நிஷ்டைக்குரிய ஆசனத்தையுஞ் சொல்லுவேன் அன்போடும் நீ கேட்பா (யென் றருளிச்செய்வார்.)—எ-று.

(ப-ம்) அவ்யக்த மகதகங்காரங்களும், அவ்வகங்காரத்தில்முக்குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய ஸ்வரூபமே நாமரூபாத்மகப்ரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்த காரண காரிய உபாதிமுதலியவைகளும், தோன்றியொடுங்குவதற்குரிய இரண்டறச் சேஷித்துநின்ற சுயஞ்சைதன்யமாகிய ப்ரம்மானந்தபோகபூமி யென்பார்-இத்த நன்னிலை யெனக் கூறினர்.

[இ-ம்.] மூல அடியார்களால் அநுபவித்த ப்ரம்மாநுபவநிலை ஈமதன் றுணர்த்தியதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) நன்னுள் விகற்பித்தெழுந்த விகற்பம் போகித் றவிர்ந்திடுமாயையிற் பயனோர்சற்றுமிலலை, இன்னவகைத்தோருண்மையியம்பவேண்டு மியாவரிமயக்கமுமாற்றுமிறைவவென்ன, மன்னனதற்குரை செய்வான் முனிவனீயே மதித்துணர்ந்தும் பிதாவுரைக்கமறுத்துங்கேட்டாய், அந்நிலையே நிச்சயமிங்ககண்டஞான வாகாயபுருடனுளனயலொன்றில்லை-எ-ம்-(தாமாயுனசுவாமிகள்)முத்நிலச்சுட்டொழுதியெனப்பலகாலுநெஞ்சேநான்மொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னையொன்றுச்சூட்டாதேசரணஞ்போந், அந்நிலையேநிலயந்தநிலயிலே சித்திமுத்தியனைத்துந் தோன்றும், நன்னிலையிதன்றியிலைசுகமென்றே சுகர்முதலோர்நாடினரே-எ-ம்- வரும் -மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க. (அ)

(அ-கை) ஆசனங்களிவை யெனல்.

உ த்தரதிசைபார்த்திருப்பதாங்கலயி னுரிவையோடுழுவையிவதளுஞ், சித்திராதனம்வெண்டுகில்குசையைந்துந்திண்புவிமிசைவிரிப்பதுவாம், பத்திரம்வீரக்குக்குடமரியபங்கயங்கோமுகமைந்தும், வித்தகமானவங்கவாதனமாம் விமலநீயறிகெனவிளம்பும்..*

(இ-ள்.) உமையவளே (சாதகன் நிஷ்டைதொடங்கும்போது) பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது வடதிசைமுகமாகும். மான்தோல்- புலித்தோல்- * சித்திராசனம்-வெள்ளைவஸ்திரம்-

---

* சித்திராசனமென்பது, இரத்தினகம்பளமாம்.

தருப்பை- ஆகிய ஐந்தும் அழுத்தமாகிய பூமியின்பேரில் விரிக்கத்தக்க ஆசனமாகும். பத்திரம்-வீரம்- குக்குடம்-அருமையானைபதுமம் -கோமுகம்- ஆகிய ஐந்தும் ஞான (சாதனத்துக்குரித்) தாகிய அங்காசனமாகும். நீ யறிவாயாகவென்று சொல்லுவார் பரமசிவனுர்—எ-று-இவ்வங்காசனங்களுக்கு விபரம்-முன்வந்தனகாண்க.

(ப-ம்.) தக்ஷணாமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மஞான குருவின் சந்நிதிக் கெதிராகச் சற்சீடன் வடதிசை நோக்கி இருக்கவேண்டுமென்பார்—உத்தரதிசை பார்த்திருப்ப தாமென்றும்,பெரும்பாலும் யோகீஸ்வரர்க ளிருப்பது பத்மாசன மென்பார்—அரியபங்கயமென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்] ஞானசாதகன் நிஷ்டைகூடித்தந்திரமாக அப்பியாசித்தற்குரிய இருவகை ஆசனங்களையுங் கூறியதாம். (கூ)

(அ-கை.) தேகத்தை அசைவறநிறுத்திச் சின்மயத்தில் நிற்றலே சமாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்கடம்மிலொன்றுறவேயிடைகளஞ்சிரங்கணுனேராய், வயம்பெறத்தம்ப மெனநெறித்திருந்தேமனமதுவடிவினையுறாமல், நயம்பெறவுன்னுதுன்னியெப்போதுநடுநிலைதன்னைநீங்காமல், தயங்கியசுத்தமசுத்தமல்லாததனிநிலைபொருந்துதல்சமாதி ....*

(இ-ள்.) (ஞானசாதகன்) முன்சொல்லிய ஆசனங்களில்ஒன்றிற்சேர்ந்து -இடை-கண்டம்- தலை-கண் -ஆகிய நான்கும் நால்விதிவழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித்திருக்கவும் மனமானது (தனது சங்கற்பரூபமென்னும்) விஷயாகாரங்களைப் பற்றுமலிருக்கவும் (மோக்ஷ) இன்பத்தைப்பெறும்படி நினையாமல் நினைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சுத்தாசுத்த மில்லாத ஒப்பற்றநிலையிற் சதாகாலமுஞ் சாக்ஷித் தன்மையை நீங்காமற் பொருந்தியிருத்தலே சமாதியாம்.—எ-று. எ-எ- அசைகள்.

(ப-ம்.) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பசுமரத்தாணியைப்போல நிலைபெறுதலென்பார்.—வயம்பெறவென்றுர், தேகேந்திரிய கரணுதிகளின் விவகார அவஸ்தையாவைக்கு முதற்காரணமாயுள்ள மனமானது தன்னிச்சைவடிவத்திலிங்கனின்று நீங்கிச் சும்மாவிளங்க வேண்டுமென்பார்.—மனமது வடிவினை

புருஷமலென்றொனவும், குணத்திரயங்களில் உழலாநின்ற மன மானது தனக்குச்சேர்க்கை விவகாரங்களில் அரசு செலுத்துவி க்கின்ற இராசத தாமதத்தை விட்டு நீங்கித் தன்சொந்த இடமா னசத்துவத்திற் பொருந்தி இருக்கவேண்டுமென்பார்—மனமது வடிவினையுருமலென்றொனவுங், கூறுவாருமுளர். மனமானது சத்தன்மாத்திரைச் சாத்விக அம்ஸம் அலாக்கால் மாத்திரா யாய்த்தோன்றிப் பரிசதன்மாத்திரா ரஜோ அம்ஸம் அரைமா த்திரையாகிய வியானவாயுவுடன் சேர்ந்துநின்றதால் சலனத்து வமடைந்துவிஷயங்களைப் பற்றிக்கோடலே அதற்குச் சங்கற்ப ரூபம். ஆதலால் அம்மனம் அச்சலனம்ஸையை விட்டு நீங்கித் தன்னிஜாம்ஸமான அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார்.— மனமதுவடிவினையுருமலென்றொனப்பொருள்கூறுதலே சிற ப்புடைத்தாம். இன்பசுகத்தைப் பெறவேண்டுமெனகிற கிஞ்சி த்தினைவான முன்னிலைச்சுட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதா துகருதுவதென்பார்.— உன்னுதுன்னி யெனவும், சகலகேவல மாகிய அறியாமையை—அசுத்தமெனவும், அவைநீங்கித்தன்னை யருளாற்கண்ட அறிவை—சுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங் கழன்று ஞானாகாசமாகியபரா நீக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றில் லாத நிராமற துரியாதீதமாகிய சின்மாத்ர நிலையை—அல்லாத தனிநிலையெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது - அந்நிலை யில் இரண்டறக் கலந்திருத்தலை—பொருந்துதல் சமாதியெனவு ங்கூறினர்.

[இ-ம்.] ஞானசாதகன் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சித்திர தீபம் போலத் தேகத்தை அசைவறநிறுத்தி நிர்விகற்பசித்தனுய்த்தன தாத்மஸ்வரூபநிலையிற் பிரிவறத் ததாகாரமாக நிற்பதுவே சுக சமாதியென் றுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை நெறித் தென்பதற் குப்பிரமாணம்.(அமுதசாரம்)செவ்வேயுடலுங்கழுத்துஞ்சிரமு முற, வெவ்வாதனத்தேயிருந்தெவர்க்கு வ்- கைவந்தால்,வாதமுத னோய்நலியாமதியுடையோ, ராதனமென்பதது.எ-ம்- (பகவற்கீ தை) தலையுங்கழுத்துமுடம்புமிவைசெவ்வேதளராதேயிருக்கு, நிலையிலிருந்துகண்களைத்தன் மூக்குநுனிமேலே நிறுத்தி, அலை யுங்கடல்போற்காமமுமெய்ப்பயமுந்தன்னைவிட்டகல, உலையுமெ னமுள்ளடங்கவெனையுணர்ந்தேயிருக்குமதுயோகம். எ-ம்- (பிர மகீதை.) தக்கஞானத்தைத்தான்பெறற்பொருட்டுத்தனியிடந்த னையடைந்திதய, துக்கமேவாமற் சுகாசனத்திருந்து தோடலை

கழுத்துடம்பிலைவதே,நொக்குமாயிருத்திப் பூதிகொண்டிந்தவுடம்பையுத்தூளனம்பண்ணி, மிக்கவாய்வருமிந்திரியங்களை யெல்லாம்விடையமேலெழாவகைமீட்டு. எ-ம்- (ஞானிகள்நிலைமை.) அத்தனுமெய்ஞ்ஞானியருமுரைத்தவாறே யாகமுமடியிடையசையாத்தறிபோலாக்கிப்,பத்திரங்கோமுகம்வீரம்பதுமத்தோடுபகர்குலவுமாதனத்திற் படிந்தேகாந்த, முத்திரைசாம்பவிவானநோக்கதாகிமுயல்கருத்துநடுநிலையிலிருத்திநாளு,மித்தகையபசிவயோகத்திருப்பர்ஞானி யினியவர்க்குப்பிறவியுமுண்டென்னலாமே, எ-ம்- வரும்மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்ப மென்பதற்குப் 'பிரமாணம்.— (ஞானவாசிட்டம்.) சட சூனியமாமெங்கணுஞ்சேர்தனிநெஞ்சுக்குப்பேரொழிய, வுடனுங்ககனந்தனைப்போல வுள்ளும்புறம்புமுருவிலதாம், படர்தீர்மெய்பொய்யெனும்பொருளிற் பயிறேற்றரவேமனமாகுந், தொடர்சங்கற்பமெங்குள்தாந் தோன்றுமனமுமங்குளதே. (அன்றியும்.) மனத்தின்வடிவு சங்கற்பமற்றிவ்விரண்டுமொன்றாகு,மனர்த்தமோக மலபந்தமவித்தைமாயைதம்முதலா, மினத்தபெயர்சங்கற்பத்துக்கேற்றபெயராமிதுநழுவிற்,கனத்தசகக்காட்சியும்போகுங்கதிர்விட்டெறிக்கும்பரவடிவம் என வருதலாற் காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமானதன்எதார்த்தவடிவமாயிருந்து அருள் நிலையைப்பற்ற வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) உன்னுருவைநீகாணுஞானக்கண்ணிலொன்றலாவாசையெனுங்காசமுறும், அன்னதுதீர்த் துளக்கமலத்துள்ளேநொய்ய வறிவுடைய வுன்மனத்தா லுன்றனுன்னை, இன்னபடியெனநோக்கிமயக்கமெல்லா மிறையுமறவொழித்தின்பமெய்திநிற்பாய்,பின்னவனையெனமுன்னேயுரைத்தானென்றுபெருந்தகைக்குவசிட்டமுனிபேசினனே-என வருதலாற்காண்க.

உன்றுதன்னி யென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவருட்பயன்) ஓராதேயொன்றையுமுற்றன்றேநீமுந்திப், பாராதேபார்த்ததனைப்பார், என்பதனாற்காண்க.

தனிநிலையைப்பெற்றிருத்தலே சமாதி யென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) ஜனகனெனுமன்னவர்கோனிவ்வாறேதத் தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சியாறி, அனகசுகன்பயநீங்கிச்சோகமாதியயர்வகன்றுசெயலடங்கியையந்தீர்ந்து, கனகவரையேறிநிருவிகற்பமான கலங்காதசமாதியிற்சிற் ககனத்

தற்றான், றினகரனைச்செறிவருட மீனாஞ்ஞாற்றிற் றிரியொடு நெய்ம்மாண்டவித்ததீபம்போன்றே.எ-ம்-(சிவப்பிரகாசம்.)பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசுஞானத்தாலு, மீசனையறியவொண்ணுநிறையருள்ஞானநண்ணித், தேசுறுமதனான்முன்னைச்சிற்றறிவொழிந்துசேர்ந்து, நேசமோடுயர்பரத்து ணிற்பதுஞானநிட்டை-எ-ம்- (சந்நிதிமுறை.) அலையிலாதசாகரம்போலனிலஞ்சேராவிளக்கதுபோ, லருங்கலிரும்பொன் சமமாகி யானதராசினுனியதுபோல்,நிலையொன்றியதற்சமாதியுற்றுநின்றாட்கமலத்தேறூம்பிரச, நிறைவாரிதியிற்புகுந்ததனிமேனசித்தடியேனிருப்பேனோ, விலையின்மகுடத் திருமுடியாய் மிளிர்குண் டலங்கள்செறிகாதா, வியன்கேயூரத்திருத்தோளா விஞ்சுஞ்சதங்கைசூழ்தாளா, புலையுங்கொலையுங்களவுமில்லாப் புனிதத்தவத்தோர்தொழுதேத்தும், புராரிகுமரா வுமைசிறுவா போரூர்முருகப்பெருமாளே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (௰)

(அ-கை.) மனமடங்கில்வாயு வொடுங்குமெனல்.

(வேறு.)

விண்ணைமூடக்கவசனையை விரிக்குமொருவன்விரகதெனப்*
பண்ணும்யோகத்துறைநினைவோர்பவனத்தடக்குமதுவிடுத்தே,
எண்ணுங்கருத்தைமுன்னடக்க வியங்கும்வளியும்பின்னடங்கும்,
கண்ணைமறைக்கவான்மறையுங்கணக்காம்படிநீகண்டுகொள்ளே.*

(இ-ள்.) உலகத்திற்செய்கின்ற யோகமார்க்கத்தைச் சாதிக்க நினைக் கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல்(எத்தன்மைத்தெனில்) ஆகாயத்தை மறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒருவனது உபாயத்தைப்போலாம். (ஆதலால்) அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப் பலவகைகளை நினைக்கத்தக்கமனதை முன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்ற வாயுவும் பின்னர் அடங்கிப்போம் (எங்ஙனமெனில்) கண்களை மறைத்த மாத்திரத்தில் ஆகாச மறைகின்றமுறைமைபோல நீயறிந்து கொள்ளக் கடவாய்.எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] கருவிகள் எவற்றிற்குங் காரணமா யுள்ள மனமானது ஒடுங்கில் யாவுமொடுங்கு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) உபதேசப்பித்தோ வுபமானப்பித்தோ, விபரீதமோ பழக்கோவேமேரு- தபசிநீ, கண்மூடாவிண்மூடத்தேடுங்கவசனைபோ, லெண்மூடாயோகமிதவென். எ-ம்- (திருமந்திரம்.) மனமடங்கிடில் வாயுவடங்

டும். (அன்றியும்) மனமனமங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு, மனமனமங்கில்லைவாயுவுமங்கில்லை. எ-ம்- (சிவவாக்கியம்.) மனங்குவித்துநின்றிடம்வாயுபஞ்சபூதமாம், மனங்குவித்துநின்றிடம் வாயுமன்றுயிரதா, மனங்குவித்துநின்றிட மகாஸ்தலங்களாயிடும், மனங்குவித்துநின்றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே. எ-ம். (ப்ரபுலிங்கலீலை.) இந்தியமோரொன்றுவிட்டிடின்மற்றையொன்றுசாரும், முந்தியமனமழிப்பமுற்றும்போமணியபாம்பி, னைந்தலைகளினுளொன்றை யரிந்திடின்மற்றென்றலஞ், சிந்திடுமிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. எ-ம்- (தேவிகாலோத்ரம்) வாயுவெனமருகுகின்ற மனமடங்கும்வகைதப்பா, வியாவனவனரிபிரமனிந்திரன் சண்முகன்குருவும், எயபலதேவதைகளியோகிதபோதனனறிஞன், ஆயினெலாமுடையானு மவன்வணங்குநுணங்கிடையாய். ஏ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (மக)

(அ-கை.) சரிதைமுதலாகிய நான்கிற்குமுரிய அதிகாரிகள் மனோலயமடைதலால் அதிலதில் உயர்ந்தோர்களென்ல்.

அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேசரிதைகடந்தோனும்..*
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேகிரியைமுடிந்தோனும் ..*
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேயோகதற்பரனும்...... ....*
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேஞானியதிசூரன்... ......*

(இ-ள்.) அலைகின்ற மனதை உள்ளடக்கத் தக்கவனே சரிதை முழுதும் நிறைவேற்றினவனுவன். அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத் தக்கவனே கிரியைபூரணப்பட்டவனுவன். அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே யோகீஸ்வரனுவன். அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே ஞானிகளில் மிகுந்த தீரனுவான்—எ-று.

(ப-ம்.) சரிதையை விதிப்படி செய்கின்ற ஒருவன் தான் இயற்றுவதில் பலசங்கற்ப மனதுடைய வனுயின் சரிதையையொருங்கே தெரிந்து செய்யினுங்கடந்தவனன்று. எவன் தனக்குகிடைத்தமட்டும் மனோதிருப்தியாய்ச் செய்து ஈஸ்வரார்ப்பணம் பண்ணினனே அவனே அச்சரிதைக்கதிகாரி யென்பார்— அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனேசரிதைகடந்தோனு மென்றும், கிரியையைமுறைப்படிசெய்கின்றஒருவன் தான்பூசிப்பதில் வருங்குறைவு நிறைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தை யுடையவனுனும் அல்லது கிடைத்த மட்டும் பூசித்துத் திருப்தி யடைந்து அ

ப்பூசையினிடத்தில் காமிய மனதுடையவ னாயினும் அக்கிரியா
மார்க்கமுற்றுந் தெரிந்து பிறருக்கும் போதிக்கத்தக்கவனாயினு
ம் அதற் குரியவ னன்று. எவன் நிஷ்காமிய மனத்துடன் ஆரா
தனை பண்ணினானோ அவனே அந்தக் கிரியா பூசையிற் சிறந்தவ
னென்பார்—அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே கிரியைமுடித்
தோனுமென்றும், அறவின்கனின்று அஷ்டாங்க யோகவிதிப்ப
டி தேகத்தைச் சுஷ்கிப்பித்துக் கற்பகாலந்தியானஞ்செய்கின்ற
யோகியானாலும் அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டுவந்தவாச
னையில்ஒன்றையேனுங்கருதுமாகில் அவன்முடிந்தயோகியன்று
எவன் தனது தியானசமாதியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது திரி
யாமல்சுத்தமடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதேசாக்ஷாத்ப
ரமசிவமென்று நிற்பானோ அவனே பரமயோகிகட்கெல்லாங்க
டவுளென்பார்—அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனே யோகதற்
பரனுமென்றும், சர்வம் ப்ரம்மமயமாகச் சுருதிகுரு ஸ்வானுபவ
த்தாற் பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதாகிதப் பிராரத்துவவசத்தில்
அற்பமும் பேதமில்லாமல்சுயம்பிரகாசமாய் ஜொலிக்கின்றபரி
பூரணமான மனதுடன்விளங்கிடின் அவனேபரஞானிகளுக்குத்
தலைவனென்பார்.—அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே ஞானி
யதிசூரனென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனோலயமுற்ற நான்கதிகாரிகளே முறையேநா
ன்குபதங்களினது சிறந்த ப்ரயோசன மடைவர்க ளென்பதாம்.

மனோலய மடைய வேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம்.
(தேவிகாலோத்ரம்.) அறிவுநிலை தவமடக்கம்புண்ணியந்தானங்கு
ணங்க, ளெறியுடையமுத்திநெறிமுத்தியுபாயம்நினைக்கின், மறு
கும்வழியனையமனமடங்குவதன்றியாததுவே, யறிவுடையோரி
லையனைத்துமாமென்றேயறைகுவரால். எ - ம்- (திருமந்திரம்.)
மனமாயைமாயைமாயைமயக்க, மனமாயை தான்மாய மற்றொ
ன்றுமில்லை, பினைமாயவேண்டாம்பிதற்றவும்வேண்டாம், தனையா
ய்ந்திருப்பதுதத்துவந்தானே. எ-ம்-(தேவாரம்.) வெள்ளத்தார்
விஞ்சையார்கள்விரும்பவே, வெள்ளத்தைச்சடைவைத்தவிகிர்த
னார், கள்ளத்தைக்கழியமனமொன்றிநின், றுள்ளத்தின் னொளி
யைக்கண்டதுள்ளமே. (அன்றியும்.) பொறிபுலன்களைப்போக்க
றுத்துள்ளத்தை, நெறிப்படுத்துநினைத்தவர்சிந்தையு, ளறிப்புறு
மமுதாயவனேசம்பங், குறிப்பினாற்சென்றுகூடித்தொழுதமே
எ-ம்- (ஞானவாசிட்டம்.) பேதிக்குமனமென்னும்பெரும்பகை
யைமுழுவலியாற்பிளந்துவென்றேன், வாதித்ததுயரொல்லா மா

ற்றினேனுபசாந்தவாழ்வுபெற்றேன், சாதித்தவிவேகமே யுனவ ணங்கினேனென்று சனகர்கோமான், சேதித்தமனவலைவெல்லா மொழித்துத்தானேசித்திரம்போனின்றான்.எ-ம்-(ப்ரபுலிங்கலீலை.) விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணரவிரியாமலொருங்கு நெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல், விரிந்தநெஞ்சமுடையானைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க, வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறுதுபிறப்பென்றுணர்கவே, எ - ம் - (பரணதேவரந்தாதி.) நினையடைந்தேன்சித்த நிலையாகும் வண்ண, நினையடைந்தேன்சித்தநிமலா - நினையடைந்தேன், கண்டத்தாய்காளத்தியானேகனலாருங், கண்டத்தாய்காபாலிகா. எ-ம்- (கைவல்யநவநீதம்.) மனதுசத்துவசொரூப மற்றிரண்டும்வந்துகலந்தனவவற்றைமாற்றினுற்போந், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடாதிருந்தபோதுதாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணமஞ்சலனம்போம்போனுக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாயம்போலும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்பசமாதியிலேநிற்குந்தானே.எ-ம்.(மோகவதைப்பரணி) வியுமோகினைவேரறுமல்விடஞ் செய்மோகன் விவேகனுன் மாயுமோவுயர்மாயையாருமனத்திருரு மிருக்கவே. எ-ம் - (திருவாய்மொழி. (புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி, நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர், அலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான், பலமுந்துசீரிற்படிமின்றுவாதே. எ-ம்- (திருவாசகம்) உத்தமனத்தனுடையானடியேநினைந்துருகி, மத்தமனத்தொடுமாலிவனென்னமனநினைவிலொத்தனவொத்தனசொல்லிடவூரூர்திரிந்தெவருந், தத்தமனத்தனபேசவெஞ்ஞான்றுகொல்சாவதுவே. எ-ம்- (திருக்களிற்றுப்படியார்.)அன்றிவருமைம்புலனுநீயுமசையாமனின்றபடியேநிற்கமுன்னிற்குஞ்-சென்று, கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்பாயு, மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு. எ-ம்- (கந்தரலங்காரம்.) தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று, மிடுங்கோளிருந்த படியிருங்கோ ளெழுபாருமுய்யக், கொடுங்கோபச்சூருடன் குன்றந்திறக்கத் துளைக்கவைவேல், விடுங்கோனருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே. எ.ம்- (தாயுமானசுவாமிகள்.) தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன் புணாகமேர்ந்தா, யென்னிறே யான்பிழைப்பே னெனக்கினியாருன்போல்வாரில்லையில்லை, உன்னிலோதிருவருளுக் கொப்பாவாயென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய், (அன்றியும்) சினமிறக்கக்கற்று

துஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றுலு, மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயே ன்பராபரமே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

பேதாகிதமான மனத்துடன் விளங்குகின்றவனே ஞானி யென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) சிந்தனையாங்க ளங்கமறச்சுத்தனுகித்திரைக்கடலிற்செறிந்தொன்றுந்திவலைபோ ல. வந்துறுவாதனைபோய்த்தற்பதத்தொன்றுனுன் மாயாமோக ந்திர்ந்து வருத்தந்திர்ந்தான், அந்தநெறியுனக்குமா மறிவதெல் லாமறிந்தமனத்திற்குரிய வடைவேதென்னிற், சுந்ததமு மகிட் சிசெறிபோகமெல்லாந் தனதென்னுஞ்சுதந்தரத்தைத் தவிர்ந் துநிற்றல. என்பதனுற் காண்க. (௰௨)

(அ-கை.) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்றசங்கற்பங்களை அழிக் கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல்.

அடக்கிக்கருத்தினலைவறப்போனவனேசகலதியாகியாம்...✻
அடக்கிக்கருத்தி னலைவறப்போ னவனேபொன்றுப் பொருளு டையோன், அடக்கிக்கருத்தினலைவறப்போனவனேயின்பவனு பவியாம்,அடக்கிக்கருத்தினலைவறப்போ னவன்விட்டின்பமடை பவனே......................................✻

(இ-ள்.) கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்த க்கவனே சர்வசங்க பரித்தியாகியாம். கருத்தை அடக்கி அதனு டைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத பொருளை யுடைய வனும். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவ னே சுகத்தையுடையவனும். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சல னத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோக்ஷவின்பத்தை அடையத் தக்கவ னும்.—எ-று-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அந்தக்கரணத்தி லெழும் விருத்திபேதங்க ளனைத் தையும் ஒழித்து விளங்கு கின்றவனே துறவடைந்தவர்கட் கெல் லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார்--அடக்கிக்கருத்தி னலைவறப்போ னவனேசகலதியாகியாமென்றும், அத்தியாகிக ளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்மவிசாரம் பெற்றிருந்தாலும் கருத் தென்னும்பஞ்சை அலைவென்னுங்காற்றினிடமாகவிடாமல் உள் ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெவனே அவனே நித்தியத்துவமான பொருளுக் குடையவனு மென்பார்—அடக்கிக்கருத்தினலைவறு ப்போனவனே பொன்றுப் பொருளுடையோ னென்றும், அப் பொருளுக்குடையவர்களுள்ளும் சுருதிகுருஸ்வானுபவம் ஒற்று

மைப்பட்ட நிஷ்டாபரர்களானாலும் அவ்வனுபவத்தில் அற்பமு
ம்பேதந் தோன்றாமல் திடப்பட் டிருப்பவ னெவனோ அவனே
சுகபோகியாமென்பார்— அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவ
னேயின்பவனுபவியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினை
க்கின்றவைகளெவற்றையும் அதுவாகவே நினைத்து அதையுங்
கைவிட்டு நிரதிசயானந்தியா யிருப்பவ னெவனோ அவனேபே
ரின்பத்துக்குச் சுதந்தரனாமென்பார் — அடக்கிக்கருத்தி னலைவ
றுப்போ னவன்வீட்டின்ப மடைபவனென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] விஸ்ராந்தி அடைந்தகருத்துடையவனே சுகாதீத
மாய் விளங்குவ னென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகாலோத்ரம்.) கருத்தடங்கின்
முத்திபதுகைபகலிற்கட்டாகும், விரித்தபொருளிதுவென்னவறி
வுடைபமேதக்கோர், திருந்த நல்லறிவாலே சித்தத்தைத்திறம்
பாம, லருத்தியுடனிலைநிறுத்துமதுவறிவின்பயனாமால், (அன்றி
யும்) மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத், தி
ரியுமச்சித்தந்தன்னைத்திரித்துச்சூனியத்தேநின்றால், மருவினோர்
பிறிதலின்றி வானவரறிவுக்கெட்டாப், பொருவிலா நித்தசுத்தப்
பொருளினையடைவரன்றே. எ-ம்- (ஞானவாசிட்டம்.) சனனகரு
மங்களின்வித்தாய்த்தருவையசைக்குங்காற்றேபோற், றினமுமு
டலையசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத்தீர்வதுவே, யனகசகலதியாக
மதாமதுவேபரமவானந்தம், வினவுபிறவெல்லாமிகவும்வெறுவு
கின்றவெந்துயமே. எ-ம்-(திருவாசகம்.) சித்தமுஞ்செல்லாச்சே
ட்சியன்காண்க. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(அ-கை.) பலவாயுதிக்கின்றமனதைத் தந்நிலையிற் சேர்த்த
வருக்கே முத்தியெனல்.

வெறிதொள்குரங்குமயக்குஞ்சொல் விளம்பியருந்திஞலது
வும், நெறிதான்மயங்கிச்சுழல்வதுபோனிமிடந்தானுநிலாமனத்
தைக், குறியிற்சமாதியெனுங்கயிற்றாற் குறுகப்பிணிப்போரெ
வரவர்தாம், அறிவோடறியாமைகளிறந்தவரிய முத்திதனையடை
வார்..*

(இ-ள்.) வெறியைக்கொண்ட குரங்கானது அறிவை மயக்
குகின்ற கள்ளைக்குடித்தால் அக்குரங்கும் வழிகெட்டு அலைவது
போல நிமிஷமாத்திரமும் நிலைபடாது அலைகின்ற மனத்தைக்
குறிக்கத்தக்க நிலையிற் சேரும்படி சமாதியென்னும்பாசத்தாற்

கட்டத்தக்கவர்க ளெவர்களோ அவர்கள் அறிவும் அறியாமையு மாகிய இரண்டும் நீங்கிய அருமையாகிய மோக்ஷத்தைச் சேருவார்கள்.—எ-று-தான்-தான்- தாம்-சாரியைகள்.

(ப-ம்·)ஒரு இமைப் பொழுதிற்குள்ளாக அளவின்றியபேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றைவிட் டொன்றுபற்றி ஒன்றிலும் இறையளவேனும் நிலைபடாது சஞ்சரிக்கும் மனமென்பார்—வெறிகொண்ட கள்ளுண்ட வானரத்தைப்போல நிமிடந்தானு நிலாமனமென்றும், மனமுற்பத்தி ஸ்தான மென்பார்—குறியிலென்றும், ஜடத்துவம் ஜீவத்துவம் ஈசத்துவம் சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விந்நான்கு மென்பார்—அறிவோ டறியாமைகளென்றும், யாவராலும் அறிதற்கரிய நிரதிசயானந்த விடென்பார்—அரியமுத்தியென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்த மடைவர்களென்பதாம்.

மனங்குரங் கென்பதற்குப் பிரமாணம்(உபநிடதம்) பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்-என்பதனாற்காண்க.

ஒரு நிமிஷத்தில் மனம் பலவாயுதிக்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்) வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்னவழிகளறிந்தேனினியோர்வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தந்ததாகாரமாவதன்றோ சமாதியோகம், உஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகாயுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைவதெப்படியோநீர்சொல்விரோ- எ-ம் (தாயுமானசுவாமிகள்) இமையளவுபோதையொருகற்பகாலம்பண்ணு மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோவென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ வென்னின்மகமேருவாக்கிச், சுமையெடுமினென்றுதான்சும்மாடுமாயெமைச்சுமையாளுமாக்கிநாளுந், துர்ப்புத்திபண்ணியுளநற்புத்தியானவையுஞ்சூறையிட்டிந்திரஜாலம், அமையவொருகூத்துஞ்சமைந்தாடுமனமாயையும்மம்மவெல்லவெளிதோ,வருள்பெற்றபேர்க்கெலாமொளிபெற்றுநிற்குமீதருளோவலாதுமருளோ, சமயநெறிகாணுதசாக்ஷிநீசூக்ஷமமாத்தமியனேற்குளவுபுகல்வாய், சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்த சிவமே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

மனம் உதிக்கு மிடத்திற்போயொடுங்க வேண்டு மென்பதற்குப்பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்) உறவுடலையெடுத்தவரி

ந்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்துதள்ளத், கறவுமறிதன்றேவிக பரமுமுன்னேயன்றியாவருண்டோ, வறிதிலுனையசத்தென்னல் வழக்கன்றுசத்தெனவும்வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின் சென்மதேயத்தினினீ செல்லல் வேண்டும். என்பதனாற்காண்க.

மனது சமாதியின்கண் நிற்கப் பெற்றவனே முத்தி அடைவானென்பதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகாலோத்ரம்.) மந்திரஞ் செபத்தியானம்பூசனைவணக்கம்வேண்டாம், அந்தமிலாதமுத்திக்குபாயமேயறிதல்வேண்டுஞ், சிந்தனை புறமேசெல்லிற் றுயரமேதிரியமீட்கிற், பந்தமாந்துன்பநீங்கிப்பரமானவின்பஞ்சேர்வாய். என்பதனாற் காண்க. (ms)

(அ-கை.) சாம்பவியின் விதி யிதுவெனல்.

(வேறு.)

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து பரமசற்குருவினைத்தொழுதே, இங்கிருவிழியும்விசும்புற நிறுவியெழுங்கருத்தினையகமாக்கி, அங்குறுநிலையாலடங்கிடாமனத்தினலைவறுத்தறிவறியாமை, துங்கமாயொழியச்சாதனைபுரிந்தே தூங்காமற் றூங்குகமாதோ*

(இ-ள்.) பதுமபீடத்திற் பொருந்தும் படியாக இருந்து உயர்ந்த ஞானாசிரியனை வணங்கி இவ்வுலகத்தில் (விஷயங்களை நோக்குதற்குரிய) இரண்டு கண்களையும் சிதாகாயத்தில் (இமையாமல்) பொருந்தநிறுத்தி உதிக்கின்ற கருத்தை உள்ளடக்கி அங்ஙனம் பொருந்திய நெறியாலே அடங்காத மனத்தின் அலைதலை அழித்து அறிவும் அறியாமையும் நீங்கச் சுத்தமாகச்சாதனஞ்செய்து நித்திரையைச் செய்யாமல் செய்யக்கடவர்கள்.—எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-மா து-ஓ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப-ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களென்னுங் காற்றில் மனமென்னுஞ் சூத்திரந்தாங்கி அலைகின்ற இரண்டு கண்களாகிய கறங்குகளை ஞானாசிரியராற்பெற்றசாம்பவியாகிய அருட்பார்வையென்னுங் கையினாற்சேர்ந்தி இதயாம்பரமென்னும்ஸ்தானத்தில் நிலைபெற நிறுத்திவைத்தென்பார்.—இங்கிருவழியும் விசும்புற நிறுவியென்றும், ப்ரம்மநிஷ்டாசாதனஞ்சம்பூரணமானஇடத்தில் உதயமாகின்ற நனவிற்சுழுத்தியை அடையவேண்டுமென்பார். தூங்காமற் றூங்குகவென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞான அப்பியாசிக்குரிய ப்ரதான முத்திரையின்சா தனைக்குறிவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையா நாட்டத்துடன்சிதாகாயம்பற்றவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி) சுழுமுனைவட்டச்சுழுமுனையச்சித்துவாரத்திலே, வழியயமென்று மலைப்பர்களோ மடைக்கொக்கதுபோற், றெளிவுறுபார்வையசையாதுசித்தடிதூக்கிநின்று, விழியிமையாதொளி பார்த்தூடுருவவெளிப்படுமே. எ-ம்-(திருவாசகம்)பொய்யனைகநெகப்புகுந்தமுதூறும்புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்தும், கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோ விழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தே, னையனேயாசே யருட்பெருங்கடலேயத்தனேயயன்மாற்கறியொண்ணுச்,செய்யமேனியனேசெய்வகையறியென் திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. எ-ம்-(செல்காலத்திரங்கல்.) களித்திருந்தஞானங்கண்ணுலருந்தியவித்தகனையன்றேயருந்துதற்குப்பெற்றிலமே.எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்)அசத்திலெய்மட்டுண்டப்மட்டும்பராமுகமாகிஞயம்மட்டு, நிசத்தினுள்விழிப்பார்வையாயிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால், வசத்தினுன்மனநின்றுசின்மாத்திரவடிவமாகிடின்மைந்தா, கசத்தம்பத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வடிவாவாயே. எ-ம்.(சௌந்தரியந்தாதி.)உமையேபுலத்துறைந்தபொருளுணர்ந்தேசுழியின் முனைதிறந்து, விமையோரறியவரிதாகு மெந்தாயுனது பதங்கருதி, நிமையாநாட்டத்துடன்காலைநீட்டிமுடக்கிநிலைபகுந்து,தமையேயுணருந் தரமருளுந் தாயேயமலன் றனிவாழ்வே. எ-ம்-(சௌந்தரியலகரி.) இணைவிழியிமையாநாட்ட மெய்தியதலரத்தோன்றும், பணைநெடும்புவனமிந்தப்பார்வைசற்றிமைச்குமாயிற், றுணையிழந்தழிவதெண்ணித்துணிந்தநின்கருணையென்றுற், கணையினுங் கொடியதென்னக் கடவதோ கடவுண்மாதே. எ-ம்-(தாயுமானசுவாமிகள்.) பொற்பினெடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற் பொருந்தியிடை யொடுக்கமுறலாற், பொலிவானவெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டுபூரித்தவெண்ணீர்மையால், எற்படவிளங்குகசுந்தி விமையாவிழியிசைந்துமே னோக்க முறலால்.எ-ம்- (ஔவைக்குறள்) இமையாநாட்டத்திருந்துணர்வாருக், கமையாதவானந்தமாம். (அன்றியும்) கண்ணுறப்பார்த்துக்காதலாற்றுனோக்கி, னுண்ணுமே யீசனொளி. எ-ம்- (பத்திரகிரியார்.) அமையாமனதமையுமானந்தமிட்டுகண்டால்,இமையாமனோக்கிருப்பதினியெக்காலம். எ-ம்- (ஒழுவிலொடுக்கம்.) தன்னையிழப்பார்க்கென்னசார்வூழிச்சங்கார, மென்னிலொளித்தெங்கே

யிருக்கலா-முன்னே, புலிபார்க்கப் போனகதை போலிலையா நாட்டஞ், சலியாமன்மூடுந்தனே எ-ம்- (சொரூபத்தந்தாதி. நய னமுமேவடிவாஞ்சொரூபத்தைநண்ணிநின்றால், நயனஞ்செவி தொக்குமூக்கெனுமிந்திரியநாவினொடு, நயநன்சுழுத்தியவத்தை கனவினனவினுடன், நயனம்பிறிவற்றிருக்குமெல்லாங்கண்டுநா ட்டதிலே.எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற்காண்க.

தூங்காமற்றூங்குகவென்பதற்குப் பிரமாணம் -(மோகவ தைப்பரணி.) ஆங்குணராமையுமுணர்வுமாகியகோளறவிருந்து தூங்கினர்காண்சுகமடைவார்சும்மேலோசும்முலக்காய். எ-ம்- (கடவுளந்தாதி) கண்டுகொண்டானந்தக்கூத்தாட்டைநேசக் கரு ணையினாற் - கொண்டுநின்றான்பரவிநியிலேகுரு பாதமென்றுந்- தொண்டுசெய்தந்தத் திருவாடுமூசலிற்றூங்கிக்கொண்டாற் - ப ண்டுமுன்சோதிப்பழம்பொருடோன்றப்பணிந்தவர்க்கே. எ-ம் (பத்திரகிரியார்.) கட்டறுக்கவெண்ணுக் கருவிகரணாதியெல்லாஞ் சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்(அன்றியும்) ஆங் காரமும்மடக்கியைம்புலனைச்சுட்டறுத்துத், தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்.(அன்றியும்) நீங்காச்சிவயோகநித்திரை கொண்டேயிருந்து தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக் காலம். எ-ம்-(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) சினந்தனையற்றுப்பிரி யமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று, நினைந்ததுமற்று நினையாமையு மற்றுநிர்ச்சிந்தனாய்த், தனந்தனியேயிருந்தானந்தநித்திரை தங் குகின்ற, வனந்தனிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்தனே.(அ ன்றியும்.) ஒத்தவிடநித்திரையென்றுணர்த்துமிருந்தேண்டி-எ-ம்- (திருவருட்பயன்.)ஓங்குணர்விலுள்ளடங்கிவுள்ளத்திலின்பொடுங் கத்தூங்குவர்மற்றதுண்டுசொல். எ-ம்-(அவிரோதவுந்தியார்) ஆங்கறியாமையுஞ்சாராதறிவொடுந் தூங்குவாய் நாளுமென்றுந் தீபற, தோன்றும்பரம்பொருளூற்றீபற.எ-ம்-(கந்தரலங்காரம்) ஆங்காரமுமடங்காரொடுங்கார்பரமானந்தத்தே, தேங்கார்நினை ப்புமறப்புமறார்தினைப்போதளவு, 'மோங்காரத்துள்ளொளிக்கு ள்ளேமுருகனுருவங்கண்டு, தூங்கார்தொழும்புசெய்யாரென்வா ர்யமதூதருக்கே. எ-ம்- (ஞானவாசிட்டம்.) தெரிபொருளுந்தரி சனமுஞ்சேரும்போதிற் சேர்ந்தசுக வறிவுமிகச் சிறந்ததாகும், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற்பந்தமாகுந்தெரிபொருளைவி ட்டகன்றாற்றிடம்கொள்விடாந், தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்தவனுபூதியிடர் தீர்ந்ததாகும், தெரிவுற வாங்கதுபற்றிநிற்பாய்நீநின்றிரநிலையாஞ்சுழுத்திதனைச்சேருவாய்

யே. எ-ம்- (சவுந்தரியந்தாதி.) புரியுந்தொழிஅமூலத்திற் பொங்குஞ்சலதிப்பெருங்கடலைக், கரிகொண்டரிய கனலெழுப்புங்காற்றும்புகுந்தகளங்கமல, மெரியுஞ்சுழினைத்தடமேறி யீசன்றிருத்தாளிணையடைந்து, அரியங்கடந்தபெருவெளிக்கேகுஞ்சத்தருவாய்த்தனாமாதே. எ-ம்- (தாயுமானசுவாமிகள்.) தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும், பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே. (அன்றியும்) தூங்காமற்றூங்கிச்சுகப்பெருமானின்னிறைவில், நீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ,எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றூற் காண்க. (௰௫)

(அ-கை.) சதா நிஷ்டை செய்யின் சர்வமும் ஒடுங்கி முத்தி அடையலாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலடங்கிடாப்பொறிபுலனடங்கும், ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலடங்கிடுமனோவிடயங்கள்,ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலறிவறியாமைகளொழியும்* ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலகண்டவீட்டைவதுநிசமே.*

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால்அடங்காதஇந்திரியங்களும்அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும்.அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரம நிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் மனோவிஷயங்கள் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரம நிஷ்டாசாதனஞ்செய்தால்அறிவும் அறியாமையுமாகிய விரண்டுநீங்கும். அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரம நிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் அகண்டாகார சின்மயானந்தவீட்டைப்பெற்றுக்கொள்வதுசத்தியம்.எ-று-ஏ-அசை

எனவே சாயுஜ்யபதம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பரிபாகிகள் சற்குருவை அடைந்து ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வாராயின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்நின்று அந்த நிஷ்டையை இடைவிடாமல் சாதனஞ்செய்து வந்தால் மாத்திரம் அருட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சதோதயமாய் மேன்மேலும்விளங்காநிற்கும். அதனாற் பொறிபுலனற்றுமனோலயமுற்று ஜடத்துவம்- ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம்- ஆகிய விந்நான்குங்கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள். சாதனஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில் முத்தியை அடைய மாட்டார்களென்றதே துணிபெனப்பெற்றும்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை.

ஞானநிஷ்டாசாதனையினால் இந்திரியமுதலியவை ஒடுங்கு
மென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிவானந்தமாலை.) பூதஞ்சுழலும்
பொறிபுலனந்தக்கரணம், போதங்கழிந்துநாள் போக்காதே-
போதச், சிறையா நிறைவகலச் சின்மய நேயத்தே, நிறையாநி
றைவாகிநில். எ-ம்- (ஞானவாசிட்டம்.) மனமணிபேதச்சேற்றின்
மறைந்தொருவருக்குத்தோன்ரு, கனமுறவிவேகநீராற் கழுவி
னுற்சித்திகாட்டும், வினவுறுவிவேகவன்பான் மெய்ம்மையைமறி
யாற்கண்டு, சினமுறுபொறியைவென்று நீர்வரும்பிறவிநீர்வாய்
எ-ம்- (மவுனதரிசனம்.) அருமையென்றமௌனநிலைதமூட்டுமூ
ட்டுவடய்காதகரணமைந்து மடங்கிப்போகும், இருமையென்ற
விந்திரியமாண்டுபோகு மிருண்மலம்போந்திரோலைதயில்லைமய
க்கநீங்கும், வெருவுபலகோடிகன்மங்கணத்தினீங்கும்வெளியினு
ள்ளேயொளிதோன்றுநாதங்கேட்கும், உரிமையுடன்மௌனசி
த்தியாகவாகவுருவமுணக்கானந்த வுருவமாமே. எ-ம்- வரும்-ம
ற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க.

சமாதிநிலை குலையாதிருப்பவன் முத்தியடைவனென்பதற்
குப்பிரமாணம். (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) அருந்தவவிலங்கிவ்வுட
ல்பரிப்பதுதானச்சமாதிகடருமேலர், திருந்துறுதஞ்சிந்தைசிவன்
கணேயாவர்வரினுமென்றமையிற்பேதிப்பான், பொருந்தினும்
வானேனொதிர்முதிர்கொலைவெம்பூதமாதியவளைந்திடினு, மிருந்த
தஞ்சமாதிநிலைகுலையாதோரொண்ணியவெண்ணியாங்கடைவர்—
என்பதனுற்காண்க. (யசு)

(அ-கை.) சின்மயத்தில் அரை மாத்திரைப் போதேனும் நி
லைபொருந்தினவர்களே முத்தரெனல்.

(வேறு .)

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கியொன்றுமனத்திலுன்னுதே,
தலையாகியபேரானந்தந்தலைப்பட்டதனித்திரன்மூழ்கி........*
அலையாயோகமம்புவிடுநேரமரைமாத்திரையேனும்.........*
நிலையாநிற்போர்விடையைவர்நிலத்திற்பிறவாரிறவாரே ....*

(இ-ள்.) கெடாத இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் அடங்
கச்செய்து மனதில் ஒன்றையும் நினையாமல் சர்வானந்தத்துக்கு
ம்முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற்பொருந்தி அதில் மூழ்கி
அலைவற்ற ஞானயோகநிலையில் (வில்லிற்றொடுத்த) பாணத்தை
விடுகின்ற நேரமாகிய அரை நிமிஷ மாத்திர மாகுலும் தடஸ்த

மாய் நிர்கத்தக்கவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். (அன்னவர்கள்) இப்பூமியின்கண் ஜநநமரண துக்கத்தை அடையார்கள்.—எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) அலைநுரைகுமிழி திவலைகள்போற்றோன்றி அழியாநின்றமனுடானந்தமுதல் இரணியகர்ப்பானந்த வரையிலுமுள்ள பதினோரானந்தங்களுக் கெல்லாம் மேலான ப்ரம்மானந்தக்கடலென்பார்—தலையாகிய பேரானந்தமென்றார்.

[இ-ம்.] ஆத்மாநுசந்தானத்தில்இறையளவேனும்சும்மா நிற்கவேண்டு மென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்ய நவநீதம்)மனுடன் மனுடகந்தருவன் றேவகந்தருவன்பிதிர்பிறவித்தேவன், றனுடன்கருமசுரன்சுரனிந்திரனுசான்பிரசாபதியாமேனோன், கனவிராட்டனிரணியகருப்பன்கருதுமிப்பதினொருபேரின், பினவானந்தங்கணுரையாம்பிரளயவெள்ளக்கடல்பிரமானந்தம். எ-ம்-(சந்நிதிமுறை)மன்னராவாருறுசுகமும்வானோர்மகிழ்ந்துபெறுசுகமு, மனிப்பைநாகத் தவர்சுகமு மற்றையோர்களடைசுகமும், பன்னுமிடத்திற்சிவத்தெழுந்த பரமானந்தலேசமெனப், பகர்ந்தாய்குருவாயெழுந்தருளிப்படிறேன்மறந்திங்குழல்கின்றேன், கன்னலெழுந்ததெளிசேறே கட்டமாவின்றீங்கனியே, கதலிக்கனியேநற்பலவின்கனகச்சுளையேகதிமுளையே, பொன்னம்பொருப்பேயென்விருப்பேபோதச்சுகமேகிஞ்சுகமே, புரணவெளியேயுள்ளொளியேபோரூர்முருகப்பெருமானே-எ-ம் வரும்- மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க.

அமாமாத்திரைப்போது நிலையில் நின்றவர்கள் முத்திபெறுவார்களென்பதற்குப்பிரமாணம்-(ஒழிவிலொடுக்கம்.) சுட்டுப் போதங்கழன்றசுத்தமமாமாத்திரையின், மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்குமாற்-கெட்டேன், தலைச்செய்யுமானந்தஞ்சற்றோபால் வாரி, முலைக்கண்ணிற்றோன்றுமுறை. எ-ம்- (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.) பொல்லாதவென்னெஞ்சமோமாந்துபுலன்கடம்பா, லல்லாதமாத்திரையுந்நின்னடிக்கணன்பாய், நில்லாதிதற்கென்னசெய்கேனிதைநின்றிடேன்றே, சொல்லாய் திருத்தில்லை யுண்மேவியசோதிநீயே. எ-ம் -(குருநமசிவாயர்.) மாத்திரைப்போதாயினுநின்வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே,நேத்திரத்தைநெஞ்சினிறுத்தாமற்-சாத்திரத்தை, யெல்லாமறிந்துபயனேதுமினிக்கண்டிலேன், வல்லாய்சிதம்பரதேவா. எ-ம்- வரும்- மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

(யன)

(அ-கை.) உண்மையாகியசிவயோகமிதுவெனல்.

நிட்டைநிலையீதென்றுரைப்பர்நிகழும்வாயுத்தாரணையை..*
நிட்டையதுதானலவென்றேநிலவுமேலோர்புகலுவார்.......*
நிட்டையாதல்கருத்தடங்கநிறுத்தலதுவேசிவயோகம்........*
நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர்நித்தமெய்விடுறுவாரோ..........*

(இ-ள்.) செல்லுகின்ற வாயுவை அடக்குதலைச் (சிலர்) இதுவே ஞானநிஷ்டையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லுவார்கள், ப்ரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞானநிஷ்டையல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடைய விர்த்திகளடங்க நிறுத்தலென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச்சொல்வதே சிவயோகமாம் அந்தச்சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடாமல் சாதிக்கத்தக்கவர்களே அழியாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.—எ-று- தான்- சாரியை-ஏ-ஏ- அசைகள்.

(ப-ம்.) மனமானது தொம்பதசுத்தார்த்தத்தைவிட்டுத் தத்பதத்தைச் சார்ந்து தெளிவாக மவுனநிலையிற் பேராமல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகு மென்பார்—நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிறுத்தலென்றும், இடைவிடாமல் நடக்கையிலும் விவகார வேளையிலும்யாதொன்றைச்சிரவணம்பண்ணுகையிலும் ஞான[illegible]க்குற்று அசிபதமாகிய ஐக்யநிலை பொருந்தினவர்களே[illegible]மாய்ச் சீவன்முத்தி பதத்தைப் பெறுவார்களென் [illegible]விடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய்விடுறுவாரென்று

[illegible]] மனமிறக்கு நிலையே யல்லது வாயுத்தாரணையைச் [illegible]ல பிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்,

இதற்குப்பிரமாணம். (ஒழுவிலொடுக்கம்.) குறங்குகுத்திக்கொண்டுகுமேருக்கைகத்திக்கூட்டை, மறந்தலைழத்தாற்றூக்கம் வருமோ- வெறுங்கெடுவீர், தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை, யுன்னிலொளித்துவிடாதோ- என்பதனுற்காண்க.

கருத்தடங்கினதுவே சிவயோக மென்பதற்குப் பிரமாணம்-(சொரூபசாரம்)சித்தம்பிறந்துசெகம்பிறந்ததானெனவோர், கத்தன்பிறந்தவழிகண்டோமே - சித்தம், அடங்காமையேமாயையம்மாயைமாய்ப்பார்,திடந்தானேசாயுச்சியம். எ-ம்-(உண்மைநெறிவிளக்கம்.) எப்பொருள்வந்துற்றிடினுமப்பொருளைப் பார்த்திங்கெய்துமுயிர்தனைக்கண்டிவ்வுயிர்க்குமேலாம், ஒப்பில

ருள்கண்டுசிவத்தன்மைகண்டிங்குற்றதெல்லாமதனாலே பற்றி நோக்கித், தப்பினைச்செய்வதுமதுவே நினைப்புமதுதானேதரு முணர்வு புசிப்புமதுதானேயாகும், எப்பொருளு மசைவில்லை யெனவத்தப்பொருளோடிசைவதுவே சிவயோகமெனுமிறைவ ன்மொழியே. எ-ம். வரும். மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

சதாநிஷ்டரோ சீவன் முத்திபதத்தி லிருப்ப ரென்பதற்குப் பிரமாணம் - (தாயுமானசுவாமிகள்.) நடக்கினுமோடினுநிற்கி னும்வேறொருநாட்டமின்றிக், கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுந ல்லருட்கேள்வியிலே, தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்றபூரண த்தொட்டிக்குளே, முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திரைமூடி டுமே. என்பதனாற்காண்க. (௯அ)

(அ - கை.) சதாநிஷ்டையாலே மோக்ஷமடைதல் சத்திய மெனல்.

(வேறு.)

நிட்டைசாதித்தானீங்குமைம்பொறியொடுபுலனும்.......*
நிட்டைசாதித்தானெஞ்சமுமுளத்திடையொடுங்கும் ....*
நிட்டைசாதித்தானினைப்பொடுகேவலமொழியும் ....*
நிட்டைசாதித்தானிமலவீடடைவதுநிசமே....................*

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்க ளுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். ஞானநிஷ்டை யைச் சாதித்தால் விஷயாந்தரங்களிற் செல்லுகின்றமனமும் உ ள்ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் சகலகேவலங்க ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால்மலரகிதமானமுத் தியைப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையாகும்.—எ-று.எ-அசை.

(ப-ம்.) அனர்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்யெ னக்கொண்ட. மனமானது அவற்றை பொய்யெனத்தள்ளச்செய் கின்றசமாதி யனுபவத்தில் அழுந்தப் பெறுமாயின் அம்மனம் அந்நிலை விடாதென்பார்— நிட்டைசாதித்தா னெஞ்சமு முளத் திடையொடுங்குமெனவும், அவ்வநுபூதியின்கண் தன்னைத் தரிசி க்கின்ற தோற்றருடுக்கம் நசிக்குமென்பார்— நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடுகேவலமொழியு மெனவுங்கூறினர். (௯௯)

(அ-கை.) இதுவுமது.

(வேறு.)

நீங்காக்கருத்தையகத்திருத்திநிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற ..*
நீங்காநிட்டைசாதித்தானீங்கும்பொறியும்புலன்கரணம்.......*
நீங்காநிட்டைசாதித்தானினைப்புமறப்புமறநீங்கும்...........*
நீங்காநிட்டைசாதித்தானித்தமுத்திப்பேறடைவார்...........*

(இ-ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப் பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியினாற் சிதாகாயத்திற் பொருந்தப்பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்களும் ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால்சகலகேவலங்கள் முழுதும் ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற்பிரமநிஷ்டையைச்சாதித்தால் அழிவில்லாதமுத்திப்பேற்றைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

(ப-ம்.) நிஷ்டையின்கண் உதயமாகின்ற ஞாதுருஞான மிரண்டும் நழுவுமென்பார்—நினைப்புமறப்புமற நீங்குமெனவும், ப்ரம்மானுபவத்தில் நேயமாத்திரமா யிருக்கப்பெறின்- ஜீவன் முத்தர்களாவரென்பார்— நிட்டைசாதித்தானித்தமுத்திப்பேறடைவாரெனவுங் கூறினார்.

[இ-உ-க-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்கள்சாதனத்தினாலேயேபொறிபுலன்களும் மனமுமொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகியமோக்ஷவாழ்வை அடைவது சத்தியமென் றறிவித்ததாம். (உ௰)

(அ-கை.) நிவாததீபம்போலத் தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனேசிவத்தை யடைவனெனல்.

(வேறு.)

உத்தரமுகமாயாதனத்திருந்தேயுயர்குருபதமலர்தொழுது*
முத்திரையெனுஞ்சாம்பவியினைப்பொருந்தி மோனமாமந்நிலை வழாமற், சித்திர தீபம்போலசைவறவேசிந்தையினலைவறுப்பவனே, அத்தனதடியை யடைவனென்றுனாக்கு மண்ணலாகமமெலாமெடுத்தே...... ....*

(இ-ள்.) வடதிசைமுகமாகி அங்காசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞானாசிரியருடைய சரணாரவிந்தங்களை வணங்கிச் சாம்பவி யென்னும் முத்திரையைப்பொருந்தி மவுனமாகிய் அந்நிலையில்வு

ழுவுத லில்லாமற் சித்திரத்திலெழுதிய திபத்தைப்போல அசைவில்லாமலிருந்து மனத்தி னுடைய சலிப்பை அறுக்கத் தக்கவனே பரமசிவனுடையதிருவடிகளை அடைவானென்றுபெருமைபொருந்திய ஆகமங்க ளெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும். — எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சித்த மசைவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபரனே சிவனுமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லு மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்) சித்தஞ்சிவத்தோடொருக்கிச்சிவமான, முத்தன்சிவனென மொழிந்திடுமாகமஞ், சத்தியஞ்சிவன் சங்கரனென்றே, குற்றமின்றன் மறைகூறும்வகுத்தே. என்பதனுற் காண்க. (உக)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்டையைப்பெற்றும் அதிற் பாடுபடாமலிருக்கின்றவனைநோக்கி இரங்கிக்கூறல்.

(வேறு.)

இருந்தான்சமாதிபோலென்றேயிந்தவுலகோரியம்பவுங்கேட்,
டிருந்துஞ் சமாதி தனிலுழையா தென்னே வென்போ லிருந்தானே,
இருந்தான்சமாதிதன்னிலையிலிருந்தேயிலாமைதனைநீக்கி.. *
இருந்தானவனேயிருந்தானேயின்பமளவிலின்பத்தே....... *

(இ-ள்.) (இவன்) இவ்வுலகத்தார் ப்ரம்மநிஷ்டையை யுடையவனாக இருக்கின்றானென்று தன்னைச்சொல்லவுங்கேட்டிருந்தும் நிஷ்டையில் பாடுபடாமல்யாதுகாரணமோ (இதுவரைக்கும்) என்போலிருந்துவிட்டான். பெருமைபொருந்திய சமாதியாகிய தனதாத்மஸ்வரூப நிலையிலிருந்து அறியாமையையொழித்து இருந்தவனெவனோஅவனே (பலவாகச்சொல்லு) மின்பங்களைப் போலஅளவுபடுத்தக்கூடாத பேரின்ப சுகத்திலிருந்தவனாவான். எ-று. தான்-சாரியை-போல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும்அசைகள்.

இருந்தான் சமாதிபோலென்றே யிந்தவுலகோ ரியம்பவுங் கேட்டிருந்தும் என்றதற்கு, இவ்வுலகத்தார் தொழிலொழிந்தானைநோக்கி இவன் சமாதியுடையவனைப்போ லிருக்கின்றா னென்று அச்சமாதியை உயர்த்திக் கூறுதலைக்கேட்டிருந்தும் எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர்.

(ப-ம்.) நிஷ்டையி லிருக்கு மொருவனைப் பார்த்து இப்பூலோகத்தார் இவன் நிஷ்டாபரனாக விருக்கின்றா னென்று அரு

மையாகப்புகழ்ந்துகூறுவதைத் தன்செவியிற் கேட்டிருந்தும், தனதாத்மஸ்வரூபத்தை அறிகின்ற அறிவைப்பெற்ற இவன் இனி நம்மைப்போலாவனுவென்று நாள்தோறும் உள்ளத்தின்கண் உருகுகின்ற சுபாவ சீலத்தை யுடைய ஞானுசிரியர், அந்நிஷ்டையைப் பெரும்பாலு முக்கியமென்று நினைத்து அதில் துரியமாய்நின்று சாதனவருத்தமடையாமல் விணுக்கி விட்டானேயென்று இரங்குவரொன்பார்——இருந்தான் சமாதிபோலென்றேயிந்தவுலகோரியம்பவுங் கேட்டிருந்துஞ் சமாதிதனிலுழையாதென்னேவென்றும், சின்மாத்ர நிலையில் அதிநுண்மை அறிவினுனுச்சென்றுவிளங்குங்காலையில் அங்கங்கு ஜனிக்கின்ற அறிவின்மையை விட்டொழித்துபேரறிவோடுகலந்தொன்ருக-வேறுதோன்ருமலிருந்தவனே சர்வானந்தத்துக்கும் மேலாகிய நிரதிசயானந்தியென்பார்——சமாதிதன்னிலையிலிருந்தேயிலாமைதனை நீககியிருந்தானவனே யிருந்தானே யின்பமளவி லின்பத்தே என்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வோன் வருத்தமுற்றுச் சாதனஞ்செய்து அத்வைதஅபரோக்ஷானுபவசாக்ஷாத்காரத்தில் விளங்கவேண்டு மென்பதாம்.

ஒருவன் நிஷ்டையி லிருக்கப் பெற்றும் அதன்கண் உழையாமலிருத் தலென் பதற்குப்பிரமாணம். (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.) கிடைத்தபொருள்கரத்திருக்கக்கிடைத்திலவென்றயர்வார்போற், படைத்தநின தருள்பெற்றும் பெற்றிலன்போற்பரிவுற்றேன்,முடைத்தலையிற்பலிகொள்ளுமுகலிங்காமுகிழ்த்தநிலாச், சடைத்தலையாய்நின்மாயமியாணுணருந்தரத்ததோ. எ-ம்- (திருவாசகம்.) செய்வதறியாச்சிறுநாயேன் செம்பொற்பாதமலர்காணு, பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற்குரியேன்பொய்யிலா, மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாத மேவக்கண்டுங்கேட்டிருந்தும், பொய்யனேனுண்டுடுத்திங்கிருப்பதானேன்போரேறே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவனவற்றுந்காண்க.

நிஷ்டையில் யாவுமிறக்கப்பெற்றவனுக்குப்பேரின்பபேரகமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.)திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கைமோகத்திரைமருட்டு, மறந்தேவிடுவஞ்சநெஞ்சகமேமலையேறவென்றுற், பறந்தேவிழவருமோபஞ்சபூதச்சுமைபுங்கொண்டே,யிறந்தேயெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோவெய்துய்வான்சுவையே. என்பதனுற் காண்க. (உ௨)

(அ-கை.) ஞானசாதக னநுஷ்டிக்கும் விதிகளும் சாத்திய னது அநுபவமு மிவையெனல்.

(வேறு.)

அருந்துபோனகமும்பாதியாநீருமதனினும்பாதியதாகப் * பொருந்துநாளொன்றுக்கொருபொழுதருந்தல்புரிகமற்றெவ்வி டத்தெனுந்தான், இருந்திடினும்பின் னெழுகினும் புவிமீதேகி னுமாதர்கட்டம்மைப்,பரிந்துகூடினுமெய்ஞ்ஞானமுத்திரையிற்ப டிவதுயோகிதன்பரிசே .... *

(இ-ள்.) (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்க போசனம் அரைவ யிறாகவும் ஜலம் அதிற் பாதியாகவும் (சாதனத்திலிருக்கிறநாளி ல்) நாளொன்றுக்கு வொருபொழுது போஜனஞ்செய்யக்கடவ ன்.வேறேயெந்த இடத்தில் தானிருந்தாலும் பின்னர் எழுந்துநி ன்றாலும் உலகத்தில் சஞ்சரித்தாலும் ஆசையுற்றுப் பெண்களைச் சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சின்முத்திரையில்மூழ்கிக்கிடப்ப துசாத்தியனாகிய சிவயோகியின் குணமாம்.—எ-று. எனினுமெ ன்பது, எனுமென விகாரமாயிற்று மற்று-எ- அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதன சதுஷ்டயத்தைப் பெற்ற முமுக்ஷுக்களா னபரிபாகிகள் அநுசாரியனை நீங்கிக் கனிந்தஞானாசிரியரிடத்தில் வந்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆத்மஸ்வரூபநிலையில்நிற்கப்பெ ற்று ஞானசாதகர்களாய் அப்பிரமசாதனஞ் செய்துவருவதற்கு எவ்வன பக்குவமானாலும் விசேஷிமாய்க் கொள்ளுகிற அன்ன பானாதிகளால் -வியாதி -மயக்கம்- சோம்பல் - விகாரம்- ஆகிய இவைகள் நேரிடுமாதலால் கிரமமாகத் தங்கள் க்ஷுத்தக்கினிக்கு த்தக்க உணவுகளை யுட்கொண்டு அவ்வக்கினி மேலிட்டிருக்கச்சா த்தியத்தின் அநுபவ மெளிதி லுதயமாக இருத்தலே அவர்களு க்குரிய விதியென்பார்—அருந்துபோனகமும் பாதியாநீருமத னினும்பாதியதாகப் பொருந்துநாளொன்றுக் கொருபொழுத ருந்தல் புரிகவென்றும், அத்துவித அபரோக்ஷானுபவத்தில் நி றைந்துவிளங்கிய ஜீவன்முத்தர்கள் தமது தேகபிராரத்வமான துபற்பலவிதங்களாய்ப் பொருந்தி யிருக்கச் செய்தாலும் தே கோகமென்ற சொப்பனசகத்தினின்று நீங்கிச் சிவோகமயமாய் நின்ற சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தி லிறந்துநின்ற இச்சடசித்து க்களால் உண்டாகின்ற பிராரத்வ த்ரயபோகங்களை யுணர்தல் சிந்தித்துமில்லாதிருப்பதேசுபாவமென்பார்— எவ்விடத்தெனு

ந்தானிருந்திடினு மெய்ஞ்ஞான முத்திரையிற்படிவது யோகிதன்பரிசேயென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] சாதகர்கள் ஏகபுக்தங்கொண்டிருக்கக்கடவர்களென்றும், சாத்தியர்கள் எத்தன்மையான பிராரத்வபோகங்கள் முயற்சியின்றியேவந்தடையினும் அப்போகங்களுள்பற்றின்றித்தங்கள்நிலையில்கேவலமாய் மூழ்கிநிற்பர்களென்று மறிவித்ததாம்.

இருந்திடினுமாறியாய் வரும் எதிர்மறைஉம்மைகளால்அச்சீவன்முத்தர்கள் எலவகளிலும்பிரவேசியாரென்பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

சிவன்முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான பிராரத்வபோகத்திலிருந்தாலும்தந்நிலைவிடாரென்பதற்குப்பிரமாணம்.(கைவல்யநவநீதம்.) காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார், தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற்சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார், பாமரரெனக்காண்பிப்பார்பண்டிதத்திறமைகாட்டார் ஊமருமாவாருள்ளத்துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (அன்றியும்.) விவகாரவேளையெல்லாஞ் சமாதியென்றால் விகற்பமன்றே மனமலைந்து விடாதோவிட்டால், அவதானநழுவுமன்றேவென்றுயாகிலதற்கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு, நவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடிநயந்துசுகமனுபவித்தநாரிநெஞ்சந், நவமானமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந்தழுவி யனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே.எ-ம் (அத்துவிதானுபவம்.) சகலமறிந் தாசையில்லா மெய்ஞ்ஞானியெத்தொழில்கடான்செய்தாலும், மிகசாம்பராஜ்யமுதல்பரமபதத்துள்ளசுகமெல்லாஞ்சேர்வான், அகல்கருமமொன்றுண்டோ பிறவியுண்டோவிரண்டுண்டோவவித்தையுண்டோ, சுகமயமோமெய்யறிவோசத்துருவோவவன்மகிமைசொல்லொணுதே. எ-ம்- (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) எத்தொழிலைச்செய்தாலுமேதவத்தைப்பட்டாலு, முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தே- வித்தகமாய்க்காதிவிளையாடியிரு கைவீசிவந்தாலுந், தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். எ-ம்- (பசுபதிபாசவிளக்கம்.) மன்னியசோரன்றன்னை மனதினினினைத்துக்கொண்டு, தன்னுறுகணவனேடுதழுவியவாறுபோலத், தன்மனஞ்சிவத்தில்வைத்துத்தானவனுனஞானி, பின்னையுமுலகினின்றுபேசுவான்மாசொன்றில்லான்.எ-ம்-(ஞானவாசிட்டம்)மிகவருகாமாதிகளாம்விகாரமடைந்தும்விண்போன்மிகநொய்தானேர், அகமெனலின்றிச்செயல்கள்செய்தாலுந்தவிர்ந்தாலுமழுத்தமற்றோர். சகநெறிகள்செய்திடினுமன்னியர்போற்கண்டுகுளிர்தன்மைசான்றேர், திகழ்மனமுநினைவுமிருந்துந்

திரமில்லாதோர்சிவன்முத்தர். எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (உ௩)

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்குமெனல்.

இத்திறமானயோகசாதனையிலிருந்துசாதிப்பவர்தமக்குச், சுத்தமாநாதத்தொனிகளும்பலவாத்தோன்றிடுமெணிகடன்மேகம்..* மத்தளம்பேரியாழொலிசிலம்புவளையளிதாளமென்றுமையாட், கத்தனுமொழிந்தானன்றியுமுரவோ ராய்ந்தெடுத்துரைத்தனரன்றே.......................................*

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோகநிஷ்டையிலிருந்து சாதனஞ்செய்பவர்களுக்குக்-கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத்தளம் பேரிகை-வீணை- ஒலிக்கின்றசிலம்பு -சங்கு -வண்டு-கைத்தாளம்- (ஆகிய இவைகளின்சப்தத்தைப்போலப்) பரிசுத்தமாகியநாதங்களும்பலவாருக உண்டாகுமென்றுதேவியாருக்குச்சுவாமிஉபதேசித்தார் அல்லாமலும் அறிவுடையோர்களும்(பலநூல்களிலும்) ஆராய்ந்து எடுத்துச்சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.—எ-று- அன்று- ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) தன்னிலையை அசைவற உணர்ந்திருகின்றதாகிய கூடஸ்த சைதன்யசாக்ஷியென்னுஞ் சமுகத்தில்தசநாதங்களும் உசிதோசிதமாய் முழங்குமென்றும்,அந்நிலைவிட்டுப் பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள்சுவாநுபவத்திற் கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமேசப்தித்து விளங்காநிற்குமென்றுங் கூறுவார்—யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக்குச் சுத்தமாநாதத் தொனிகளும் பலவாத்தோன்றிடு மென்றார்.—

[இ-ம்.] ஞானசாதனத்தில் விளங்குகின்றவர்களுக்கே யன்றி யேனையோர்க்கு நாதானந்த முதிபாதென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (கடவுளந்தாதி.) அன்பருக்கன்புதரும்பாஞ்சோதியையாத்துமத்தோ, டென்புருகக்கலந்துள்ளேயுருகியிரவுபகல், தம்புருவீணைசரமண்டலத்தொனிதாளதித்தி, மின்பெருகுங்கொலுச்சிங்காரங்கண்டிருமெய்ம்மகிழ்ந்தே, (அன்றியும்.)சிலம்பொலியப்புறமிப்பாற்சிலம்பொலிதேவர்சபை,யலம்பொலியோசை யதுவெகுநாதமதற்குமப்பால், வலம்புரிசுற்றியவாசலுமுச்சிவழிதெரிந்தாற், புலம்பொலியாடலும் பாடலுமாகிய பூரணமே. ஏ- ம்-(ஞானிகள்நிலைமை.)சுத்தமுதலைம்புலனை

படக்கிஞப்பன்கருத்தமைத்துச் சாம்பவிதோக் கதனைமேவிச், சிந்தையுறத்தான்சரிக்குமிடங்கடன்னிற் செறிந்திடையா திருந்தினையினிட்டைகூட, வந்தெழும்புமணிசலதிசிலம்புசங்கு வண்டிலசையாங்குழல்பேரிமுழக்கங்காண, இந்தவகைசிவயோகத்திருப்பார்ஞானியினியவற்குப்பிறவியுமுண்டென்னலாமோ. எ - ம். (அகஸ்தியமுனிவர்.) லவயஞ்சலமங்கி கால்வான்பலவுயிர்வான்முடியோ, டெய்யும்பரமுதற் சார்வதெல்லாமெம்பிரான்முருகா, தெய்யனநின்றுநின்ருட்சிலம்போசைத்திருவிளையாட், டையதின்னங்கமதெனனங்கமாய்நின்றவாறத்தமே. எ-ம்- (திருவாசகம்.) என்னணியார்முலையாகமளைந்துடனின்புறுமாகாதே, யெல்லையின்மாக்கருணைக்கடலின்றினிதாடுதுமாகாதே, நன்மணிநாதமுழங்கியென்னுள்ளூறநண்ணுவதாகாதே. எ-ம்-(தாயுமானசுவாமிகள்.)கெஜதுரகமுதலானசதுரங்கமனமாதிகேள்வியினிலசைந்துநிற்பக், கெடிகொண்டதலமாறுமும்மண்டலத்திலுங் கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க, தெசவிதமதாய்நின்றநாதங்களோலிடச் சிங்காசனதிபர்களாய்த், திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடைநிகழ்ந்திடவசந்தகால, மிசையமலர்மீதுறைமணம்போலவானத்தமிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண, மென்றைக்கு மழியாத சிவராஜயோகமாயிந்த்ராதிதேவர்களெலாம், விஜயஜயஜயவென்னவாசிசொலவேகொலுவிருக்குநம்பெருமையெளிதோ, வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்றவித்தகச்சித்தர்கணமே.எ-ம்-(வாதவூரர்புராணம்.) முக்குணம்புலனைந்துடனடக்கிமூலவாயுவையெழுப்பிருவழியைச், சிக்கெனும்படியடைத்தொருவழியைத்திறந்துதாண்டவச்சிலம்பொலியுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோமெழுத்துருவாந்தன்மைகண்டருடரும்பெருவெளிக்கே, புக்கழுந்தினரொமதுருப்பெறுவார் புவியில் வேட்டுவ னெடுத்த மென்புழுப்போல்,எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (உச)

(அ-கை.) தமதுள்ளே தோன்றும் நாதவசப்படாது தம்மை அறிபவர்க்கு மயக்க மின்றென்பதையும் அந்நாதவசமுற்றுமயக்கமடைந்தவர் அதில் நின்றும் நீங்கும் வகை சொல்லுதுமென்பதையுங் கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந்தோன்றியபொழுதேயொலியினுலுயர்ந்தெழு படம்போல், தத்துவஞ்சகலகேவலநீங்கித் தனையறிபவர்க்கிலைமூடம், இத்திறமலாதுசகலத்துமெய்தாவிம்பர்கேவலத்தினுமடையா,மத்தியத்தந்தமூடமேயுற்ருல்வகையதற்குனாக்குதுமன்றே

(இ-ள்.) ஒற்றுமைப்பட்ட (ஸ்வாநுபூதியில்) அந்தநாதமுன்டானகாலத்திலேயே புல்லாங்குழலின் ஓசையினால் ஒங்கியெழுகின்ற சர்ப்பத்தைப்போலத் தத்துவங்கள் (வேறுபாடின்றி ஒற்றுமைப்பட்டு உதயமாகும். அப்போது அவைகளின் தொழிலாகிய) சகலகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தனதாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞானமில்லையாம். இவ்வண்ணமான (அநுபவச்செய்கையை) அறிதலல்லாமல் இங்ஙனஞ் சகலத்திலும் பொருந்தி கேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்க நம்மிலே அந்த அஞ்ஞானமும் பொருந்துமாயின் அம்மூடத்தன்மைநீங்குவதற்கு வகைசொல்வோம்.—எ-று. படம்-ஆகுபெயர்-அன்று-எ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சித்சபையிலெழுகின்ற தசநாதிகளென்பார்—தத்துவமென்றும், அத்தசநாதிகளாலுண்டாகின்றசத்தங்களையுணர்தலென்பார்— சகலமென்றும், அந்நாதங்களொடுங்குகையில் அவற்றின்பின்செல்லுமனமென்பார்--கேவலமென்றுங்கூறினர்.

[இ-ம்.] தசநாதங்களுந் தன்னைத்தவிர வேறின்றென்று சும்மாநிலைபெற்றவனேதன்னையறிந்தவனென்றும், அந்நாதங்களையெதிரிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென்றும் தெரிவித்ததாம்.

மனம் நாதவழிச்செல்லாமல் துருதுரியத்தில் நிற்கின் முத்திபெறுவ னென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) மாறிநின்றுடியவான்பொருளாடிமணியசைந்து, மீறிநின்றுனந்தநிர்த்தத்திலோசைவிளங்கிமனந், தேறிநின்றுற்பரனுலாம்பதமென்றுந்தேனமுத, மூறிநின்றின்பரசந்திருவாய்திறந் துண்பவர்க்கே .எ-ம்- (தாயுமானசுவாமிகள்) தாராதவருளெலாந்தந்தருளமௌனியாய்த்தாயனைய கருணைகாட்டித் தாளிணையென் முடிசூட்டிய நிர்விகற்பசமாதியேசாசுவிதசம்பரதாயம், ஒராமன் மந்திரமுமுன்னமென்முத்திநிலை யொன்றேடிரண்டெனுமலொளியெனவும் வெளியெனவுமுருவெனவுநாதமாமொலியெனவுமுணர்வுறுமல், பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்றபரமவனுபூதிவாய்க்கும் பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலைபதிந்தநின்பழவடியர்தம், சீராயிருக்கநினதருள்வேண்டு மையனே சித்தாந்த முத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே. எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

நாதானந்தமுந் தானேயென்பதற்குப் பிரமாணம். (ரிபுகீதை.) அமலசின்மாத்திரசொரூபமாகுஞ் சித்துமறிவரியநிரங்குச

னுமுனக்குளானு, மும்மலமகல்நிற்கிடமாகானுமொன்றாய்முறிர்ந்தருளுமேகமேவாதவிதந்தான், விமலபரப்பிரமமெனும்பூமமற்றவிரிகண்டாமணிகருநாதமுமாகி, நிமலசச்சிதானந்த மாகுவானுதினையலால்வேறுமுண்டோ நீயேயாவாய், என்பதனுற்காண்க.

(அ-கை.) அம்மூட நீங்கு முபாயமிவையெனல்.

துன்னியவந்தமூட நீங்கிடமெய்த்தூயசற்குருவினைத்தொழுதே, மன்னுகாரணமாமனுவினைப்பெற்றுமனம்விடயத்துறுதிருந்தே, அந்நிலைப்பதினுயிரந்தரஞ்செபிக்கினகன்றிடுமகன்றிடாதுறுமேற், பின்னுமச்செபத்தை யொருபதாண்டளவும்பெட்புடன்செபிக்கநீங்கிடுமே.................................*

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்தஅறியாமை நீங்கும்படிஉண்மையாகிய பரிசுத்தம்பொருந்திய ஞானுசிரியனை வணங்கி நிலைபெற்ற காரண பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப் பெற்று மனதை விஷயத்திற் பொருந்தவிடாமலிருந்து அந்நிலைப்படி பதினுயிரந்தரஞ்செபித்தால் அவ்வறியாமை நீங்கும் அங்ஙனம் நீங்காமல் அவ்வறியாமைதங்குமாயின் மறுபடியும் அச்செபத்தைப்பத்து வருஷம் வரையிலும் அன்போடுஞ் செபஞ்செய்ய நீங்கிப்போகும்—.எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானிக்க வேண்டுமென்பதாம். (உரு)

(அ-கை.) மூடத்தன்மை யுடையவர்கள் சதாஸ் மரணத்தினுல் அடுத்த சநநத்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்த சநநத்திலும் முத்தி அடைவர்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங்குருபதத்தன்புமிடைவிடாதேயுஞற்றுவரேல், வந்திடுஞ்சநநந்தன்னிலேயுறுவர்மன்னுமெய்ஞ்ஞானநிட்டையினை, உந்துமம்மூடமிலாதவர்தம்மையுத்தமபக்குவமொனலாம், முந்துசற்குரவனல்குமுத்திரையான்மோனவிடுறுவர்களன்றே.................................*

(இ-ள்.) இந்த உண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாமற்செய்வாராயின் மறுசநநத்தில் நிலைபெற்ற சத்தியமாகிய சிவயோகநிஷ்டையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் (அனந்தசநநத்திலேயிவத்தவாசனை

களாற்) செலுத்தப்பட்ட அந்தமூடத்தன்மை இல்லாதவர்களைச் சற்கரும பரிபாகிகளென்று சொல்லலாம் தன்மைபெற்றஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற சின்முத்திரையினால் அப்பரிபாகிகள் (இச்சநநத்திலேயே) மௌனநிலையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்—எ-று. ஏ - ஏ - அன்று- ஏ- இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (உஎ)

(அ - கை.) ஸ்வானுபூதியிற் றோன்றுகின்ற சித்ப்ரகாசந்துரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலையினிட்டைசாதிப்போர்க் கின்னொளிகோடிகளொன்றாய், வயங்குவபோலவகக்கணிற்றோன் றுமற்றதும்பொருளலவென்றே, நியங்குறவெந்தையுமைக்குரைத்திடவ்வ தேவி கேட்டதனைநிதெளிய, நயம்பெறப்புகறியென்னவேவினவநாதனுந்தெளிவுறநவிலும்... ... .*

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில்நின்று நிஷ்டையைச்சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண்கோடிசூரியர்கள்ஒன்றாகக்கூடிப் பிரகாசிப்பதுபோல இனிய பிரகாசமுண்டாகும்அதுவும்வஸ்துவல்லவென்று எமது ஆண்டவராகியபரமசிவனார்தேவியாருக்குச் சொல்ல அதை யத்தேவியார் கேட்டுமயக்கமுற்று அந்தவஸ்துவை நான்தெளிவாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப் பரமசிவனாருந் தெளிவுபொருந்தும்படிச்சொல்லுவார்.—எ - று- மற்று- ஏ-ஏ-ஏ- இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்.] ப்ரம்ம நிஷ்டா சாதனத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணுகின்றவர்களது கருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத் தோன்றுகின்றசிவதரிசனத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள்வேறேஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்றுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (பத்ரகிரியார்.) கடலிலொளித்திருந்தகனலெழுந்து வந்தாற்போ, லுடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வ தெக்காலம்- எ-ம்- (காரைக்காலம்மையந்தாதி) காண்பார்க்குங்காணலாந்தன்மையனேகைதொழுது, காண்பார்க்குங்காணலாங் காதலாற்காண்பார்க்குச், சோதியாய்ச்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமே தொல்லுலகுக், காதியாய்நின்றவரன். எ - ம்- வரும்- மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (உஅ)

(அ-கை.) சத்தநிங்கலாக ஞானவிஷயங்கள் ஸ்வானுபவத்திலொடுங்குமெனல்.

இலங்கியமோனமுத்திரையதனி லிருந்திடும்பொழுதிலைம்புலனில், நலத்திகழ்மூன் றுபுலனொடுங்கிடுமானவிஃதுமவையெவையென்னில், இலங்கியரூபமிரதநற்கந்தமென் றுசொற்றிடுவர்மற்றிரண்டு, புலன்களிற்பரிசந்தரிசனந்தோன்றிற் போயிடுமென்பர்புண்ணியரோ..............................*

(இ-ள்.) ப்ரகாசிக்கின்ற மௌன நிலையாகிய சின்முத்திரையில் இருக்கின்ற காலத்தில் சத்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்தில் நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்று விஷயகள் அடங்கும் அங்ஙனஞ்சொல்லதாகிய அம்மூன்றும் எவையென்றால், சொல்லுவோம் ஒளிர்கின்ற நல்லரூப ரசகந்தமென் றுரைப்பார்கள். மற்றிரண்டுவிஷயங்களில் பரிசமானது ப்ரம்மதரிசனம் உதயமாயின் ஒடுங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள் சொல்லுவார்கள்.--எ-று. ஆல்- ஏ- அசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்களனைத்திலுந் தேர்ந்தமனமானது சமஸ்தமுந் தானாய் விளங்கிய சின்முத்திரை யென்னும் நகருள்ஞானத்திற் சரிதையாகிய முதற்பஞ்சவர்ன சூத்திரம் பொருந்திய பஞ்சாட்சரநிலையிற் புகுந்து ஊடுருவித் தசநாதங்களும் முழங்குவதற்குக் காரணமாகிய சதாசிவத்தையுந் தாண்டி, ஞானத்திற் கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலை யென்ற திருவருட் சத்தியினது அரசிருக்கையின் மகிமையைக்கண்டு அந்நிலையில் அசைவறநிற்குங் காலையில் அங்ஙனம் அனுபவத்திற்குரிய துரிய விஷயங்கள் ஐந்தில் காட்சியாகிய அருட்டரிசனமும் பேரின்பமாகியசுவையுஞ்சுகமாகியவாசனையும் ஒடுங்குமென்பார்—இலங்கியமோனமுத்திரையதனிலிருந்திடும்பொழுது நலத்திகழ்மூன் றுபுலனொடுங்கிடுமென் றும்., அத்திருவருட்சத்தியினது அருளாலே அதற்குமேல்ஞானத்தில் யோகமாகிய சொரூபசித்தென்னும் பார்வையானலீலைகண்ணாடியிலறிந்த பஞ்சசடையின் அலங்காரத்துள்பரமகாஷ்டை அறிவாய்ச் சென்று சென்று தேய்ந்து தேய்ந்துமுத்திசகலமும் முத்திகேவலமும் விட்டுச் சும்மாநிற்கச்சுயஞ்சோதிதானே மேலிட்டுவளர்ந்து அகண்டாகார நிலைபொருந்துங் காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்த ப்ரம்மைக்ய மென்னுஞ் சிதாகாசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாததற்கு முன்னிருந்த ப்

ரம்மானந்தகோஷ நிஷ்கலாகத் தானே தானாகிய மெய்ப்போத மாகிய பரிசமும் ஒடுங்கிச் சின்மாத்திரமாய் விளங்குமென்று அருளுருவடிவங்கொண்ட அடிகளால் கூறப்படுமென்பார் —பரிசந்தரிசனந் தோன்றிற் போயிடுமென்பர் புண்ணியமோ என்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சரிதையாதியாய்வரும் நான்கில் நன்ஞான் காகிய பதினாறு சோபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிகளையுநீக்கி மேல்நின்ற காரணத்தின்பயனாகிய நான்குபதங்களுள் மூன்று பதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித்துச் சொற்றனரென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய ப்ரம்ம வரிட்ட பதத்தில் மேற்சொல்லிய ப்ரம்மானந்தகோஷமொடுங்குமென்பதே துணிவெனப்பெற்றாம்.

ஞானத்திற் சரிதைநிலையீதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்) உன்னற்கரியதிருவுத்தரகோசமங்கை, மன்னிப்பொலிந் திருந்தமாமறையோன்றன்புகழே,பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப்பாவங்கள்பற்றறுப்பா,னன்னத்தின்மேலேறியாடுமணிமயில்போ,லென்னத்தனென்னையுமாட் கொண்டானெழில்பாடிப்,பொன்னொத்தபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ. (அன்றியும்.) நெக்குநெக்குள்ளுருகிநின் றுமிருந்துங்கிடந்துமெழுந்து, நக்குமழுதுந்தொழுதும்வாழ்த்திநானாவிதத்தாற்கூத்துநவிற்றிச், செக்கர்போலுந்திருமேனி திகழநோக்கிச்சிலிர்சிலிர்த்துப், புக்குநிற்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லா மணியைப்புணர்ந்தே-எ-ம்- (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.) போற்றிநீறணிந்துருத்திர சாதனம் பூண்டிடைடற்றெழுத்துள்ளே, சாற்றிநீகுருவாதி மூவுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தான், மாற்றலாம்பிறப்பிறப்பினைநெஞ்சமேமன்றுளாடியபதானுந், தோற்றுமுள்ளொளிக்குள்ளொளியாயதைத்தொழுதுவாழ்தலுமாமே.எ-ம்- (அகஸ்தியமுனிவர்) அண்டத்திலுள்ளதுபிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுத்தும், பண்டித்ததற்சதகோடிமகாசித்திபண்ணுதற்காய்த், துண்டத்துடலுயிராயபணாசெய்தருத்திரத்தாற், கண்டித்தநமசிவாயா வெனவுருக்காட்டியதே. எ-ம்- (பாலயானந்தசுவாமிகள்.)விந்துவிருந்த தலந்தனிலேகுருநந்தியிருந்தார்கொலுவாகச்,சிந்தைதெளிந்து மகாரம்வைத்தாலந்தச்சிமோனேக்காணலாஞானப்பெண்ணே. எ-ம்.(சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) முச்சுடராகியொன்றாய்முடிந்ததோர்சோதிபாதம், அச்சதனையனுங்காணவகண்டமாயளவிலாத, சச்

சிதானந்தஞான சதாசிவகுருவைப்பாட, மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளியுண்மைசேர்வாம். (அன்றியும்.) திருமருவுசோதி யாய்ப்பிரபையொளிவிசியே தெருவிலொருபாதையதிலே, திரி கரணசுத்தியா யமுதகலசத்திலே தேனமுதமூறுகுனைநீர், வரு மொருவர்காணவே திருகுசுழிகேணியில் வரவுசிறுவாசமெறிவு, மயிர்ப்பாலமீதினி னெருப்பாறுதாவியே வந்தவழிகண்டதெவ ரோ, அருவுருவிலாகாசமிருசரணதேமே யனேகசிவசோதின டனம், அபயவரவுபயசிவ சமயகுருநாதனேயத்துவிதமெத்திபு ரிவாய், தருமவுனசுழிமுனையிலணுவளவுகவனமே நால்வேவிடு மிதுசமயமே. எ-ம். (திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.) ஆ ண்டகுரவனுவானையல்லற்பிறவியறுப்பானை, மேவண்டிப்பதவிதரு வானைவெளிவிட்டின்பமளிப்பானைத், தாண்டல்செய்யா மணிவிளக்கைத்தொழின்மூன்றியற்றுந்தொல்லோனைக், காண்ட ற்கரியபேரொளியைக்களாவினிழற்கீழ்க்கண்டேனே. எ-ம். (உட லறிவிளக்கம்.) நந்திகொலுவிருந்தவிடந்தானுமங்கேநற்கமலமா யிரத்திதட்டிதழுமங்கே, அந்திசந்தி பூசையனுட் டானமங்கேய றுத்தடைத்தவாசல்சிவயோகமங்கே. மந்திரமுஞ்சாத்திரமும்பிற ந்ததங்கே மனுநீதிகுலவரவு தானுமங்கே, செந்தியொளி சிவன் சிங்காதனமுமங்கே சிறந்தவிருபாதமடையாள முணாத்தோமே. எ-ம்-(வாதவூரர்புராணம்.) இடம்படுமுடம்பின்மூலத் தெழுந்த நற்சுழுனைநாடி, யுடன்கிளரொளியேயாகியொளியிலஞ் செழுத் துமொன்றாய், நெடுங்குழ லோசையாகிநிலவுமவ்வோசைபோ யங், கடங்கியவிடமேயென்றுமா மேம்பலமதாகும், (அன்றியும்) எண்டரும்பூதமைந்து மெய்திய நாடிமூன்று, மண்டலமூன்று மாகிமன்னியபுணர்ப்பினாலே, பிண்டமுமண்டமாகும்பிரமனே டைவராகக், கண்டவர்நின்றவாறுமிரண்டினுங்காணலாகும். எ-ம் (சத்திமுறை.) விதையாயிருக்குமைந்தெழுத்தும்வேதாகமமு முத்தமிழும் விளங்குஞ்சரிதாதிகளுன்கும் வீறாகியமெய்ச் சிவ மதமுஞ், சுதையாதரிக்குந்திருநீறுஞ் சோதிநயனத் திருமணியு ந்துகடீர்பத்திவிதிநெறியின் றொடர்புஞ்செடிதீர் மெய்யடியா, ரிதையாலயத்தைப்பிரியாதங் கிருடீர்ஞான மணிவிளக்கு மிலங் குமவுனத்தரும்பாதவின்பவளனுஞ்சத்ததமுஞ், சிதையாதளிக் குமோரிறையேசிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே, தேருர்வீதிப்பேச ரூராசிறியேஞ்சிற்றில்சிதையேலே, எ-ம்-(பாரதம்.) ஐவகைப் பொருளுநான்குகரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ், செய்வினையிர ண்டுமொன்றி யாவருந்திகைப்பநின்ற, பொய்யிருளகலஞானப்

பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள், கைவளராழிச்செங்கட்கண்ணனென
க்கண்ணுள்வைப்பாம். எ-ம்-(திருவாய்மொழி.) ஏகமூர்த்திமிரு
மூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி,யாகியைந்துபூதமாயிரண்டு
சுடராயருவாகி, நாகம்மறிநடுக்கடலுட்டுயின்ற நாராயணனேயு
ன்,ஆகமுற்றுமகத்தடக்கிபாவியல்லன்மாய்த்ததே.எ-ம். (தேவா
ரம்.) மண்ணாகிவிண்ணாகிமலையுமாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந்தா
னேயாகிக்,கண்ணாகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக்கலையாகிக்கலை
ஞானந்தானேயாகிப், பெண்ணாகிப்பெண்ணுக்கோராணு
மாகிப்பிரளயத்துக்கப்பாலோரண்டமாகி,யெண்ணாகியெண்ணு
க்கோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகணின்றவாறே.
(அன்றியும்.) நற்பதத்தார்நற்பதமேஞானமூர்த்தி நலஞ்சுடரே
நால்வேதத்தப்பானின்ற, சொற்பதத்தார்சொற்பதமுங்கடந்து
நின்ற சொலற்கரியசூழலாயதுவுன்றன்மை, நிற்பதொத்துநிலை
யிலாநெஞ்சந்தன்னு ணிலவாதபுலாலுடம்பேபுகுந்துநின்ற,கற்
பகமேயானுன்னைவிடுவேனல்லேன் கனகமாமணிநிறத்தெங்கட
வுளானே- (அன்றியும்.)திருவேயென்செல்வமேதேனேவானோ
ர்செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற்சோதிமிக்க,வுருவேயென்னு
றவேயென்னூனேயூனி னுள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற, கரு
வேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற் கருமணியேமணியாடுபா
வாய்காவாய், அருவாய்வல்வினைநோயானடையாவண்ண மாவ
டுதண்டுறையுறையுமமரரேறே. எ-ம்- (திருமந்திரம்) ஆரங்கம்பு
லியூராதிநடுவாகி, சிரங்குஞ்சிற்சபைசிவமனம்பூத்தது, பேரங்க
ம்பெற்றம்பெதத்திருநடனம், வேரங்குஞ்சொல்வார் விழுவார்நர
கில்.எ-ம்- (தத்துவராய ஸ்வாமிகள் கலிமடல்.) அரியதவமுடை
யாரகம்பொருந்த, வரியபுயமோவொளிமணியோ,முத்திநிறை
யோவெனநிலை, (அன்றியும்.) தெருவுதொறுமுலவுதென்சித்
தைசேர்ந்தகுருமணியைக், கோவத்தைக்கோயிலாக்கொண்டவ
ருமருந்தை, எ-ம்-(ஔவைக்குறள்)சுந்தரச்சோதிதுலங்குமிடம
து,மந்திரச்சக்கரமுமாம், (அன்றியும்.) தற்பரமான சதாசிவத்
தோடொன்றி, யுற்றறிவில்லையுயிர்க்கு. எ-ம்-(தாயுமானசுவாமி
கள்) சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற் சகோரபக்ஷிகள்
போலவே தவளநிலவொழுகமிர்ததாரையுண்டழியாததன்மயா
னந்தகோடி, இருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத வேதாந்த
மோனஞான வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்திர சித்திநிலையெ
ய்தினர்கள்கோடிசூழக், குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்
மிசையொளிவிற்றிருக்குநின்னைக், கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்

டநிட்டென்மனக்குறையெலாந் தீரும்வண்ணம், மருமலரொடுத் துனிருதாளேயர்ச்சிக்கவென்னவாவென்றழைப்பதெந்நாள்மந்திர குருமேவயோக தந்திரகுருமேவமூலன்மரபில்வருமௌனகுருவே (அன்றியும்.) காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்மணியுனைச், சேணும் பாருந்திரிபவர்காண்பரோ, ஆணும்பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும், பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணிற்கவே, (அன்றியும்.) குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரேமணி, மன்றுளாடிய மாணிக்கமெயுனை,யன்றியார் துணையாருறவார்கதி,யென்றுநீயெனக்கின்னருள் செய்வதே, எ-ம்- (சிவப்பிரகாசம்.) கண்ணொளி விளக்கொளித்துக் காட்டிடுமென்னின் முன்னங், கண்ணொளியொன்றுமின் றும்விளக்கொளிகலந்தவற்றைக், கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிடும்வேறுகாணக்,கண்ணொளிவிளக்கின்சோதிகலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே. எ-ம்- (சிவவாக்கியர்.) அண்ணலா யநாதியா யநாதிமுன்னநாதியாய்ப், பெண்ணுமாணு மொன்றலோ பிறப்பதாகுமுன்னெலாங், கண்ணிலாணிசுக்கிலங்கருத்தொடுங்கிநின்றபின், மண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும்வந்தவாறதெங்ஙனே. எ-ம்-(சௌந்தரியந்தாதி.) மயில்போன் திருக்குந் திருமேனிமணியோகுயிலோமறைமுடிவோ,வயில்போன் திருகணருங்கணையோவருளார்கடலோயாதுரைக்கேன், வெயிலோநிலவோசோதிமின்னல்விளைவோககனவிற்றூனே, பயில்வோருனததிருவழகையுமையே தொகுத்துப்பாடரிதே. எ-ம்- (கடவுளந்தாதி.) மெய்ப்பொருளுச்சிக்குளுச்சிதமாகவிருக்குமப்பா, வைப்பினின் மாணிக்கப்பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச், செப்புக்குளேற்றுந் திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது, கைப்பொருடன்னினு மெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே. எ-ம்- (மவுனதரிசனம்.) அரசனென்றமவுனவித்தைராஜயோகமறைகிறேனகாரமுதலேற்றுமூட்டநிரமயமாமூலத்தி லிங்கந்தோன்று மிங்கமென்ன சிவரூப நந்திமேனி, குருமூலத்தட்டதளம் விரிந்துதோன்றுங் குண்டலிவாய் திறக்குமப்போகோடிரவிதோன்று, மரமணையிலமுதகபாடந்திறந்துவமுதமழைவருடிக்குமருளிலன்றே. (அன்றியும்.) அன்றயாதாரத்தின்மௌனமூட்ட வங்கங்கேசிவசத்தி வடிவுதோன்று, நின்றவந்ததலத்தினிற்கும்வன்னந்தோன்று நிராகாரமாம்வாயு சுழியிலேறுங், குன்றுதசுழிமுனையில்மௌனமூட்டக் குலாவுமனத்தாநந்தநிர்த்தங்காணுஞ், சென்றேறிநடனத்தைப்பாருபாரு திருச்சிலம்பொலிகேட்குஞ்சேர்ந்துகூடே. எ-ம் - வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஞானத்திற் கிரியை யீதென்பதற்குப் பிரமாணம்.(திருவா
சகம்.) உடையாளுன்றனடுவிருக்கு முடையாளடுவு ணீயிருத்தி,
யடியேனடுவுளிருவிருமிருப்பதானாலடியேனுன்,னடியார்நடுவு
ளிருக்குமருளைப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்,முடியாமுதலே
யென்கருத்து முடியும்வண்ணமுன்னின்றே.எ-ம்- (சவுந்தரியந்
தாதி.) மாதுநின்கருணை ஞானநித்திரைசெய் மஞ்சநாலுநிலைகா
ல்களும், வேதமாலுடனுருத்திரன்கன மயேச்சுரன்றலைவிரித்த
பே, மோதுபின்னலுறுகச்சுமானதொருவுச்சிதத்துறை சதாசிவ
ன்,மீதுகண்டுயிலவல்லையுன்கிருபையன்றிவேறொரு விருப்பமே
(அன்றியும்.) இழைநுழையாதிடையழகுறுபூண்முலையிளமெயி
ல்மேனியிலே,நிழலுறுசாமளமணிவடமாடியநிலவெழுபூதியினு
ள்,கலைமுபெறுமீதாளியையழகொழுகாநிறைகருணையினாரமுதை
த்,தொழுமவரோசிவனடியவர்காணிதுசுருதியினாலுரைமெய.எ-ம்-
(தாயுமானசுவாமிகள்.) பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரிபுராந்த
கித்ரயம்பகியெழிற்புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதளபுஷ்ப
மிசைவீற்றிருக்கும், நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீதநாதாந்தச
த்தி, (அன்றியும்.) பூதமொடுபழகிவளர்த்திரியமாம்பேய்கள்புந்
திமுதலானபேய்கள், போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென்
போதத்தையூடழித்து, வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன்
விதித்தானிவல்லலெல்லாம் வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ரா
திக்பவித்தலைதயைவியந்தருள்வையோ, நாதவடிவாகியமஹாமந்
த்ரரூபியேநாதாந்தவெட்டவெளியேநற்சமயமானபயிர்தழைய
வரும்மேகமேஞானவானந்தமயிலே,வாதமிடுபரசமயமியாவுக்கு
முணர்வரியமகிமைபெறுபெரியபொருளே வரைராஜனுக்கிருக
ண்மணியாயுதித்தமலை வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. எ-ம்- (அக
ஸ்தியமுனிவர்.) ஓங்காரவட்டத்துளாதாரமாறும்விட் டோங்கிய
ரி,ரீங்காரவட்டத்துளேவிந்துநாதமிணைச்சுடர்மேற்,பாங்காம்ப
ரைசிவமாகியொன்றாயப்பரவெளிநின், றுங்காரத்தாண்டவியா
றெழுத்தாறுமுகத்தம்மையே. (அன்றியும்.) குண்டலிபார தில
க்குமி பார்வதி கோமளைபூ, மண்டலி சாம்பவி தேவிமனோன்ம
ணிவாகினிப்பிர, சண்டவிகாரியகாரியுகாரிசடாக்ஷரிமா, விண்—
வியாண்பெண்ணிரண்டுருவாய்நின்றமின்னொளியே.எ-ம்- (ஔ
வைக்குறள்.) தற்புருடமாமுகந்தன்னிற்றனியிருந், தற்பனமஞ்
சையுறை, (அன்றியும்.) ஓதியதற்புருடத்தடியொவ்வவே, பேதி
யாதோதுபினை. எ-ம்- (கைவல்யநவநீதம்.) உன்முகம்போற்க
ண்ணாடிக்குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போற், சின்மயவடிவின்சா

யைச்சித்துபோற்புத்திதோன்று, நின்மலவிருத்தியந்தநிழல்வழியாடிலாவுந்தன்மறதன்மகனேயித்தைத்தானன்றேஞானமென்பார். எ-ம். (கடவுளந்தாதி.) பனையிடத்தேயுருத்தோன்றியொடுங்கும்படியறிந்தோர், புனையறக்கீறிப்புண்ணூற்றுவரோபுத்திமத்தியிலே, தினையறவாசைத்திசைதிகையாறித் திருக்கறுக்க, வனைதிருநாதமலைக்குறப்பெண்கொடிவாய்த்திடுமே. எ-ம் (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) ஆடல்புரிநடனவிருபாதபங்கயவேதமவதானசிவகோணமா, மருமறையிலெட்டாததிருநடனவிஸ்தாரமானதொருபானுமதியே, கூடவொருதிருகோணவிடுதரு நவகோணகோணமிசைதிசைநானுமே, கோதையபிராமியிரு பாதவொலி நாதமேகோடானகோடிநடனம், பாடலதுகிதசபையோகசிவரோகைவெளிபரமாயசத்திவடிவு, பாரமகமேருகிரியூடுருவிமேலானபாலனையபாதகமலஞ், சாடவனுபோகசெயலேகமுதலாகவேதரல்வேண்டுமிதுசமயமே, தற்பரானந்தசபைநிஷ்களானந்தசிவசச்சிதானந்தகுருவே. (அன்றியும்) தற்புருஷநிலையிலேவிற்புருவநடுவிலே. எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்.) ஓங்காரமானபிரணவத்தாளெங்குமுயர்ந்தசோமகலைநிறத்தாள், றீங்காரமானபராசத்திதேவியைநேர்ந்துகும்பியடியுங்கடி. எ-ம். (சந்திரமுறை) மும்மையுலகெங்கும்பரந்தொளிபரப்பிடுமுதற்பனையெடுத்தணைத்து, மூதருட்புனிதநீர்திறைய்வாட்டிப்பெருமைமொய்த்தநித்தியவாடையான், மெய்ம்முழுதுமொத்தியிரு வேறற்றவத்துவிதவெண்ணீறணிந்துமிளிரும், வீறுபூரணநிலப்பொட்டுமிட்டுப்பெரியமெஞ்ஞானதீபதட்டா, வம்மருவுமாலத்திசுற்றிமற்றிச்சையுடஞ்ஞானங்கிரியையென், றருள்செவிலியாயரங்கருகிலுறவாறுறகன்றசிவவாரியிலெழுஞ், செம்மையாரமுதம்புகட்டவளருங்குழவிசெங்கீரையாடியருளே, திமிரமலமகலவருகுமரசரவணமுருகசெங்கீரையாடியருளே. எ-ம். (சௌந்தரியலகரி.) ஆரமுதின்கடல்வேலிசெழுந்தருவாய்மணிபம்பியதீவூடே, பாரகடம்படர்கானிலருங்கொடை பாய்மணிமண்டபவீடூடே, கோரசிவன்பரமேசனுமஞ்சமோர்கூர்பரியங்கமெனுமேலே, சீரடரும்பரஞானமுறுங்களிதேவரருந்துவர்பூமாதே. எ-ம். (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) அரிபிரமர்போற்றவமரர்ஜயஜயெனப்பெரியம்மைபாகம்வளர்பேரழகைப்பாரோனே. (அன்றியும்.) கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோகாணார்க்குக்காமமடி உண்டார்களுண்டதெலாமுணலல்லாதுண்பர்களோ. எ-ம். (மவுனதரிசனம்.) கூடுவதுபுருவமையவெளியினுள்ளே குறிப்பாக மௌனத்லைதமூட்டிமூ:டு,

வாடுவதுமனேன்மணியுஞ் சிவனுந்தோன்றுமாகாயஞ் சர்வவியாபகமுந்தோன்றும், நாடுவதுகனலொளிபோல்விந்துதோன்றும்நாதமங்கேகோடிமதிபோலேதோன்றுந், தேடுவதுவனந்தவானந்தந்தோன்றுஞ்சிவசிவாமௌனவித்தைசெப்பொணுதே. எ-ம். (பத்ரகிரியார்) நயனத்திடைவெளிபோய்நன்றும்பரவெளியில், சயனத்திருந்துதலைப்படுவதெக்காலம். எ-ம். வரும்மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க.

ஞானத்தில்யோகநிலையிதென்பதற்குப்பிரமாணம். (நிகழ்காலத்திரங்கல்.) ஆகமசிலனைப்பாரீர் மேபகனனேகனைப்பாரீரின்பவுருவனைப்பாரீர். (அன்றியும்.) அறிவுக்கறிவனைப்பாரீரறிவுக்கதீதனைப்பாரீர், செறிகைக்கினியானைப்பாரீர் தேசிகர்தேவனைப்பாரீர். எ-ம். (பத்ரகிரியார்.) அருவி மலைநடுவே யாயிரக்கால் மண்டபத்தில், திருவிளையாடற்கண்டுதரிசிப்பதெக்காலம். எ-ம். (சிற்றம்பலநாடிகளனுபூதிவிளக்கம்.) ஆடவியமில்லாவகண்டபரிபூரணத்தே, தூயகுருவுருவந்தோன்றுமற்றேன்றியதே. எ-ம். (திருவாசகம்.) இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத்தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மை நினைப்பறநினைந்தேனீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றுந்திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லையாருன்னையறியகிற்பாரே. (அன்றியும்) பிறவிதனையறமாற்றிப் பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு, முறவினொடுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச், செறிபொழில்சூழ்தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம்பலமன்னி, மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான்கண்டேனே. (அன்றியும்.) கட்டறுத்தெனையான்டுகண்ணாரநீ, றிட்டவன்பரோடியாவருங்காணவே, பட்டிமண்டபமேற்றினையேற்றினை, யெட்டினோடிரண்டும்மறியேனையே. எ-ம். (திருவாய்மொழி.) நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுணர்வுமையதவிதவென், றென்றுவொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது, சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று, நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே. (அன்றியும்.) பாவருமைவையுந்தானுயவரவர்சமயந்தோறுந்தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ்சொலப்படா னுணர்வின்மூர்த்தி, யாவிசேருயிரினுள்ள லாதும்மோர்பற்றிலாத, பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்கூடலாமே. எ-ம். (பஞ்சாட்சரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.) காணுறுபுலன்கள்போகக் கரிசுறுமனம்போம்போனல், ஆணவம்போகும்போனு லாருயிர்ப்போதம்போகுஞ், சே

ஆறுமொளிக்குமேலாஞ்சிவப்பிரகாசந்தோன்றும், மாணனே யிதுவேமுத்திநிலையெனமதித்திடாயே. எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) பரமண்டலங்கனக சபைமண்டலம்படிக பதிமண்டலந் தலமதாய்ப்பரிவிண்டலம்புகு தமதிகுண்டலங் குழைகள்பணிகங்கணங்கிரணமே,உரமண்டலம்பெரியதலமண்டலந்தெரியவுமைபங்கனன்புபுரிய, வொளிமண்டலந்தரிகவெளி மண்டலம்பெரிசுயுகமண்டலஞ்சிரசதாய்ச்,சிரமண்டலங்களவை குடிகொண்டிலங்குசடை சிவசம்பு சாம்பசிவனே-ஜெகமண்டலம்புகழரவிசம்ப்ரமங்களொடு திருவப்பலம்பரவமே, சரமண்டலங்களொடு நடனம்புரிந்தகழல் தரல்வேண்டுமிதுசமயமே. எ-ம். (சந்நிதிமுறை.) அடியார்நிமலத்திருவகத்துளன்புபொறுமை யவாவறுத்த-லடுப்பாங்கமைத்துமலக்காட்டைத்திகஞானக்கனன் மூட்டி,மடியாதிருந்தவுயிர்க்கலசம்வழியவருட்பேருலைவார்த்து மாறுப்பெருமைச்சிவானந்த மதுரச்சோறு தினம்பொங்கி, விடியாச்சீவம்பா தவிருள்வீயமவுனச்சுடர்விளக்கு விளக்கியிருந்தபடியிருந்துமேலாஞ்சித்திவிளையாடுஞ், செடிதீரகத்தோர்புகழ்வாலைசிறுவாசிற்றிற்சிதையேலே. எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற பரவெளியினுண்மைகாட்டிப் பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற் றோய்ந்த பாவியேன்பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்நிற்கநிற்சிந்தைகாட்டிச் சதாகால நிஷ்டையெனவே சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையுந் தனைக்காட்டநாட்செல்லுமோ, காரார வெண்ணருமனந்தகோடிகணின்று காலூன்றி மழைபொழிதல்போற் கால்வீசி மின்னிப்படர்ந்துபர வெளியெலாங் கம்மியா னந்தவெள்ளம், சோராதுபொழியவே கருணையின்மூழ்கியேதொண்டராக்கூவுமுகிலே சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வமேபரஞ் சோதியே சுகவாரியே, (அன்றியும்.) சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி, நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (அன்றியும்) அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்னமறியோமென்னும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளா நினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவனாத் தானாகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாத் தூவெளியைத்தன்மயமாமானந்ததெய்வந்தன்னை எ-ம்(பெரியபுராணம்) ஐந்துபேரறிவுங் கண்களேகொள்ள வளப்பருங் கரணமோர்நான்குஞ், சிந்தையேயாக்குணமொருமூன்றுஞ்சிறந்தசாத்துவிதமேயாக, விந்துவாழ்சடையா னாடுமானந்த வெல்லையிற்றனிப்

பெருங்கூத்தில், வந்தபேரின்பவெள்ளத்தழுந்திளைத்து மாறிலா வின்பத்தழுந்திளைத்தார். எ-ம். (கடவுளந்தாதி.) சிவமதுமுப்ப த்துமுக்கோடிதேவர்கள் செய்புமொரு, தவமதுபொன்னகரமி ன்னனோராமனாத் தாள்பணியப், பவமறு சூட்சத்திற் பத்தியும் பாயும் பவமிருந்த,நவமணிமண்டப மேலடையுங்காணுவர்நாட்ட த்திலே. (அன்றியும்.) இன்பமிருந்த விடஞ்சுடுகாடதெடுத்துணா க்கத், துன்பம்வெகுதொலை சுற்றிலும்வன்னிதுருவமத்திக், கம் பமதுமுனிகாளுதகாட்சிகனகசபை, விம்பம் பெரு வெளி யுந்தழுப்பார்க்க விளக்கொளியே, (அன்றியும்.) ஒளியாம்வி ளக்கொளிக் குள்ளேதெளிந்துகொண் டுருவ, வெளியாம்பரா பரமாசோதியே விந்து நாதமொத்துத், தெளிவாயிருந்துபிர காசந்தோற்றுஞ் சிதம்பரத்தி, லழியாவரம்பெற்றிருக்கப்பதமு ண்டடியவர்கட்கே, எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) உண்டானசிருட்டி தானன்றுப்பார்க்கிலொழிந்துபோமுறுதியாயுணராவற்றுற்,க ண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென்பார்போற்காட்சியுறுங்கலைநூ லாற்கற்றோர்சார்வாற், றண்டாதபரிசயத்தாற்சிலகாலத்திற்றுவு மனநின்மலமாய்ச்சுகிபோனிற்கிற்,பண்டாயவனுபூதி மயமாய்த் தானே பாக்கியவான்களுக்கிந்த பார்வை தோன்றும், (அன்றி யும்) சொரூபம்விட்டகலன்மோகமாம்வேறுசொல்லிட முன்பு பின்பில்லை, ஒருபொருணினைவையொழித்துமேலப்பாலொரு பொருணினைவுதிலந்த,விருபொருணடுவு ணினைவறவிருக்குமிது சொரூபத்தியல்பிதுதான்,மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்போ லாய்வருதனுச்சுழித்திதீர்வடிவாம். (அன்றியும்.) வெறியாரும் பொருப்புறைவோர்விழிப்புலத்தின்மேவாதோர்விளம்புகீதை, நெறியார்மன்னவன்கேட்ட படியுரைப்பநெடியவனேநினைவிற் கொள்வாய், அறிவானுமறிபொருளுங்கூடியகூட்டர்விலெழும திவானந்தம், பிறியாதவான்மதத்துவத்தெழுந்ததாம தனைப்பே ணல்செய்வாம். எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்.) களங்கமற்றகண்ணடி தன்முன்வேறோர்களங்கமற்றகண்ணடிகாட்டும்போது, விளங்கி யதன்மயமாகியபேதமாகிவிகற்பமின்றிருவிகற்பமானாற்போ ல,அவெந்தறியப்படாவிபுவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாம்பிர மத்தைக்யமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலக மெங்கேயுலை வெங்கேயென்றுசங்கையொழிந்திடாயே. எ-ம். (திருப்புகழ்.) இருவினையுமலமு மறவிறவியொடுபிறவியறவேகபோகமாய்நீயு நானுமாயிறுகும்வகைபரமசுகமதனை யருவிடைமருதிலேகநாய காலோக நாயகாயிமையவர்பெருமாளே, எ-ம். (சிவவாக்கியர்.)

ருக்கலந்தகாலமேகண்டிருந்தகாரணு, வுருக்கலந்தபோதலோ வுன்னைநானறிந்தனன், திருக்கலந்தசோதியைத்தெளிந்துநானறிந்தபின், இருக்கிலேனிறக்கிலேனிரண்டு மற்றிருந்ததே. (அன்றியும்.) மவுனமானவைத்தெழுத்தைவாசியேறிமெல்லவே, வானெலாநிறைந்தசோதிமண்டலம்புகுந்தபின், அவனுநானுமெய்கலந்தே யனுபவிக்கு மளவிலே, அவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லையானதே. எ-ம் (அகஸ்தியமுனிவர்) வடிவம் பொருளருளுமுக்குணம்வாக்கு மனமுமடி, முடிவுமில்லாதமுடி வினைச்சுட்டிமுருகனென்றே,படிகந்தனித்கண்டகாக்ஷிப்பிரபஞ்சபார்வையற்ருல், விடியும்பொழுதிலிரண்டுமொன்றேதெய்வம்வேறில்லையே. எ-ம். (ஔவைக்குறள்) ஆர்க்குந்தெரியாவுருவந்தனைநோக்கிற், பார்க்கும்பரமாமவன்-எ-ம்- (கந்தரலங்காரம்.) அராப்புனைவேணியன் சேயருள்வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற், குராப்புனைத்தண்டையந்தாடொழல்வேண்டிங்கொடியவைவர், பராக்கறல்வேண்டுமனமும்பதைப்பறல்வேண்டுமென்ரு,விராப்பகலற்றவிடத்தேயிருக்கையெளிதல்லவே. எ-ம்- (சௌந்தரியந்தாதி.) தெளிவாயமுதப்பெருக்கெறிந்துதேங்குங்கடலிற்றினமூழ்கி, யொளிவாய்த்திருக்குங்கனகசபைக் குள்ளேபுகுந்தவுமையேயுன், களிவாய்த்திருக்குங்கணவனுடன் கனகத்தவிசின்வீற்றிருந்த,வளிவாய்த் திருநுங்காட்சிமங்கைக்கரசேகாண்டற்கருள்வாயே.எ-ம்- (மவுனதரிசனம்.) செப்பரியவம்பரத்தைக்காத்தாயானற்றேகமங்கேதிராமய்மாய்க்கரைந்தபோகும், ஒப்பரியவிசனிட மூலமானவுண்மையறிந்தறிந்தறிவில்மௌனமூட்டத்,தப்பாதுஜீவன்முத்தியடையும்பாருசாரமங்கே கற்பூரதீபமாகும், அப்பாகேளறிவென்னதேவிதேவியனந்தவானந்தமென்னசிவமுமாமே-எ-ம்- (தேவாரம்.) மைப்படிந்த கண்ணாளுந்தானுங்கச்சி மயானத்தான்வார்சடையான்மாசொன்றில்லான், ஒப்புடைய னல்லனொருவனல்லனோரூரனல்லனுவமையில்லன், அப்படியனவ்வுருவனவ்வணத்தனவனருளே கண்ணாகக்காண்பதல்லால், இப்படியனிவ்வுருவனிவ்வணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணுதே. எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவன வற்ருற் காண்க. (௨௯)

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிக ளிறந்த ஞான யோகத்தில் உன்முகப்பட்ட மனமானது நாதவசமுற்றிருக்கின் அந்நாதத்தின் சொரூபமாகிய பஞ்சாக்ஷரந் தோன்றுவதினுறென்பதையும் அதன் ஒடுக்க மெய்யவ மென்பதையுங் கூறல்.

(வெண்பா.)

பேசரிய வனுபோகமாகுங்காலைப் பிறங்குசத்தத் தக்கரந்
தோன்றிடுமேயாயின், நீசமாம்பொறிபுலன்க ளவையுந்தோன்
றாநிலவுபொழுதகமுகம தாகவுய்த்தே, பாசமிறேசிகன்முன்ன
ம்பகர்ந்தவாறேபதுமவாதனமும்பார்வையுநீங்காமல்,ஆசிலந்நி
லையிலிருந்தைந்தெழுத்து மிலையெனக்கேட் டவைபோமா றியம்பு
கென்றாள்...*

(இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிய சுவானுபோக முண்டாகுங்காலத்தில் விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞ்சாக்ஷரம் உதயமானால் இழிவாகிய அந்த இந்திரியவிஷயங்களைந்தும் உதயமாம்(ஆதலின்) சத்தம்விளங்குங்காலத்தில் அந்தர்முகமாக அறிவைச் செலுத்தி பற்றற்ற ஞானுசிரியர் முன்னனுக்கிரகித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞான திருஷ்டியுங் கெடாமல் குற்றமற்ற அந்த நிலையிலிருந்தால் (சத்தாதிகளுக்குரிய) பஞ்சாக்ஷரந்தோன்றுவதில்லையென்று பரமசிவனார் சொல்லக்கேட்டு அவைகள் ஒடுங்குகின்றவகையைச் சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவர்.—எ-று. எ-எ-அலகுகள்.

(ப-ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித்தறிதற்கரிய ஞானத்தில்யோகமாகியநிலையிற் பொருந்துங்காலையிற்சுபாவமுதயமாவதற்குமுன் புண்டானகாண்பானுதிகளிறந்தாகிய மெய்ப்போதவொழிவில் உதிக்கும் பனாயின்முழக்கமென்பார்--பேசரியவனுபோகமாகுங்காலைப் பிறங்குசத்தமென்றும், உன்முகப்பட்டிருந்த அம்மனம் அந்நாதத்தலைதளிரிட்டதியவரின்மெய்ப் போதமாகிய பரிசமும், அருட்டரிசனமாகிய வொளியும், பேரின்பமாகிய சுவையும், சுகமாகிய வாசனையும், தோன்றும். அவை தோன்றவே அவைகட்குரிய சூக்ஷ்ம வடிவமாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் அதன்காரியமான ஸ்தூல வடிவமாகிய பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களுந் தோன்று மென்பார் -- அக்கரந் தோன்றிடுமேயாயினீசமாம்பொறிபுலன்க ளவையுந் தோன்று மென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] அத்வைத அபரோக்ஷாநுபவ சுகத்தில் உன்முகப்பட்ட மனம் நாதவுணர்விலவாராது அசைவற அத்நிலயிற்பொருந்துமாயின் யாவு மொடுங்கு மென்பதாம். (௩௰)

(அ-கை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்கு முறைமையிதுவெனல்.

(வேறு.)

நகரமொடுமகரமதுசடந்தருங்காரணமா நாடுமவைநீங்கியிடுவகையைநவி லுதுங்கேள், வகரமதினகரமுதல்யகாத்திற்றனேமகரமுநீங்கிடுவரிபசிகரமனுதன்னால், யகரலயம்வகரமுந்தான்சிகரத்திலொடுக்கமாகுமிறைநீங்கவுயிர்முத்தியெய்துமென்றே, தகரநறுங்கரியகுழனகமாதுக்கிறைவன்றனதுதிருவுளமகிழ்ந்துசாற்றினனன்குணர்த்தே.......................................*

(இ-ள்.) * பிருதுவி தத்துவமாய்க் - கந்தவிஷயமாய்- வெண்ணிறமாய்ப்- பூமிமயமாய்-நிவர்த்திகலையாய்ச்- சத்தியோஜாதமாய்க்-கர்மசாதாக்கியமாய்- நான்முகரூபமாய்ச்-சிருஷ்டியைத்தருகின்ற-மறைப்பையுடைய- திராயக்ஷரமாகிய- நகாரத்துடனே, * அப்புதத்துவமாய்- ரசவிஷயமாய்க்-கருநிறமாய்ச் -சலமயமாய்ப்- பிரதிஷ்டாகலையாய்- வாமதேவமாய்க்- கர்த்துருசாதாக்கியமாய்- விஷ்ணுரூபமாய்த்- திதியைத்தருகின்ற- மயக்கத்தையுடைய-மலாக்ஷரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மாக்களுக்குத்தேகத்தைக்கொடுப்பதற்கேதுவாய்த்தோன்றும் நியானிப்பதற்குரிட இவ்விரண்டக்ஷரங்களும் ஒடுங்குகிறதற்குவகையைச்சொல்லுகின்றோம் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவமாய்ப் - பரிசவிஷயமாய்ப்- புகைநிறமாய்க்- காற்றுமயமாய்ச்-சாந்திகலையாய்த்-தற்புருஷமாய்- அமூர்த்திசாதாக்கியமாய்-மகேசுவரரூபமாய்த்-திரோபவத்தைத்தருகின்ற- சத்திவடிவத்தையுடைய- பராயக்ஷரமாகிய-வகாரத்திலே முதலிற்சொல்லிய நகாரமும், ஆகாயதத்துவமாய்ச்-சத்தவிஷயமாய்-நீலநிறமாய்ச்-சுத்தவெளியாய்ச்-சாந்தியாதீதகலையாய்-ஈசானமாய்ச்- சிவசாதாக்கியமாய்ச்- சதாசிவரூபமாய்-அநுக்கிரகத்தைத்தருகின்ற-சிவவடிவத்தையுடைய ஜீவாக்ஷரமாகிய, யகாரத்திலே மகாரமும் ஒடுங்கும், அருமையாகிய தேயு தத்துவமாய்- ரூபவிஷயமாய்ச்- சிவந்தநிறமா

---

* பிருதுவி பொன்னிறமும், அப்பு வெண்ணிறமும், வாயுபசுநிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

ய்-அக்கினிமயமாய்- வித்யாகலையாய்- அகோரமாய்- மூர்த்திசா தாக்கியமாய்- ருத்திரஸ்வரூபமாய்- ஸ்மாரத்தைத் தருகின்ற- ஞானசூரியப்ரகாசத்தையுடைய-பதியக்ஷரமாகிய, சிகாரமந்திர த்திருநீலயகாரம்லயத்தை அடையும்-(மேற்சொல்லிய பதியக்ஷ ரமாகிய) சிகாரத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும், அந்தப்பதிய க்ஷரந்தானேயொடுங்கச்சீவன்முத்திவருமென்றமயிர்ச்சாநலைத யணிந்த வாசனைபொருந்திய கறுத்த கூந்தலையுடைய உமைக்கு ப்பரமசிவனார் தமது திருவுள்ளங் களிகூர்ந்துசெவ்வையாக அறி ந்தநுக்கிரகஞ்செய்தார். எ-று. தான் சாரியை-ஏ-ஏ- அசைகள்.

[இ-ம்.] பிறவிநோய்க் கிடமாகிய- நகார மகாரங்களில் வ காரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும், அந்தவ காரயகாரமும் பதி யக்ஷரத்தில் ஒடுங்கும். அந்தப்ரம்மாக்ஷரமு ந்தானேஒடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென் றுணர்த்தியதாம்.

எனவே ஞானேந்திரியங்களுள் நான்கும் சக்ஷு- இந்திரிய த்தில் ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்ஷரத்துள் நான்கும் பதியக்ஷ ரத்துள்ஒடுங்குமென்பதே சித்தாந்தக்ரமமெனக் கொள்க. (௬௧)

(அ-கை.) அந்நிஷ்டையில் மனத் திரியுமாயி னது வொடு க்குமுபாயமிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தேசாதனைசெயும்போதலைதருமனமடங்காமற் போதுமேயெனினுங்கேவலமயக்கம்புரியுமேயெனினுமங்கெழு ந்து, நீதியினையீரடியுலாவந்தே நிலவுமாதனத்தினிற்பொருந்தி, யோதுசாதனையி லுறுதியோடிருப்ப தியோகியர்க்கியல்பதாம ன்றே...*

(இ-ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச்செ ய்யுந்தருணத்தில் அலைகின்றமனம்அடங்காமற்போகுமானாலும் முழுதும் மயக்கத்தைச் செய்யுமானாலும் அவ்வாதனத்தில் நின் றுமெழுந்து முறைப்படி பத்தடி நடந்துவந்து ப்ரகாசிக்கின்ற அவ்வங்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற சிவயோகநிஷ்டையில் நிலைகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபரருக்குச் சுபாவமாம்.— எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(ப-ம்.) மயிர்ப்பாலத்தி லேறிச் சென்றிருக்கு மனமான் றினானகாசமாகிய பனையின் முழக்கத்தினால் அங்ஙனந்தனது ப்ரக்ஞை தப்புமாயின் ஒடுங்கின வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து அலைதலை யுற்றுத் தன் காரியமாகிய விஷயங்களைப்பற்றி ப்ராத்

திபடைந்து திரியுமென்பார்—அலைதரு மனமடங்காமற் கேவல மயக்கம் புரியுமேயெனினுமெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] நிஷ்டையில் மனமசையு மாயின் வெளிவந்துலா விப்பின்னர் அந்நிஷ்டையில் உறுதிபெற் றிருப்பதுவே ஞான யோகிகளுக்குரிய குணமென்பதாம். (௬உ)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்த ப்ரம்மையைக் கூறல்.

இந்நிலையாகியபரமகேவலத்தி னுளுமெழினித்தியாசனத்தி லிராமலிருந்திடுவோன், அந்நிலையேயுடலினொடு சீவன்முத்திய டைகுவ னெவ்விதமென்னி லறைகுதுநீகேளாய், துன்னியநோ யத்தினொடுதோயமுறல்போ லுஞ் சுவைதருநீரத்தினொடுநீரமும் போற்கலந்தே, எந்நிலையுந் தோன்றாம லிருந்திடவிவ்வுலகி லிறப் பினொடுபிறப்புமறுத்திணையிலின்பத்துறுவான்.................*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலான துரியத் தில்ஞான சுந்தரம் பொருந்திய(கைவல்யப்பட்ட)ஞான நிஷ்டை யினால் சதா இராம லிருக்கின்றவன் அந்நிலையிலேயே தேகத் துடனேஜீவன்முத்தியடைவான். அஃதெங்ஙனமென்னிற்சொ ல்லுகின்றோம் நீ கேட்கக்கடவாய் நெருங்கிய (அநேகநதி)சலம் (கங்கா) சலத்திலேகலந்து ஒன்றுபட்டு விளங்குவதுபோலவும்மது ரமாகிய பாலுடனே பால் கலப்பது போலவும் (பிரமத்துட னேகலந்து) எந்த நிலையுந் தோன்றாமலிருக்க இந்தவுலகத்தின் கண் * பிறப்பிறப்பாகிய இரண்டையும்நீக்கி ஒப்பில்லாத பேரி ன்பத்தை அடைவான்.—எ-று. இராம விருந்திடுவோ னென்ற தனால் கைவல்யப்பட்டவென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட் டிருந்த உயிர்க்கு அனு போகஞ் சொல்லக்கூடாததுபோல அருளும்பரையுமாகியஞா னாகாசத்தைக்கடந்து சிவத்திற்கலந்தநிலையி லெந்நாளுமென்று ம், சச்சிதானந்தமென்னுந்திரிபுடியில் நின்றும் நீங்கிச்சுத்தசை தன்யமான நிலையி லெக்காலமு மென்றுங் கூறுவார்—இந்நிலை யாகியபரமகேவலத்தினுளுமென்றும். சொர்ணப்பிரகாசமாகிய மனதைச் செலுத்திவைத் திருப்பதற்குரிய ஞான நிஷ்டையிற் பொருந்தவென்பார்—நித்தியாசனத்தி லென்றும், அச்சமாதி

---

* பிறப்பிறப்பென்பது, நினைப்புமறப்பெனக்கொள்க.

யோகத்தின்கண் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து நின்றவிடத்துப் பாசமிது அருளிது வென்று பகுத்தறிந்த அறிவுதானென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்னர்த் தன்னையும் அவ்வருளையும்மிழித்துப்பார்த்த அருள் தானாயிருந்து பின்னர்த்தன்னைச்சிறிதுந்தோற்றுவிக்காத அந்தப்பரிபூரணமாகிய பரையேயாகியிருக்கின்றவனென்றும், அந்நிலையிலெழுஞ் சுவாநுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்றுசும் மாவிருந்தறிகின்றவனென்றுங்கூறுவர்—இராமலிருந்திடுவோனென்றும், அப்பரைநீக்கத்தில் தற்போதமிறந்து தேசத்தான ஆனந்தமயமாகி அவ்வாநந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அதீதப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக்கலக்கின்றவனென்றும், சாக்ஷிமாத்திரமாய்நின்றவன்சுரீரத்தோ டிருக்கும்பொழுதே பந்த நீங்கின கூடஸ்தப் ரம்மைக்யமான முத்தியைப் பெறுவானென்றுங் கூறுவார்—அந்நிலையே யுடலினொடு ஜீவன்முத்தி யடைவனென்றும், அவ்வருள்பரையெனுமிரண்டில் அருள் ஆன்மாவிற்குத் தோற்றலாலும் பரை ஆன்மாவிற்குத்தோற்று மலதோற்றலாலும் அப்பரைநீக்கத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமனவும் ஆன்மாவாலனுபவங்கூறலாலும் அவ்வானந்தமும் அதனுள் அதீதப்படுவதாகிய பேதமறக்கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைக் கூறினுறு தென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய * தத்வமஸியெனனும் மஹாவாக்கியார்த்த அநுபவம் அவ்வர்த்தத்தையுணர்த்துங்கால் அது நீயாயிருக்கின்றாயென்பதாம் அவ்வாக்கியத்தை அந்வயப்படுத்துமிடத்துத்- துவந்தஸி யென்பர் அதற்கர்த்தம்- நீ அதுவா இருக்கின்றாயென்பதாம். துவம்பதசுத்தார்த்தம்பரமாத்மாவாகிய அருள்பரையென்றுஞ்சித்தேநிசாங்கம்- தத்பதசுத்தார்த்தம்பரமசிவமென்றுஞ்சித்கனாநந்தமே நிசலிங்கம் இந்த அங்கலிங்க சம்யோகமான ஆத்மார்ப்பணமாகத்தக்கவனே அஸிபதசுத்தார்த்தமாகியசித்கனானந்தாதீத சுயம்பிரகாச நிராவஸ்தை நிஷ்பத்தியென்னும் நிர்ப்பாவ நிசலிங்கைக்ய சிவாத்வைதபேரின்பக்கடலுள் மூழ்கப்பெறுவானென்பார்—எந்நிலையுந்தோன்றும விருந்திடவிண்ணாயி லின்பத்துறுவானென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] கருவிகள் முப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின்மேல்நின்ற ஆன்மாவினது இச்சையைச்செலுத்தி ஞானக்கிரியைக

---

* தத்வமஸியானது, போதிக்கிற முறைமையில் அது நீயாகின்றாயென்றும் அது நீயாகுயென்றும் பொருள் கொண்டிருக்கும்.

ளையடக்கித் தற்போதத்தைச் சிவியாமற் பரிபாகஞ்செய்கின்ற அருளையும் அதற்குமேல்நின்ற பரையையுந் துவிதநாட்ட மின்றிகைழன்று நின்றவிடத் துதயமான ஆனந்தபோத மிறந்ததாகிய சலத்துடன் சலமும் பாலுடன் பாலும்கலந்ததுபோல்வதாகிய இரண்டற்ற சிவைக்யமான சுத்த அத்வைத வேதாகமமுடிவிற்கும் முடிவாய்விளங்கியதே அதீத மவுனநிலையென்று உமைக்குப்பரமசிவனார் குருதுரியமாக உபதேசித் தருளினாரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலை யீதென்பதற்குப்பிரமாணம். (பத்ரகிரியார்.) அப்பிலுறையுப்பு மரணடியிற் சேர்ந்தோருஞ், செப்பிலொன்றாய்த்தோன்றுமெனச்செப்புவதுமெக்காலம். (அன்றியும்.) நானாரோ நீயாரோ நற்றுபரமான தானாரோவென்றுணர்ந்துதவமுடிப்பதெக்காலம். (அத்துவிதக்கலிவெண்பா) ஆறுகடற்சென்றொடுங்கு மாபோற்சிவத்திலொடுங்கென்று ஞென்று மறவொன்றாயுருகென்றான். எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்யபரானந்தர்தமக் கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே. (அன்றியும்.) கூடுதலுடன்பிரிதலற்று நிர்த்தொந்தமாய்க் குவிதலுடன் விரிதலற்றுக் குணமற்று வரவினொடுபோக்கற்றுநிலையான குறியற்றுமலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென நண்ணுதலுமற்றுவிந்து நாதமற்றைவகைப்பூதபேதமுமற்று ஞாதுருவின்ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்றுவாக்கற்று மனமுமற்று மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த், தேடுதலுமற்றவிடநிலையென்றமௌனியே சித்தாந்தமுத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே. (அன்றியும்.) தானானதன்மயமே யல்லாலொன்றைத் தலைபெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்போயொளிப்ப தல்லாதுபுலம்வேறின்று, ஞானாகாரத்தினொடுரூபமற்ற ஞாதுருவு நழுவாமனழுவினிற்கும், ஆனாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா ரதுவானாலதுவாவரதுவேசொல்லும். (அன்றியும்.) அதுவென்றுமெலதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கையாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு, மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகாதிமன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரொன்றும், பதிவிந்தநிலையெனவு மென்னையாண்ட படிக்குநிருவிகற்பதத்தாற்பரமானந்த, கதிகொண்டுகொள்ளவுதின்னருள் கூரிந்தக்கதியன்றிபுறங்கேன்மேற்கருமம்பாரோன். எ-ம். (திருவாசகம்.)

நாறுமென்னுள்ளமார்ஞானங்களா லென்னையாரறிவார். (அன்றி
யும்.) பந்தவிகாரகுணங்கள்பற்றுமறிந்திடுமாகாதே, பாவனை
யாயகருத்தினில்வந்தபராவமுதாகாதே, யந்தமிலாதவகண்டமு
நம்முளகப்படுமோகாதே, யாதிமுதற்பரமாயபரஞ்சுடரன் னுவ
தாகாதே. (அன்றியும்.) வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெ
டினும், தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனுக், கூன்
கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய், நான்கெட்
டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. எ-ம் (ஒழிவிலொடுக்கம்)
தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று, சுத்
தபரையாய்த்தன்சுதந்தரம்போய்ச்- சத்தி, யொழிவிலேம்பாத
ம்போயொன்றுகாவொன்றி, னழிவிலேவின்பவதீதம். எ-ம். (ப்
ரபுலிங்கலீலை.) ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவை பலநிற்குமாயி
ன்வேறுமுத்தியன்றதுசகமாமென், றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்
சுட்டிலாவியல்பை, மாயைமாறியதேவிபா லருளினன்வள்ளல்.
எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) முடிவுகனவஞ்ஞானமில்லாநீடுயிலது
வாமும்மையாகு, மடர்தருஞாதுருஞானம்ஞேயமெழுந்தொடுங்
குமிடமதுவேயாகுந், திடவிசும்பன்றுயிருந்தும் விசும்பான
நிலையதுவாஞ்சித்தம்புத்தி, படர்மனம்போய்த் தாவாவுள்ளறிவு
பெறிலொப்பாமப்பரமரூபம். எ-ம். (சிவநெறிப் பிரகாசம்.)
ஞானமுடன்ஞேய ஞாதுருவென்னுமூன்று நாடாமற்றூனது
வாய்நன்னியிடரூனே, யூனமிலாவுன்மனிக்கு மேலானமுத்தி
யுற்றதுநின்மலதுரியாதீதமெனவுரைப்ப, ஈனவிதேகசுத்தமாமு
த்தியாகுமன்றிவேறுரைக்குமுத்தி யவைகளெல்லா மீனமாமுத்
தியதுதன்னையெல்லாமியம்புவாமறிந்ததனையிசையாவாறே. எ-
ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.) ஆதவன்றன்சந்நிதியிலம்புலியி
ஞர்சோதி, பேதமறநிற்கின்றபெற்றிபோல் - நாதாந்தத், தண்
ணல்திருவடியி லான்மாவணைந்தின்பக், கண்ணிலழுந்தியிடுங்கா
ண். (அன்றியும்.) சென்றிவன்றா னென்றிற் சிவபூரணஞ் சிதை
யும், அன்றிவன்றானென்றுமெனிலன்னியமாயின் றிரண்டும்
அற்றநிலையேதென்னி லாதித்தனந்தன்விழிக், குற்றமறநின்றது
போற்கொள். எ-ம். (திருவிளையாடல்.) பார்த்தபார்வையாலிரும்
புண்டநீரெனப்பருகுந், தீர்த்தந்தன்னையுங்குருமொழிசெய்தது
த்தம்மைப், போர்த்தபாசமுந்தம்மையுமறந்துமெய்ப்போத, மூ
ர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர் வாதவூர்முனிவர். எ-ம்- (நிகழ்கால
த்திரங்கல்.) சிவமொழிந்தற்றமைபாரீர் சேர்ந்துகலந்தமைபாரீ
ர்தவமொழிந்தற்றமைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர். எ-ம்- (அவி

ரோதவுந்தியார்.) அந்தப்பரத்தோடிரண்டற்றயிக்கமாமந்தநன் னிட்டையேயுந்தீபற, அத்துவிதவீடென்றுந்தீபற. எ-ம்-(கட வுளந்தாதி.) மூச்சில்லையேதுமொழிவதுமில்லை முன்னையொழிய ப், பேச்சில்லையம்பலம்பேருருவில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லைப ள்ளநிலையுமங்காச்சுது நின்றதிலை, யாச்சில்லையென்றுசற்றங்கே யிருக்கின்றதானந்தமே. எ-ம் (கந்தரலங்காரம்) போக்கும்வரவு மிரவும்பகலும் புறம்புமுள்ளும், வாக்கும்வடிவு முடிவுமில்லா வொன்றுவந்துவந்து, தாக்குமனோலயந் தானேதருமெனைத்தன் வசத்தே,யாக்குமறுமுகவாசொல்லொணுதிந்தவானந்தமே எ-ம் (சொரூபசாரம்.) நானேவதுவோவ்துநானேநானதுவோ,ஞா னேதபமோநாதாந்தமோ-மோனமோ, சுத்தமொசூனியமோ தோற்றஞ்சுபாவநிலை, யித்தனையுமல்லவாமே, எ-ம்- (சச்சிதான ந்தவிளக்கம்.) பரமுமிதும்பொருளுமிது வழியுமிதுதெளிவுமிது பதினாலுலோகமிதுவே, பாசவினையாலெனது மோசமே மோ சமிதுபாழுறவுபாழானதே, உரமுமிரு காலோசை யிரவுபகல ன்றியே யுட்சராசரமுமதிலே, யொளிவெளியிலொளியாகி யுப நிடதநடனமா யூழிவிதியாழியெனவே, சிரமகுடமுடியிலேகன கமணியிசையிலே சிவஞானதீபமதுபார், திருமருவுசிவசோதிம தியெருகுகதிவீடு தெரிசனைகளாகிமுடியும், சரமுமது பதிசே வைசகலகலையனுராக சாயுஜ்ய பாதமருள்வாய், தற்பரானந்தச பைநிஷ்களானந்தசிவசச்சிதானந்தகுருவே. எ-ம்-(பாலையானந் தசுவாமிகள்)ஞானமாமோக்ஷமிதுதாண்டிமற்ற நியாயமெல்லா மாயமானதடி தானசங்கற்ப விகற்பசமயமுந் தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே. (அன்றியும்) அண்டமும் பிண்டமும்பாழா ச்சுவதுக்கப்பாலும்பெரும்பாழாச்சு உண்டில்லையென்று பராப ரப்ரம்மத்தையுகந்துகும்மியடியுங்கடி எ-ம்-(உபநிடதம்.)தே கமேதானெனல்சீவத்தொய்தமதுபோய்த் தெளிவுவரிலாகாயத் தின்வடிவேதானுப்ப், போகமாந்தனுகரணம்வாயுவைப்போலி ஙகப்பொருந்துமவனேயீசனப்பொலிவுத ன்னி, லேகமாயண்டமெலாங் கடுகளவாய்த் தோன்றுமவை யக ண்டாகார மதுவேயீசத்தொய்த, மாகமாமகண்டாகாரமுநீங்கி க்கடுகாவண்டமுந்தோன்றுதவிடத்தத்துவிதநிலையே. எ-ம்-(கை வல்யநவநீதம்.) இந்தநிச்சயமுத் தருளனுபவ மிருப்பதெப்படி யென்றாற், சிந்தையற்றபூமண்டலவிராஜனுஞ் சிசுவும்போற்சுக மாவர், பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினு மையாவ, ரந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர்கொசுகெனுமவர்களை

நகையாரோ. (அன்றியும்) பிறந்ததுண்டானலன்றோ பிறகுசாவ துதானுண்டாம், பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநா னே,பிறந்ததுநானன்றுஇப்பிரமமென்றந்தநானே,பிறந்ததுமி றந்ததற்ற பிரமமாநானேதானே. எ-ம்- (தத்துவராய சுவாமிக ள்.) உள்ளாய்ப்புறம்பா யுருவாயருவாகி, வெள்ளவெளி தானுய் வெறும்பாழாய்- நள்விருளாய், அல்லாய்ப்பகலா யனைத்துமாய ப்பாலா, யெல்லாமாய்நின்றேனுமியான்.எ-ம்- (திருவம்மானை) சத்தியமானதுசத்தேகாணம்மானை, தற்போதம்போனவிடந் த ற்பரமாமம்மானை. எ-ம்- (நெஞ்சொடுமெகிழ்தல்.) நீயொடுதன் னுலிவிண்டுநீானவாறே போலூமொடுபேரில்லானே டொன் றிஞய்நெஞ்சமடி. எ-ம்- (திருப்புகழ்.) அஞ்சுவிதபூத முங்கரண நாலு மந்திபகல்யாது-மறியாத,வந்தநடுவாதி யொன்றுமிலதா ன வந்தவொருவீடு-பெறுமாறு, மஞ்சுதவுசார லஞ்சயிலவேட ர் மங்கைதனைநாடி-வனமீது, வந்தசரணூர விந்தமதுபாடவண் டமிழ்விநோத-மருள்வாயே, (அன்றியும்.) சுட்டதுபோலாலசு விட்டிலகாசார துக்கமிலாஞான -சுகமேவி, சொற்காணுதீதநற் குணமூடாடு சுத்தநிராதார-வெளிகாண, மொட்டலர்வாரீச சக் ரசடாதார முட்டவுமீதேறு-மதிமீதாய், முப்பதுமாறுமுப் பதும்வேறான முத்திரையாமோன-மடைவேனே- எ -ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (௩௬)

முத்திரையை-என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தேழு செய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும், அதைஅநுபவித்தோரை யும்,அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளையும்,சாம்பவி நிஷ்டையின் விதிகளையும், அதன்கண்அடைகின்ற நாதாநந்தமு தலிய காக்ஷிகளையும், அவைகட் கதீதமாகிய மௌனநிலையின் இ லக்கணங்களையும், அப்யாசி அர்த்தாரூடன் பூராணரூடன் ஆகிய இம்மூவர்கள்மேல் வைத்துக்கூறினர்.

ஆத்மஞான நிஷ்டையில்மயக்கமற எறமாட்டாதோர்அம் மயக்கநீங்கிச் செபித்தற் குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய மலங் களைப் பரிபாகஞ்செய்வதற்கு மூலமாயும் விளங்கிய பஞ்சாக்ஷ ரத்தின் முறைமையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) பஞ்சாக்ஷரம் இருவகைப் படுமென்பதையும் அவைகளை உபதேசிப்போ ரிவரென்பதையுங் கூறல்,

(வேறு.)

அறைவேன்பஞ்சாக்கரவிதியைய் தூதான் றூலசூக்குமமாம்,
உறவேதிரோபமாதியாயுயிர் ஈறுதற்றூலமதாம்.........*
இறைமுன்னாகமலம்பின்னாவிசைத்தல்சூக்கமிவைகடமை.......*
முறைமேசமயகுருஞானகுருவான்மொழியப்படுங்காணே...*

(இ-ள்.) பஞ்சாக்ஷரத்தை (உச்சரிக்கு)முறைமையைச்சொல்லுகின்றேன் (நீங்கட்பாயாக) அந்தப்பஞ்சாக்ஷரமானது-ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமென்றும், சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரமென்றும்,இருவகைப்படும் (அவற்றுள்) திரோபாக்ஷரமுதலிலும் ஜீவாக்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது) ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம்- பதியக்ஷரமுதலிலும் மலாக்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது) சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரமாம்- இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்ஷரங்களைக்கிரமமாகச் சமயாசாரியராலும் ஞானுசிரியராலும்சொல்லப்படும்.---எ-று பின்னாகமென்பது, பின்னுவென விகாரமாயிற்று. தான்-சாரியை-காண்- முன்னிலையசை-ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

எனவே மொழிக்குமுதலில்- நகரமும்- அதற்குமுன்-.மகரமும்வரத்தொடுப்பது-ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம். இதுசமயகுருவினுல் உபதேசிக்கப்படும். மொழிக்கிறுதியில் -மகாமும் அதற்கயலில்-நகரமும் வரத் தொடுப்பது- சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரமாம். இதுஞானகுருவினுல் உபதேசிக்கப்படுமெனக்கொள்க.

அவ்வவருமாறு, பக்தபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்து நின்றதனுல்- நவ் வென்னுந் திரோதை இல்லை யென்னும் பொருளைச்செய்வதாகக்கண்டு தானுந்,தான்சேட்டிக்கிற ஆணவமும்,ஆணவமிழுப்பித்த சிவமும், அருளும், இந்தவேறுபாடுகளெல்லாம் அற மயங்கின ஆன்மாவுமறச், சர்வசூன்யம் பண்ணுதலால்-நவ்வாகிய திரோதையில்லை- மவ்வாகிய மலமில்லை-சியாகிய சிவமில்லை-வவ்வாகிய அருளில்லை- யவ்வாகியஆன்மாவில்லை- இத்தூலபஞ்சாக்ஷரம் நின்றமுறைமைஇவ்வாறுதரிசித்து இதில்ஆன்மஉபாதியாகிய மலத்தையும்- சிவவுபாதியாகிய திரோதையையும்- அதிந்துமுன்கிழானசிவமும் அருளும்மேலாகத்திரோதையும்- ஆணவமுங் கீழாக ஜீவாக்ஷரம் அருளினிடமாக நடுவே நிற்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரம்- உண்மையரல் சிவானந்தம் மேலீடாவது, சிவா

ரம் இச்சிவானந்த வருளாவது- வகாரம். இச்சிவானந்தமாகியசு கத்தைத்தான் அற நின்றநுபவிப்பது -யகாரம்- கீழான ஆணவத்தையும், மேலான சிவத்தையும் அநுபவிப்பதான ஆன்மாவைமலநீத் துநிற்பது-நகாரம்- ஆனந்தம்வளர்கைக்குத்தான்கெட்டுச் செல்லுவது- மகாரம் எனவறிக.

[இ-ம்.] ஸ்தூலசூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரங்களின் முறைமையையும் அவைகட்குரிய போதகனையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருநாவுக்கரையர்.) இல்லகவிளக்கதுவிருள்கெடுப்பது, சொல்லகவிளக்கதுசோதியுள்ளது, பல்லகவிளக்கதுபலருங்காண்பது, நல்லகவிளக்கதுநமச்சிவாயவே. எ-ம் - (திருவாசகம்.) நமச்சிவாய வாழ்க. எ-ம்- (சிவவாக்கியர்.) ஓநமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெலாம், ஓநமசிவாயமேவுணர்ந்துமெய்யுணர்ந்ததும். எ-ம். (பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்.) அஞ்செழுத்தினிலொருபுடைபதியெனவமரும், வஞ்சமுற்றுளவொருபுடை பாசமாய்வதியும், அஞ்சலின்றியவிடையினிற்பசுவெனத்துலங்கும், அஞ்செழுத்தினின்முறைமுதலறிந்தவர்பிறவார். எ-ம். வரும் மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (வாதவூரர்புராணம்)எவர்க்குமெஞ்ஞானமாமஞ் செழுத்தையுமுணர்த்தவேண்டி, யவத்தொழிலகற்றியாளுஞ் சிவத்தைமுன்னாகமாறித், தவப்பெருவடிவங்கொண்டார்தண்டமிழ்பாடுமன்பர்,செவிப்புலன்வழியேசிந்தை யுறத்திருவாய்மலர்ந்தார். எ- ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.) சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து, மவ்வெழுத்தஞ்சினடைவாம்- இவனின்று, நம்முதலாயோதிலருணுடாதுநாடுமருட், சிம்முதலாம்யாதுநீசென்று. (அன்றியும்.) அண்ணன்முதலா யழகாயெழுத்தஞ்சும், எண்ணிவிராப்பகலின்பத்தே- நண்ணி, அருளானதுசிவத்தை யாக்குமணுவை, யிருளானவைதீரவின்று. எ-ம். (திருவருட்பயன்.) சிவமுதலேயாமாறுஞ்சேருமேற்றிரும்பவநீயோதும்படி. எ-ம். (திருவிளையாடல்.) சூக்குமமஞ்செழுத்தினிற்சுத்தியபாசவிக்க, நீக்கிமெய்யானந்தவிளைநிலத்துய்த்துப், போக்குமிட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரணவடிவ, மாக்கினுரெனுதீவகம்போல்வருமண்ணல். எ-ம். (திருவாசகம்.) நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்,தேனுயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான் தானேவந்தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்கருள்செய்தான், ஊனுருமு

யிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.எ-ம். (பஞ்சாக்ஷ ரப்பதிபசுபாச விளக்கம்.) பானுவாமிறையெழுத்துவதமிழ்ஞரி பஙாயெழுத்து, ஊனமில்கண்ணேயாகுமுயிரொனுத்தனியெழு த்துத்,தினமில்விளக்கேயாகுஞ்செப்பியதிஙாயெழுத்து, நாணெ ஆமிருளேயாகுநவையுறுமவ்வெழுத்தே. எ-ம். வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. (ருசு)

(அ-லை.) சூக்ஷ்மகாரண பஞ்சாக்ஷரங்களைத் தியானிப்பவர் களிவரொனல்.

(வேறு.)

பதின்மரிலொருவர்நூற்றினிலொருவர்பகருமாயிரத்தினிலொ ருவர், அதிகமாமிலக்கத்தன்னிலே யொருவ ரரியகோடிகளினி லொருவர், கதிதருசூக்கவஞ்செழுத்தினையேகருதிடுபவர்களென் றறிதி, விதிதருபருவத்தவர்கள்காரணத்தைவிளங்குறச்செபித்திட த்தகுமால்..*

(இ-ள்.) பத்துப்பேரில்ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர் சொல் லுகின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லக்ஷம்பேரில் ஒரு வர் அருமையாகியகோடிபேரில் ஒருவர்மோக்ஷத்தைத் தருகின் றஇந்தச் சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானிப்பார்களென்றறிவா ய்-கிரமமாகப் பரிபாகப் பட்டவர்கள் காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை ஞானோதயமாகும்படி செபஞ் செய்யத்தகும்.—எ-று. ஏ - ஏ- ஆல்-அசைகள்.

எனவே, பெருப்பாலும் ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரத்தையே ஆசிரி யர்உபதேசிக்கமாணுக்கர்செபிப்பார்களென்றும்,சூக்ஷ்மபஞ்சா க்ஷரத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும், உபதேசித்தபோதி லும்மாணுக்கர் செபித்தல் அருமையென்றும்,இவ்விரண்டிலுஞ் சிறந்தது காரணபஞ்சாக்ஷரமென்றும், அது பரிபாகிகள்அல்லா தமற்றையோர்கள் செபித்துப்பரிக்கக் கூடாதென்றுங்கூறினரா யிற்று.

(ப-ம்.) சற்கருமங்களாலுஞ் சாத்திமுதலிய சாதுசங்கத்தா லும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் ப்ரசாதத்தா லும் அடைந்துவராநின்ற மலபரிபாகிகளென்பார்—விதிதருப ருவத்தவர்களெனக் கூறினர்.

[இ-ம்.] முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய சூக்ஷ்மகாரணப ஞ்சாக்ஷரங்களின் மகிமையைச் சொற்றன னொன்பதாம். (ருரு)

(அ-கை.) காரணபஞ்சாக்ஷரம் இன்னதென்பதையும் மகா காரணத்தையுங் கூறல்.

(வேறு.)

அஞ்செழுத்தின்விதி யெவ்விதமென்னி லரியதூலமொடுசூக்குமமேவும், பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமேனின்ற பெரியவெழுத்தினைப்பினுமுனுமிருவி, எஞ்சலில்லுயிர் நடுவினிலவவிசைத்தல் காரணமாகுமென்றறிதி, விஞ்சுநல்லருளிறையதாமிதனை விளங்குபக்குவர்க்கருள்வதுவிதியே........ ....*

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய) காரண பஞ்சாக்ஷரத்தின் முறை எப்படியென்றால் (சொல்லுவோங்கேளாய்உமைமைய)அருமையுற்ற ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரத்தின்(முன்னும்) சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரத்தின் (பின்னும்) பொருந்தியிருக்கின்ற (அழியத்தக்கதாகிய) திரோபமலாக்ஷரங்களை நீக்கி மிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பெருமை பொருந்தியபதிஅக்ஷரஞ் சத்தி அக்ஷரமாகிய விரண்டையும் முன்னும்பின்னும்நிறுத்தி குறைவில்லாத ஜீவாக்ஷரத்தைமத்தியிற்பிரகாசிக்கவிசைத்தல்காரண பஞ்சாக்ஷரமாகும் என்றறிவாய்-இதற்கும் மேலிட்டுவிளங்கத் தக்கதாகிய மோக்ஷ நன்மையைத் தருகின்ற அருளக்ஷரமும் இறை அக்ஷரமுங்(கூடியதே)மஹாகாரணமாம் இத்தமஹாகாரணத்தை(இருவினையொப்புமலபரிபாகஞ் சதுர்த்தாசத்தினிபாதம்) விளங்கிய பக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம்.—எ-று. ஒடுவென்பது இசை நிறை-ஏ- அசை.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரத்தின் விதிவிலக்காலாகிய காரணபஞ்சாக்ஷரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவிரதரபரிபாகிகளுக்கேபோதிக்கவேண்டு மென்பதையுங் கூறினுரொன்பதாம்.

காரணபஞ்சாக்ஷரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்.) நகரமாகிய சேரியை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியமயலெலாம்வேரொடுமறுத்து, வகரமாகியவனத்தினிலிருந்திளைப்பாறிச், சிகரமாகியநகரினை யடைந்தனன்சிவன். எ-ம்- (கண்ணுடையவள்ளல்.) அஞ்சக்கரமன்றிவேறொருமந்திரமாயினில்லை, அஞ்சிலிறையருளாவிதிரோதைசில்லாணவமற்,றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிலாவியந்த, வஞ்சிலிரண்டை யணையுமென்றான்கச்சியேகம்பனே-(அன்றியும்) ஒருதலமாணிக்கமுன்னொனக் குபதேசஞ்செய்தான், இருதலமாணிக்கம் பின்னரும்பேசிபிருளறுத்தான், இரிதலமற்றையவன்றலெ

ரூட்டியகங்கையின்மூ, வெரிதலைச்சூலத் தொடுநடிப்பான் கச்சி யேகம்பனே- எ-ம். (திருமந்திரம்.) அஞ்சுநடுவேயழியாத்தலங் காட்டி நெஞ்சிநடுவேநிறுத்தினனென்னந்தி, பஞ்சாக்கரத்தை ப்பகர்ந்துபதிகாட்டி, அஞ்சிலிரண்டை யறுத்தனனந்தியே-எ-ம் வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க.

மஹாகாரணம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) வாசிவாவென்றுவாசியைவைத்து, வாசியோடொன்றவகைய றிவாரில்லை, வாசியோ டொன்ற வகையறி வாளர்க்கு, வாசியோ டீசன் மகிழ்ந்திருந்தானே. எ-ம். (பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவி ளக்கம்.) பாசமாகியவிரண்டையும்படிறெனத்தள்ளி, நேசமாகி யவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்திக், காசநீங்கியகண்ணெனமுத் திலையக்காண்பாய், ஆசைநீங்கியநிலயிதுவிதத்கிலையையம். எ-ம். (கண்ணுடையவள்ளல்.) மந்திரமாவது மஞ்செழுத்தேயந்தமந் திரத்தில், ஐந்துபொருளையுங் காட்டியிரண்டின் வழியடைத்து, மூந்துமிரண்டின் வழியைத்திறந்துயர் முத்திதந்தான், கந்தன் கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே. எ-ம்(தாயுமானசுவாமி கள்.) ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி யற்புதமாய்நடந்தருளும், காரணமூணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென் கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனுற் போற்றியிப்புந்தியோ டிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத் தமியனேன்வேண்டி டத்தகுமே. எ-ம். (திருவருட்பயன்.) வாசியருளிய வைவாழ்விக் குமற்றதுவே, யாசிலுருவமுமாமங்கு. எ-ம். வரும் மற்றும் வ ருவன வற்றுற் காண்க. (௬௬)

(அ-கை.) மெற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்டெழு த்தை நீக்குவது என்னையென வினுதலும் அதற்கு உத்தரமுங் கூறல்.

(வேறு.)

இந்தவஞ்செழுத்திலிரண்டெழுத்தொழிப்ப தென்னையென் றுமையவள்வினவ, அந்தமிலின்ப துன்பவேதனையிலழுத்துவதிர ண்டெழுத்தாமால், சிந்தனைக்கரியசிவமிருபா லுஞ்சேர்ந்துயிர்ந டுவணைந்திலங்கும், ஐந்தெழுத் தினைய காரணமெனலாமதுமு த்திக்குறுதுணையாமே...*

(இ-ள்.) இந்த ஸ்தூலசூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரங்களி லிருக்கின் றநகார மகாரங்க ளிரண்டையும் நீக்குவது என்ன காரணமென்.

மதேவியானவர் கேட்கப் (பரமசிவனார் அநுக்கிரகிக்கின்றார்) மு டிவில்லாத சகதுக்கத்தாலாகிய பவரோகத்தில் முழுகச்செய்வ து அவ்விரண்டெழுத்தாகும் (அவைநீங்க) மனத்தால் நினைப்பத ற்கரியபதிஅக்ஷரஞ் சத்தி அக்ஷரமாகிய இரண்டும்முன்னும்பின் னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாக்ஷரம் நடுவிற் பொருந்திப்பிரகாசிக்கின் ற அஞ்செழுத்தையே காரணபஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படு ம். அதுவே மோக்ஷத்துக்கு மிருந்ததுணையாகும்.---எ-று. ஆல்- ஏ -அசைகள்.

(ப-ம்.) ஒருவன் தனதாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிகின்றபரிபா ககாலம் வருமளவும் சுழல்காற்றி லகப்படுகின்ற பஞ்சுபோல எக்கா லமும் பவசாகரத்தில் மயக்கமுற்று மூழ்கிநிற்பதற்குரிய ஒழி வின்றிய அகங்கார-மமகாரங்களைத் தருகின்ற உபயாக்ஷரமென் பார்—அந்தமில்லின்பதுன்ப வேதனையிலழுத்துவ திரண்டெழு த்தென்றும், அக்கடலுள் மூழ்கிக்கிடக்கின்றவனை முத்தியாகிய கரையிற்சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாக்ஷரமாகிய தெப்பமே மூ லமாகுமெனபார்— ஐந்தெழுத்தினையே காரண மெனலாமென் றுங்கூறினர்.

[இ-ம்.] பஞ்சாக்ஷரத்தினது சலக்ஷண விலக்ஷண வர்னங்க ளின்குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாக்ஷரமே தெப்பமென் பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்.) தனியனேன் பெரும்பிறவி ப்பௌவத்தெவ்வத்தடந்திரையாலெற்றுண்டு பற்றொன்றின்றிக் கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங்காலாற் கலக்குண்டுகாமவா ன்சுறவின்வாய்பட்டினியென்னேயுய்யுமாறென்றென்றெண்ணி யஞ்செழுத்தின்புணைபிடித்துக்கிடக்கின்றேனை, முனைவனேமுத லந்தமில்லாமல் லற்கரைகாட்டியாட்கொண்டாய் மூர்க்கனேர்க் கே. என்பதனாற் காண்க. (௩௭)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்கரந்தன்னை விளங்கவுரைத்தோ மேலியம்ப ல், பதியின்மனுவாமதையுளத்திற்பதித்தோர்பரமபதமடைவார், கதிசேர்செபமு நீங்காதோர் கருதிப்பலனே யடைவரென, மதி சேர்சடையெம்மண்ணலுமைமகிழவுரைத்தான்வாய்மலர்ந்தே*

(இ-ள்.) (கேளாய்உமையே) கிரமமாக ஸ்தூலசூக்ஷ்ம கா ரணபஞ்சாக்ஷரத்தை (மஹாகாரணத்துடன்) விளங்கும்படி(வி

வரமாகச்)சொன்னோம் இனிமேற்சொல்லவேண்டியதுபதியக்ஷ ரமாகிய மஹாமந்திரமாகும். அப்பதி யக்ஷரத்தை உள்ளத்திற் பொருந்தச்செய்தவர்கள் மேலான மோக்ஷத்தை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க (அந்தமனுவைச்சதாஜெபிப்ப வர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக் கொள்ளுவார்களென் றுபார்வதியார் சந்தோஷிக்க இளம்பிறையணிந்த சடையினையு டைய எமதாண்டவராகிய பரமசிவனார் திருவாய்மலர்ந்து அநு க்கிரகித்தார்.—எ-று. இன்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷ்காமிய த்தையடைந்த மனமானதுமேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசா ரமென்பார்—கருதும்பலனென்றார்.

[இ-ம்.] மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத் தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்ம விசாரமும் பெறுவர்களென்ப தாம்.

பதியக்ஷரம் இத்தன்மைத் தென்பதற்குப் பிரமாணம். (தி ருமந்திரம்.) நாயோட்டுமந்திர நான்மறைவேதம், நாயோட்டும ந்திர நாதனிருப்பிடம், நாயோட்டுமந்திர நாதாந்தசோதி, நா யோட்டுமந்திர நாமறியோமே. என்பதனாற்காண்க. (௬அ)

(அ-கை.) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க பேறறிவுடையோ னே சாட்சாத் சிவமெனல்.

இனத்தினிடத்துமுவகையினுஞ்சிநேகனிடத்துமனையிடத்தும் மனத்தான்மொழியாற்கரத்திடையுமருளுஞமலியிடத்தினுந்தா ன், எனைத்துநழுவவிடாதகத்தினிடையேயுய்ப்பானிறையெழுத் தை, மனத்துக்கரியயாமவனேயென்றான்பரமன்மலைமகட்கே*

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தைக் கோபத்தினாலாயினுஞ் சந்தோ ஷித்தினாலாயினும் (பகைவனிடத்தாயினும்) சிநேகனிடத் தாயி னும், இல்லாளிடத் தாயினும், கழுதையினிடத் தாயினும் பயங் கொள்ளச்செய்யும் நாயினிடத்தாயினும், மற்றும் எத்தன்மைப் பட்டவிடத்தாயினும், மனத்தினாலுஞ் சொல்லினாலுஞ் சோரவி டாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயேசெலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலு ம் நினைத்தற்கரிய நாமென்று சொன்னார் பரமசிவனார் உமாதே விக்கு. —எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். சிநேகனென்றமையால், பகை வனெனவருவிக்கப்பட்டது.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (௬௯)

(அ-கை.) அம்மனுவை யுள்ளத்தி லடக்காதவர்கள் செய்வ னபயன்படாவெனல்.

(வேறு.)

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணும்பூசையவமாகும்.....*
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுஞ்செபமுமவமாகும்.....*
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுந்தவமுமவமாகும்... ...*
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுமறங்களவமாமே.........*

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்ற பூசை வி ணாகிப்போகும் பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்றசெபமு ம்வீணாகிப்போகும் பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள்செய்கின்ற தவ மும்வீணாகிப்போகும்பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள்செய்கின்ற(ஆ த்மவிசாரமாகிய)தருமமும்வீணாகிப்போகும்—எ-று.ஏ-அசை.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (௬௰)

(அ-கை.) அம்மனுவை மனதி லடக்கினோர்க்கே மஹாகா ரணத்தை உபதேசிக்கத் தகுமெனல்.

(வேறு.)

இந்நிலையாமிறையெழுத்தையுளத்தடக்குமவனே யிவ்வுடம்பி னுடனிருந்துமிலங்குபரகதியை, அந்நிலையேயடைவனெனவண் ணல்மலைமாதுக் கறைந்தனனுலஃதுமோராண்டுளத்திலடக்குந், தந்நிலைமையுடையவர்க்குப்பாகுரவன்மகிழ்ந்தேசாற்றுகமாகா ரணத்தைத்தமதுளத்திலடக்கா,நன்னிலையாம்பக்குவரல்லாதவர் க்குத்தானேநவின்றிடவொண்ணாதெனவேநவிலுவர்நல்லவரே,

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பதியக்ஷரத்தை மனதினிடத்தி ல் அடக்கத் தக்கவனே இத்தேகத்தோ டிருந்தும் அந்நிலைப்ப டியே ப்ரகாசிக்கின்ற மோக்ஷத்தை அடைவானென்று பரமசி வனார் உமாதேவிக்கு அநுக்கிரகித்தார் அந்தப்பதியக்ஷரத்தையு ம் ஒருவருஷம் மனதினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமது நிலையையு டைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தை உயர்ந்தஞானாசாரி யர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப்பதியக்ஷரத்தைத் தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகிகளல்லாதவ ர்களுக்கு அந்தமஹாகாரணத்தைச்சொல்லத்தகாதென்று சொ ல்லுவார்கள் மேலோர்கள்.—எ-று. தான்-சாரியை- ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ -ஏ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆசிரியர் சற்சீடனுக்கு மஹா காரணத்தை உப தேசிக்கவேண்டு மாயின் ஒருவருஷம் அவனைச்சோதிக்கவேண்டு மென்பதாம். (௪௧)

(அ-கை.) காரண மஹாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர் அனுசாரிய ரென்றும் அவைகளை உபதேசித்தற்குரியமுறைமையோர் இவர்களென்றுங் கூறல்.

(வேறு.)

ஞானதேசிகன்மா காரணப்பொருளை நவிலுதற் குரியவனு மால், ஈனமாம்பொருளினிச்சையா லிதனையியம்புவோன்றேசிக ப்பதராம், மோனதேசிகனேமுத்தியின்பொருளைமொழிகுவனருளிறைமுடிவில், ஆனதேசிகன்மாகாரணந்தன்னையருளுவனாக மவழியே..*

(இ-ள்.) காரண மஹாகாரணப்பொருள்களைப்(பரிபாகிகளையறிந்துநிராசையால்) உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞான குருவாவர் அற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினாலே இவற்றை சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப்ரஷ்டராவர் (இவற்றுள்) காரணபஞ்சாக்ஷரத்தை மௌனாசிரியரே உபதேசித்தற் குரியராவர் மஹாகாரணத்தை அருளிறை வடிவங்கொண்ட சிவஞான தேசிகருஞ்சிவாகமங்களின் முடிவிற்சொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ் செய்வார்.---எ-று. ஆல்- ஏ- அசைகள்.

[இ - ம்.] மாணாக்கரது பரிபாகத்தை யறிந்து இருவிதப் பொருள்களைப்போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம்(௪௨)

(அ-கை.) நிஷ்டை அநிஷ்டை இவை யெனல்.

இப்படியாயவுபபதன்மனுவையெழிற்குரு வருளிடப்பெற்றுச்,செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுசெபிக்கச்சிந்தையுமோயுமதோய்ந்தால், அப்படிதானேயாதனங்கட்டியசைவறவிருப்பதேநிட்டை. துப்புறுகரணமசையுமேயானுற்றுரிசுறவநிட்டையென்றுணரே...*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டக்ஷரங்களாலாகிய நலமான மஹா காரண மந்திரத்தை ஞானசுந்தரம் பொருந்திய ஆசிரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச்சொல்லுதற்கரிய செபத்தை

புஞ் செய்யாமற்செய்ய மனமும் ஒடுங்கும் அம்மனம்ஒடுங்கி ந ல்அவ்வண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கிக்கொண்டு சலன மில் லாமலிருப்பதுமேஞானநிஷ்டையாகும் பரிசுத்தம்பொருந்திய அந்தக்கரணஞ் சலிக்குமாயின் குற்றமுள்ளதாகிய அநிஷ்டையெ ன்று அறிந்துகொள்வாய்.எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹா காரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து மனதைக் கண்டத்தில் அசைவறநிறுத்திஅப் பொருளை நினையாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார்— செயியாது செயிக்கவென்றும், அங்ஙனம் நினையாமல் நினைக்க அதிலெழுஞ் சுகத்தினால் அம் மனமும் உன்முகப் படுமென்பார் — சிந்தையு மொடுமென்றும், தன்மாத்திரைகளின் சாத்விக அம்ஸ சமஷ்டி யில் தோன்றிய தெனவும், எப்பொருளையும் அறிதற்குக் கருவி யெனவுங் கூறுவார்— அந்தக்கரணமென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்] மனத்சூதநசித்து அறிவாய்விளங்குவதே ப்ரம்ம நிஷ்டையென்பதாம்.

சிந்தையானது மேவாயின் அப்படியே அசைவற் றிருக்க வேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (நாலடி) ஊக்கித்தாங்கொ ண்டவிரதங்களுள்ளுடையத், தாக்கருந்துன்பங்கடாந்தலைவந்த க்கால், நீக்கிநிறூஉமுரவோரேநல்லொழுக்கங்,காக்குந்திருவத்த வர்-எ-ம்(திருவள்ளுவர்)எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண் ணியார், திண்ணியராகப்பெறின். (அன்றியும்.) துன்பமுறவரி னுஞ்செய்கதுணிவாற்றி, யின்பம்பயக்கும்வினை. எ-ம். (அருட் பிரகாசம்.) கடைதருதீப்புகை கால்வருத்தங்கொடுலகைநெகிழ்ந் து, விடினவிந்தாக்கவொணுத்துப ரொய்தலின் வெம்பொறிவா ய்ப், படர்தருசித்தமொருகாலடங்கிற்பினைப்படாதத், தடைசெ யல்வேண்டும்படர்ந்தாலெவர்பின் றடுப்பவரோ. எ-ம். (ஞானவா சிட்டம்.) வருந்திமுயன்று மனத்தன்னைமாற்றி யில்லையுண்டென் று,திருத்தபதத்திலிருந்திடுவாயிடர்தீர்நெஞ்சமிடரின்றிப்,பொ ருந்தல்வேண்டுமனம்வென்றூற் புவனமூன்றுந்துரும்பாகுந், தி ருந்தவினிதென்றெனவெல்லாந்தீதாய்த்தோன் றின்மனமாளும். எ-ம். (தேவிகாலோத்ரம்.)ஆராதசித்தமானதோர் காலத்தடங்கு மானுற், பேராமல்வருந்திக்காத்துப் பின்னைச்சிந்தனைகள்சென் று சாராமல்வல்லவாறுதநித்துச் சார்வானவெல்லாஞ், சேராம ன்மயக்கநீக்கித்திரமாகச்செய்து கொள்வான். எ-ம். வரும் மற் றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (௨௬)

இதிற்கூறியஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரமாதியாய் வருவன வற்றைக்குருசம்ப்ரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பத்துச்செய்யுளாலும் ஞானநிஷ்டையிலிருக்கும் மயக்க நீங்கும்படிச் செபித்தற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்திரிவிதமாமென்பதையும் மஹாகாரணப்பொருளையும் அவற்றுள் சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ணங்களின்பயன்களையும் அவற்றுட் காக்கவேண்டிய அக்ஷரம் இத்தன்மைத்தென்பதையும் அவைகட்குரிய ஆசிரியனையும் மாணாக்கனையும் நிஷ்டையின் அனுபவ நிச்சயத்தலையுங் கூறினார்.

(அ-கை.) முன்சொல்லிய மயக்க நீங்காத நிஷ்டாபரர்கள் மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இந்நிலைமுத்திபடைந்தவர்சநந மெடாதொழித்திடுவோரானால், முன்னமோதிடுமம்மூட நீங்காதோர் மூத்தியையுறும்வகையுளாயென், றுன்னியேயுமையாள் வினவலுமவர்தா முற்றசாதனையைநீங்கா து, மன்னியேயிறந்தான் மறுசநநத்தில்வரமைவிடுறுவவொன்றிசைத்தான்........................ ......*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைப்பெற்று (மயக்கநீங்கிச்) சீவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத் தாங்காமல் ஒழிப்பார்களேயானால் முன்சொல்லிய (அச்சிவயோகத்திற்றோன்றிய) அந்த மயக்க நீங்காதவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்வகையைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று தேவியானவர் யோசித்துக்கேட்க அந்தமயக்க நீங்காதவர் தாமடைந்தநிஷ்டையில் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருந்து இறந்துபோவாராயின் மறுசன்மத்தில் (சிவஞானநிஷ்டையைப்பெற்றுமயக்கநீங்கி) வண்மையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவாரென்று சொன்னார் பரமசிவனார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்கார முடையவர்தமக்குப்பரமசிவமேகுருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிக்காருண்யத்தால் திருவடிகளைச்சிரத்திற்சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகத்துடனே பார்த்து நினைத்து விபூதியினாற் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்துகாட்டிய, மயிர்ப்பாலமீதிற் சுத்ததெளிவுகொண்டேநிச்செல்லும்,உண்மைநிலையில்முத்திசகலமும் முத்தி கேவலமும்விட்டு நீங்கிச் சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தராமேனென்பார்— இந்நிலை முத்தியடைந்தவரெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] அர்த்தாரூடர்கள் பூர்ணாரூட ராவதற்கு முன்னம் தேகவியோகத்தை யடைந்தால் மறுசநநத்தில் முத்திபெறுவர் களென்பதாம். (௪௪)

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்டையைப் பெறுவதற்கே துலைக் கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்ந்நிட்டைவிடா துசாதித்தோருறுவர்நன்முத்தியை

யென்றும், மற்றவம்மூட நீங்கிலார்முத்திமறுபவத்துறுவரொன் றனைத்திர்,குற்றமினிட்டையடையுங்காரணத்தைக்குழகநியுரை யெனவினவப், பற்றறுபரமனுமையவண் மகிழப்பண்பொடுப கர்தல்மேயினனால்..................................*

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய நிட்டையை இடைவி டாமற் சாதனஞ் செய்தவர்கள் நல்லமோக்ஷத்தை அடைவார்க ளென்றும் வேறுகிய அம்மூடத்தன்மை நீங்காதவர்கள் மறுச ன்மத்தில் மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளுவார்களென்றுந் தி ருவாய்மலர்ந்தீர் சவுந்தரிய சிரேஷ்டரோ? தேவரீர்குற்றமில்லாத நிஷ்டையை (இனிவுயிர்கள்)அடைவதற்கேதுவை அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று கேட்கமாயாரகிதராகிய பரமசிவனார் பார்வதி யார் மகிழும்படி பரமசாந்த குணத்துடனே சொல்லத்தொட ங்கினர்.---எ-று. ஆல்-அசை.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன்ம யசமாதியென்பார்---குற்றமிலிட்டையெனக்கூறினர்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (௪௫)

(அ-கை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனு க்கு முப்பத்தாறுவது சநநத்தில முத்தியெனல்.

(வேறு.)

செய்யுநிட்டையைச்செப்பத்தெளிகிலா.......*
தையமாகவகத்திற்கொளுமவன்...................*
உய்யுமுப்பதிறும்பவத்தினில்.....................*
வையநீங்கியேமன்னுவன்முத்தியில்..............*

(இ-ள்)மஹான்களால் செய்யத்தக்க ஞானநிஷ்டையை ஆசிரி யர் உபதேசிக்க (உண்மையென்று) தெளியாமல் சந்தேகமாக ம னத்தில் நினைத்துச் செய்கின்றவன் (அச்சநநமுதல்) முப்பத்தா

ருவதாசநநத்தில்இப்பூமியிற் பிறவியையொழித்துஉச்சீவிக்கும்படி மோக்ஷத்திற் சேர்ந்து நிலைபெற் றிருப்பான்.---எ- று. ஏ- அசை.

[இ-ம்.] சதாசாரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்டையைச் சத்தியமாகக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (௪௬)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுண்டென்று நினைப்பவனுக்கு முப்பத்தொன்றாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைநிட்டருமுண்டென்றுளத்திடைத்......*
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்................*
நண்மைமுப்பத்தொன்றாம்பவத்தினில்............*
வண்மையாகமெய்ம்முத்தியின்மன்னுவான்.......*

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய ப்ரம்ம நிஷ்டர்களும் (உலகத்தில்) உண்டென்று மனதினிடத்தில் நிச்சயமாக எண்ணி நன்மைபொருந்தத் தியானஞ் செய்கின்றவன் முப்பத்தொன்றாவது சநநத்தில் வளமைபெறும்படி நற்நிலைமையாகிய உண்மை மோக்ஷத்தைப் பெற்று நிலைபெறுவான்.—எ-று.

[இ-ம்.] மஹான்களெங்குமுண்டென்று தியானிப்பவன் புமான்களுள் புண்ணியோத்தமனென்பதாம். (௪௭)

(அ-கை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்தி லிருந்துகேட்டவனுக்கு முப்பதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டரிருக்குமந்நாட்டினில்............*
மோனவார்த்தைமொழிந்திடக்கேட்டவன்........*
தானுமுப்பதாமாகந்தவத்தினால்.......................*
ஆனமுத்திப்பதத்தைபடைவனால் ....*

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிருக்கும் அழகிய நாட்டில் மோனநிலைக்குரியமஹாவாக்யத்தைச்சொல்ல (உணர்வின்றிக்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாஞ் சநநத்தில் (முன்) னேரிட்ட தவத்தினால் மோக்ஷமாகிய பதம் அடைவான்.— எ - று. தான் - ஆல்- அசைகள்.

[இ-ம்.] சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்த ஸ்ரவணம் அவசியங்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (௪௮)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

செப்புநிட்டாபரருக்குச்சிற்றையோ........*
டொப்பின்மாடமோடுக்கமுஞ்செய்பவன்........*
இப்புவிக்கணிருபத்தெட்டாம்பவந்...... ....*
தப்பிலாதமெய்ம்முத்தியைச்சாருமால்...........*

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிட்டாபரருக்கு அன்போடும் ஒப்பில்லாத மாளிகையைத்தந்து சந்தோஷம் உண்டாகச் செய்கிறவன் இப்பூமியினிடத்தில் இருபத்தெட்டாவது சநநத்தில் குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தை அடைவான்.- எ-று. ஆல்-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன் இப்பூமியில் மானிடனாய்ப் பிறந்ததிற் பயனின்றென்பதாம். (சகூ)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்குச் சதா அமுது படைத்தவனுக்கு இருபத்தைந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டாபரருக்குநாடொறும்............*
போனமாதிபொருந்தவுதவுவோன்...............*
ஈனமில்லாவிருபத்தைந்தாம்பவம்............ . ..*
மானமுத்திமையமன்னுதற்ண்ணமே..............*

(இ-ள்.) பிரமநிஷ்டாபரருக்கு நாள்தோறும் போசன முதலானவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லாத இருபத்தைந்தாவது சநநத்தில மேன்மை பொருந்திய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம் --எ-று- எ-அசை- போசனமென்பது போனமென நடுக்குறைபாய் வந்தது.

[இ-ம்] அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போடும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நற்கதி கிடையாதென்பதாம். (ருய)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் உடுக்க வஸ்திரங் கொடுக்கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுதிருமலயோகியர்........... .....*
கட்டவேறற்கலைகளுதவுவோன்.................*

இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத்.................*
தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.................*

(இ-ள்.) ப்ரம்ம நிஷ்டையைப் பொருந்திய மலரகித மாகிய யோகீஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்டமாகக் கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் அவாங்மனோ கோசரமாகிய பதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிசமாம்.—எ-று ஏ-அசை-

[இ-ம்.] நிஷ்டாபரர்களைவஸ்திராலங்காரஞ்செய்து பாரா தவன் முகத்திற் படைத்தகண் புண்ணெனபதாம். (௫௧)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடையபதத்திற்பணிகின்றவனு க்கு இருபதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சாதனைக்குண்முயலுந்தகைமையோர்.........*
பாதமுச்சிப்படியப்பணிபவன்.....................*
ஓதுமங்கமொருபதிரட்டியில்.....................*
தீதில்வீடுபெறுவதுதிண்ணமே.....................*

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையில் முயற்சிசெய்யத் தக்க பெருமை பொருந்தின வர்களுடைய திருவடிகளிற் சிரசு பொருந்தும்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்றஇருபதாவது சநநத்தில்குற்ற மற்ற மோக்ஷ வீட்டைப் பெற்றுக் கொள்வது நிச்சயமாம்.— எ-று- ஏ- அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்ம நிஷ்டர்களுடைய பாததாமரையில் வண ங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷ னென்பதாம். (௫௨)

(அ-கை.) ப்ரம்ம நிஷ்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப் பெற்றவனுக்குப் பதினாறுவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல்லுண்மைநிட்டாள்கையிற் ....*
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்.........*
தப்பில்லார்பதினாறுந்தனுவினில் ....*
எய்ப்பின்முத்தியையெய்துவதுண்மையே..........*

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப் பொருந்திய சத்தியஞானநி ஷ்டாபரரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணையைப்பெ ற்றுக்கொள்பவன் தவறுத லில்லாமல் ஒப்பற்ற பதினாறுவதுசந

நநத்தில் அழியாத மோக்ஷத்தை அடைவது சத்தியமாம்.எ-று ஏ-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டா பரரால் சிவபூசையைப் பெறுகின் றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவ னென்பதாம். (௫௩)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிடத்திற்பணிவிடைசெய்கின்ற வனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சாற்றுநிட்டையைச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்..*
ஆற்றுநற்பணியன்பொடுசெய்பவன்...........*
ஏற்றுபீராறியன்றதனுவினிற்..................*
போற்றும்வீடுபொருந்துவதுண்மையே.........*

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்தஉண் மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்யத்தக்க நற்பணிவிடை களைப்பக்தியோடுஞ்செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்தச் செய் யும் பன்னிரண்டாவதுசநநத்தில்யாவராலுந்துதிக்கத்தக்க மோ க்ஷவீட்டைச் சேருவது சத்தியமாம் —எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடை செய்கின்றவனேயாவராலுந்தொழற்குரியவ னென்பதாம்(௫௪)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலிய வைகொள்ளுகின்றவனுக்குஎட்டாவதுசநநத்தில்முத்தியெனல்

ஓதுசாதனையுற்றவர்சேவடிச்..................*
சீதநீரொடுமிச்சமுமேற்பவன்...................*
தீதிலெட்டாந்தனுவிற்றிகழ்தரும்..............*
ஏதின்மேன்மைவீடெய்துமினிதரோ............*

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்களுடை யகுளிர்ச்சிபொருந்திய பாதோதகத்துடனே பரிகலத்தையும் * அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவது சநநத்தில்ப்ர காசிக்கின்ற நன்மையைத் தருகின்றமேலாகிய மோக்ஷவீட்டை இன்பமாகச்சேருவான்.—எ-று-அரோ-அசை.

[இ-ம்.] மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல ப்ரசாதத் துக்குடையவனே சிவஸ்வரூப மென்பதாம். (௫௫)

---

* அங்கீகரித்தலென்பது உட்கொள்ளுதலாம்.

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய திருவுருவங்களைப்பரிசித்துத் தொண்டுசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

மன்னுயோகமருவுவோர்தேகமு..........................*
நன்னயம்பெறுபாதநளினமும்..........................*
பின்னமின்றிப்பிடித்தேவல்செய்பவன்..................*
பன்னுமைந்தாம்பவத்திவ்வீடெய்துவான்.................*

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தி யிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்ல நயம்பெற்ற பாததாமரையையும் அபின்னபாவமாகப் பரிசித்துத்திருத்தொண்டு செய்கிறவன்சொல்லுகின்ற ஐந்தாவது சநநத்தில் மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவான்.—எ-று.

(ப-ம்.) ஆத்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகட்டறுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப் படுத்திக்கொள்ள நல்லவளமைதங்கிய சுயம்ப்ரகாசமான பரிபூரணாநந்த சுகமே ப்ரத்தியக்ஷமாகத்திருவுருக்கொண்ட திவ்ய சரணங்களென்பார்—நன்னயம்பெறுபாதமென்றார். சிரசிற்சூட்டிக்கொள்ளவுங்கண்களிலொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பிலணைத்துக்கொள்ளவுங் குளிர்ச்சிபொருந்தி யிருதுவாயிருக்கத்தக்கதாகையால் நளினமென்று திருவடிகளையுருவகஞ் செய்தார்.

[இ-ம்.] மஹான்களுடைய அருள்மேனியையுந் திவ்ய சரணாரவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாகச் சிசுருஷை செய்பவனுடைய ஆத்மானந்த செல்வத்துக்குச்சமமான துஜகத்தில்வேறின்றென்பதாம். (௯௪)

(அ-கை,) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டு செய்து பூசித்து அமுது படைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்திலேயேமுத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதுயருண்மைநிட்டாள்தமக்.....................*
கப்பொடன்னமுமர்ச்சித்துதவியே.......................*
தப்பிலேவலுந்தான்செயும்புண்ணியற்....................*
கெப்பின்முத்திமெயடுக்கும்பவத்திலே.................*

(இ-ள்.) சமானாதிகராகி உயர்ந்த வுண்மையாகிய ஞானநிஷ்டையார்களைப் பூசித்து அன்னபானாதிகளைக் கொடுத்துத் தவறுதலில்லாமல் திருத்தொண்டு செய்யத்தக்க (ஞானநிஷ்டையையுடைய) புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்த ஜநநத்திலேயே அழியாதமோக்ஷம் கிடைக்கும்.—எ-று. ஏ-ஏ- அசைகள் புண்ணியமென்றதனால் ஞானநிஷ்டையை யுடையவனென்று வருவிக்கப்பட்டது.

[இ-ம்.] ஆத்மவிசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ உபசாரத்துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டு செய்கின்றவனே ஞானஸம்ஸ்காரத்தினால் திருவுருக்கொண்டு சதாசாரியரால் ஆத்மஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்தி செய்யவந்தவனென்பதாம். (௫எ)

(அ-கை.) மேற்சொல்லிய வண்ணம் அன்புசெய்கின்ற மாணுக்கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூரணகிருபையோடும் அனுக்கிரகிப்பரெனல். (மே று.)

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய......*
அந்நிலைப்பரகுருவருள்சுரந்தினிதாக...... ....*
உன்னுதற்கருமொருமொழியருளினுதவித் ....*
தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றயையால்.,...... ..*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்டதிருத்தொண்டுகளெல்லாங்(குறைவறச்) செய்யத்தக்கவர்களுக்கு (ப்ரம்மானுபவம்) பொருந்த அழகிய மௌனநிலையையுடைய ஞானாசிரியர் உளத்தில் அருளானந்த முண்டாகிஇனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹாவாக்கியப் பொருளைக் கிருபாநோக்கத்தால் அநுக்கிரகித்துத் தயையினால் தனதுஸ்வரூப நிலையாகிய ப்ரம்மநிஷ்டையி லிருக்கச் செய்வார்.—எ-று.

[இ-ம்.] ஞானாசிரியர் தமக்குவுள்ளன்போடும்பணிவிடை முதலியவை செய்யத்தக்க மாணாக்கர்களுக்குத் தமதுண்மை நிலையைஅருள்செய்வதே அவருக்குஉரியதர்மமென்பதாம் (௫அ)

உற்றமெய்யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினான்கு செய்யுளாலும்ஆசிரியருபதேசித்ததில்சந்தேகங்கொள்பவனாதியோரும் சத்துக்களையடுத்துச்சர்வபூசா வுபசாரத்தோடுந்திருத்தொண்டு செய்பவர்கள் முத்திஅடையுங் காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப்போதிக்கக்கடவரென்பதையுங் கூறினர்.

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்களுக்குப்பூசைவேண்டுவதின்றென்றும் அவர்களின்பூசைஇத்தன்மைத்தென்றும்,கிரியாபூசைக்கதிகாரிகளிவரென்றும்,சிவயோகிகளிவரென்றும்,கிரியாயோகமிதுவென்றும், அத்தயோகஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிறவியொழியாதென்றும், சிவயோகிகளே முத்திபடைவ ரென்றும், அச்சிவயோகநிஷ்டையைப் புமான்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவப்ரமாணங்க ளிவையென்றுங்கூறுவான் தொடங்கி வைத்தமுறைப்படியே நிஷ்டாபரர்களுக்குக் கிரியாபூசைவேண்டுவதில்லையேல் உலகோர் அப்பூசையை விடுவரோ யெனவினுதல்.

(வேறு.)

இப்படியாயநிட்டைசாதனையிலிசைந்தினிதிருப்பவர்தாமும்,
ஒப்பறும்பூசையொழித்திடல்வேண்டுமென்றுமைக்கிறையவனுரைப்ப,அப்படியாமேலவனியோரெல்லாமருச்சனைவிடுருவரோயென், றிப்படியிசைத்தாளுமையவடாளுமிணையிலாவிறைவனைநோக்கி.................................*

(இ-ள்) இத்தன்மைப்பட்டப்ரம்மநிஷ்டாசாதனத்திற்பொருந்தி இனிமையாக இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியா பூசைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தேவியாருக்குப் பரமசிவனார் சொல்ல அதைக்கேட்ட அத்தேவியாரும் சமானரகிதராகியபரமசிவத்தைப்பார்த்து நிஷ்டாபரர்களே பூசையைவிடுவர்களாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களேயென்று இவ்விதமாகச்சொன்னார்.—எ-று.தாம்-தான்-சாரியைகள்.

[இ-ம்.] உலகத்தார் கிரியாபூசைகளில் நின்றும்வேறுபடாமையைநோக்கி வினுவினதாம். (௫௯)

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்கள்செய்யுஞ் சிவபூசை இஃதெனல்.

அத்தனுமொழிவானிட்டை சாதகரர்ச்சனையெனவறைவதே
பூசை, கைத்தலமமருமுடையவன்றனக்குக்கனகுருபாதநீராட்டிச்,சுத்தமாகியவெண்ணீறணிந்ததனுற்சோடசபூசையுஞ்செய்தே, இத்திறம்புரித லேயவர்பூசை யெனவிறை யியம்பினனெடுத்தே.................................*

(இ-ள்.) பரமசிவனாருந் (தேவியாரைப் பார்த்துச்) சொல்லுவார் ப்ரம்ம நிஷ்டா சாதகர்கள் பூசைசெய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்க ளாகில் அதுவே வேதாகம முறையின்படிசகலபூசாஉபகரணங்களையுங்கொண்டுபூசைசெய்ததற்குச்

சமானமாம் (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்ய வேண்டுமாயின்) கரமிடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டலிங்க மூர்த்திக்குப் பெருமைபொருந்திய குருபாதோதக அபிஷேகஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்தியவிபூதியைத்தரித்து அந்தவிபூதியினுற்சோடசவுபசாரபூசையுஞ்செய்து மேற்சொல்லியபடி நிஷ்டைசெய்வதே ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதியென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத் தருளினார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள் - வாக்கென்றதனால் மனமும்வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) எங்கும் வியாபக சைதன்யமான பரிபூரண மனத்தோடும்விளங்குகின்றஞான நிஷ்டாபரர்கள்சிவார்ச்சனைசெய்யும்படிநினைப்பதுஞ் சொல்வதுமே உலகத்திற்கிரியாபூசைக்கதிகாரிவிதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக் கொக்கு மென்பார்—நிட்டைசாதகரர்ச்சனையென வுறைவதே பூசையெனக் கூறினார்.

[வி-ம்.] பூசாகோடி,தோத்திரம். தோத்திரங், கோடிசெபம்.செபங்கோடி, தியானம். தியானங்கோடி, நிஷ்டை. நிஷ்டைகோடி,மனோலயம்.என்றுவேதாகமங்களால்விதிக்கப்பட்டும்மேலோர்களால்கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயம்பெற்ற சிவயோகிகள் மனோ வாக்கினால் சிந்தித்துச்சொல்வதே பூசையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மானந்தபூசையன்றி வேறுபூசை இல்லையென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) தேகமுதற்பிரிவுகளாய்ச்சிறியனவாம்பொருள்களிலத்தெய்வமுண்டோ, பாகமறப்பணிபெறவடிமுடிவற்றளவுணர்வேபரமபோத, மாகலினுலகுதெய்வமருச்சித்தற்குரித்தாகுமறிவிலாத, மூகருக்கு வடிவமுதலருச்சனையேயியல்பென்றுமொழியுமன்றே. (அன்றியும்) அறிவுசமபாவனைசந்தோடமெனுமலர்களாலந்தத்தேவாம், பிறிவரியவாத்துமதத்துவத்தைபருச்சிப்பதே பெரியபூசை, குறிவடிவிற்பூசனைபூசனையல்லவகண்டமெனக்கூறுந்தெய்வ,நெறிகொள்புறத்தொழில்களானேராதிங்கதனுலே நிறையுமின்பம். எ-ம்-(பசுபதிபாசவிளக்கம்) சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார்தத்துவக்கந்தமும்வேண்டார்,கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார்கூறுமால்விரதம்வேண்டார், மூர்த்திசேவையுமேவேண்டார்முன்னவன்பூசைவேண்டார், தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞானசின்மயமானமேலோர்.எ-ம்-(சிவானந்தமாலை.) எங்குஞ்சிவாலயமாமெங்குஞ்சிவமாகு,மெங்குஞ்சிவனடிமையெங்குமாட்ப்- பங்கறவே, நிற்றல்சிவபூசைநின்றநிலையாற்றிறைவிற், பற்றெழிதல்பூசாபலம். எ-ம், (சிவப்பி

ராசம்) மன்முதற்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கிஞானக், கண்ணினிலுன்றியந்தக் கருத்திறு லெல்லைவுநோக்கி, யெல்லையஞ்செழுத்துமாதியிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல், புண்ணியன்றனக்குஞானபூசையாப்புகலுமன்றே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௬௰)

(அ-கை.) கர்மகாண்டிகளும் பக்திகாண்டிகளும் பண்ணும் பூசை இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள்பூசனைபுரிதலியல்பதாமிவ்விதபூசை, செப்பிடுங்கன் மகாண்டியுங்கிரியா காண்டியுஞ்செய்பொணுதவர்கள், திப்பிபசைவாகமவிதிப்படியேசெய்யவேண்டிடுதலையியல்பாம், இப்படியன்றிச்செய்பொணுதென்றே யிறையுமைக்கியம்பினனன்றே ....*

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மநிஷ்டர்கள்பூசைசெய்தல் முறைமையாம் இவ்விதமாகிபபூசையைச்சொல்லுகின்ற * கர்மகாண்டத்துக் குரியவர்களும் * பக்திகாண்டத்துக் குரியவர்களுஞ்செய்யக்கூடாது அவர்கள்தெய்வீகமான சைவாகமத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியே செய்யும்படி விரும்புதல் முறைமையாம். இந்தக்கிரமந்தப்பிச் செய்யக் கூடாதென்று உமைக்குச்சொன்னார் பரமசிவனூர்.—எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-அசைகள்

[இ-ம்.] சகல கர்மத்துக்கும் நாமேசாக்ஷியென்பவர்களாகிய ஞானகாண்டிகள்தவிர ஏனையோர் பூசைசெய்யவேண்டுமென்பதாம். (௬௧)

அ-கை.) சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படிநிட்டைதன்னிலேயிருந்துமியல்பொடுதன்னனுபவத்தை, ஒப்பிலாவரசத்கமைச்சுவைப்பதும்பா லுயர்குருபரத்துணைத்தளவில், மெய்ப்படுகுரவன்பின்னிகழ்வதன்ன விளம்பிடக்கேட்டதிகுனரோ, ஒப்பின்மாயோகராலாதவர்கிரியாகாண்டியென்றுரைத்திடப்படுமால்....................................*

---

* கர்மகாண்டி, தேக-கிரக- கிருத்தியாதிகளில யானெனதென்னும் அகமமதை யுள்ளவனெனவும்.

* பத்திகாண்டி, சகலகிரியையும் ஈஸ்வரார்ப்பணஞ்செய்பவனெனவுங்கொள்க.

(இ-ள்.) இந்தப்ரகாரம் நிஷ்டையிலேயிருந்தாலும் இறைமாட்சிமுதலிய வரசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவாரில்லாதவரசனுக்கு அவ்வரசனிவற்றைசெய்கவென்று தனக்குக் கட்டளையிட்ட காரியங்களில்முயன்றமந்திரியானவன் அவற்றின் உண்டாய குறைவுநிறைவுகளைக்கூறிப்பயன்படுத்துமாறுபோலக், கிரமமாகத்தங்களுடைய உயர்ந்த குருபரனுக்கு அவர் அநுக்கிரகித்த வண்ணம் தாங்கண்ட அநுபவப்பேற்றிலடைந்தசம்ஸயங்களைவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டு அளவுபடாதஉண்மையாகிய அவ்வாசிரியர்மேல்நடப்பதைச் சொல்லக்கேட்டறிந்துகொள்ளத்தக்கவர்களே நிகரற்ற பெருமைபொருந்தியசிவயோகிகளாம்இத்தன்மைப் பட்டவர்களல்லாதவர்கள் கிரியா காண்டத்துக்குரியவர்களென்று சொல்லப்படும்.—எ-று.ஆல்- அசை - இங்ஙனங் காண்டியென்றது இழிவின்கண்வந்த பன்மை வழுவமைதி.

[இ-ம்] பூரணரூடராகுங் கால வரையிலுங் குருகுலவாசமாயிருந்துநிட்டைசாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்பதாம்

(அ-கை.) தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதியைப் பரமசிவனார் சொல்லத் தொடங்கல்.

உன்னருஞானநிட்டையையடிகளுரைத்திடக்கேட்டுளமகிழ்ந்
தேன், பன்னருங்கிரியா யோகமென் றுரைக்கப்படுவதை
யெனக்குநீவிரித்தே, நன்னயமாகவுரைத்திடவேண்டுமென்று
மைநாதனைவணங்க, இன்னமுதொழுகு மதியணி சடையோனி
றைவியைப்பார்த்தினிதுரைப்பான்.............. ....*

(இ-ள்.) நினைப்பதற்கரிய சிவஞான நிட்டையைத்தேவரீர் உபதேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்ந்தேன் சொல்லுதற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்து நல்லநயப்பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பரமேஸ்வரனைவணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க) இனிமையாகிய அமுதமொழுகுகின்ற (கிரணங்களையுடைய)இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனார் தேவியாரைப்பார்த்து சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார்.—எ-று. ஏ -அசை.

[இ-ம்.] வெளிப்படை. (கூரு)

(அ-கை.) கிரியாயோக மிப்படிப் பட்ட தென்றும் அது ஞானயோகிகளுக் கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளேமுத்தியை அடைவார்களென்றுங் கூறல்.

(வேறு.)

பங்கமுறமனங்கொண்டுசுவாசமருதன்னைப்பந்தனஞ்செய்தரு
ங்கற்பம்பற்பலவுமின்றே, அங்கமலைதத்தான்சுழுத்தியபானவ
ழிதன்னாலயம்வாங்கியவ்வழியாலதைமீளவிடுத்தும், இங்கிவைகள்
பலவியற்றலட்டமாயோகமென்பரிவைசிவயோகமியற்றுவோர்
க்கிலையால், தங்குசிவயோகத்தாலாக்கமூடணழிவுந்தானிலாப்பர
மசாயுச்சியத்தானடைவார்...*

(இ-ள்.) (உலகநடைக்கு) வேறுபாடாக மனதில்நினைத்துச்
சுவாசத்தைப் பந்தனப் படுத்தியும் அருமையாகிய பலபலவிக
ற்பங்களை உண்டும் அவையவங்களைச் சுழுத்தி யபானமார்க்கத்
தில் இரும்பையுள்ளேவாங்கி மறுபடியும்அவ்வழியினாலே அவ்வி
ரும்பைவெளியிலேவிட்டும் இவை போல்வனவாகியபலவிதகாரி
யங்களைச்செய்தல் அட்டமாயோகமென்று சொல்லுவார்கள். இ
க்கிரியைகள் ஞானயோகஞ்செய்யத்தக்கவர்களுக்கில்லையாம் (அ
வர்கள்) பொருந்திய சிவயோகத்தினாலே பிறப்பிறப் பில்லாத
உயர்ந்த சாயுஜ்யபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். —எ-று.
தன்-தான்-தான்-சாரியைகள். ஏ-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆத்மஞானத்தன்றி யேனையவற்றால் முத்திவாராதெ
ன்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (கந்தரலங்காரம்.) தருத்தியெனும்
படிக்கும்பித்துவாயுவைச்சுற்றிமுறித், தருத்தியுடம்பை யுருக்கி
லென்னாஞ்சிவயோகமெனும். குருத்தையறிந்து முகமாறுடைக்
குருநாதன்சொன்ன, கருத்தைமனத்தி லிருத்துங்கண்டீர்முத்தி
சைகண்டதே. எ-ம்- (ஒழிவிலொடுக்கம்) அறிவடங்காவாயுவடங்
கவசைவற்றுத், தறியிருந்தாற்போலச்சமாதி- பெறுகி, னடந்த
குருட்டே மனஞ்சருந்திப் பாழூர், கிடந்ததுழிப்புக்கதனுங்கேடு.
எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (௬௪)

(அ-கை.) கிரியாயோகிகளுக்குச்சநநமரணமொழியாவெனல்

(வேறு.)

புத்திகொள்கிரியாயோகசாதனையைப் புரிந்திடுபவர்களிவ்வுல
கில், எத்தனைகாலமிருப்பினுமீண்டுமிறப்பொடுபிறப்பினைய
டைவார், சத்தியமாகவறிதிநீயிந்தத்தனிச்சிவயோகசாதனையை, இ
த்தனைவயதிற் போதிப்பதென்றேயிறைபவனுமைதனக்கிசைப்
பான்...*

(இ-ள்) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனையைச் செய்பவர்கள் இந்தப் பூமியின்கண் எத்தனைகால மிருந்தாலும் மேலும்மேலும் சனந மரணங்களை அடைவார்கள் (சந்தேகமில்லை) உண்மையாகநீ அறிந்துகொள்வா (யென்றுசொல்லி) இந்தவொப்பற்ற சிவயோகசாதனத்தை இத்தனை வயதில் அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று (பருவப்பிரமாணத்தை) உமைக்குச் சொல்லுவார் பரமசிவனார்.—எ-று. ஏ-அசை.

[இ-ம்.] தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்குமுத்தியின்மையென் றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அநுக்கிரகிக்குங் காலத்தை அறிவிக்கத் தொடங்கினரென்பதாம். (௬௫)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்டையை உபதேசித்தற்குரியகால அளவைக்கூறல்,

இந்தநல்லிட்டையேழுநான்காண்டிலியம்புதலுத்தமமாகும் முந்தியலவபாருண்டிலாசான்மொழிகுதன்மத்திமமாகும், அந்தமிலாருமூன்றடிலீந்புகறலலதருகநிட்டையதாமால், உந்தியபருவங்கடந்தவர்க்கதனையுரைத்திடத்தகாதெனவுணரே,

(இ-ள்,) இத்தன்மையாகிய நன்மையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானசிரியர் (மாணாக்கனுக்கு) இருபத்தெட்டாம்வயதில் அநுக்கிரகஞ்செய்தல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அநுக்கிரகித்தல் மத்திமமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாதமுப்பத்தாறும்வயதில் அநுக்கிரகித்தல்அதமமாம். மேற்சொல்லிய மோட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக்கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்டையை அநுக்கிரகித்தல்தகாதென் றறிந்துகொள்வாய்.—எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] புமான்களுக்கு முப்பத்தாறுவயதுக்குமேல்ஞானநிஷ்டாசாதனஞ் செய்வதற்குத் தேகவலி குறைந்திருக்குமாகையால் அவர்களுக்கு ஞானசிரியர் அந்தநிட்டையைப்போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

யௌவன பருவமே ப்ரம்ம நிஷ்டை பெறுதற்குரியதென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) எத்திறத்தோவெவ்வனமாமிடைப்பூற்றைக் கடந்தெளிதினேறவல்லோ, ரத்திறத்தோரேபுருடரவர்களைத்தொழத்தகுரியோரவரோசான்றோர், மெய்த்திறத்தோர்சேரிடமாய் விநயநீதிபடைத்தருளால் விளங்காநிற்குஞ், சித்தகுணமெவ்வனமிவ்வுலகிலெவதோவிசும்பிற்குழ்காடுண்டோ வென்பதனாற் காண்க. (௬௬)

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யுண்முதல்இவ்வெட்டுச்செய்யுளானுங்கர்மபத்திரியாமியாகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்கும்பிறவியொழியாதென்பதையும் ஞானசிரியருடைய கிருபைசகுப்பூரணப்பட்டவரே சிவயோகிகளென்பதையும் அச்சிவயோகத்தைஆத்மாக்களுக்குப்போதிப்பதற்குரியபருவங்களையுங்கூறினர்.

இந்நூற்பொருளாகியப்ரம்மநிஷ்டையைப் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியனாயும் மாணாக்கனாயும்மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) குருவேபரமசிவமெனல்.

(வேறு)

ஞானநிட்டையைநல்குநற்றேசிகன்... ......*
மானமுற்றிடுமானிடனல்லனால்.........*
வானமுற்றுவளர்கயிலைப்பரன்.................*
தானெனத்தினஞ்சாற்றிடலாகுமே................*

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையை அநுக்கிரகஞ்செய்யத்தக்கநலம் பொருந்திய ஆசிரியர் அகங்காரம்பொருந்திய மனிதனல்லர் ஆகாயமளாவிவளர்கின்ற கயிலையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்றபரமசிவமேயென்றுநித்தியஞ்சொல்லலாகும்.---எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்து விளங்கிய மலபரிபாகிகளுக்கு ஞானநிஷ்டையை அநுக்கிரகஞ் செய்யும்படி பசுபதியேகுரு மூர்த்தமாக எழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (திருமந்திரம்.) குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார், குருவேசிவமாகிக்கோனுமாய்நிற்குங், குருவேயுரையுணர் வற்றதோர்கோவே. எ-ம். (திருவாசகம்)அருபரத்தொருவனவனியில்வந்துகுருபரனாகியருளியபெருமையைச் சிறுமையென்றிகழாதே-(அன்றியும்.) சிவனெனயானுந்தேறினன்காண்க- அவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க- எ-ம். (திருவாய்மொழி.) துயரில்சுடரொளிதன்னுட்சோதிநின்றவண்ணநிற்கவே, துயரின்மலியும்மனிதப்பிறவியிற்றோன்றிக் கண்காணவந்து, துயரங்கள்செய்து தன்றெய்வநிலையுலகிற்புகவுய்க்குமம்மான், துயரமில்சீர்க்கண்ணன் மாயன்புகழ்துற்றயானோர்துன்பமிலேனே.எ-ம்(அமுதசாரம்) உள்ளத்தினின்றுமொளித்தான்பரன்குரவன், கள்ளந்தனைத்தவிர்த்துக்காட்டினன்-வள்ளல், அருவானகோலமோவக்கோலங்காட்டுங், குருவானகோலமோகூறு. எ-ம்-(பாடுதுறை.) முகுந்த

னாறுமுகனுந்தேடமூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப், புருர்தடி-யார்தொழவிற்றிருக்கும்பூங்கோயிலாகநான்பெற்றிலேனே. எ-ம்-(திகழ்காலத்திரங்கல்) செப்பரியவுண்மைச்சிவஞானதேசிகராயிப்படியேவந்திங்கிருந்ததநிசயமே. (அன்றியும்) என்றுமருவுருவாமெய்ங்குறிஸறந்தவர்தா. மின்றெனக்குத்தேசிகராயேய்ந்ததநிசயமே (அன்றியும்) தேனடருமானந்தச்செங்கமலத்தாளருள், மானிடர்போல்மண்மிசையில்வந்ததநிசயமே.(திருவருட்பயன்) அறியாமைபுன்ணின் றளித்ததேகா ணுங் குறியாகநீங்காதகோ. (அன்றியும்) அருளாவனையாலருள்புரியவந்த, பொருளாரறிவார் புவி. எ-ம்- (அத்துவிதக்கலிவெண்பா.) தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த்தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பரமாய் ஞானச்செழுஞ்சுடராய்-யற்புதமா, யறிவுக்கறிவா யகண்டிதமாயெங்குஞ், செறியும்பரசிவமாய்ப்பிரியாதவேதச் சிகரத்துள் விற்றிருந்த தெய்வமே போதக்குருவாய்ப்புவிமீது நாதனெனவந்தான் றிருவடியை மத்தகத்திற்சாத்தினுன். எ-ம்-(அதிரகசியம்)இவ்வண்ணம்புலம்பும்வேலையீசனுமுளத்திரங்கி, யுய்வண்ணமறியநின்ற வுவனேயோர் வசனத்தாலே, பொய்வண்ணநீக்கிநம்போற் புனிதனுக் குவமென்றுன்னி, மெய்வண்ணமுடையார்போல மேதினிவந்தானன்றே. எ-ம்-(வாதவூரர்புராணம்) உத்தமரின்னவாறிங் குலாத்தநு முவந்துநாலாஞ், சத்திநிபாதமெய்துந்தன்மையராதலாலே, யத்திருமன்றுளாடுமைபரிங்கென்னேயாள, வித்திருமேனிகொண்டாமென்பதுமனத்திலெண்ணி, எ-ம்-(தத்துவராயசுவாமிகள்கலிமடல்) பங்கயக்கண் மாலயரனு யயனு யறியாதா ரன்பால் வருமாரறிவாதார்மானிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மை தேராதார் நேரா வருளேவடிவென்றறியாதார். எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூஎ)

(அ-கை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்தில் மறைக்குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

வேணியுறைநதிமதியுநுதல்விழியுங்களவிடமுமேனியெங்கும், பூணுமணிபங்கதமுங்கரியுரியுமலைமாதும்புயங்களுன்கும், பாணியுறைமழுமானும்பதனகஞ்சேர்மாமணியும்பலவுமற்றும், மாணமறைத்திவ்வுலகின்மானிடர்தம் பிறப்பறுக்கமனத்திலுன்னி... ....—....... ....*

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தின்கண் ணுள்ள மனிதர்களுடைய பிறவியையொழித்து (முத்தியைத்தரத்) திருவுளத்தில்நினைத்துப்(பு

ரமசிவனானவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிற கங்கையையும் இளஞ்சந்திரனையும் நெற்றிக்கண்ணையுங் கண்டத்திற் பொருந்திய விஷத்தையுந் திருமேனி முழுதுந் தரித்திருக்கின்ற சிரோமணியையுடைய சர்ப்பங்களையும் யானைத்தோலையும் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற உமாதேவியாரையும் சதுர்புஜத்தையுந்திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும் மானையும் புலிநகத்தையும் பெரிதாகிய எலும்பு மணியையும் இன்னுமிவைமுதலாகிய பலவற்றையும் பெருமைபொருந்தமறைத்து.—எ-று. தம்-சாரியை.

[இ - ம்] பார்வையைக் கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்துவதுபோலத் தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளின் வசப்பட்ட ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தத் தமது சொரூபத்தை மறைப்பரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்- (திருவருட்பயன்.) பார்வையெனமாக்களைமுன்பற்றிப்பிடித்தற்காம்,போர்வையெனக்காணுப்புவி-எ-ம். (இருபாவிருபஃது.) கண்ணுதலுங்கண்டக்கறையுங்கரந்தருளிமண்ணிடையின் மாக்கண்மலமகற்றும்- வெண்ணைநல்லூர், மெய்கண்டானென்றொருகான் மேவுவரால்வேறின்மை கைகண்டாருள்ளத்திற்கண். எ-ம். (போற்றிப்பஃறொடைவெண்பா.) நன்னெறியிஞ்ஞானகலர்நாடுமலமொன்றினையு, மந்நிலையேயுண்ணின்றறுத்தருளிப் -பின்னன்பு,மேவாவிளம்புபிரளயாகலருக்குத்தேவாய்மலகன்மந்தீர்த்தருளிப்பூவலயந் - தன்னின்று, நீங்காச்சகலர்க்கவர்போல,முன்னின்றுமும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை-யன்னவனுக், காதிகுணமாதலினலாடுந்திருத்தொழிலுஞ், சோதிமணிமிடற்றுச்சுந்தரமும்-பாதியாம்,பச்சையிடமும்பவளத்திருச்சடைமேல்,வைத்தநதியுமதிக்கொழுந்துமச்சமற, வாடுமரவுமழகார்திருநுதன்மே,னீடுருவவன்னிநெடுங்கண்ணுங்-கேடிலயங்கூட்டுந்தமரகமுங்கோலவெறியகனும், பூட்டரவக்கச்சும் புலியதளும்-விட்டிலங்க,வெள்ளத்தழுத்திவிடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும் பிரியாவொண்சிலம்புங்-கள்ளவினை,வென்றுபிறப்பறுக்கச்சாத்திரயவிரக்கமது, மொன்றுமுருத்தோன்றுமுள்ளடக்கி-யென்று,மிறவாதவின்பத்தெமையிருத்தம்வண்டிப்,பிறவாமுதல்வன்பிறந்து-நறவாருந், தாருலாவும்புயத்துச்சப்பந்தஞ்தனென்று,பேரிலாநாதனொரும்பேர்புனைந்து-பாரோர்தம், உண்டியுறக்கம்பயமின்பமூற்றொழுகிக், கொண்டுமகிழ்ந்தகுணம் போற்றி. எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுகெட்டாக விளையுமதைக்கட்டோடேதான், வீணினத்தகற்பூரமு

லைபடுதீப்பட்ட விந்தையெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட, ஊனுறக்க மின்பதுன்பம் பேரூராதி யெவ்விடத்து மெலைப் போலவுருவங்காட்டிக், கோணமெவ்வார்மான் காட்டிமாலையிர்க்கு ங்கொள்கையெனவருண்மௌனக் குருவாய்வந்து. எ-ம். வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. (கூஅ)

(அ-கை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங்கொள்ளுங் காலத்தில் தரிக்குஞ் சின்னமிலவ யெனல்.

திருச்சடையுநுதலிலிடுபுண்டரமுங்கண்டமதிற்திகழுமார்பில்
உருத்திரதன்மணியணியுஞ்சிவலிங்கதாரகமு மொளிரக்கத்
ரேய், அருத்திகொளுந்தாசணிந்துவெண்டுகிற்கோவணவுடை
யுமரையிற்சாத்திக், கரத்திலகுபுத்தகமுமழகுறுசின்முத்திரையு
ங்காட்டியேதான்.......................................*

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடையுந் திருநெற்றியில் தரிக்கின்றவிபூதியுங் கண்டத்திலும் மார்பிலும் ப்ரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்பொருந்திய ருத்திராட்சமணி யாபரணமுஞ் சிவலிங்க தாரணமும் ப்ரகாசிக்க உலகத்தார் விரும்பத்தக்க காவிதோய்த்த வஸ்திரத்தை யுடுத்தி வெண்மை பொருந்திய வஸ்திரத்திலாகிய கோவணவுடையையும் அரையில்தரித்துத் திருக்கையிற் ப்ரகாசிக்கின்ற புஸ்தகத்தையும் அழகு பொருந்தியசின்முத்திரையையும்(விளங்கக்)காண்பித்து—எ-று. ஏ-தான்- அசைகள்-. (கூகூ)

(அ-கை.)பரமசிவந்திருக்கூட்டத்துடனே யெழுந்தருளுதல்.

தண்டினொடுபலியொருகைபாத்திரமும்விளங்கவேசெய்ய
நாவில்,எண்டிகழைந்தெழுத்திலகச்சரணத்திற்பாதுகை
யுமிலங்கவேதான், மண்டுமிருவினையொப்பு மலபரிபாகமும்வந்
தமாணர்சூழ, அண்டர்பிரான்திருவருளேயொருவடிவமாகவெ
ழுந்தருளுவானால்.......................................*

(இ-ள்.) (ஒருதிருக்கையிற்றுங்கிய) தண்டத்துடனே (மற்றொரு) திருக்கையிற்றுங்கியபலிப்பாத்திரமும் ப்ரகாசிக்கவும் அழகுபொருந்திய திருநாவில் (உலகோர்) மதிக்கவிளங்கியபஞ்சாக்ஷரந் துலங்கவுந் திருவடிகளில் மிதியடி விளங்கவும் நெருங்கிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகமு முற்ற மாணாக்கர்கள் சூழ்ந்து வரவுந் தேவநாயகரோ ஒப்பற்ற அருளிறைவடிவமாக எழுந்தருளுவார்—எ-று. தான் சாரிலை-ஏ- ஏ- ஆல்-அசைகள்.

[இ-உ-க-ம்] சமஸ்தத்திற்குங்காரணகர்த்தாவாகிய அகண்

டாகாரசிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சகளீகரித்து ஆத்மாக்களைப்பரிபாகப்படுத்தித் தமது திருவருளிற்கூட்டிச் சிற்சடலீலையைக்காட்டிச் சிதாகாசஸ்வரூபமாக விளக்குவித்தற்பொருட்டுத் துவாதசமூர்த்திகளோடும் அடியார்கள் சகிதராய் எழுந்தருளுவாரென்பதாம். (௭௰)

வேணியுறையென்ற செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள் வரைக்குங் குளகம்.

(அ-கை.) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

(வேறு.)

தேசிகவுருவமாகவந்துலகிற்சீவர்கள்பக்குவந்தெரிந்தே, ஆ
சிலாதவருக் கொருமொழிமோனவுண்மையையருளினு
னாத்து,ஆசிலாஞானநிட்டையிலிருத்தியெய்தருமுத்தியையுத
வல்,மாசிலாமணியாவொளிர்தருகயிலைவள்ளனற்றேசிகன்கடனே

(இ-ள்.) குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தை அறிந்து பெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்யமாகிய மவுனநிலைக்குரிய சத்தியப்பொருளைக் கிருபா விட்சண்யத்தால் அநுக்கிரகித்து குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையிலிருக்கச் செய்து பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தைக்கொடுத்தல் களங்கரகிதமாகிய இரத்தினம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற கயிலைக்கிரிவள்ளலாகிய ஞானதேசிகருக் குரியதருமமாம்---எ-று. ஏ-ஏ அசைகள்.

[இ-ம்.] மாணாக்கரது பக்குவத்துக்கேற்க அவர்களைச்சிவமாக்கிக்கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

(அ-கை.) வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும்பருவகாலமிவையெனல்.

மறையவர்க்கிருபதாண்டினுமுலகாண்மன்னருக்கொருபதோ
டைந்து,நிறைதருவணிகர்க்கொருபதாண்டினுஞ்சொன்னிக
ரறுசூத்திரர்க்கைந்தில், பொறைதருபருவமுடையவர்க்கொன்றி
லீரண்டொன்றிற்பாதியிற்போதம்,அறைகுதலாகுநல்லுபதேச
மாரியன்றனதுளமகிழ்ந்தே..........................*

(இ-ள்.) வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தையாளுகின்ற அரசர்களுக்குப்பதினைந்துவயதிலும் பெருமைநிறைந்தவைசியர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பில்லாதபுகழையுடைய சூத்திரர்களுக்கு ஐந்துவயதிலும் (தீக்ஷாத்ரயங்களைச்செய்து அதி

நிருமேல் முறையே) அப்பருவத்தவர்களுக்கு ஒருவருஷத்திலும் இரண்டுவருஷத்திலும் ஒருவருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பரமசாந்தம் நிறைந்த (பரிபாகம் வரக்கண்டு) ப்ரம்மோபதேசஞ்செய்வதற்குரிய ஞானாசிரியர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆத்மஞானத்தை அநுக்கிரகிக்கத்தகும்.—எ-று. எ- அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் அடையும் ஞானம்பாதத்திற்குப்பருவகாலங்களையும் பரிசோதிக்குங்காலங்களையும் அறிவித்ததாம்.

வருணத்திற்கேற்கச்சீடனைச்சோதித்தலென்பதற்குப் பிரமாணம். (சைவசமயநெறி.) பண்ணிடுக தீக்ஷையினைப் பக்குவம்பார்த்தாரிரண்டு மொன்றுமூன்றுநின் மூன்றின் (அன்றியும்) சூத்திரசதியர்க்குச் சொன்னமுறையாலாண்டுபார்த்தே யநுக்கிரகம்பண். எ-ம்- (சிவநெறிப்பிரகாசம்) ஆதரவுஞ்சாந்தித்தப்பொறுமைதாளுமசத்தியமில்லாவுரையுமாசாரந்தவமுந், தீதாமெசெயன்மறந்துநன்றியறிந்திடலுஞ் சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத்தெளிதலுறுனும், போதலறப்பொறிவழியினிற்றலாதிப்புகன்றுடையநற்குணங்கள்பொருந்திமேலும், ஓதலுறுங்குணங்குற்றஞ்சோதித்தோர்வருடமுறுங்குணத்தினரைவாகத் தீக்ஷைசெய்வாருயர்ந்தோர். எ-ம்-வரும் மற்றும் உருவனவற்றுற்கொள்க. (எஉ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட மாணாக்கனுக்கு உபதேசிக்கத்தகுமெனல்.

உடற்குயிர்போலுங் கட்கிமைபோலு மூசியு நூலுமேபோலு
ம்,படப்பொறியாவைப் பிடியெனப்பிடிக்கப் பாயும்வெம்
புலிதன்னைத்தழுவத்,தொடற்கருந்தழலையெடுவெனவெடுக்கத்தும்
பிமுன்னஞ்சுறுதிருக்க, விடற்கருஞ்சித்த மென்னவே யுதவும்வி
வேகியர்க்களித்திடலாமால்.........................*

(இ-ள்) (ஒருமையில்)உடலுக்குயிரைப்போலவும்(பாதுகாத்தலிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும்(தையலில்)ஊசியும் நூலும்போலவும்(பொருந்திப்) படத்தையும்புள்ளியையுமுடையசர்ப்பத்தைப் பிடியென்று சொன்ன மாத்திரத்திற் பிடிக்கவும்பாய்கின்ற கடூரமான புலியைத் (தழுவென்றுசொன்னமாத்திரத்தில்) தழுவவுந் தொடுதற்கரிய அக்கினியை யெடுவென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் எடுக்கவும் மதயானைமுன் (நில்லென்றுசொன்னமாத்திரத்திற்) பயப்படாது நிற்கவும் பெற்று (இவனது சித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்லும்படியாக உதவிசெய்

இன்றவிவேகமுடையபக்குவனுக்கு(ஆத்மஞானத்தை ஆசிரியர்) அநுக்கிரகிக்கத்தகும்—எ-று. தன்-சாரியை-ஏ-ஏ-ஆல-அசைகள்

(ப-ம்.) சீவன் தன்னுடலைத் தானாயபிமானித்து வருந் துன்பங்களை நீக்கி அதற்கு உபசாரஞ் செய்வதுபோலும் ஞானாசிரியருடைய திருமேனியைத் தன் தேகமாயபிமானித்துவுபசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பார்— உடற்குயிர்போலென்றும், இமையானது கண்ணோடொற்றுமையா யிருந்து அதனிடத்தி லதூசுமுதலியவைகள் அணுகுறாது பாதுகாத்தல் போலும் துஷ்டசெந்துக்களால் அவரது திருமேனி துன்பமுறாமல் சுதாகாக்கவேண்டுமென்பார்— கட்கிமைபோலென்றும், ஊசிசென்றவிடந்தோறும் சரடுபின்சேறல்போலும் அவரது திருவுள்ளக்குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டுமென்பார்— ஊசியுநூலுமேபோலுமென்றுங் கூறினர், தேகாபிமானம்விட்டவேந்தமாணாக்கனாதலால் பாம்பாதி கண்மேற்செலுத்தினும் விழ்வானென்பதாயிற்று. (எ௩)

(அ-கை.) இதுவமது.

தேனிரம்புமலரையளிதேடுவபோலெங்குந் தேசிகனைப்பல நாளுந்தேடிக்கண்டளவில்,ஞானகுருவிவன்பாகஞ்சோதிக்கவேண்டினடுக்கங்களுறவேயெந்நாளுஞ்செய்வித்தும், ஈனமாந்தொழிலதனிலேவிமிகவிடுத்துமிரக்கமிலாதேயடித்து மிழிபுரையால்வைதும், மானமின்றிச்செயுப்போதுங்குருபத்திவழுவாவாய்மையனுக்குயர்நிட்டைவழுத்திடவுந்தகுமால........*

(இ-ள்.) மாணுக்கன் தேன் நிறைந்திருக்கின்றபுஷ்பத்தை வண்டுதேடுகின்றதைப்போலப் பலநாளும் எவ்விடத்துந்தேடி ஞானாசிரியரைக்கண்டபொழுது அந்தஞானாசிரியர்இம்மாணாக்கனுடையபரிபாகங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினால்பயப்படும்படியாக எந்நாளுந் தான்செய்வதுவுமன்றிப் பிறரைக்கொண்டுசெய்வித்தும் மிகவும் அற்பமாகிய தொழில்களைச்செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்புவித்தும்இரக்கமில்லாதவரைப்போலஅடித்தும் துச்சமான சொற்களால் வைதும் மானமில்லாமற் செய்ய அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்தி வழுவாமல் (நிலைகொள்ளத்தக்க) சத்தியவானுககே உயர்ந்தப்ரம்ம நிஷ்டையைப் போதிக்கத்தகும்.—எ-று. ஏ-ஏ- ஆல்-அசைகள்.

[இ-உ-க-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டைக் கதிகாரியை அறிவித்ததாம்.

குருவின் திருவுளக் குறிப்பின்படி மானமின்றி பணிசெய்யவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்) தேசிகருமாணவர்கள்செப்பியுணர்ந்திடவேசிறியோனாய்ப்பெரியோர்செய்தொழிலதனிற்செறிந்து, மேசிலராம்பெரியோனாயினமார்தொழிற்கேயிசைத்தமைத்தும் வைதுமிவ்வாறு செயவுங், கூசிபடாதிட்டபணிசெய்துகுருபத்தி குறைவிலராய்நம்பினராய்த்துரோகமின்றி, மாசிலராய்மனவாக்குக்காயத்தாற் குருவின் வாக்கியபாலனஞ்செய்யுமதிமானுமாமே எ-ம்-(ஒழிவிலொடுக்கம்)உடற்குயிர்போற்கட்டிமைபோலுஞ்சிறாலொத்து,விடிற்புலிதிபாம்பிவைவிழ்வார்க்காகு - சுடச்சுடினும், வாழைக்காகாவேறுமட்கலத்திற்காகாவா, பேழைக்காகாது. எ-ம்- (அருட்பிரகாசம்) குருபாலுக்கலனெஞ்சகப்போலனு கூலத்தகுறுய்க், கரசரணுறுபினேவல்செய்தே ணங்கட்கிமைபோ, லுரியமனமுதல்யாவையுங்காத்துன்மையாபொருதற், பரமிவனேயெனக்காண்பான்சற்சீடன்பகர்ந்திடினே. (அன்றியும்) தேசிகன்யாற்பற்பலதிருணைக்கள்செறியினும்நம், பாசப்பிராந்திக் கிவைதோற்றியவிறைபாலிலையென், றுசறுபத்தியினோர்ந்தெவ்விதத்துமவனருளைத், தேசங்குலவவளர்ப்போன்சற்சீடன்றெரிந்திடினே. எ-ம்- (வருங்காலத்திரங்கள் என்றுங்குருநாதரிட்டபணிசெய்துமிகநின்றபடியில்லாதநெஞ்சவிற்றாளேதோ. (அன்றியும்) குன்றுதனாலக்குருவாமேனோர்சொற்கேட்டுப்பொன்றுதவாதனைப்போக்கிப்பிறாளேதோ. எ-ம்- (விராகமம்) அடுத்ததின்றன்மையான்மாவாகுமென்றறிந்துநல்லோர், தடித்திடுஞ்சமயவாதநற்றவஞ்செபத்தியானம், படிற்றுலகியற்கைபாவும்பாகதி விலக்காமென்றே, விரித்தருட்குரவன்பாதமேவியேபணிசெய்வாரோ. எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (எச)

(இந்நூலாசிரியராது மாணாக்கர் புகழ்ந்து கூறல்.)

திருவளர்கோவல்விரட்டநாதர்திருவடிக்கமலங்கள்வாழி ... ...*
பெரியநாயகிபொற்கழலிணைவாழிபெரியமாகணபதிவாழி,...*
முருகனற்பதங்கள்வாழிநந்திசர்முராரிமென்பதங்களும்வாழி*
பெரியசம்பந்தராதியர்நான்குபெரியர்தம்மடிகளும்வாழி....*

(இ-ள்.) செல்வம்விர்த்திபாகின்ற திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவிரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித் தாமரைக

ழ்வாழி பெரியநாயகியாரது அழகிய திருவடிகள் வாழி பெரி யானைக்கணபதியின் திருவடிகள்வாழி சரவணபவனது நல்லதி ருவடிகள் வாழி நந்தீஸ்வரருடைய பிருருவாகிய பாதபங்கய ங்களும்வாழி சிறப்புற்ற திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அப்ப ர்சுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்க சுவாமிகள் ஆகி யபெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடிகளும்வாழி. எ-று.

வசவணர்பதங்கள்வாழிமாச்சென்னவசவணர்பதங்களும்வாழி ✻
திசையுளார்வலஞ்சூழ்குகைநமசிவாயதேசிகனடிகளும்வாழி ✻
நசையுறுமவர்பாற்குருநமசிவாயநற்பரனடிகளும்வாழி. ... ✻
அசைவுறுமனத்தையறிவினுளடக்குமடியார்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்திய சென்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுதிக்கினுமுள்ளோர்ப்ர தக்ஷணஞ்செய்து வணங்கத்தக்க குகைநமசிவாய குருவின் திரு வடிகள்வாழி அவரிடத்தில்அன்புபொருந்திய நன்மையையுடை யகுருநமசிவாய தேசிகர்திருவடிகள்வாழிசஞ்சலப்படுமனத்தை அறிவினுட்சேர்த்து அடக்குகின்ற அடியார்களுடைய திருவடி கள்வாழி.—எ-று. (௨)

கோவல்வீரட்டரனுக்கிரகித்துக்கொடுத்திடுமாகமம்வாழி ...✻
பாவனைக்கரிதாம் பரகதியடையப் பகருமோர் சொற்பொருள் வாழி, நாவலந்தீவோரகத்திருளிரியநற்சிவா தீதனுய்வந்த......✻
தேவனுமாறுமுகசிவஞானதேசிகனடிகளும்வாழி .. ..✻

(இ-ள்.) திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளி யிருக்கும் திருவீரட் டேஸ்வரர் அநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஆகமநூல் வாழி மனோ வாக்கினால் பாவனைபண்ணற் கரியதாகிய உயர்ந்த மோக்ஷத்தை அடைய உபதேசஞ் செய்யப்படும் ஒப்பற்ற அர்த்தத்தையுடை யமஹாவாக்கியம்வாழி ஜம்புத்தீவிலிருக்கின்றவர்களுடையஉள் ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கெட நல்லசிவஸ்வரூபமாகியு ம்மனுதீதப்பட்டவராகியுந் தோன்றிய தேவனாகிய ஆறுமுகசிவ ஞானதேசிகருடைய அடிகளும் வாழி.—எ-று. (௩)

(இந்நூற்பெருமை.)

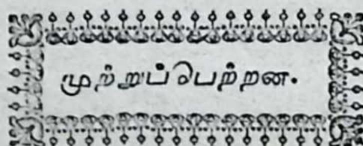
பாவனாதீதநிட்டானுபூதிபரசிவனுமைதனக்கருளத்......... ✻
தேவியுமகிழ்ந்தவடமொழியதனைச்செஞ்சடைப்பிரான்திருவரு ளால், கோவல்வாழாறுமுகசிவஞான குருபரன்றமிழினுலாத்

தான், மேவுதற்பயனையுணர்ந்துசாதித்தோர் மேன்மைவீடடை வதுநிசமே...*

(இ-ள்.) மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய சிவ ஞானநிஷ்டையின் அனுபூதியைப் பரமசிவனார் தேவியாருக்கு அநுக்கிரகிக்க(அதைக்கேட்டுத்)தேவியார் சந்தோஷிக்கப்பட்ட தாய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொருளைச் சிவந்த சடாபாரத்தைத்தாங்கிய ஈஸ்வரருடைய அநுக்கிரகத்தினால் திருக்கோவலூரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுக சுவாமிகளென்னுந் திருநாமத்தையுடைய மேலான சிவஞான தேசிகரானவர் (யாவருமெளிதினுணரத்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினர்(அங்ஙனம் அவராற் செய்யப்பட்ட இந்நூலை ஓதி) இதிலுள்ளமுத்திப்பிரயோசனத்தைத் தெரிந்துசாதனஞ்செய்தவர்கள்மேன்மையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது சத்தியமேயாம்---எ-று. (க)

பாயிரம்- ய௨- நூல்- ஏ௰௪ - வாழிகள்- ௩-
நூற்பெருமை-க- ஆ பாடல்-௯௰-
உதாரணப்பாடல்-௪௱௰- ஆ பாட்டல்-௫௱.

நிஷ்டானுபூதிமூலமும்,
சாரம் பொதியைநாயகர் சபைக்குமுதற்பட்டத்தி
ஸ்வாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, நூதன வுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

(நேரிசைவெண்பா.)

போதமுறுமேதமறும் போதச்சிவயோக..........*
சாதனையைச் செய்துதலைப்படுவர்- ஓதரிய ....*
முத்திருமாவாரிம்முறையினுதாரணமும்.... ......*
புத்தவாயுங்கற்போர்பொலிந்து.......................*

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௨	௨௫	பார்ப்பதற்குப்புருஷாகாரி	பார்ப்பதற்கும் அவ்விளையாட்டோடியகினவிடத்தில் கேவலநிலையைப் பார்ப்பதற்கும் புருஷாகாரி.
௫	௰௪	திந்தபுல	திந்தப்புல
௮	௨	(எ-ம்.)	,,
௰௨	௰	(எ-று.)	மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடையதிருவடிகளை வணங்குவேன் (எ-று.)
௰௫	௨௨	சௌமி	சௌமினி
௰௯	௨௯	தங்கயிடமி	தங்கவிடமி
௨௩	௧	ப்ரயத்தியக்ஷ	ப்ரத்தியக்ஷ
,,	௨௫	யாய்ந்தவா	யாய்த்தந்தவா
௨௫	௩௫	யென்று	யேன்று
௨௯	௨	மெய்பரமே	மெய்பரமோ
௨௭	௰௫	இராமயன	இராமயண
௨௮	௧	களைச்	களும்
௩௨	௩௧	கொள்ள-தாமே	கொள்ளத்-தாமே
௩௫	௰௫	கருதிடு	கருதிடும்
௪௪	௰௯	கும்மியடி	கொம்மியடி
௪௭	௰	பனிக்சுடர்	பனிச்சுடர்
,,	௩௩	துடை	தொடை
௫௧	௮	யவர்க்கு	யவற்கு
௫௨	௨௭	மூற	முறை
௫௩	௨௨	மதை	மனதை
,,	௨௮	தனக்கு	தனக்குக்
,,	௩௰	யென்யார்	யாமென்யார்
௫௪	௫	னென்பார்	னுமென்பார்
,,	௰௩	ளென்பார்	ளாமென்பார்
,,	௰௮	னென்பார்	னுமென்பார்
௫௯	௩௰	வழியும்	விழியும்
௯௰	௰௨	யறியென்	யறியேன்
,,	௨௮	பொத்தியிடை	பொத்திடை
,,	௩௧	இமையா	இமையாத

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
,,	௩௭	யிழபார்க	யிழப்பார்க்
௬௩	௩௰	றென்வார்	றொல்செய்வார்
௬௬	௨௭	அவற்றைபொய்	அவற்றைப்பொய்
,,	௩௧	தோற்றொடுக்கம்	தோற்றவொடுக்கம்
௭௨	௰௪	சுவாமி	சுவாமியும்
,,	௰௮	தன்னிலையை	தந்நிலையை
௭௩	௧	யடக்கிருப்பண்	யடங்கிநாப்பண்
,,	௫	பார்ஞானி	பான்ஞானி
௭௭	௰	விஷியகள்	விஷியங்கள்
௮௰	௩௨	தன்மயா	தன்மையா
,,	௩௩	வேதாந்த	வேகாந்த
௮௧	௧	டநிட்	டனிட்
,,	௨௭	மிங்க	மிலிங்க
௮௩	௬	திருகோண	திரிகோண
௮௫	௨௫	முழ்கியே	முழங்கியே
௮௬	௩௩	யொழித்திடாயே	யொழிந்திடாயே
௮௭	௮	சுட்டி	சூட்டி
௮௮	௰௫	செலுத்தி	செலுத்திப்
௯௰	௩௧	சென் றிருக்கு	சென்றிருக்கு
௯௩	௩௩	ஜசநெறி	ஜனகநெறி
,,	௩௫	கதிகொண்டு	கதிகண்டு
௯௫	௰௧	சுத்தமோ	சித்தமோ
௯௬	௨௧	மயக்கநீங்கிச்	மயக்கநீக்கச்
௯௮	௨௰	மெஞ்ஞான்	மெய்ஞ்ஞான
௱௫	௰௭	இவற்றை	இவற்றைச்
௱௮	௰௭	இனிவயிர்கள்	இனியுயிர்கள்
௱௰௪	௩௪	செப்பவர்கள்	செப்பவர்களும்
௱௰௮	௩	னிவற்றை	னிவற்றைச்
௱௨௩	௩௪	மூற்றெழுகி	மூக்றெழுகி
,,	௩௭	கட்டுகட்டாக	கடுக்கட்டாக
௱௨௪	௪	மௌனக்குரு	மௌனகுரு
௱௨௫	௨௰	கயிலங்கிரி	கயிலையங்கிரி
௱௨௭	௰௧	தாரிரண்டு	தாதிரண்டு
௱௨௮	௨	மின்றி	மின்றிப் [கள்
௱௨௯	௫	மாணிக்கசுவாமிகள்	மாணிக்கவாசகசுவாமி
,,	௰௨	எட்டு	எடுத்

முற்றிற்று.

